A
DOUA
VENIRE
A LUI CHRIST

DE PARAMHANSA YOGANANDA
Din scrierile Originale şi nemodificate
ale interpretărilor lui Paramhansa Yogananda
ale spuselor lui
ISUS CHRISTOS
VOL. 2

"Veţi cunoaşte adevărul
şi adevărul vă va face slobozi"
(IOAN 8:32)

AMRITA FOUNDATION, INC.
Publishers
Dallas, Texas
1979

A doua ediţie (Second printing) 1982
Copyright, 1979 (by) Amrita Foundation, Inc.
Publicat în S.U.A. (Published in U.S.A.)
Toate drepturile rezervate (All Rights Reserved)
International Copyrights

Număr de catalog la Biblioteca Congresului: 79-50352
ISBN: 0-973 134-00-7
Imprimat în Statele Unite ale Americii

Toate citatele biblice au fost luate din
Versiunea Regelui Iacob (King James Version)

Fie ca interpretările Sfintelor Scripturi
de către Paramahansa Yogananda
să reveleze Christul Universal
fiecăruia care caută Adevărul.

NOTA EDITORULUI

Paramhansa Yogananda s-a născut la 5 ianuarie 1893 in Gorakhpur, în nord-estul Indiei, lângă munții Himalaya. Încă din fragedă copilărie el a tânjit să-l cunoască pe Dumnezeu, să guste din apele care potolesc (sting) setea Spiritului.

Explorarea sa asupra Infinitului l-a condus către Sri Yukteswar, învățătorul său. Sub călăuzirea învățătorului realizat întru Dumnezeu (God-realized teacher), el a atins Realizarea Supremă şi i s-a acordat titlul de Paramhansa[1] de către învățătorul său în 1935. Paramhansa Yogananda[2] a adus mai târziu Tehnicile speciale de Concentrare şi Meditație lumii vestice, incluzând Kriya Yoga, - care este metoda ştiințifică de accelerare a evoluției spirituale a discipolilor.

În plus, pe lângă aducerea Tehnicilor de Concentrare şi Meditație în vest, marea misiune spirituală a lui Paramhansaji a inclus dezvăluirea interpretărilor percepute intuitiv a Bibliei creştine. În cadrul textului *A doua venire a lui Christ* Paramhansa foloseşte majusculele pentru a întări un adevăr, pentru a ajuta cititorul. În cazurile în care există o redundanță a materialului, el include această redundanță pentru că are legătură şi clarifică noul material introdus.

[1] **Paramhansa** – literal *param* – cel mai înalt; *hansa* – lebădă. Hansa este reprezentată în Scripturi ca vehiculul lui Brahma, Spiritul Suprem; ca simbol al discriminării *hansa* - lebăda albă, se ştie că ea este capabilă să separe adevăratul *soma* – nectar dintr-un amestec de apă şi lapte.

[2] **Yogananda** însemnă „Binecuvîntare (*ananda*) prin unire divină (*yoga*)”

A doua venire a lui Christ

Vol 2

Prefață

Aceste interpretări spirituale primite şi interpretate prin Conştiința Christică sunt metodele pe care Maeştri le-au folosit pentru a arăta lumii platforma comună, ştiințifică a percepției intuitive în care Biblia creştină, Bhagavad Gita hindusă (Noul şi Vechiul Testament hindus) şi adevăratele Scripturi ale adevăratelor religii îşi pot găsi unitatea. Interpretarea spirituală a Bibliei creştine relevă şi eliberează adevărul ascuns în peşterile întunecate ale studiilor teoretice şi teologice.

Isus Christos a fost crucificat o dată, dar învățăturile Sale creştine au fost şi sunt şi acum crucificate de către oamenii ignoranți. Înțelegerea şi aplicarea acestor învățături percepute în mod intuitiv încearcă să arate că Conştiința Christică a lui Isus, eliberată de crucificarea teologică, poate fi adusă înapoi a doua oară în sufletul oamenilor.

Aceste interpretări sunt născute din intuiție şi se va descoperi că sunt adevărate în mod universal, dacă se meditează asupra lor prin percepție intuitivă.

PARAMHANSA YOGANANDA a scris:
„O, Tu, Christ, Floarea cea mai rară a inimilor”
„O, Tu, Mare Iubitor al fraților îndreptați către greşeală - ca monument nemaivăzut al celui mai puternic miracol al Iubirii care a fost clădit în fiecare inimă când magia puterii vocii Tale a rostit: „***Iartă-i Doamne, că nu ştiu ce fac***”
„O, Păstor al sufletelor, inimile rătăcitoare sunt ele însele căutătoare ale devoțiunii divine. Noi am ascultat muzica bunătății tale infinite care se află peste tot. Unica noastră dorința este să fim Acasă cu Tine, pentru a-l primi pe Tatăl Cosmic cu bucurie, cu ochii deschişi ai înțelepciunii şi să ştim că toți suntem fiii Unicului nostru Dumnezeu.”

(Citate din ediția originală din 1929 a „Şoapte din eternitate”)

CUPRINS

NOTA EDITORULUI 3
A DOUA VENIRE A LUI CHRIST 4
CHRISTUL UNIVERSAL 10
O AMINTIRE SACRĂ 11
CAP. 1 TATĂL, FIUL ŞI SFÂNTUL DUH 12
Tatăl Omniprezent 12
Diferențe respectate 13
A da viață 14
Judecata 14
Interpretarea 15
Promisiunea 16
Energia Cosmică 16
CAP. 2 SPIRITUL LEGII ŞI LITERA LEGII 18
Regulile sunt variabile 19
Spiritul serviciului 20
Scopul Sabbath-ului 20
Este legal să faci bine 21
Efortul de voință necesar 21
Umilința spirituală 22
CAP. 3 CE A VRUT ISUS SĂ SPUNĂ PRIN ÎNVIERE 23
Trompeta lui Gabriel 23
Atragerea unei case trupești 23
Legea armoniei 24
A plăcea atrage a plăcea 24
Semnificația „Mormintelor” 24
Toate vibrațiile au sunet 25
Semnificația „Vocii” 25
Corpul uitat în somn 25
Somn şi moarte 26
Cauză finită 26
Omul se pedepsește pe sine însuşi 27
Isus si Ioan 27
Cerința credinciosului 28
Cum poți crede? 29
Iubirea necondiționată 30
CAP. 4 „INSULELE AR TREBUI SĂ AŞTEPTE LEGEA LUI” 31
“Privește la servitorul meu” 31
Suflete foarte avansate 31
Învățătorul lumii 32
Discipoli binecuvântați 33
Atașamentul față de bogății 34
Îndatoririle trebuie să se armonizeze 34
Legea relativității 35
Judecata lumească 35
Iubește-ți dușmanii 36
Vindecarea urii 36
Puterea auto-controlului 37

Simpatia practică 37
CAP. 5 CLĂDEŞTE-ŢI CASA CONŞTIINŢEI PE STÂNCA IMORTALITĂŢII 39
„Cunoaşte-te pe tine însuţi” 39
Evită ipocrizia 39
Privindu-l pe Dumnezeu care visează Acest Vis Cosmic 40
Sistemul nervos fizic 41
Copacul Astral al Vieţii cu Puterile Astrale 42
Copacul Conştiinţei 42
Copacul Superconştiinţei 42
Vorbirea este indicatorul nostru 43
Casa Conştiinţei 43
CAP. 6 NU POT FI REALIZATE MIRACOLE FĂRĂ CONŞTIINŢA LUI DUMNEZEU DE AICI NEBUNIA EGOISMULUI 45
„Nu este Gloria mea proprie” 45
Ioan Botezătorul 46
„Ultimul în Ceruri” 47
Vechiul Testament al Profeţilor 47
Auz spiritual 48
Locul Pieţii Vieţii 49
Auto-disciplina 49
Călăuzit de înţelepciune 50
Care este ziua judecăţii? 50
CAP. 7 CE ESTE UN PĂCAT? CUM POATE FI ACESTA IERTAT? ESTE POSIBIL PENTRU ORICINE SĂ „IERTE PĂCATELE” ALTUIA? 52
Iertarea păcatelor 52
Înţelesul cuvântului „păcătos” 53
Doctorul Spiritual 54
Impregnarea cu Putere 54
Cauterizarea celulelor creierului 54
Eliberat de iubire 55
Legea Cosmică şi umană 56
Condamnarea eternă 56
Pedepsirea de către Conştiinţă 57
Semînţe şi pământ 57
Voinţa paralizată-de-păcat 58
CAP. 8 CE ESTE BLASFEMIA ÎMPOTRIVA SFÂNTULUI DUH? POATE UN OM RĂU SĂ FIE UN VINDECĂTOR? 59
Acuzaţiile din partea preoţilor 59
Dumnezeu este numai sursa binelui 60
Marea Lege a Unităţii 61
Blasfemie împotriva Sfântului Duh 61
CAP. 9 PUTEREA „PACE, STAI NEMIŞCAT” 63
Prezent în tot spaţiul 63
„PACE, STAI NEMIŞCAT” 64
Miracolul Maestrului meu la care am fost martor 64
CAP. 10 CUM A VINDECAT ISUS – FORŢA VITALĂ ESTE SINGURA CARE VINDECĂ 65
Trei categorii de boli 66
Acul atenţiei 66
Cauza bolii 67

Folosirea medicamentelor şi a mâncării 67
Razele ultra-violete 68
Vindecătorul mental 68
Vindecarea în absență 69
Diferite moduri de vindecare 70
Dumnezeu îl trimite pe Guru 70
Metodele de vindecare ale lui Isus 71
Nevoile păcătoşilor 71
CAP. 11 CUM A RIDICAT ISUS PE MORȚI - CUM SĂ REȚII CONŞTIINȚA ÎN STAREA DUPĂ-MOARTE 73
Trezind Morții 74
Posesiune 74
Coşmaruri Astrale 75
„Astralocutat” 75
CAP. 12 CE AR TREBUI SĂ OFERE BISERICILE MODERNE MEMBRILOR LOR? - NEVOIA VITALĂ DE A ÎNLOCUI PREDICILE CU EXTAZUL CONTACTULUI CU DUMNEZEU 77
Recolta abundentă 77
Transferul Puterii Spirituale 78
Liberul arbitru al lui Iuda 78
Cum ar trebui să fie organizate bisericile moderne 79
Hrănind predicile 79
Comuniunea cu Dumnezeu 80
Este nevoie cu adevărat de preoți care să-l contacteze pe Dumnezeu în biserici 80
CAP. 13 „FIȚI ÎNȚELEPȚI CA ŞERPII ŞI INOFENSIVI CA PORUMBELUL”- 81
Isus vorbeşte despre şarpe sau puterea spinală kudalini şi al treilea ochi sau ochiul spiritual simbolizat de un porumbel 81
Transferând Conştiința lui Dumnezeu 81
Semnificația interioară a şarpelui 82
Forța Kundalini nu poate fi trezită în mod accidental 83
Moise ridică şarpele în sălbăticie 83
Avertizați împotriva răzbunării 83
Demonstrează iubirea în tăcere 84
Ochiul Spiritual Unic 84
Păstorii de Crăciun urmați de o Stea Spirituală 85
Cele trei culori ale Ochiului Spiritual comparate cu un porumbel 85
Răul nu poate cuceri răul 86
A privi corpul nostru cosmic 86
CAP 14. CUM AR TREBUI SĂ SE ACȚIONEZE SUB PERSECUȚIE - INTUIȚIA, NU EGO-UL AR TREBUI SĂ FIE CĂLĂUZA OMULUI 87
Călăuzit de o înțelepciune mai mare 87
Să depinzi de intuiție 88
Avertizat să nu folosească puterile divine în mod spectaculos 88
Tu să vorbeşti în lumină 90
Puterea Legii Cosmice 90
Tatăl Omniprezent 91
Glosar 91
Promisiunea lui Christ de protecție eternă 91
Negarea aduce pedeapsa 92

CAP. 15 ISUS EXPLICĂ DE CE IUBIREA DE DUMNEZEU TREBUIE SĂ FIE ÎNAINTEA IUBIRII DE FAMILIE 93
Părinți dăruiți de Dumnezeu 93
Glosar 94
Fericirea materială nu este durabilă 94
În acord cu Conștiința Christică 95
Paralelism cu Gita 95
Glosar 95
Serviciul real adus umanității de către discipol 96
Necesitatea de comuniune cu Dumnezeu înainte şi după predică 96
CAP.16 VEDERILE MAEȘTRILOR ASUPRA DIETEI – LEGILE PRIN CARE ISUS a realizat miracolele DE A HRĂNI O MULȚIME ŞI DE A MERGE PE APĂ – CE VROIA SĂ SPUNĂ ISUS PRIN CREDINȚĂ 97
Dieta vegetariană pentru disciplina spirituală 97
Reguli în privința postului 98
Isus avea puterea lui Dumnezeu 99
Isus a fost un om de o mare precizie 99
Evoluția noastră depinde de distanța față de Dumnezeu 100
Marii yoghini pot face toate miracolele 101
Arta materializării imaginației noastre 101
Material de fier 101
Ce vroia să spună Isus prin credință 102
CAP. 17 ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE A SPUSELOR LUI ISUS: „Eu sunt pâinea vieții Cel care vine după mine Nu va flămânzi vreodată” –CONȘTIINȚA CHRISTICĂ – SINGURA MANNA ADEVĂRATĂ 103
Mâncarea sau Substanța 103
Glosar 104
Dumnezeu îşi trimite mesagerul special 104
Glosar 104
Credința nu este suficientă – 105
Trăirea vieții lui Christ este necesară 105
Dumnezeu este Conştiința Tuturor 106
Glosar 106
CAP. 18 CHRIST PROMITE VIAȚĂ VEŞNICĂ TUTUROR CREDINCIOŞILOR SĂI – TOȚI ACEIA CARE PRIN MEDITAȚIE ŞI-AU LĂRGIT CONŞTIINȚA PENTRU A PRIMI INFINITUL 107
Ce este adevărata credință? 107
Prezice Crucificarea lui 108
Toată karma distrusă 108
„Pâinea vieții” 109
Oameni născuți din constrângere 109
Credincioşii vor fi eliberați 110
A fi în acord cu Christ 110
Iluzia separării 111
CAP. 19 ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE A LUI ISUS: „MĂNÂNCĂ CARNEA MEA ŞI ÎMI BEA SÂNGELE” DE CE I-A PERMIS CHRIST LUI IUDA SĂ-L TRĂDEZE? L-A FOLOSIT DUMNEZEU SAU SATAN PE IUDA CA PE UN INSTRUMENT AL DESTINULUI? 112
„Mănâncă corpul meu” sau Absoarbe Conştiința Mea 112
Diferența între Dumnezeu Tatăl şi Christ Fiul 113

Ritualuri creştine simbolice 113
Isus promite dovada 114
Cuvintele vii ale Maestrului 115
Puterea liberului arbitru 115
Prezicerea despre Iuda 116
A fost un plan al lui Dumnezeu sau al lui Satan să-l testeze pe Iuda? 116
Isus l-a iubit pe Iuda 116
Bomba ascunsă a lăcomiei 117
CAP 20. REPROŞUL LUI ISUS CĂTRE FARISEI CĂ EI AU URMAT PORUNCILE OMULUI ÎN LOC SĂ URMEZE PORUNCILE LUI DUMNEZEU 118
„Onorează-ţi părinţii” 118
„Spălaţi sufletele voastre” 119
O experienţă cu marele meu Maestru în India 120
Citate paralele 120
Inimă, locul simţirii 121
Gândurile rele corup 121
CAP. 21 DUMNEZEU ÎŞI TRIMITE CREDINCIOŞII SĂI PERFECŢI CA SALVATORI AI LUMII –SALVATORI PENTRU DIFERITELE CICLURI ALE ISTORIEI –REALITATEA LUI SATAN ŞI A RĂULUI 123
Promisiunea Domnului 123
Christina, profetul 123
Buddha - compasionatul 124
Isus Christ-ul 124
Filozoful Shankara 124
Lahiri Mahasaya 125
Isus era un instrument potrivit pentru a îndeplini planul lui Dumnezeu 125
Umani chiar ca noi 125
Profeţii ştiau despre Isus 126
Egalitatea sufletelor 126
Dispensă specială 127
Scurta şedere pe pământ 127
Realitatea lui Satan 128
Satan tentează pe Maeştri 128
Este Satan simbolic? 128
Vocea conştiinţei 129
Familiaritatea este un pericol 130
Frumuseţe necunoscută 130
Semnele divine ale lui Isus 131
Profeţia despre nemurire 131
Nici o grijă materială 132
CAP. 22 LEGEA DIVINĂ A VINDECĂRII AŞA CUM A FOST PRACTICATĂ DE CĂTRE ISUS –TESTUL SĂU FAŢĂ DE CREDINŢA DISCIPOLILOR –REPLICA INSPIRATĂ A LUI PETRU 133
Mintea complet absorbită 134
Revelaţii Binecuvântate 134
Legile libertăţii 135
„Porţile Iadului” 135
Simpatie amăgitoare 136

CHRISTUL UNIVERSAL

„Dar tuturor celor ce l-au primit, lor le-a dat puterea să devină Fii lui Dumnezeu"

(IOAN 1:12)

Aşa cum o cană mică nu poate să păstreze în ea un ocean, oricât de mult ar dori să o facă, în mod similar cupa conştiinţei materiale umane nu poate să atingă Conştiinţa Christică Universală, oricât de mult ar dori să facă acest lucru, decât atunci când studentul, prin preceptele[3] metodei concentrării şi meditaţiei îşi lărgeşte calibrul conştiinţei sale în toţi atomii (CONŞTIINŢA CHRISTICĂ) înăuntru conştiinţei sale sale. Acest lucru se înţelege din „*l-au primit*". Astfel, după spusele lui Isus, toate sufletele care se găsesc ca fiind suflete unite cu Conştiinţa Christică prin Auto-realizare intuitivă, pot fi numiţi ca „Fii ai lui Dumnezeu".

Toate Scripturile, cum sunt Bhagavad Gita, sau Biblia Hindusă şi Biblia Creştină au o semnificaţie pe trei dimensiuni. Cu alte cuvinte, Scripturile relaţionează cu trei factori ai fiinţei umane, adică material, mental şi spiritual. Astfel că toate adevăratele Scripturi au fost în aşa fel scrise încât ele să servească în beneficiul corpului, minţii şi sufletului omului. Adevăratele Scripturi sunt ca izvoarele Apelor Divine, care pot potoli setea în trei dimensiuni: materială, mentală şi spirituală. În plus, Scripturile, pentru a fi valoroase, ar trebui să ajute cu adevărat pe omul de afaceri, omul mintal şi omul spiritual. Deşi sunt necesare ambele: interpretarea materială şi psihologică, trebuie amintit faptul că autorii Scripturilor au suportat mari suferinţe pentru a scoate în evidenţă că interpretările spirituale sunt de o supremă importanţă pentru om.

Un om care are succes material sau intelectual poate să nu fie cu adevărat, din punct de vedere ştiinţific, un om de succes, care creează un succes perfect al vieţii, pe când un om spiritual este fericit „peste tot", este sănătos, intelectual, mulţumit şi cu adevărat prosper, cu o înţelepciune a-tot-satisfăcătoare. Din moment ce, prin intuiţie autorii spirituali (ai textelor spirituale) au avut viziunea de a face pe oameni în primul rând spirituali, eu voi da interpretarea spirituală, cu interpretările psihologice şi materiale întreţesute. Aceste interpretări vor ajuta deopotrivă aspirantul spiritual, omul intelectual şi omul de afaceri.

Aceste interpretări spirituale percepute în mod intuitiv ale cuvintelor rostite de Isus Christos trebuie să fie studiate în fiecare zi, în mod conştient şi trebuie meditat asupra lor de către adevăraţii creştini şi adevăraţii devoţi ai lui Dumnezeu.

Conştiinţa Christică Universală a apărut sub forma vehiculului lui Isus. Iar acum, prin tehnicile specifice de concentrare şi meditaţie, aşa cum ni se spune în Lecţiile – Precepte (Praecepta Lessons) şi aceste interpretări percepute intuitiv ale Scripturilor, prin aceasta Conştiinţa Christică vine a doua oară, pentru a se manifesta prin conştiinţa fiecărui devot adevărat al lui Dumnezeu.

[3] Iniţial numele organizaţiei şi a învăţăturilor scrise în America alelui Paramhansa Yogananda erau cunoscute ca *Yogoda Sat-Sanga Society* şi respectiv *Yogoda Course*. Mai târziu el a lărgit învăţăturile sale scrise şi le-a modificat numele în *Praecepta*. Tehnicile de Concentrare şi Meditaţie şi Kriya Yoga, aşa cum sunt ele explicate în Lecţiile – Precepte (Praecepta Lessons) sunt disponibile la Amrita Foundation, Inc.

O AMINTIRE SACRĂ

Atunci când Yogananda a început să scrie interpretările sale percepute în mod intuitiv ale spuselor lui Isus, el s-a rugat pentru ca Christ să-l călăuzească în descoperirea adevăratelor semnificații ale cuvintelor sale.

Paramhansaji a fost binecuvântat cu prezența şi cu viziunea lui Isus Christos de mai multe ori în timpul vieții sale. Cu o astfel de ocazie, în anii târzii ai vieții sale, el a pus o întrebare la ce se referă Isus în aceste scrieri.

A fost un moment al unei rugăciuni tăcute, iar camera sa s-a umplut de o lumină albastru-opal şi a apărut Christul ce radia o lumină aurie strălucitoare. Uitându-se în ochii săi uimitori, l-a întrebat pe Christ dacă modul în care el a interpretat învățăturile sale L-a mulțumit.

Imediat în dreptul buzelor lui Christ a apărut un potir (o cupă) care apoi a atins şi buzele sale, iar Christ a răspuns:

„Buzele tale au băut cu înghițituri mari aceleaşi APE VII din care beau şi eu.”

Cuvinte de o asigurare fără egal! Acest răspuns sfânt a fost prețuit ca fiind sacru în inima sa.

Cap. 1 TATĂL, FIUL ŞI SFÂNTUL DUH

„Cu adevărat, cu adevărat îți spun eu ție, că Fiul nu poate face nimic el însuşi, ci ceea ce el vede că Tatăl face.”

(IOAN 5:19)

În această propoziție trebuie să înțelegem în mod clar semnificația cuvintelor „*Tatăl şi Fiul*” şi cele două cuvinte „*el vede*”. Definiția de „*Fiu*” a fost dată de Isus în Evanghelia Sfântului Ioan: „*toți cei care îl primesc pe El, lor le-a dat El puterea de a deveni Fii lui Dumnezeu*”. O bucată de cărbune şi un diamant, care stau unul lângă altul reflectă Soarele în mod diferit. Diamantul primeşte lumina de la Soare şi o reflectă în mod strălucitor, pe când cărbunele opreşte lumina Soarelui prin întunecimea sa şi nu o reflectă.

În mod asemănător, conştiința omniprezentă a lui Dumnezeu străluceşte în mod egal în viața unui Maestru spiritual şi în viața unui om orientat spre materie. Maestrul spiritual, prin transparența conştiinței şi prin puritatea trăirii, reflectă conştiința omniprezentă a lui Dumnezeu, pe când omul orientat spre materie, prin conştiința sa materială opacă, întunecată, nu primeşte lumina imparțială a lui Dumnezeu.

Există mentalități spirituale ca un diamant şi există mentalități ignorante întunecate. Mintea Maestru, care îl primeşte pe Dumnezeu prin trasparența sa interioară de intuiție dezvoltată este numită *Fiu*, iar persoana care se menține ignorantă şi îi împiedică accesul lui Dumnezeu, este numită *fiu rătăcitor*. Nu există o diferență esențială între un fiu spiritual şi un fiu rătăcitor, deoarece cărbunele, la presiune înaltă, poate fi convertit într-un diamant, care reflectă razele Soarelui, tot aşa un fiu rătăcitor, cu o mentalitate de cărbune poate, printr-o dezvoltare spirituală, să se convertească pe el însuşi într-o mentalitate de diamant, care reflectă conştiința omniprezentă a lui Dumnezeu. De aceea, **toți fiii rătăcitori** care devin fii adevărați ai lui Dumnezeu, **prin purificare interioară, sunt numiți Fiii lui Dumnezeu**.

Tatăl Omniprezent

Isus a vorbit despre asemenea fii, care pot vedea prin ochiul lor intuitiv („el a văzut” ceea ce Tatăl Omniprezent sau Spiritul lucrează în toată creația). Cuvântul „*Tată*” semnifică *Spiritul Omniprezent*, care pentru conştiința obişnuită pare să fie ca un tată uman, cu o formă umană. Isus a apărut în corpul său altor ființe umane din timpul său, ca văzând prin ochii fizici, dar adevăratul Isus interior putea să vadă totul prin ochiul său spiritual al intuiției. Aşa cum Isus apărea într-un corp uman, tot astfel Dumnezeu poate apărea într-un corp uman materializat din ether, chiar aşa cum îi apărea lui Isus pe un vârf de munte. La acea vreme, Isus, cu ochi umani, nu putea vedea forma care se materializa a Tatălui, cu mâinile Sale lucrând în toată creația. Spiritul interior, cu ochii nenumărați, în Isus Fiul a văzut sau a perceput intuitiv pe Tatăl Omniprezent lucrând în secret, stând în inima atomilor, a electronilor sau a protonilor conținuți în tot ce este creat material. Conştiința Cosmică a Tatălui lucrează doar ca un fiu care se reflectă, în toată creația vibratorie. Dincolo de toată creația, Dumnezeu Tatăl este inactiv şi este numai indirect activ în reflectarea Inteligenței Sale

ca şi Inteligență Christică în toată creația. Ochii fizici nu pot vedea pe Tatăl Omniprezent, Invizibil şi să cunoască munca Lui secretă în toată creația.

„Pentru că orice lucru ar face El, acesta îl face şi fiul întocmai."

(IOAN 5:19)

Orice fiu al lui Dumnezeu cu un corp uman se simte pe sine în interior liber, în acord cu Inteligența Universală Christică prezentă în toată creația vibratorie. Fiecare Maestru, adevărat Fiu știe că Inteligența Christică, prezentă în toată vibrația vibratorie, nu este altceva decât reflecția Inteligenței lui Dumnezeu Tatăl prezentă dincolo de creația vibratorie. Soarele reflectat într-o minge de cristal se divide în două, Soarele de dincolo de mingea de cristal și Soarele din mingea de cristal.

Soarele din mingea de cristal, deși este limitat, este același ca și Soarele care strălucește dincolo de mingea de cristal. În mod asemănător Conștiința Cosmică a lui Dumnezeu Tatăl strălucind dincolo de mingea de cristal a creației cosmice vibratorii, deși este limitată, este aceeași cu Soarele din Conștiința Christică care strălucește dinăuntru mingii de cristal a creației cosmice vibratorii. De aceea Isus spune că El, ca unul dintre Fiii lui Dumnezeu, a simțit Prezența Sa în toată Creația crezând că reflectarea Tatălui Cosmic dincolo de creație, ar putea să facă doar ceea ce Conștiința Tatălui său l-a îmboldit să facă.

Diferențe respectate

"Pentru că Tatăl îl iubește pe Fiu și-i arată lui toate lucrurile pe care le face el; și El îi va arăta lucruri mai mărețe decât acestea, de care voi puteți fi uimiți."

(IOAN 5:20)

Dumnezeu Tatăl s-a diferențiat pe Sine ca Sfântul Duh sau Creație Vibratorie Cosmică sau Fecioara Maria. În uterul Sfântului Duh sau Creația Cosmică Vibratorie s-a născut Inteligența Christică a lui Dumnezeu Tatăl. Din moment de Dumnezeu Tatăl s-a diferențiat pe sine în Dumnezeu Tatăl dincolo de Creație şi Dumnezeu Fiul în toată Creația, El a respectat toate diferențele pe care le-a creat. Deci Dumnezeu Tatăl dincolo de Creație, fiind Beatitudine mereu nouă şi Iubire, reflecta aceeaşi Beatitudine mereu nouă şi Iubire în Fiu sau Inteligența Christică prezentă în toată creația vibratorie. Aceasta se înțelege prin *„Tatăl îl iubeşte pe Fiu." Tatăl, care arată toate lucrurile Fiului,* denotă că Inteligența lui Dumnezeu Tatăl dincolo de creație are toate calitățile ei revelatoare în reflectarea Inteligenței Christice din toată Creația vibratorie. De aici Dumnezeu Omniprezent cunoaşte totul şi, de asemenea şi Fiii, care pot simți Omniprezența lui Dumnezeu şi, în mod asemănător, să cunoască totul.

Revelația unor lucrări mai mărețe față de Fiu semnifică faptul că, pentru toți Maeştri, incluzându-l pe Isus, cu cât ei avansează mai mult şi mai mult înspre Dumnezeu, aceasta înseamnă că ei cunosc din ce în ce mai mult despre manifestările fără sfârşit ale puterii lui Dumnezeu în creația etern progresivă (n.t. creația care evoluează mereu), întotdeauna vor exista lucrări mai mărețe revelate în toată eternitatea, mai minunate decât toate lucrările revelate la un anumit moment dat. *Lucrări mai mărețe* semnifică că *progresul creației în Dumnezeu este în mod nesfârşit nou,* pentru că Dumnezeu este etern şi este mereu nou în expresia Sa.

„Pentru că aşa cum Tatăl a înviat pe morţi şi le-a dat viaţă; la fel şi Fiul dă viaţă celor la care vrea să le dea.”

(IOAN 5:21)

După cum Tatăl are puterea de a aduce la viaţă un corp mort, încărcându-l cu forţa vitală, tot la fel un Maestru, dacă i se comandă de către Dumnezeu, poate să aducă la viaţă un corp mort. Din punct de vedere metafizic ***MOARTE REALĂ*** **semnifică nu numai moartea corpului fizic** cu şaisprezece elemente**, ci şi dezintegrarea celorlalte două corpuri în care este încapsulat SUFLETUL, corpul Astral** cu nouăsprezece elemente **şi corpul cauzal** cu treizeci şi cinci idei-elementale. Doar aceste trei corpuri pot fi moarte, aceasta înseamnă că **SUFLETUL se poate înălţa deasupra tentaculelor şi ataşamentelor acestor trei corpuri**, **demonstrând că este înălţat în tot spaţiul prin faptul că este UNIFICAT cu CONŞTIINŢA TATĂLUI OMNIPREZENT**.

A da viaţă

Aceia care, prin tehnicile de meditaţie şi ajutor de la Dumnezeu au scăpat de la a fi ţinuţi în închisoarea celor trei corpuri – astfel de suflete cu cele trei corpuri metafizic moarte sunt înviate – aceasta înseamnă că ele sunt grăbite în afară de la limitările celor trei corpuri la percepţia Regatului Infinit al vieţii. Aşa cum Dumnezeu poate ajuta la mântuirea sufletului de la a fi îngropate în mormântul înşelător al celor trei corpuri, tot la fel **Fiii sau Maeştri sau adevăraţii Guru-Perceptori** care sunt una cu Tatăl pot înălţa orice discipol cu adevărat devotat de la închisoarea celor trei corpuri la Spiritul Omniprezent. *Un adevărat guru poate ajuta pe discipolul care meditează cu adevărat să-şi ia conştiinţa şi viaţa de la simţirea corpului limitat afară spre spaţiul omniprezent pentru a simţi toată viaţa în tot spaţiul*. Prin tehnica spirituală, atunci când un suflet este transferat rapid de la simţirea corpului la a simţi universul, aceasta este semnificaţia lui „*Fiul înviază*” sau „*Tatăl înviază*”.

„Pentru că Tatăl nu judecă pe oameni, toată judecata a dat-o Fiului: pentru ca toţi oamenii să-L onoreze pe Fiul, aşa cum îl onorează pe Tatăl. Ce care nu-l onorează pe Fiul, nu-l onorează nici pe Tatăl care l-a trimis.”

(IOAN 5:22)

Tatăl cosmic trascedental care stă dincolo de toată creaţia s-a reflectat pe Sine ca şi Inteligenţă Christică în toată creaţia. Inteligenţa Christică în Creaţia Vibratorie este aceea care este direct responsabilă pentru creaţia omului. De aceea Inteligenţa Christică este aceea care a dat fiecărui om liberul arbitru (n.t. puterea de a alege liber) de a face bine sau rău. De aceea, toţi oamenii care trăiesc în creaţia vibratorie sunt direct responsabili faţă de Inteligenţa Christică din toată Creaţia.

Judecata

„FIUL JUDECĂ TOŢI OAMENII” **nu înseamnă că Inteligenţa Christică pedepseşte sau recompenseză pe fiecare om, ci că fiecare om, fiind creat în imaginea lui Christ şi Dumnezeu, trebuie să sufere prin propria sa acţiune atunci când îşi foloseşte greşit liberul arbitru**. Omul, fiind creat după imaginea lui Christ, ar trebui în mod natural să

trăiască viața lui Christ, dar când el se opune şi acționează împotriva Conştiinței Christice din el, atunci el se pune pe sine în dizarmonie cu judecata mereu curgătoare sau înțelepciune sau armonie sau iubire sau pacea lui Christ. Atunci când un râu vrea să curgă şi să facă ținutul fertil, dacă un baraj este pus peste pământ, râul în mod indirect trece prin judecata pedepsei prin a interzice apa. Tot la fel, când un suflet ridică un perete de ignoranță şi de non-receptivitate şi de viață identificată cu materia, el descoperă că apele divine ale înțelepciunii lui Christ au trecut prin judecata de a nu curge în viața sa.

În studiul Scripturilor, *o mare grijă trebuie avută în a nu atribui lui Christ*, care a suferit pe cruce, spunând: „Tată, iartă-i pe ei că nu ştiu ce fac" şi lui Dumnezeu sau sufletelor - ca - şi- Dumnezeu *orice păcat sau gânduri de răzbunare sau acțiune*. Toți oamenii sensibili care doresc să-l cunoască pe Tatăl trebuie să ştie că *Tatăl rămâne ascuns în tot spațiul şi se manifestă prin adevărații lui Fii care sunt născuți pe pământ şi primesc şi reflectă înțelepciunea Sa*. Aceia care mental respectă pe Tatăl, dar nu pot auzi vocea Sa, ar trebui să respecte şi să onoreze adevărații Fii ai lui Dumnezeu sau Guru-Perceptori ale căror voci sunt auzibile şi prin a căror voci Dumnezeu vorbeşte credincioşilor care caută adevărul. Este atât de uşor pentru credincioşi nu numai să audă vocea lui Dumnezeu, dar şi să primească călăuzire clară prin Guru-Perceptorii cunoscuți de Dumnezeu. Oamenii ignoranți nu îl primesc pe Dumnezeu prin purificarea minților lor, deci ei nu ştiu că Dumnezeu există. Christ sau sufletele asemănătoare cu Christ sunt acelea care îl manifestă pe Dumnezeu şi de aceea oamenii ignoranți, care nu îl onorează şi nu le oferă o atenție plină de respect Fiilor lui Dumnezeu sau Guru-Perceptorilor, nu îi pot oferi o atenție respectuoasă Tatălui, care este responsabil de manifestarea adevăraților Fii pe pământ.

„Adevărat, adevărat îți spun eu ție că Cel care aude cuvântul meu şi crede în cel care m-a trimis, are viață veşnică şi nu este condamnat, dar a trecut din moarte la viață. Adevărat, adevărat îți spun eu ție că vine ceasul - şi acum a şi venit - când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu şi cei care vor auzi, vor trăi. Pentru că, aşa cum Tatăl are viața în el însuşi, aşa a dat-o şi Fiului, să aibă viață în el însuşi. Şi i-a dat lui autoritatea de a executa judecata de asemenea, pentru că este Fiul omului."

(IOAN 5:24-27)

Interpretarea

„Adevărat, adevărat, prin certitudinea pe care o simt prin intuiția mea, îşi spun ție şi întregii umanități, credincioşii care ascultă Vibrația Cosmică, Cuvântul sau Sfântul Duh mângâietor şi înțelepciunea mea a presimțit pe el, crede şi ştie că înțelepciunea mea vine de la Dumnezeu tatăl."

Oamenii se întreabă de ce sunt atâția aşa-zişi creştini care cred în Isus şi în Dumnezeu care l-a trimis, dar în realitate niciodată nu ştiu sau nu simt în conştiința lor ce este această viață veşnică sau că ei sunt liberi de condamnare sau că lucrează la efectele vălului ale tuturor acțiunilor vieților trecute. Numai sufletele care îl pot simți pe Christ în toată creația prin meditație constantă şi extaz spiritual sunt adevărați creştini. Ele sunt acelea care ştiu că Christ se manifestă ca şi Vibrație Cosmică. Ei ştiu şi cred în Inteligența Christică şi în Tatăl care a reflectat acea Inteligență Christică în toată creația. De aceea este accentuat: *„EL, CARE A ASCULTAT CUVÂNTUL MEU "* aceasta înseamnă că acela care simte înțelepciunea Christică în mod intuitiv, că aceasta curge în el, poate doar să creadă în Christ sau în cel care l-a trimis

şi aceia care cunosc şi cred în Christ sau în Dumnezeu, ei sunt aceia cu viaţă veşnică care emană de la ei.

Astfel de suflete care sunt una cu Vibraţia Cosmică şi Inteligenţa Christică din ea şi cu Inteligenţa lui Dumnezeu de dincolo de Creaţie nu sunt condamnate; aceasta înseamnă că ele sunt eliberate de la legea acţiunii şi judecata sa inscrutabilă care guvernează vieţile noastre. În trecerea de la moarte la viaţă un om trebuie să exerseze tehnica ascultării Vibraţiei Cosmice şi simţirea Conştiinţei Christice. Când este capabil să facă acest lucru în mod conştient, el înalţă cele trei corpuri, aşa cum s-a arătat mai înainte şi este mort din punct de vedere metafizic pentru a trece de la încătuşarea celor trei corpuri la percepţia unei libertăţi perpetue a Spiritului.

Promisiunea

Pesoanele obişnuite, - care nu ştiu nimic despre Vibraţia Cosmică sau Sfântul Duh mângâietor pe care Isus a promis că-l va trimite şi pe care oamenii îl pot simţi prin exersarea metodelor de AUTO-CONŞTIENTIZARE, aşa cum ne învaţă Lecţiile-Percepte originale, - *în realitate ele nu trăiesc, aceasta ar însemna să simtă şi să trăiască conştient după moarte*. Dar cu adevărat, cu adevărat vă spun eu vouă, tuturor credincioşilor: vine vremea în viitor (aşa cum a fost revelat de către marii sfinţi, conform acestei predicţii a lui Christ) şi a venit timpul acum, când discipolii avansaţi, care *sunt cu adevărat morţi*; *aceasta ar însemna că cei care, cu ajutorul unui Guru-Perceptor şi prin meditaţie sunt capabili să-şi înalţe sufletul de la percepţia senzaţiilor corpului fizic, puterea şi energia corpului Astral şi la final prin încătuşarea corpului Cauzal, vor auzi sunetul Cosmic al Vibraţiei Cosmice sau Sfântul Duh şi simt înţelepciunea lor ca emanând de la Fiul lui Dumnezeu* sau Conştiinţa Christică, care este reflectată în toată Creaţia şi este reflecţia lui Dumnezeu Tatăl dincolo de toată Creaţia. Şi acei credincioşi devotaţi care sunt în comuniune cu a-tot-mângâietorul Sfântul Duh sau Vibraţia Sfântă (aşa cum ne învaţă tehnica lui Lahiri Mahasaya şi după cum este povestit mai înainte de către Isus discipolilor avansaţi), nu vor experimenta uitarea morţii, aşa cum este experimentată de către oamenii morţi obişnuiţi, ci vor trăi pentru totdeauna, aceasta înseamnă să simtă viaţa omniprezentă în toată creaţia.

În mod aparent un suflet obişnuit trăieşte doar o dată într-o viaţă, deoarece el nu-şi poate aminti identitatea lui în timpul procesului de tranziţie de la o viaţă la alta. Nu-şi poate aminti identitatea sa, nici atunci când sufletul trece prin mai multe încarnări, deci se spune despre o persoană obişnuită că ar trăi o singură dată, chiar dacă sufletul său este nemuritor. Dar un Maestru cu adevărat avansat, care trece prin puţine încarnări trecute, căruia i se cere să-şi finalizeze dorinţele latente, poate să-şi conserve identitatea sufletului său. *Astfel de suflete trăiesc*, deoarece ele învaţă în mod gradat să trăiescă pentru totdeauna în Dumnezeu, *fără ca conştiinţa lor să fie întreruptă de moarte*. Sufletele obişnuite trăiesc de mai multe ori şi mor de mai multe ori fără să o ştie, de aceea în acest sens ele nu trăiesc pentru totdeauna.

Energia Cosmică

Aşa cum Tatăl are energia eternă sau Viaţa Cosmică în El însuşi, la fel El a dat Inteligenţa Christică în toată Creaţia Vibratorie, pentru a poseda energie Cosmică, prin

condensarea căreia sunt create LUMILE şi El a dat Fiul sau Inteligența Christică să execute judecata şi să creeze orice în univers. Şi acest Fiu sau Inteligență Christică pot manifesta, de asemenea, în forma unui om sau a unui corp uman, aşa cum era în Christ şi Fiii lui Dumnezeu care vor recepționa Conştiința lui Dumnezeu prin transparența Conştiinței lor.

Atunci când Isus a vorbit despre corpul său fizic, el s-a referit la el ca la Fiul Omului; astfel că corpul său era fiul altui om (care răsărea din Iosif sau despre care se vorbea că este înrudit cu Iosif, mod imaculat sau obişnuit, oricum ar fi cazul). Oricând a vorbit despre crucificarea corpului fizic, Isus a spus că era „Fiul Omului" care trebuie eliberat arienilor şi celor răstigniți. El a vorbit despre „*FIUL OMULUI" sau corpul său* ca fiind diferit de *El însuşi care era FIUL LUI DUMNEZEU*, reflecția emancipată a lui Dumnezeu. Isus nu a povestit niciodată că omniprezentul Fiu al lui Dumnezeu poate fi crucificat.

„Orice este făcut din aur, reține pentru totdeauna natura aurului. Deci la fel, tot ceea ce este născut din Brahman[4] este din natura lui Brahman". – Shankara.

[4] Brahman - Spirit Suprem

Cap. 2 SPIRITUL LEGII

ŞI LITERA LEGII

„În vremea aceea Isus trecea prin lanurile de grâu, într-o zi de Sabbath şi discipolii săi erau înfometaţi şi au început să smulgă spicele de grâu ca să le mănânce. Dar când fariseii au văzut aceasta, ei i-au spus: „Priveşte, discipolii tăi fac ceea ce nu se cade de ziua de Sabbath”.”

„Dar Isus le-a spus lor: „Nu aţi citit ceea ce a făcut David, când i-a fost foame şi el a intrat în Casa lui Dumnezeu şi el a mâncat pâine pentru punerea în faţa lui Dumnezeu, ceea ce nu se cădea pentru el să mănânce, nici pentru cei care erau cu el, ci numai pentru preoţi?””

„Sau nu aţi citit în lege că în zilele de Sabbath preoţii din Templu încalcă Sabbath-ul şi ei sunt de neînvinovăţit. Dar eu vă spun: „Aceasta este unul mai mare decât Templu. Dacă aţi fi ştiut ce înseamnă, aş fi avut milă şi nu sacrificiu, nu ar trebui să condamnaţi pe cei nevinovaţi”.”

(MATEI 12:1-7)

Isus credea în Scripturi, aşa cum erau scrise de mari profeţi, care îl apreciau. Oamenii cu realizare (n.t. auto-conştientizare), care au cunoaşterea comună a aceluiaşi adevăr, nu se contrazic unul pe altul. Deoarece ei exprimă aceeaşi înţelepciune în maniere variate de a gândi, discipolii lor cu înţelegere limitată crează diferenţe şi stabilesc diferite culte şi credinţe variate. Marii Maeştri nu au diferenţe printre ei, însă discipolii lor cu minţile lor limitate, văd diferenţe între o învăţătură şi altă învăţătură. Dar, ***atunci când discipolii îşi depăşesc limitările prin meditaţie şi ating auto-conştientizarea, ei descoperă că toate limitările lor dispar***. Ca răspuns la această critică a fariseilor, care pretindeau că discipolii Lui au desacralizat ziua de Sabbath, Isus a răspuns în maniera arătată anterior, citând Scripturile pentru a susţine acţiunile discipolilor Săi şi explicând că acestea sunt în spiritul legilor lăsate de Cărţile Sfinte care trebuie urmate. *Urmarea literală legilor ar putea duce la amăgire*. De exemplu, a executa o muncă materială care distrage de ziua de Sabbath poate însemna păcat, aşa cum s-a intenţionat să fie pentru oamenii ocupaţi, orientaţi către lume, care astfel pot să-şi ia o zi liberă, la fiecare şapte zile, pentru a medita la Dumnezeu. Dar Isus şi discipolii Săi, pentru care fiecare zi era o zi de *Sabbath, (n.t. adică) o zi de contact cu Dumnezeu*, era în regulă să execute orice acţiune legitimă, cum sunt potolirea foamei sau vindecarea.

Pe lângă aceasta, de ziua de Sabbath nimeni nu poate opri funcţiile corpului sau să controleze mişcările involuntare de a opri cursa gândurilor interioare, - iar din toate acestea se implică activitatea. Dacă o persoană rămâne tăcută în exterior de ziua de Sabbath, dar în interior se gândeşte la afaceri lumeşti, ea poate că onorează în mod superficial ziua de Sabbath, dar în mod spiritual o profanează. Discipolii lui Isus respectau cu adevărat ziua de Sabbath, deoarece minţile lor erau la Dumnezeu şi la Christ, chiar dacă corpurile lor erau flămânde, pentru că ei au mâncat câteva grăunţe de porumb ca un caz de necesitate. De aceea Isus vorbeşte despre David care trăia în Dumnezeu şi care, atunci când era în nevoie şi flămând, a mers la Casa lui Dumnezeu şi a mâncat pâinea sfinţită şi a dat-o, de asemenea, celor care erau cu el. Acest lucru nu se cădea să-l facă David, deoarece numai preoţii au acest drept.

Atunci Isus vorbeşte despre Sine Însuşi şi despre Spiritul din El care era mai mare decât a lui David sau decât preoţii care ar fi putut, conform legilor Scripturilor, să aibă

privilegii speciale de Sabbath. Conştiinţa lui Isus era una cu Dumnezeu şi fiind aşa, era mai mare decât vibraţia din Templu, unde a mâncat David pâinea pregătită pentru a fi pusă în faţa lui Dumnezeu. Isus putea simţi acest lucru, fiind conştient de tot prezentul, trecutul şi viitorul. De aceea argumentează Isus că oamenii spirituali, cum sunt preoţii şi David care era spiritual, puteau trece nevinovaţi când încălcau legile zilei de sabbath şi cu atât mai mult Isus sau discipolii Săi, care erau una cu Dumnezeu, puteau să treacă cu vederea legile, dacă li se părea potrivit.

Atunci Isus le-a spus fariseilor: „Dacă aţi fi ştiut că Spiritul meu, din interiorul corpului Templu, este mai măreţ decât atmosfera templului străvechi, atunci aş fi avut o compasiune divină şi simpatie cu înţelegerea voastră şi nu ar fi trebuit să sacrific înţelepciunea prin tăcere pe altarul ignoranţei voastre. *Dacă aţi fi cunoscut Spiritul din interiorul Meu şi înţelepciunea Sa care călăuzeşte toate acţiunile mele şi acţiunile celor care sunt împreună cu mine, nu ar fi trebuit să interpretaţi în mod literal Scripturile şi zilele de Sabbath şi să condamnaţi pe discipolii mei nevinovaţi, care sunt fără vină în faţa adevăratelor legi din Scripturi şi în faţa ochilor lui Dumnezeu*."

„Şi el le-a spus lor: „SABBATH-UL A FOST FĂCUT PENTRU OM, ŞI NU OMUL A FOST FĂCUT PENTRU SABBATH: DE ACEEA FIUL OMULUI ESTE, DE ASEMENEA, DOMNUL SABBATH-ULUI”."

(MATEI 2:27-28)

Legea spirituală a comuniunii divine săptămânale a Sabbath-ului este o lege a conduitei spirituale creată pentru avantajul şi ridicarea spirituală a omului, dar omul care trăieşte nu a fost creat să onoreze orbeşte, fără măsură sau raţiune - ziua de Sabbath. *Legile fizice, igienice, sociale, mentale şi spirituale, la momente diferite de civilizaţie şi evoluţie a omului, au fost temporar sau permanent create, pentru a se potrivi cu stadiul de dezvoltare a omului*. Regulile trebuie modificate şi în spirit trebuie să fie urmate în mod diferit, în acord cu nevoile - care se schimbă ale omului - în diferite stadii de civilizaţie în progresul lumii.

Regulile sunt variabile

O regulă constă într-un sistem de acţiuni iniţiate pentru a produce anumite rezultate fizice sau mentale. Aceste reguli sunt condiţionate de timp şi de starea omului. De aceea ele sunt varibile, în conformitate cu schimbările de mediu înconjurător ale omului. De exemplu, s-a arătat anterior că ziua de Sabbath era pentru oamenii de lume, pentru a le da o zi de libertate de la afaceri, permiţându-le să fie capabili să aibă comuniunea cu Dumnezeu. *Dar, dacă omul de afaceri rămâne în exterior inactiv şi în interior activ cu gânduri de afaceri, el în exterior urmează Sabbath-ul, însă în interior anulează scopul însuşi pentru care a fost creat Sabbath-ul. Un om spiritual, care meditează şapte zile pe săptămână şi posteşte mai multe zile, i se poate face foame de ziua de Sabbath, aşa că nu va constitui un păcat pentru el să mănânce puţină mâncare în timp ce este conştient de Dumnezeu, chiar şi în timp ce mănâncă. Omul spiritual în mod aparent încalcă legea Sabbath-ului, dar nu încalcă această lege în spiritul acesteia*. Acesta este motivul pentru care Isus spune că toate zilele de Sabbath au fost făcute pentru avantajul omului, iar omul în dificultate nu trebuie să urmeze orbeşte litera legii de Sabbath.

Astfel este ilustrat cum un om care nu este iluminat, urmând ziua de Sabbath aceasta îl poate conduce la mari dezavantaje. Preotul dogmatic şi ipocrit al timpurilor străvechi ar putea să fie atât de fanatic în privința de a urma ziua de Sabbath, încât el să nu iasă din casă şi să nu călărească un cal ca să aducă un doctor pentru fratele lui aflat pe moarte, sau pentru un servitor sau pentru un musafir. A urma ziua de Sabbath ignorând nevoile urgente, aşa cum a fost ilustrat mai înainte este o ipocrizie şi înfrânge scopul pentru care a fost stabilit Sabbath-ul, pentru că ***a ignora ajutorul dat unui om neajutorat este un păcat care deranjează comuniunea cu Dumnezeu prin a nu lua în seamă ceea ce-ți dictează conştiința***.

Spiritul serviciului

O persoană se poate odihni duminica şi să fie în comuniune cu Dumnezeu în mod ocazional, *încălcând promisiunea de inactivitate oricând este necesar să oferi ajutorul* celor care au nevoie. Acesta este spiritul de onorare al zilei de Sabbath. Acesta este motivul pentru care Isus spune că *nici una dintre regulile de conduită nu ar trebui urmată orbeşte, ci* ar trebui modificate *având un motiv strict* şi nu un permis (n.t. sau o autorizație), oricând este necesar să faci aceste lucruri. Acesta este motivul pentru care Isus spune că oamenii obişnuiți pot, fără să încalce legea, să modifice regulile de conduită de Sabbath, de aceea Fiul omului (Spiritul Său dinăuntru corpului) era, de asemenea, maestrul zilei de Sabbath şi putea să-l modifice aşa cum vroia.

Aici Isus vorbeşte despre Sine Însuşi ca despre Fiul omului, deoarece El se referă la corpul său, care trebuie să respecte anumite legi fizice, ca să respecte ziua de Sabbath.

Scopul Sabbath-ului

„Şi s-a întâmplat să treacă, de asemenea, în altă zi de Sabbath, ca El să intre în sinagogă şi să-i învețe pe ceilalți: şi acolo era un om care avea mâna dreaptă uscată. Cărturarii şi fariseii pândeau pe Isus ca să vadă dacă-l va vindeca de ziua Sabbath-ului; în aşa fel încât să-l poată învinui (să poată găsi o acuzație împotriva lui). Dar el le cunoştea gândurile şi a spus omului care avea mâna uscată: „Scoală-te şi stai în mijloc.”El s-a sculat şi a stat în picioare.”

(LUCA 6:9)

Cu această ocazie Isus, cunoscând gândurile fariseilor, că ei vor să-i întindă o cursă, i-a spus omului năpăstuit: „Ridică-te şi stai în mijlocul mulțimii, la vedere (n.t. să poți fi văzut din toate părțile), astfel încât ei să poată privi la gloria lui Dumnezeu de vindecare de ziua de Sabbath.”

Şi atunci când omul s-a ridicat, Isus s-a adresat mulțimii:

„Te voi întreba un lucru: este permis de ziua de Sabbath să faci bine sau să faci rău? Să salvezi viața sau s-o distrugi?”

Ceea ce Isus vroia să spună este că a respecta ziua de Sabbath înseamnă să faci acțiuni bune şi să ai o comuniune spirituală. De aceea, cum ar putea să fie un păcat să faci bine? Fariseii insinuau că toate acțiunile, incluzând acțiunile bune, au fost interzise de ziua de

Sabbath. De aceea Isus a vrut să le arate lor că, din moment ce a respecta ziua de Sabbath era o acțiune bună, era contradictoriu să interzici acțiunile bune de ziua de Sabbath.

Acțiunile lumeşti şi rele erau acelea care trebuiau interzise, mai ales de zilele de Sabbath, astfel încât zilele de Sabbath să poată fi un MODEL după care toate celelalte zile sau viața întreagă - să poată fi copiate.

Decât să accentuezi că să nu existe acțiuni de ziua de Sabbath – într-un mod negativ, mai bine accentuezi în mod pozitiv că zilele de Sabbath ar trebui să fie zile de comuniune interioară cu Dumnezeu, indiferent de ceea ce făcea afară (n.t. în exterior), în aşa fel încât alte zile, deşi pline cu afaceri, să poată în interior să fie convertite în zile de Sabbath, prin susținerea lui Dumnezeu în timpul întregii activități.

Este legal să faci bine

Isus, prin întrebarea Sa, a arătat în mod clar că acțiunile bune nu pot fi excluse din ziua de Sabbath. Fariseii nu puteau să-i răspundă Lui şi au rămas tăcuți atunci când Isus le-a spus din nou:

„Ce om trebuie să fie printre voi, care are o oaie, şi dacă aceasta cade într-o groapă de ziua de Sabbath să nu o ia şi să o scoată afară? Cu cât este un om mai bun decât o oaie? Din acest motiv este îngăduit să faci bine de ziua de Sabbath."

(MATEI 12:11-12)

Isus a spus: „Care dintre voi, în această mulțime, nu va ridica oaia căzută într-o groapă de ziua de Sabbath? N-o veți strânge şi ridica pentru a o scoate afară din groapă? Atunci, dacă este în regulă în conştiința voastră materială să ridici o oaie, cu atât mai mult este necesar să ridici un om prețios, făcut după imaginea lui Dumnezeu. Atunci, este absolut evident că ziua de Sabbath a fost făcută pentru a crea conştiință spirituală şi că este îngăduit să faci orice activitate care amplifică conştiința."

„Şi când s-a uitat în jur, la ei, cu furie, fiind supărat de duritatea inimii lor, El a spus omului: „Întinde înainte mâna ta"."

(MARCU 3:5)

Şi Isus s-a uitat la ei cu indignare spirituală din cauza durității inimii fariseilor, care au refuzat să simtă bunătatea. Apoi i-a spus omului cu mâna bolnavă: *„ÎNTINDE ÎNAINTE MÂNA TA"*.

Efortul de voință necesar

Isus a vrut să spună: „Fă un efort de voință pentru a întinde înainte mâna ta şi a trimite energia a-tot-vindecătoare acolo. Dacă faci acest lucru şi eşti în acord cu mine, voința Mea divină, care controlează energia cosmică a universului, de asemenea prezentă în voința ta, şi

energia ta din corp, vor vindeca mâna ta." Persoana vindecată a trebuit să facă ceva pentru a pregăti solul mental pentru ca sămânța puterii de vindecare ce venea de la Isus să se poată dezvolta într-o plantă de vindecare.

„Şi el a întins mâna sa şi mâna a devenit întreagă, ca şi cealaltă. Şi fariseii au mers înainte şi imediat s-au sfătuit cu Herodiani împotriva Lui, cum pot să-l distrugă. Dar când Isus a ştiut acest lucru, el s-a retras împreună cu discipolii la mare: şi o mare mulțime din Galileea l-a urmat pe El, şi din Iudeea, şi din Ierusalim, şi din Idumeea şi de dincolo de Iordan; şi cei din preajma Tir-ului şi Sidon-ului, o mare mulțime, când au auzit ce lucruri mărețe a făcut, au venit la el. Şi El a vorbit cu discipolii ca un vas mic să-l aştepte din cauza mulțimii, ca nu cumva să-l preseze. Pentru că El a vindecat pe mulți, atât de mulți, încât ei îl presau ca să-i atingă, pe cât de mulți pe câți aveau lepră."

(MARCU 3:5-10)

Umilința spirituală

Isus, cu umilința Sa spirituală, încercând să nu se opună forțelor materiale prin miracole spirituale, i-a retras pe discipolii Săi la mare (n.t. marea Galileei). O mare mulțime a venit la El. Isus le-a spus discipolilor să aibă un vas în care le să se poată retrage şi să evite mulțimea. El şi-a făcut datoria în vindecarea multora şi vroia să-şi îndeplinească datoria Sa față de Dumnezeu în solitudine.

Mai mulți leproşi se presau de El ca să-i atingă El şi să fie vindecați. Isus, chiar dacă el servea umanitatea, ştia că face aceasta cu puterea lui Dumnezeu şi în cursa de a îşi îndeplini serviciul față de umanitate nu trebuie să uite datoria Sa de a fi în comuniune cu Dumnezeu în singurătate, fără a cărui putere el nu putea face nici o vindecare şi din care Isus îşi deriva toată puterea, iubirea şi inspirația.

CAP. 3 CE A VRUT ISUS SĂ SPUNĂ PRIN ÎNVIERE

„Nu te mira de aceasta: pentru că vine ora în care toți cei care sunt în mormânt îi vor auzi vocea, şi vor ieşi afară din ele; cei care au făcut bine, la învierea vieții, iar cei care au făcut rău, la învierea condamnării. Eu nu pot face nimic de la mine: aşa cum aud, judec şi judecata mea este justă: pentru că nu caut să fac voia mea, ci voia Tatălui care m-a trimis. ”

(IOAN 5:28-30)

„Pentru că vine timpul” aceasta înseamnă că în toate vremurile viitoare există legea că toți cei care sunt morți din punct de vedere fizic vor auzi sunetul Vibrației Cosmice şi vor abandona starea inconştientă a somnului subconştient care invadează fiecare suflet după moarte, incluzându-i pe toți cei care sunt buni şi pe toți cei care au făcut rău. Cei care au făcut bine, prin efectele depozitate ale acțiunilor bune, va învia sau reîncarna într-o viață spirituală pământească. Cei care au depozitat răul în viețile lor anterioare cu corpurile lor astrale, vor fi conduşi de Vibrația Cosmică să se reîncarneze în corpuri fizice cu tendințe şi cu creier rele, în familii rele.

Trompeta lui Gabriel

Vibrația Cosmică este trompeta lui Gabriel care ridică corpul Astral şi Cauzal care încapsulează sufletele cu karma bună sau rea dormind dedesuptul mormintelor de inconştiență de după-moarte. Datorită inconştienței de după moarte, care invadează sufletele indiferent dacă au karmă bună sau rea, Sfântul Duh sau trompeta lui Gabriel de Vibrație Cosmică Inteligentă, face să plutească sufletele încapsulate variate din punct de vedere astral, la malurile respective de medii înconjurătoare bune sau rele în viețile pământeşti.

Această Vibrație Cosmică serveşte ca valurile care dansează în marea de ether să conducă sufletele bune să intre în semnalele-vieții luminoase găsite la combinația de spermatozoid şi ovul. În timpul conexiunii pozitive şi negative între părinți buni.

Atragerea unei case trupeşti

Atunci când părinți buni se unesc într-o uniune fizică, ei formează o lumină la baza coloanei vertebrale, care rezultă din curenți pozitivi şi negativi de la coloana vertebrală şi organele sexuale. Aceasta lumină acționează ca un semnal pentru portalul prin care un suflet bun încapsulat în Astral poate fi condus să fie conceput fizic într-o celulă în care s-au combinat un spermatozoid şi un ovul. Când intră sufletul, se formează embrionul, apoi în mod gradat corpul este gata să fie născut. Sufletele cu o karmă rea trebuie să intre în corpul unor mame rele. Când părinți răi intră într-o uniune fizică, ei formează o lumină întunecată estompată la baza coloanei vertebrale, semnalând intrarea unui suflet cu o karmă rea.

De aceea spune Isus, cu Conştiința sa Christică: „*Eu nu pot face nimic de la mine*”. Aceasta înseamnă că Dumnezeu, Isus sau Inteligența Christică nu este un autocrat divin care îşi trece judecata asupra acțiunilor oamenilor. Inteligența Christică din toată materia nu pedepseşte niciodată pe nimeni; în loc de aceasta, legea cosmică în Inteligență divină pronunță automat o judecată bună sau rea, după cum este cazul, în conformitate cu vibrațiile bune sau

rele prezente în suflete. Legea cosmică şi judecata ei se bazează pe legea cauzei şi efectului care guvernează viața noastră şi este justă.

Legea armoniei

Aşa cum o persoană îşi loveşte coatele de o piatră, iar coatele se rănesc în mod automat, fără ca piatra să le rănească; în mod asemănător legea divină a armoniei dă naştere condițiilor juste pentru toate sufletele. Când un suflet acționează împotriva legii, el îşi face rău sieşi. De exemplu, carnea din mâna omului este foarte sensibilă – dacă este scufundată în apă rece, produce un efect de uşurare, dacă o bagi în foc, arde. În asemenea cazuri focul nu doreşte să ardă un individ şi nici apa rece nu doreşte, din propria alegere, să producă răceală în mâna cuiva. Cel care atinge focul este responsabil pentru arsură. Cel care îşi înmoaie mâna în apă este responsabil pentru simțirea răcorii în mâna sa.

A plăcea atrage a plăcea

A plăcea atrage *a plăcea*. Sufletele cu karmă rea sunt născute în familii rele, iar sufletele cu karmă bună sunt născute în familii bune. Familiile rele şi familiile bune atrag suflete cu tendințe rele şi bune, în conformitate cu magnetismul simpatiilor lor interioare. Aceasta înseamnă că familiilor rele le place să aibă suflete cu karmă rea. Familiilor bune le place să aibă sufletele bune. Şi, de asemenea, celor rele le place să aibă familii rele, iar sufletelor bune le place să aibă familii bune. Legea cosmică şi energia cosmică sunt doar ghizi care ajută şi sufletul bun şi cel rău să ajungă la destinație.

Isus a vrut să spună: *„Eu, Conştiința Christică prezentă în toată Creația, nu caut să-mi materializez dorințele pe pământ, ci să ascult de legea cosmică, justă a creației, aşa cum sunt călăuzit de voința şi înțelepciunea Conştiinței Cosmice, Tatăl care este prezent dincolo de creație ca Absolut Trascedental, iar în creație ca eu însumi, Inteligența Christică."*

Interpretarea literală a cuvintelor folosite în Scripturi a provocat o mare distrugere în variatele interpretări ale Bibliei de către scriitorii intelectuali care au avut puțină percepție intuitivă a adevărului sau nu au avut deloc o percepție intuitivă directă a adevărului. Cuvântul „morminte" folosit de către Isus nu înseamnă că numai acele suflete care sunt îngropate în morminte vor fi înviate. Multe corpuri nu sunt îngropate, ci sunt incinerate şi suflate înspre cer. Cuvântul „mormânt" le-a dat scriitorilor gândul că sufletele aşteptau în pământ, gata să fie înviate atunci când Gabriel suflă în trompetă. Se pare că timp de 20 de secole Gabriel nu a suflat în trompetă, din cauza scheletelor a milioane care pot fi găsite încă în morminte. Şi ce crimă pentru Gabriel să-i păstreze şi pe cei buni şi pe cei răi să aştepte timp de secole, fără discriminare. Şi presupunând că Gabriel ar suna din trompetă astăzi, sufletele imorale care au fost înmormântate ieri vor fi înviate după o zi de aşteptare, pe când sufletele care au aşteptat 20 de secole, vor fi înviate după douăzeci de secole. Această idee populară a învierii nu are nici o bază, este revoltătoare, injurioasă şi nerezonabilă. Isus a devenit înviat sau reîncarnat într-un corp distrus de moarte, remodelat în trei zile.

Semnificația „Mormintelor"

„*Morminte*" semnifică *starea de după moarte a transei mentale sau a somnului inconştient pe care îl suferă majoritatea sufletelor*. Aproape toate sufletele, cu excepția celor avansate, sunt îngropate dedesubtul mormintelor somnului subconştient. Conştiința trează a

omului este îngropată în mormântul somnului inconştient. În timpul somnului, el nu este conştient de corp şi starea de somn care înmormântează sufletul treaz al omului. În somn corpul Astral şi corpul Cauzal se retrag din muşchi şi dorm în cavităţile organelor interne şi coloana vertebrală şi în mintea subconştientă.

În starea de veghe forţa vitală vibrează în exterior cu multe sunete şi învie corpul astral adormit şi mintea omului în starea de a fi treaz. În mod asemănător, despre starea de după moarte - de inconştienţă - se vorbeşte ca despre *morminte*, care îngroapă toate sufletele, cu karmă bună sau rea, în interiorul corpurilor Astrale şi Cauzale. Durata somnului morţii este diferită pentru oameni variaţi, conform cu caracteristicile lor individuale, aşa cum oameni cu obiceiuri variate dorm pentru perioade lungi sau perioade scurte de timp.

Exact aşa cum forţa de viaţă vibratorie învie conştiinţa trează a omului în starea de trezire, tot la fel Energia Cosmică Vibratorie ridică sufletele cu karmă bună sau cu karmă rea, cu corpurile lor astrale şi cauzale, de dedesubtul mormântului stării de dincolo de moarte în mediul spiritual la pământului sau al Cerurilor sau mediu înconjurător bun sau rău în viaţa pământească.

Toate vibraţiile au sunet

Cuvântul „*voce*" crează confuzie, deoarece el sugerează că un corp uman, dar toate vibraţiile au vocile lor distincte sau sunete. Energia Cosmică, sau Vibraţia are, de asemenea, o voce a Sunetului Cosmic, care este numită *Amen* de către creştini şi *Om* de către hinduşi. Acest *Amen este martorul credincios la începutul creaţiei*, aceasta înseamnă că întreaga creaţie vibratorie este însoţită de Sunetul Cosmic al lui *Amen* sau *Om* sau *Cuvântul* sau *Sfântul Duh*, care este prima manifestarea vibratorie a lui Dumnezeu.

Semnificaţia „Vocii"

Dumnezeu este *Cuvântul* sau *Om* sau *Sfântul Duh* sau *Vibraţia Cosmică* sau *Energie Cosmică*. Dumnezeu este Sunetul Cosmic care a rezultat din Energia Cosmică şi din Vibraţia Cosmică. Prima manifestarea a lui Dumnezeu este *Cuvântul* sau Sunetul Cosmic Vibratoriu Inteligent. În toată Biblia, de câte ori se foloseşte cuvântul „VOCE" sau „DUMNEZEU A SPUS" semnifică că Dumnezeu nu a vorbit printr-un gât, ci ori de câte ori Dumnezeu doreşte să creeze ceva definit, El va agita şi va energiza Energia Cosmică care produce diferite sunete. De aici „*Dumnezeu spune*" semnifică „*Dumnezeu vibrează*" şi *Vocea Lui* semnifică *Vibraţia Sa Cosmică Inteligentă şi Energia*.

Corpul uitat în somn

Învierea vieţii indică reîncarnarea sau ridicarea din nou a sufletului de dedesubtul mormintelor sau a stării inconştiente de după moarte. Un suflet, în timpul somnului nu este conştient de corpul său fizic. În mod asemănător, un suflet după moarte nu este conştient de corpurile sale Astrale şi Cauzale care dorm somnul inconştient al morţii. Cum ar putea sufletele care dorm somnul de după moarte să-şi păstreze starea de veghe peste scheletele lor care se dezintegrează, îngropate în morminte?

În somn primul lucru uitat este corpul. În mod asemănător, în moarte primul lucru uitat este corpul fizic. În somn, deşi corpul fizic este uitat, există încă o legătură între el şi suflet, aşa că în stare de trezire sufletul devine conştient din nou de acelaşi corp fizic. În moarte conexiunea sufletului cu corpul fizic este ruptă în mod permanent. În cazul lui Isus Christos a fost excepțional, deoarece chiar dacă prin moarte sufletul a fost separat de corpul său fizic, printr-un act de voință cu Energia Cosmică El a reconstruit corpul Său distrus şi şi-a făcut cămin pentru sufletul Său din nou acolo. În acest caz sufletul lui Isus Christos a reînviat în acelaşi corp. Sufletul lui Ilie a fost reînviat sau reîncarnat în corpul lui Ioan Botezătorul.

Totuşi, aşa cum un suflet după inconştiența somnului se trezeşte în corpul fizic cu ajutorul forței vieții retrase din coloana vetrebrală, inimă, nervii motori senzoriali, tot la fel *sufletele care dorm în starea de după-moarte sunt trezite de Energia Cosmică Inteligență vibratorie (VOCEA SA)* şi sunt conduse să intre în noile case protoplasmatice construite din celulele ovulului şi a spermatozoidului, care se schimbă în embrion.

Somn şi moarte

Diferența dintre a merge după somn şi a merge după moarte este aceasta: că în somn sufletul se trezeşte din starea subconştientă în starea conştientă a aceluiaşi corp fizic uitat în starea de somn. După ce somnul morții se încheie, sufletul se trezeşte NU în acelaşi corp, ci într-un corp diferit. *Învierea bună sau rea depinde de cantitatea de bine sau de rău executată prin folosirea liberului arbitru al omului şi este bazat pe Legea ştiințifică a Cauzei şi Efectului*.

Puține acțiuni rele nu pot condamna un suflet creat după imaginea lui Dumnezeu să fie perpetuu condamnat la suferință. Puține acțiuni bune nu pot face ca un suflet să se califice la a se bucura veşnic de imortalitate. Cantitatea de bine şi de rău în suflete le aduce mai aproape de Dumnezeu sau le trimite mai departe de Dumnezeu. Suflete bune de diferite grade se nasc pe pământ, dar **atunci când unul atinge starea finală bună sau Dumnezeu, el nu trebuie în mod necesar să se întoarcă pe pământ, numai dacă alege să facă acest lucru prin liberul său arbitru** (n.t. voința sa liberă).

Cauză finită

Dar dacă un suflet, fiind făcut după imaginea lui Dumnezeu, oricât de mult păcat a dobândit şi chiar dacă este cel mai mare dintre toți păcătoşii, şi chiar dacă a păcătuit timp de mai multe încarnări, el nu poate fi condamnat sau judecat de a fi vinovat pentru totdeauna. O CAUZĂ FINITĂ NU POATE AVEA UN EFECT INFINIT.

Un suflet, fiind creat după imaginea lui Dumnezeu, este în mod potențial şi etern bun, dar din cauza folosirii greşite a liberului său arbitru, el îşi poate imagina că este rău, aşa cum fiul unui rege, sub influența băuturilor alcoolice, îşi poate imagina că este sărac, dar imediat ce-şi revine din starea de intoxicație (n.t. beție), el uită conştiința sărăciei. Deci, de asemenea, **un suflet care nu a fost făcut cu păcat, oricând se trezeşte la Dumnezeu, îşi aminteşte adevărata sa natură: CĂ ESTE ETERN BUN.**

Pe lângă aceasta, Dumnezeu şi Christ nu judecă. **Noi, fiind făcuți după imaginea lor, suntem în mod inerent, legați prin lege, să fim fericiți când suntem armonioşi cu Dumnezeu şi cu Conştiința Christică**. Iar atunci când acționăm în mod diferit, împotriva armoniei lui Dumnezeu, suferim datorită propriilor noastre acțiuni.

Omul se pedepseşte pe sine însuşi

Acesta este motivul pentru care Isus spune în mod clar: *„De la Mine nu pot face nimic. Judec după cum aud.*" Aceasta înseamnă că Inteligența Christică acționează în conformitate cu vibrațiile Legii Cosmice a lui Dumnezeu, care ne guvernează viețile noastre. Un suflet, prin trăirea greşită, poate să creeze un iad fizic şi mental, provocând mai multă suferință chiar decât suferința din iadul de foc de după moarte, aşa cum a fost creată de imaginația răzbunătoare a unui om. Iar un suflet, prin trăirea bună, poate crea în el însuşi un loc mai dulce decât paradisul.

Omul, sub influența amăgirii (n.t. sau iluziei) pune pe seama lui Dumnezeu a-tot-iubitor, care este în mod egal Tatăl tuturor, un spirit răzbunător, vindicativ, care crează iaduri şi purgatorii. Dumnezeu, în infinita Sa Iubire, cheamă continuu sufletul să vină înapoi la Regatul Său Etern de Binecuvântare. Dar sufletele, când îşi folosesc greşit independența dăruită de Dumnezeu, rătăcesc departe de Dumnezeu şi se complac în noroiul suferinței, pedepsindu-se pe ei înşişi cu efectele propriilor lor greşeli.

Ideea unui Paradis Etern este adevărată, deoarece noi suntem făcuți după imaginea lui Dumnezeu şi la sfârşitul traseului de reîncarnări acționate de dorințele noastre materiale rătăcitoare îl găsim pe Tatăl nostru Ceresc, care ne binecuvântează, aşteptând să primească fiii Săi rătăcitori şi să-i distreze cu bucuria mereu nouă, vițelul îngrăşat veşnic. Dar ideea de condamnare veşnică pentru sufletele condamnate în mod etern, făcute după imaginea lui Dumnezeu nu este susținută şi ar trebui să fie distrusă de mintea superstițioasă a oamenilor.

„Dacă mărturisesc despre mine însumi, mărturia mea nu este adevărată. Există un altul care mărturisește despre mine; şi ştiu că mărturia celui care mărturisește despre Mine este adevărată."

(IOAN 5:31-32)

Isus a vrut să spună că *„Nu este corect sau adevărat sau potrivit ca eu să mărturisesc despre propria mea ființă. Există o alta, Conştiința Cosmică transcedentală de dincolo de Creație (Dumnezeu Tatăl) a cărui Conştiință Christică reflectată în toată materia suferă mărturisirea ființei mele (n.t. depune mărturie sau este martorul); aceasta înseamnă că declară înțelepciunea mea aşa cum vine de la El, iar Eu, Conştiința Christică, cunosc intuitiv că mărturia lui Dumnezeu Tatăl despre mine sau orice declară Dumnezeu prin vocea mea şi învățături despre mine şi caracteristicile mele şi despre mine ca fiind salvatorul tuturor ființelor, este adevărat."*

Isus si Ioan

„Voi ați trimis la Ioan şi el a mărturisit adevărul nu că mărturia pe care o primesc eu vine de la un om, dar spun lucrurile acestea ca să fiți mântuiți. Ioan era lumina aprinsă care strălucea şi voi ați vrut să vă veseliți câtăva vreme la lumina lui."

(IOAN 5:33-35)

Isus a vrut să spună: *„Voi credeați în Ioan şi el a mărturisit adevărul la care a fost martor el însuşi. Voi ați primit adevărul lui Dumnezeu indirect, prin mărturia conştiinței umane a lui Ioan. Dar eu, Isus Christos, a cărui conştiință este una cu inteligența din toată creația, nu vorbesc prin cunoaşterea împrumutată a unui alt om, dar aceste adevăruri pe care*

le declar și care vă vor salva de suferință pe voi, determinate prin conștiința fizică, le primesc prin Dumnezeu Tatăl. Ioan credea cu iubire divină și lumina cu iubirea înțelepciunii lui Dumnezeu și voi vreți să vă bucurați pentru un timp scurt, privind la Gloria lui Dumnezeu, dar fără a-l urma în mod sincer pe El."

„Dar eu am o mărturisire mai mare decât a lui Ioan, căci lucrurile pe care mi le-a dat Tatăl să le termin, tocmai aceste lucruri pe care le fac mărturisesc despre Mine că Tatăl m-a trimis. Și Tatăl însuși care m-a trimis care m-a trimis a mărturisit despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea Lui, niciodată, nici nu i-ați văzut forma. Și nu aveți cuvântul Său care să locuiască în voi: căci cel care m-a trimis, în El voi nu credeți. "

(IOAN 5:36-38)

Isus a dorit să spună: *„Dar Eu, Conștiința Christică, în percepția mea universală, sunt martor și privesc o mai mare înțelepciune decât aceea a lui Ioan. Ioan ar putea să vă fi inspirat un pic spre Dumnezeu, dar munca mea de a învia din nou sufletele la Dumnezeu, așa cum este manifestată în viețile discipolilor și miracolele pe care trebuie să le fac conform dorinței Tatălui și toate reformările divine pe care Dumnezeu mi le-a dat să le închei pe durata vieții pământești, poartă o mărturie suficientă că Conștiința absolută a lui Dumnezeu (și nu parțială, ca în Ioan) a vibrat în mine. Pe cât de impermeabilă este budinca în mâncare, tot astfel demonstrațiile mele variate ale puterilor divine dovedesc în mod amplu pioarul şi mai măreața manifestare a lui Dumnezeu în mine decât în Ioan şi lucrările mele, conştiința mea, învățăturile mele sunt mărturisite şi garantate de Conştiința Tatălui Ceresc*."

„O, voi, suflete identificate cu corpurile (n.t. fizice), voi nu ați auzit niciodată sunetul Cosmic Inteligent care emană din Cosmos şi din toată creația, care vibrează la orice perioadă din viața voastră şi nici nu ați văzut Lumina Cosmică ce emană din Vibrația Cosmică, aşa cum este răspândită în toată creația vibratorie. Pentru că, dacă vreunul dintre voi ar fi fost binecuvântat cu o asemenea experiență, voi l-ați fi cunoscut, că Dumnezeu poate fi cunoscut ca o Lumină Cosmică în toată Creația şi ca un sunet care vibrează în credincioşii călăuziți în mod inteligent prin comuniunea lor extatică. De asemenea, dacă îl cunoşteați pe Dumnezeu, ați fi înțeles că El poate lua orice formă, a oricărui Sfânt şi să apară în fața ochilor voştri şi vă vorbească cu voi."

Cerința credinciosului

Gazul hidrogen-oxigen este invizibil, dar el poate fi convertit într-o bucată de gheață solidă, deci la fel Spiritul invizibil se poate condensa pe sine însuşi la cererea unui credincios în orice formă. Dar, trebuie reamintit că, deşi Dumnezeu poate să apară credinciosului în formă umană, ca o mare lumină sau Sunet Cosmic Inteligent, El nu poate fi limitat de către limitele unui corp sau vibrație materială, pentru că Dumnezeu este răspândit în mod Etern acolo unde vibrația nu poate intra.

„Chiar aşa invizibil, Dumnezeu a devenit lumile vizibile, universurile, natura, pământul, omul, tot aşa Dumnezeu poate lua orice formă vrea să ia El. Atunci când este Omniprezență invizibilă El este impersonal. Când este vizibil în lumina credinței unui credincios, El este personal. De aceea este o prostie să te contrazici dacă Dumnezeu este personal sau impersonal. El este ambele. Şi din cauză că voi toți credeți nu în Inteligența Christică, care se manifestă în conştiința mea, aceasta arată că voi nu ați simțit Vibrația Cosmică a lui Dumnezeu în (n.t. interiorul vostru) voi. *Toți credincioşii care au auzit Sunetul*

Cosmic ştiu că nu este o vibraţie obişnuită, ci că în interiorul său este inteligenţa şi inspiraţia Conştiinţei Christice”.

„Caută în Scripturi pentru că în ele tu gândeşti că ai viaţă eternă: şi ele mă mărturisesc pe mine. Şi nu veţi veni la mine, cei care puteţi avea viaţă. Nu primesc onoare din partea oamenilor. Dar vă cunosc pe voi, voi cei care nu aveţi iubire pentru Dumnezeu în voi. Eu am venit în numele Tatălui meu şi voi nu mă primiţi. Dacă altul vine în numele său propriu, voi îl veţi primi. Cum puteţi crede pe cineva care primeşte onoruri de la unul şi de la altul şi nu caută onoarea care vine numai de la Dumnezeu?”

(IOAN 5:39-44)

Isus a vrut să spună: „*Caută în cuvintele oamenilor înţelepţi din Scripturi în care tu crezi că sunt prezente viaţa Eternă şi înţelepciunea Eternă, pentru că chiar acele Scripturi vorbesc despre venirea mea. Şi totuşi, voi nu veniţi la mine, la care nu trebuie să vă gândiţi la viaţa eternă, ci cel care este adevărata întrupare a vieţii eterne în trup.* ***Dacă veniţi la mine****, micile voastre vieţi izolate care curg departe de Dumnezeu* ***vor găsi uniunea cu viaţa Cosmică****. Prin conectarea cu viaţa eternă****, veţi găsi împlinirea tuturor dorinţelor şi eliberarea din roata vieţii şi a morţii creată de dorinţele voastre materiale****.”*

„Nu caut onoare personală din partea oamenilor, ci doar vă cer să mă ascultaţi, ca să pot să vă transmit mesajul Celui care m-a trimis. Nu caut onoare perisabilă din partea oamenilor, pentru că eu am primit recunoaştere permanentă şi iubire din partea lui Dumnezeu, dar eu ştiu că sufletelor li se distrage atenţia de către lumea materială, iubind manifestările ei şi aceasta v-a făcut să uitaţi iubirea veşnic-îmbucurătoare, veşnic eliberatoare a lui Dumnezeu din interiorul vostru. Celor care vă atrag atenţia prin elocvenţă, exagerare şi atracţie emoţională, printr-o pseudostrălucire, aruncaţi strălucirea lor falsă. Am venit să declar pe Tatăl Cosmic apelând nu la atracţia emoţională, ci la simţul inteligenţei voastre. ”

Cum poţi crede?

Refuzi să-mi primeşti înţelepciunea a-tot-mântuitoare despre Tatăl în conştiinţa ta. Cum poţi tu să crezi că certificatul şi asigurarea protecţiei lui Dumnezeu este cea mai înaltă securitate, care este onorată de toată creaţia când tu ai învăţat să tânjeşti după laudele zadarnice, care durează puţin, nestatornice şi goale ale omului? Atenţia oamenilor înspre tine este nestatornică, dar atenţia iubitoare a lui Dumnezeu sau onoarea asigură siguranţa mereu sigură şi călăuzirea. Nu irosi timpul căutând laudele goale ale omului, ci foloseşte fiecare moment din viaţa ta în a face acele lucrări care atrag atenţia şi favoarea lui Dumnezeu.

„Să nu crezi că te voi acuza pe tine la Tatăl. Există cineva care te acuză pe tine, chiar Moise, în care te încrezi. Pentru că l-ai crezut pe Moise, mă vei crede pe mine: pentru că el a scris despre mine. Dar dacă nu crezi aceste scrieri, atunci cum vei crede cuvintele mele?”

(IOAN 5:45-47)

Isus a vrut să spună: *„Să nu crezi că dacă nu mă asculţi, te voi acuza şi te voi face responsabil în faţa Tatălui.”* (Isus pe cruce, în loc să acuze, a spus: *„Tată, iartă-i pe ei că nu ştiu ce fac.”*) Isus a revelat aici natura sa a-tot-iubitoare, a-tot-iertătoare care nu numai că vroia să atragă suflete înspre Dumnezeu, dar şi să iubească şi să ridice suflete, prin iubire, din noroiul greşelii.

Iubirea necondiţionată

„Există un profet, Moise, care îți poate judeca just greşelile tale în conformitate cu înțelepciunea divină în fața lui Dumnezeu şi tu ai încredere în el. Moise are iubirea condiționată a Tatălui față de fiu. Dacă fiul a fost bun, tată l-a iubit, iar dacă fiul a fost rău, tatăl l-a pedepsit. Moise i-a tratat pe discipolii săi cu iubirea condiționată a tatălui, dar iubirea pe care v-o dau eu este ca iubirea necondiționată a mamei care-şi iubeşte fiul, indiferent dacă el este bun sau rău. Şi este straniu că atunci când l-ați crezut pe Moise, voi nu m-ați crezut pe mine, care am o mai mare iubire față de voi decât a avut Moise. Pentru că Moise a scris despre venirea mea în Scripturi şi dacă voi nu credeți scrierile profetice vizibile ale lui Moise, cum ați putea crede doar în cuvintele mele?”

Isus, conform comportamentului unui adevărat credincios al lui Dumnezeu, încerca să-şi convingă frații dezorientați-de-ignoranță prin rațiune, prin manifestarea iubirii de Dumnezeu şi prin umilință şi nu prin amenințări teologice sau prin teama de pedeapsa divină sau prin constrângerea în privința miracolelor fizice. Dacă Dumnezeu atotputernic şi-ar folosit forța Sa ca să-şi aducă înapoi la El copiii Săi rătăcitori, acestea ar fi creaturi mecanice, nu creaturi cu suflet.

Dumnezeu le-a dat oamenilor liberul arbitru în aşa fel încât să-l poată accepta pe El sau să-l poată părăsi, dacă ei vroiau acest lucruri, sperând cumva ca omul să-şi folosească rațiunea pentru a uita plăcerile temporare ale cărnii şi să aleagă iubirea care-durează-pentru-totdeauna în spiritul Său. Isus, cu toate puterile sale miraculoase, pleda oamenilor ignoranți, încercând să le trezească înțelepciunea, prin care ei să-şi folosească liberul arbitru pentru a uita relele plăcerilor simțurilor, şi să caute Binecuvântarea mereu nouă, care durează etern, meditând la Dumnezeu.

CAP. 4 „INSULELE AR TREBUI SĂ AŞTEPTE LEGEA LUI”

„Și spiritele necurate, când l-au văzut, au căzut în fața lui și au plâns cu voce tare, spunând: “TU EȘTI FIUL LUI DUMNEZEU.” Și imediat el le-a ordonat să nu-l facă cunoscut pe el.”

(MARCU 3:11-12)

Spiritele necurate sunt acele suflete care părăsesc trupurile lor fizice într-o stare de păcat. Criminalii, hoții, bețivii, sau sufletele trădătoare, care sunt considerate spirite necurate în lumea astral, de asemenea, cei care comit sinuciderea în mod prostesc și nemilos. Aceste suflete rătăcesc în lumea astral închise în corpurile cauzale și astral, ne găsind odihna în lumea astrală și urând să renască pe pământ sau câteodată îndurerate că nu au fost născute pe pământ din nou. Aceste suflete trebuie să rătăcească în ether până când câteva din efectele acțiunilor lor rele sau karma sunt epuizate prin operația legii divine. Aceste suflete vagaboande sunt foarte lipsite de scrupule, chiar așa cum erau în timpul vieții. O personalitate puternică ocupă complet creierul și împiedică invazia unor asemenea suflete vagaboande care sunt peste tot în ether, căutând o cursă gratuită, adică ocuparea corpului unui individ care să aibă un creier slab. Persoana slabă își păstrează creierul și mintea goală și pasivă, invitând în mod indirect și permițându-le sufletelor vagaboande să intre în mintea sa neocupată-de-gânduri.

Atunci când spiritele exorcizate l-au cunoscut în mod conștient pe Isus, el le-a ordonat să nu-l declare direct pe el ca Fiul lui Dumnezeu. Din moment ce toate lucrurile din lumea astral sunt ascunse, conform voinței lui Dumnezeu, Isus nu a vrut ca el să fie dezvăluit, exceptând modul natural uman.

“Privește la servitorul meu”

„Aceasta poate fi împlinit – ceea ce a fost vestit de Isaia, spunând: “Privește-l pe servitorul meu pe care l-am ales, preaiubitul meu în care sufletul meu își găsește plăcerea; îmi voi pune Spiritul peste el și el va vesti neamurilor judecata; El nu se va lua la ceartă, nici nu va plânge, nici nu va striga și nimeni nu-i va auzi vocea pe stradă (glasul pe ulițe) Nu va frânge o trestie ruptă și nu va strânge un fitil care fumegă până va face să biruie judecata și neamurile vor crede (nădăjdui) în numele Lui.” ”

(MATEI 12:17-21)

Matei se referă aici la profeția străveche a lui Isaia (Isaia 42:1-4) despre condițiile viitoare care înconjoară apariția lui Isus pe pământ.

Suflete foarte avansate

Când sufletele se luptă și devin foarte avansate și aproape libere, Dumnezeu le trimite pe pământ din timp în timp pentru a calma durerea de la copiii Săi năpăstuiți de ignoranță,

încercând să le arate o cale de salvare (mântuire) prin viețile exemplare ale adevăraților fii ai lui Dumnezeu, care au atins salvarea prin auto-efort. Dumnezeu spune: *„Isaia, privește copilul Meu, care s-a dezvoltat pe el pentru a-mi face plăcere și a deveni preaiubitul meu. De aceea l-am ales pe el ca odată, în viitor să acționeze ca servitorul (n.t transmițătorul) unui mare mesaj care va mântui multe suflete pe pământ."* Dumnezeu, de asemenea, a promis că El își va pune voința și binecuvântările și înțelepciunea în sufletul aflat în armonie al lui Isus, că el poate arăta judecata divină și înțelepciunea și arta de a super-trăi pentru neamuri.

Dumnezeu a vrut să spună lui Isaia mai departe că, Isus în încarnarea sa - a venirii Conștiinței Christice-, deja fiind foarte dezvoltat din punct de vedere spiritual și fiind întărit cu voința și cu înțelepciunea lui Dumnezeu, nu ar trebui să depună eforturi pentru a fi spiritual, nici să plângă după înțelepciune și că nici o ființă umană obișnuită ce merge pe străzile materiei nu va fi capabilă să-i audă „vocea" sau Spiritul Cosmic ce vibrează a lui Dumnezeu, încapsulat în corpul lui Isus.

Mai departe Dumnezeu semnifică că Isus, fiul lui Dumnezeu, nu va fi deloc afectat în interior, deși spiritul său era încapsulat în fragila trestie a corpului care poate fi zdrobită sau crucificată; că Spiritul său, arzând cu înțelepciune ca un fitil, nu va fi stins sau suprimat de persecuția cărnii sau de crucificare; că el doar va renunța la corpul său, când el a trimis sau a exprimat judecata sau înțelepciunea în victorie spirituală completă; că Isus se va întoarce pe pământ după moarte, declarând Victoria Spiritului peste materie, și că el doar va pleca de pe pământ după declararea către lume că el, chiar în timpul crucificării corpului său, putea reține mărinimia și calitățile spirituale ale corpului său, neatinse de către torturile cărnii și ura omului.

Învățătorul lumii

Propoziția : *„EL NU VA RUPE O TRESTIE FRÂNTĂ, IAR UN FITIL APRINS EL NU VA STINGE, PÂNĂ CÂND NU ÎȘI TRIMITE JUDECATA SPRE VICTORIE"* declară în mod clar că corpul lui Isus, chiar dacă a fost persecutat de toate taberele, va rămâne până când mesajul lui Dumnezeu a fost transmis şi prin crucificarea fizică puterea Spiritului şi bunătatea urmau să fie declarate ca Domni ai torturilor cărnii şi ai urii oamenilor. Dumnezeu a declarat prin intermediul lui Isaia că Neamurile sau întreaga lume în afara Israel-ului îl vor accepta ca pe guru-ul său spiritual sau ghid călăuzitor, conştientizând în mod intuitiv Spiritul lui Isus Christos.

Aceasta este interpretarea corectă care este arătată de următoarele cuvinte ale profetului (Isaia 42:4) EL NU VA DA GREŞ, NICI NU VA FI DESCURAJAT, PÂNĂ CÂND NU VA ARANJA JUDECATA PE PĂMÂNT: ŞI INSULELE ÎI VOR AŞTEPTA LEGEA.

Profețiile sfinților şi ale lui Isus pot fi înțelese numai prin auto-conştientizare şi intuiția dezvoltată a adevăraților credincioşi. Profesorii intelectuali scriu discursuri filozofice care pot fi înțelese de oamenii intelectuali. Dar spusele lui Isus şi rostirile profeților sunt născute din pură auto-conştientizare şi nu sunt datorate unor nesigure acțiuni ale rațiunii. Astfel de spuse nu pot să fie niciodată *simțite* de către intelectul oamenilor, iar înțelesul lor poate doar să fie ghicit de rațiune. Auto-conştientizarea sfinților poate doar să fie simțită şi înțeleasă de către aceia care au meditat şi au dezvoltat auto-conştientizarea (n.t. auto-realizarea sau auto-conştientizarea sau auto-înțelegerea). Cunoaşterea detaliată a cerurilor aşa cum a fost înțeleasă de mari astronomi prin studiu şi folosirea telescoapelor nu poate fi posedată de către un laic. În mod asemănător, ceea ce înțelepții cunosc despre Adevăr şi Spirit prin medium-ul intuiției telescopice clarificatoare poate fi cunoscută de indivizii obişnuiți, atunci când şi-au dezvoltat viziunea şi au folosit intuiția telescopică dezvoltată ascunsă în camera sufletelor.

„Şi el a ridicat ochii la discipoli şi a spus: Binecuvântați să fiți voi, săracii: pentru că al vostru este Regatul lui Dumnezeu. Binecuvântați sunteți voi cei care flamânziți acum, pentru că voi veți fi sătuli. Binecuvântați sunteți cei care plângeți acum: pentru că voi veți râde, Binecuvântați sunteți voi când oamenii vă vor urî şi când ei vă vor separa de tovărăşia lor şi când vă vor reproşa şi vă vor lepăda numele ca fiind rău, de dragul Fiului omului. Bucurați-vă voi în acea zi şi săriți în sus de bucurie: pentru că, priviți, răsplata voastră este mare în Ceruri; pentru că într-o manieră asemănătoare au procedat străbunii lor cu profeții."

(LUCA 6:20-23)

Isus a vrut să spună: *„O, voi, suflete, care ați devenit din punct de vedere material sărace pentru a ajuta pe alții care, deşi săraci, caută nu bogății, ci pe Dumnezeu, voi sunteți binecuvântați pentru sărăcia voastră. În ciuda sărăciei, - fiind o capcană, - va servi drept stimul căutarea regatului a-tot-suficientul Dumnezeu care vă va calma de a vrea (n.t. dorință) prin eternitate. Binecuvântați sunteți voi cei care doriți și-l căutați pe Dumnezeu ca să vă elibereze de dorință*."

Discipoli binecuvântați

„Binecuvântați sunteți voi care sunteți flămânzi din punct de vedere spiritual acum, pentru că voi veți găsi înțelepciunea spirituală și mereu-noua binecuvântare, pentru a fi pentru totdeauna satisfăcuți. Binecuvântați sunteți voi care plângeți pentru realizarea în Dumnezeu acum, voi veți râde și veți fi binecuvântați pentru eternitate, fiind bucurați de mereu noua-bucurie a meditației. Binecuvântați sunteți voi, când de dragul de a urma pe fiul omului (un guru-perceptor ca și Christ, întruparea lui Dumnezeu), oamenii îl vor urî și îl vor separa de tovărășia lor și îi vor face reproșuri și vor arunca numele ca și cum ar fi diavolesc. Voi toți sunteți binecuvântați cei care preferați să-l urmați pe un guru-perceptor în acord cu Dumnezeu, față de preferința de a urma oameni răi."

Binecuvântați voi astfel când oamenii răi cu ura și ostracizarea lor mențin sufletul tău departe de influența răului. Binecuvântați sunt toți aceia care sunt certați că sunt buni, pentru că critica nedreaptă va entuziasma pe discipol cu atât mai mult să urmeze căile păcii în loc să urmeze căile durerii create de rău. Binecuvântați sunteți voi atunci când oamenii se leapădă de numele vostru ca fiind rău, pentru că nu vă acordați cu căile lor rele, pentru că veți merge în admirabila, mereu-nouă conștiință lui Dumnezeu.

„Dar amintiți-vă, a fi urât, a fi ostracizat, a i se reproșa sau a fi înlăturat (n.t. din societate) din motiv că ești rău, este drăcesc, dar când ești persecutat de dragul adevărului, așa cum este manifestat în corpul lui Christ al lui Isus, atunci vei fi liber. Bucurați-vă în acea zi și săriți în sus și vibrați cu o bucurie mereu-nouă, pentru că, priviți, aceasta va trudi și va munci și va accepta durerea care va urma căii divine, conform legii karmei sau acțiunii, va fi răsplătit în ceruri sau în lumea interioară cu o Binecuvântare eternă."

„Cei care te persecută sunt fiii celor care i-au persecutat pe profeți. Gândiți-vă la ce mare rău au venit acești precursori și gândiți-vă la recompensa pe care au primit-o în Ceruri profeții de la Dumnezeu pentru că au fost persecutați în numele Său."

„Dar vai de voi care sunteți bogați! Pentru că voi ați primit consolarea voastră. Vai vouă care sunteți sătui! Pentru că voi veți fi flămânzi. Vai vouă care râdeți acum! Pentru că

voi veți jeli și veți plânge. Vai vouă când toți oamenii vor vorbi bine despre voi! Pentru că așa au făcut strămunii lor cu falșii profeți."

(LUCA 6:24-26)

Ataşamentul față de bogății

Isus a vrut să spună: *„Dar durerea fizică, mintală și spirituală din voi care v-a atașat de bogățiile voastre materiale, iar acestea sunt în mod prostesc atât de (n.t. autosuficiența sau auto-) satisfăcute (n.t. de sine) astfel încât să nu căutați* ***adevărul care potolește-setea-întregii-dureri****."*

Isus a avut unii adepți bogați. El nu a condamnat posesia bogățiilor, ci atașamentul față de acele posesiuni şi acele dețineri de bunuri egoiste, fără a împărtăși cu alții, care au mai mare nevoie. Există mulți oameni bogați care cred că ei au totul, chiar dacă ei sunt pe punctul de a avea o boală teribilă, pierdere materială sau moarte. A fi în mod prostesc satisfăcut cu bogății înseamnă a înceta să cauți adevărul care satisface total. A fi satisfăcut cu bogății dă o falsă consolare că ai totul, dar în realitate ai foarte puțin şi chiar şi aşa i se dă doar ca să folosească, dar i se ia instantaneu când moare. A poseda bogății şi a fi ataşat de ele deseori face ca o persoană să fie nesimțitoare față de suferința altora. Bogățiile nu pot împiedica începutul anumitor boli sau moartea catastrofică. De aceea satisfacția falsă cu posesiunile şi cu bogățiile trebuie abandonată.

Isus continuă spunând: *„Feriți-vă de bogății, ca ele să nu acționeze ca un opiu pentru a lipsi de viață dorința pentru Dumnezeu, Care numai el poate da satisfacția eternă şi securitatea pe care bogățiile nu o pot da. Amintiți-vă că bogăția împlineşte doar câteva nevoi materiale. Bogățiile sunt bune numai când sunt folosite pentru a procura necesitățile unor indivizi nevoiaşi. De aceea trebuie să fii avertizat împotriva falsei siguranțe a bogăției. Vai ție care crezi că foamea interioară este satisfăcută de posesiunea bogăției, pentru ca într-o zi după moarte sau prin pierdere după moarte vei vedea că banii nu pot să-ți dea ție siguranța pe care credeai că ți-o pot da şi vei fi din nou flămând de adevăr şi vei fi hărțuit, fiind neajutorat în fața dorințelor nenumărate. Vai ție, care zâmbeşti de plăceri materiale, pentru că acestea vor dura puțin, iar apoi vei jeli şi vei plânge că ți-ai petrecut timpul urmând plăcerile materiale efemere, când* ***ar fi trebuit să-ți petreci timpul căutând plăcerile durabile ale sufletului****."*

Îndatoririle trebuie să se armonizeze

„Nu înseamnă că nu trebuie să râzi deloc. Dar dorințele tale materiale nu trebuie să contravină dorințelor tale pentru plăceri spirituale, iar plăcerile tale materiale trebuie conduse de plăcerile spirituale. Sripturile Sanscrite spun că o îndatorire, dacă contravine altei îndatoriri nu este deloc o îndatorire. De exemplu, cultura despre sănătate nu trebuie dusă la asemenea extreme încât să înlăture dorința de cultură spirituală sau intelectuală sau vice versa. Toate îndatoririle trebuie să se armonizeze unele cu altele şi viceversa. Cea mai înaltă îndatorire față de Dumnezeu trebuie să fie cea mai importantă şi apoi celelalte îndatoriri să-i urmeze în mod armonios. Prima şi cea mai înaltă îndatorire a omului este de a medita la Binecuvântarea

Divină. A doua îndatorire este aceea de a-ți dezvolta sănătatea, a treia îndatorire este aceea de a-ți dezvolta cultura intelectuală, a patra îndatorire este să faci față nevoilor materiale. O altă îndatorire este să dobândeşti puteri materiale, mentale şi spirituale, astfel încât să le poți împărtăşi cu copiii care au nevoie ai lui Dumnezeu."

Legea relativităţii

„Vai ție care eşti cufundat în plăceri materiale, pentru că atunci când intoxicația cu plăcerile simțurilor dispare, inima ta va fi plină cu saţietate şi vei simți din ce în ce mai mult contrastul stării tale de saţietate cu plăcerile pierdute. Este un fapt psihologic că plăcerea este născută dintr-o dorință îndeplinită, iar suferința este născută dintr-o dorință neîndeplinită. Ambele sunt crestele unor valuri. Omul se clatină mereu pe creasta valurilor plăcerii şi durerii şi indiferenței. Între două creste ale valurilor durerii mentale şi plăcerii este scobitura stării de indiferență. Oamenii trebuie să păstreze nemişcate valurile plăcerii, durerii şi ale indiferenței de pe lacul minții sale, astfel încât pe apele liniştite ale ființei sale interioare să poată vedea reflecția nedistorsionată a feței sufletului simbolizată de Lună. Cel care călăreşte pe creasta plăcerilor materiale, trebuie să călărească în mod invariabil pe creasta durerii, din moment ce relativitatea este legea lumii fizice. Cei care plutesc pe apele nemişcate ale păcii niciodată nu trebuie să sufere durere."

Judecata lumească

„Vai vouă, când toți oamenii din lume vorbesc bine de voi, astfel încât sunteți satisfăcuți de bogății materiale și viață lumească. Această satisfacție înnecă conştiința ta şi puterea de judecată prin care tu poți recunoaşte nebunia ta de a te baza pe bogății și pe plăceri lumești. Oamenii răi în mod natural laudă pe alții care glorifică și prosperă în rău. Oamenii de lume laudă pe aceia care sunt preocupați de bogății și uită de Dumnezeu. Fanaticii se roagă la falşii profeți. Toți aceştia sunt cufundați în greşală și în ignoranță. Acești fanatici care urmează falși profeți cad în aceeași groapă a greşelii ca un orb care se ia după un altul (n.t. tot orb). Aceia care laudă falşii profeți, de asemenea cad în groapa ignoranței. Lauda, când orbește o persoană astfel încât ea nu-și mai recunoaşte greşelile, este nocivă, când lauda supra-estimează binele într-un om, este pernicioasă (sau nocivă). Atunci când lauda estimează în mod corect virtutea unei persoane și o inspiră să fie mai virtuoasă, este bine. Ar trebui amintit că lauda nu face pe nimeni mai bun, iar a învinui pe o persoană nu face pe nimeni mai puțin decât este în realitate. Dacă vina grăbește pe cineva să se corecteze, este bună; și lauda, când injectează un entuziasm mai mare, de a fi valoros, este de ajutor."

„DAR VĂ SPUN VOUĂ, PE CARE VĂ AUD, IUBIȚI-VĂ DUŞMANII, FĂ-LE BINE CELOR CARE VĂ URĂSC, BINECUVÂNTEAZĂ PE CEI CARE VĂ BLESTEMĂ ŞI RUGAȚI-VĂ PENTRU CEI CARE SE FOLOSESC DE VOI CU DUŞMĂNIE ŞI CEL CARE TE LOVEŞTE PE TINE PE UN OBRAZ, OFERĂ-I-L ŞI PE CELĂLALT (N.T.OBRAZ); ŞI CEL CARE-ȚI IA HAINA, NU-I INTERZICE SĂ-ȚI IA ŞI CĂMAŞA, DE ASEMENEA.

(LUCA 6:27:29)

Isus a vrut să spună: „Dar eu vă spun cuvinte de înțelepciune celor care mă ascultă în mod sincer, iubește-i pe cei care se consideră pe ei înșiși ca fiindu-ți dușmani, pentru că eiîți sunt frați. Ambii: tu și dușmanii tăi sunteți copiii lui Dumnezeu. De aceea nu trebuie să te consideri pe tine dușmanul celor care, sub influența pasiunii, gândesc că sunt dușmanii tăi. Din cauza intoxicării cu ură și cu furie, ei uită că toate ființele umane sunt făcute după imaginea lui Dumnezeu și că sunt frați. Asemenea oameni eclipsează (n.t. umbresc) imaginea divină din ei. Deci nu trebuie să îți permiți ție însuți să te îmbeți cu furie și cu iluzie, astfel încât îți vei pierde conștiința divinității din interiorul tău."

„Aceia care sunt dușmanii tăi ard ei înșiși în ură și furie, uitând pacea lor interioară. De ce ar trebui tu, imitându-i în mod asemănător, să arzi de mânie și să-ți pierzi pacea minții a ta interioară? Nu lăsa pe nimeni să-ți fure pacea ta care oferă o protecție absolută pentru întreaga ta viață."

Iubește-ți dușmanii

„Există două motive pentru care ar trebui să-ți iubești dușmanii- (1) pentru că așa-zișii dușmani sunt frații tăi, fiii Unicului Tată și tu nu vrei să uiți, răspunzând în mod impulsiv la emoțiile altora, - că ești un copil al lui Dumnezeu și un frate al așa-zisului dușman (2) urându-ți dușmanii uiți de divinitatea din tine ți măreşti greșala din dușmanul tău, făcându-l și mai furios. Prin ură tu nu vrei să intensifici eroarea în dușmanul tău, dar prin iubire îl faci să-șiamintească iubirea lui Dumnezeu din el – care a fost uitată. Amintește-i de iubirea lui Dumnezeu din interiorul său pe care tu ești gata s-o împărtășești datorită relației de frăție."

„Fă-le un bine lor, celor care te urăsc, pentru că ura doar va aduce și mai multă ură, pe când apa bunătății va astâmpăra setea focului urii în dușmanul tău. Peste toate acestea, prin a urî pe cei care te urăsc pe tine tu adăpostești mizeria urii din tine și otrăvește pacea vieții tale interioare. Dacă faci bine celor care te urăsc pe tine, ei s-ar putea să vadă greșeala lor și să înceteze să te urască. Ei care te urăsc, nu numai că ar trebui să-i urăști mental, dar cu adevărat să le faci bine lor, ca ei să poată să înțeleagă că tu încerci să le amintești de relația de frăție divină care există între voi. Otrava urii se mărește prin ură și se poate contracara și neutraliza numai prin chimia iubirii."

„Binecuvântați pe cei care vă blestemă pe voi – aceasta înseamnă dorința de rău pentru tine – pentru că ei s-ar putea să observe exemplul vostru și își schimbă atitudinea lor. Dacă, pe cât de des îți dorește cineva răul, tot atât de des tu îi dorești binele, el nu va putea să-ți păstreze pentru mult timp această atitudine împotriva ta. Atunci când cineva, oricine ar fi te urăște, în mod obișnuit s-ar putea să gândești că urând persoana respectivă, vei opri ura sa, dar nu poți face acest lucru, pentru că, chiar dacă dușmanul tău este mai slab decât tine și în exterior îi este teamă de tine, în interior te va urî și mai mult."

Vindecarea urii

„Singura cale pentru a vindeca maladia urii dintr-un frate care este în greșeală este aceea de a folosi continuu remediul iubirii. O cale divină de a cuceri ura este singura cale.

Pentru aceia care te folosesc batjocoritor, roagă-te la Dumnezeu ca ei să poată fi iertați și eliberați de suferință, altfel apar rezultatele inevitabile ale acțiunii lor rele. Dacă te rogi la Dumnezeu pentru cei care te urăsc, Dumnezeu va recunoaşte noblețea din tine în încercarea de a salva pe fratele căzut în groapa urii şi te va răsplăti cu înțelepciune divină şi cu iubire. Prin rugăciune aceia care te urăsc nu numai că fooseşti propria ta atitudine iubitoare, ci o întăreşti cu puterea lui Dumnezeu de a vindeca acei frați năpăstuiți care suferă de ură."

„Cel care te loveşte pe un obraz, lasă-l să te lovească şi pe celălalt. Dacă poți face aceasta, vei elimina vei elimina virusul urii din fratele tău supărat şi vei împiedica acel virus al unei emoții neliniştitoare să intre în interiorul tău."

„Poate părea ridicol să permiți şi a doua lovitură după ce ai primit o palmă. Este adevărat că este mai bine să ai curajul să-ți loveşti duşmanul, decât să-l ierți din teamă. Dar dacă ai curajul să-l pălmuieşti pe fratele tău şi totuşi nu faci acest lucru, din cauză că-l iubeşti, sau dacă-l laşi să te lovească din nou din cauză că vrei să-l vindeci prin iubirea ta, atunci posedezi o mare putere spirituală a iubirii divine. Dacă cineva este supărat pe tine, doar spune: „Mă simt prea confortabil ca să mă supăr pe el." Dacă cineva te loveşte o dată şi vrea să repete acest lucru, spune-ți ție însuți: „Mă simt prea confortabil ca să fiu ciufulit de două palme sau mai multe. Nu îmi voi deranja pacea interioară." Când, prin exemplul tău spiritual, şi hotărîrea ta de diamant să salveți pacea din calea hoților neliniştii, tu îți poți menține personalitatea ta ideală, atunci vei constitui un exemplu falnic de adevăr în fața ochilor celorlalți."

Puterea auto-controlului

„A lăsa pe alții să te lovească pe obraz a doua oară nu este un sfat care să devii o persoană lipsită de energie morală sau mentală, ci să impregnezi în tine o mai mare putere de autocontrol câştigată prin depăşirea impulsului acțiunii sub influența spiritului răzbunării. Este uşor să dai înapoi o palmă când cineva te loveşte, dar ți se cere o mare putere mentală ca să nu loveşti înapoi."

Simpatia practică

„Şi pe cel care-ți ia haina, să nu-l împiedici să-ți ia şi cămaşa. Acest sfat pare să fie foarte nepractic în lumea modernă. Semnificația spirituală este aceea că un om spiritual dintr-un ordin înalt nu simte nici o pierdere atunci când partajează haina sa cu cineva aflat în nevoie sau i se cere cămaşa, după ce i s-a dat haina. Omul spiritual care îl vede pe Dumnezeu nu numai în corpul său, dar şi în corpul celor săraci şi năpăstuiți descoperă o bucurie egală când dă haina şi cămaşa de pe un corp şi îl pune pe un alt corp al său. Omul spiritual care este unul cu Dumnezeu se vede pe el însuşi ca Sinele tuturor; el se vede pe el în propriul corp ca şi în corpurile celorlalți. Când astfel de o persoană divină îşi dă jos haina şi cămaşa de pe corpul său şi le dă pentru folosirea altui corp, în care el îl vede pe Dumnezeu, el simte că prin această acțiune, el simte că prin această acțiune el nu a pierdut nimic, ci că a făcut acest lucru pentru sine, doar că este în alt corp, aşa cum transferi un inel de pe un deget pe un altul."

„Când dăruieşti haina şi cămaşa, trebuie să foloseşti discriminarea. Dar a dărui lucrurile tale celor care au mai multă nevoie decât tine este bine. Trebuie să înveți să îmbraci

alte corpuri ca şi cum al fi al tău însuți, cu plăcere egală, aşa încât tu să ştii că Sinele tău este prezent în corpurile altora. Simpatia practică risipeşte întunericul separării şi este lumina prin care poți vedea toate inimile legate cu o coardă de aur a iubirii divine. Şi că Dumnezeu zvâcneşte în toate inimile, suferind în cei năpăstuiți şi bucurându-se în cei care sunt întregi.”

CAP. 5 CLĂDEŞTE-ȚI CASA CONŞTIINȚEI PE STÂNCA IMORTALITĂȚII

„Şi el le-a spus lor o parabolă. „Cum poate un orb să conducă un alt orb? Nu vor cădea ei amândoi în şanț? Discipolul nu este deasupra maestrului: dar fiecare care este perfect va deveni ca şi maestrul său. De ce priveşti tu paiul care este în ochiul fratelui tău, în loc să priveşti bârna care este în ochiul tău?””

(LUCA 6:39-41)

Cei care sunt orbi din punct de vedere fizic sau mental, dacă încearcă să-i conducă pe alții care sunt ca şi el, toți vor cădea în acelaşi şanț al suferinței fizice, mentale sau spirituale. Discipolul care a lucrat pentru o perioadă cu maestru nu devine imediat ca maestrul. Un maestru este acela care a dobândit perfect arta contactării lui Dumnezeu. Când un discipol are un contact complet cu Dumnezeu, el devine ca maestrul. Dar un discipol avansat acordă respect ca şi mai înainte maestrului său, care a fost portalul libertății şi mesagerul lui Dumnezeu. Isus l-a onorat pe Ioan Botezătorul ca pe gurul încarnărilor sale trecute, chiar dacă Isus a devenit mult mai avansat decât Ioan Botezătorul.

„Cunoaşte-te pe tine însuți”

Nu este un act profitabil pentru o persoană să privească la defectele sau orbirea viziunii spirituale ale celorlalți, când ea însuşi este oarbă din punct de vedere spiritual. Este o risipă de timp să petreci fără folos timpul tău, măsurând defectele spirituale ale celorlalți, când poți foarte bine să-ți petreci timpul în mod profitabil, corectându-ți propriile greşeli. Cei care-şi petrec timpul criticându-i pe ceilalți, nu au timp să-şi corecteze propriile defecte. Această greşeală este îngăduită de oameni în toate categoriile de viață. Există anumiți oameni care sunt supărați pe ei înşişi, dar nu pot suferi furia din ceilalți. Unii oameni sunt lacomi, dar nu pot suferi lăcomia altora. Unii oameni îi bârfesc pe ceilalți, dar nu suportă să fie bârfiți. Unii oameni au maniere foarte rele, dar nu recunosc acest lucru față de ei înşişi. Unii oameni îi critică pe ceilalți în privința anumitor greşeli pe care le posedă şi ei din plin.

Deci este o greşeală psihologică şi metafizică să-ți petreci timpul în a scoate în evidență murdăria mentală din alte suflete, când ar trebui să-ți petreci timpul curățând murdăria interioară care locuieşte în ferma propriului nostru suflet. Cum putem să-i spunem fratelui nostru: „Cunosc arta scoaterii ignoranței afară din sufletul tău”, când noi nu ne-am scos afară ignoranța? Înlăturarea ignoranței nu este o slujbă uşoară. Cere o experiență practică şi o trăire practică a vieții. Dacă noi nu suntem un bijutier, cum putem să-i învățăm pe alții cum să distingă între bijuterii bune şi rele sau să detectăm bijuteriile imitatate amestecate cu bijuterii bune? Deci, dacă nu suntem un bijutier divin, cum putem să-i învățăm pe alții să distingă între ignoranță şi înțelepciune? A scoate ignoranța din suflete altora presupune că am scos mai întâi ignoranța din propriul nostru suflet.

Evită ipocrizia

De aceea noi suntem ipocriți, nesinceri în acțiunile noastre, pentru că cu viziunea noastră încețoșată de ignoranță, cu viziunea noastră interioară neclară noi încercăm să vindecăm pe ceilalți care suferă de orbire interioară. De câte ori ne gândim că nu progresăm din punct de vedere spiritual şi că risipim timpul atunci când meditățm, atunci să reflectăm că, prin faptul că suntem capabili să dormim, uităm toate dualitățile şi mizeriile existenței fizice, într-adevăr, întreaga lume se evaporă în invizibila ei vastitate. Astfel, dacă am putea produce extaz conştient şi samadhi la voință, noi vom fi capabili la momentul durerii sau morții să fim conştienți de regatul vast al Beatitudinii care rămâne încuiat, ascuns dincolo de starea noastră de trezire şi starea subconştientă chiar aşa cum somnul întregii dureri reprimate rămâne ascuns dincolo de mintea noastră conştientă.

Noi am învățat să dormim, dar nu am învățat să fim în extaz, ceea ce este de departe mult mai distractiv decât somnul şi care ne poate arăta în mod constant că materia este imaginația lui Dumnezeu înghețată, aşa cum somnul ne arată nouă că că visele şi coşmarurile sunt imaginația noastră înghețată. O persoană care visează nu poate niciodată să ştie că un coşmar este un coşmar, până când nu se trezeşte. Aşa că, numai dacă ne trezim în țara extazului şi devenim una cu Dumnezeu şi ne trezim în Dumnezeu, putem înțelege că acest univers este imaginația înghețată a lui Dumnezeu sau visul lui Dumnezeu care poate fi dispersat numai prin trezirea în Spirit şi prin *samadhi*.

Când noi suntem preocupați în a privi scena unei tragedii într-un film, aproape că începem să simțim realitatea filmului, iar natura materială, care pare reală, a filmului devine puternică în conştiința noastră. Când suntem tulburați de o scenă particulară de cruzime în film sau o catastrofă, cum ar fi arderea unui oraş, dacă comutăm brusc privirea în sus de la film la fascicolul care cade pe ecran şi dacă privim cu atenție figurile în mişcare de pe ecran, realizăm că toate solidele, lichidele, ființele umane şi durerea nu sunt nimic altceva decât vibrații diferite ale curentului electric şi că toate ființele umane, scenele şi lucrurile materiale în acest film nu sunt altceva decât manifestări diferite ale curentului electric.

Privindu-l pe Dumnezeu care visează Acest Vis Cosmic

În mod asemănător, o persoană preocupată de latura materială priveşte ploaia, lumina Soarelui, proprietatea, schimbarea vremii, naşterea, moartea, căsătoria ca fapte materiale. Dar când **această persoană se trezeşte în conştiința lui Dumnezeu printr-un extaz constant sau uniunea cu Dumnezeu** apoi începe să vadă o lumină care vibrează în toată materia. El vede că toată materia cu solide, cu lichide, cu gaze, cu viață umană şi cu gând nu este altceva decât diferitele vibrații ale luminii lui Dumnezeu, vibrante, care pătrunde totul.

Într-o casă dintr-un film, cât timp rulează filmul, o persoană se poate concentra pe fascicolul care cade pe ecran, iar o alta se poate concentra pe imaginile de pe ecran. Cele două persoane pot avea două experiențe diferite. Omul care se concentrează pe fascicolul care cauzează materializarea imaginilor pe ecran va vedea doar un fascicol de lumină, fără imagini, iar omul care se concentrează pe imagini va vedea doar imaginile, fără a vedea fascicolul lipsit de imagini.

În mod asemănător o persoană, care se concentrează pe materie, va vedea doar obiecte materiale, iar o persoană care se concentrează pe lumina lui Dumnezeu, îl va vedea doar pe Dumnezeu. Iar un om, care stă într-o casă din film, poate din când în când să privească la fascicolul lipsit de imagini care cade pe ecran şi la fel de bine (n.t. poate să privească) imaginile de pe ecran. În mod asemănător omul care are cea mai înaltă *Nirbikalpa* Samadhi

poate vedea marea lumină a Energiei Cosmice care vine de la Dumnezeu şi care cade pe vastul spațiu care crează imaginile universurilor planetare stelare şi la fel de bine poate vedea filmul acestui univers. Un asemenea om divin, o persoană avansată din punct de vedere spiritual poate vedea energia cosmică fără imagini la fel de bine cum poate vedea universul care emană din el.

„Pentru că un pom bun nu dă un fruct putred, nici un copac putred nu dă un fruct bun PENTRU CĂ FIECARE COPAC ESTE CUNOSCUT PRIN PROPRIUL SĂU FRUCT. Pentru că din spini oamenii nu adună smochine, nici dintr-o tufă de mure nu adună struguri. Un om bun din comoara inimii sale aduce ceea ce este bun, iar un om rău din comoara sa rea din inima sa aduce ceea ce este rău: PENTRU CĂ DIN ABUNDENȚA INIMII VORBEŞTE GURA SA."

(LUCA 6:43-45)

Sistemul nervos fizic

O ființă umană este compusă din trei feluri de copaci: (1) sistemul nervos fizic cu rădăcinile în creier şi cu trunchiul în coloana vertebrală (axa cerebro-spinală) şi cu nervii eferenți şi aferenți care se ramifică din ramurile sale, iar simțurile şi senzațiile la capătul ramurii nervoase, ca nişte fructe.

Acest copac uman cu nervi produce senzații bune sau rele în conformitate cu natura individului care posedă acest sistem nervos sub formă de copac. Atunci când o persoană adminstrează apa unor gânduri otrăvitoare la rădăcina acestui copac al vieții în creier, el produce fructele senzațiilor rele care atârnă de ramurile diferiților nervi. Aceasta însemnă că, atunci când o persoană îşi hrăneşte creierul cu gânduri rele, acele gânduri crează dorința pentru senzații rele, iar la capătul ramurii nervoase optice sau ramurii nervoase auditive, sistemul nervos devine încărcat cu fructele senzațiilor rele, în forma dorințelor de a asculta cuvinte de flatare sau cuvinte rele. În mod asemănător, nervii tactili şi olfactivi şi gustativi sunt încărcați cu fructele dorințelor senzuale şi ale senzațiilor de lăcomie.

Acesta este motivul pentru care trebuie amintit că un creier care este hrănit cu gânduri bune crează un copac bun al vieții cu obiceiuri bune şi tânjeşte după senzații bune. Fiecare copac al vieții are rădăcinile sale în solul Conştiinței Cosmice şi fiind astfel, sistemul nervos uman a fost făcut la origine pentru a atrage şi a se bucura de senzații bune. Dar omul, prin liberul său arbitru, a convertit acest copac al vieții într-un pom fructifer de fructe ale senzațiilor rele. Odată ce un sistem nervos s-a schimbat, aşa încât el produce senzații rele, este foarte greu să-l schimbi. Pentru că sistemul nervos bun nu va produce fructele dorinței pentru senzații rele, nici un copac rău al vieții nu va produce fructele în forma dorințelor de senzații bune.

În afară de acest copac fizic al vieții omul este echipat cu încă doi alți copaci: corpul astral al vieții şi copacul conştiinței.

Copacul Astral al Vieţii

cu Puterile Astrale

(2) Copacul Astral al vieții are rădăcinile sale ca razele a o mie de petale în creier. Curentul cerebral *Sushumna* este trunchiul acestui copac al vieții, iar curenții fini ramificați în exterior prin sistemul nervos sunt ramurile astrale. Acest copac astral al vieții, fiind hrănit de Energia Cosmică, în mod obişnuit produce fructele unei percepții interioare pe care credinciosul avansat o poate apuca şi se poate bucura de aceasta. Aşa cum o persoană nu se poate bucura de fructele unui copac mango ascuns într-o grădină, tot astfel sau un credincios care nu a văzut acest copac astral al vieții cu lumina extazului nu se poate bucura de fructele percepțiilor sale fine. Anumite fructe din acest copac astral al vieții constau în posesia puterilor miraculoase de a vedea viziuni care sunt adevărate în viață şi de a asculta sunete dincolo de capacitatea urechilor umane, prin simțirea senzațiilor de atingere a corpurilor altora, a mirosirii mirosurilor astrale, a gustului astral, de a poseda puterea de a dizloca corpul astral față de corpul fizic, de a lungi sau a scurta corpul astral. Dincolo de acest copac astral al vieții este copacul conştiinței.

Copacul Conştiinței

(3) Copacul obişnuit al Conştiinței are rădăcinile sale în inteligența din creier. Trunchiul său constă în minte şi ramurile constau în rațiune, voință şi simțire. Poartă fructele dorinței rele şi bune. Când o persoană hrăneşte acest copac al conştiinței cu apa intuiției care izvorăşte din apa fundației meditației, atunci acest copac al conştiinței devine complet bun, purtând numai fructele dorințelor bune. Ascuns dincolo de aceşti copaci ai sistemului nervos fizic, al vieții astrale şi al conştiinței, este copacul Superconştiinței.

Copacul Superconştiinței

Copacul Superconştiinței are rădăcinile sale în Conştiința Cosmică. Trunchiul său constă în superconştiință, iar ramurile sale constau în percepția superconştientă, percepția subconştientă şi percepția conştientă. Acest copac al superconştiinței, atunci când este perceput, se va descoperi că poartă fructele intuiției superconştiente şi ale viselor spirituale subconştiente şi fructele unor senzații bune. Despre Dumnezeu se poate vorbi ca despre rădăcină, iar despre Energia Cosmică se poate vorbi ca despre trunchiul tuturor razelor care înmuguresc din Energia Cosmică pentru că *creația universurilor* poate fi numită *ramurile*. Despre lumile şi universurile ale constituției astrale şi fizice se poate vorbi ca despre fructele ale Copacului Conştiinței Cosmice.

Dumnezeu a planificat în mod original că acest copac al Conştiinței Cosmice ar trebui să poarte numai fructele vibrațiilor bune, dar Satan a pus ceva sevă otrăvită a dorințelor sale rele în copacul Energiei Cosmice. De aceea găsim coliziuni, cutremure, disoluții ale sistemelor planetare şi aşa mai departe.

Vorbirea este indicatorul nostru

Atunci când Isus a spus: *„Din abundența inimii vorbește gura noastră”*, el vroia să spună că vorbirea este indicatorul conținutului inimii. Vibrațiile vorbirii unei persoane, oricât de aranjat cu limbaj lustruit (sau cizelat) ar fi, conține vibrațiile tendințelor sale interioare îngropate în inimă. De aici, în tonul şi în vibrația vocii unui om găsim ecoul experiențelor inimii sale. Un om rău imită vocea unui om bun, dar inima lui rea va vibra în mod sigur în vocea prefăcută. Deci trebuie să ne amintim că vibrațiile inimii noastre reverberează în vibrația vocii. Prin tonul vocii unei persoane și prin vibrația calmului său sau a asprimii sale putem recunoaște natura inimii sale ascunse. Întreaga istorie a unei persoane, despre cum îşi trăiește viața în el însuşi şi familia sa sunt revelate în vocea sa. De asemenea povestea prenatală sau postnatală a vieții cuiva este scrisă în ochii unui individ. Aceia care nu pot detecta viețile altora prin ochii lor pot, prin percepția calmului, să detecteze răul sau binele ascunse în natura vocii unui individ.

„Şi de ce mă strigi tu pe mine „Doamne, Doamne şi nu faci lucrurile pe care ți le spun?” Oricine vine la mine şi-mi aude spusele şi le face, îți voi arăta eu ție cu cine semănă: El este ca un om care construieşte o casă şi apoi sapă în adâncime şi îşi face fundația pe o stâncă: iar când vine inundația, şuvoaiele de apă lovesc vehement casa, dar nu pot s-o scuture: pentru că fundația ei a fost făcută pe o stâncă.”

„DAR ACELA CARE AUDE ŞI NU FACE, ESTE CA UN OM CARE CONSTRUIEŞTE O CASĂ PE PĂMÂNT FĂRĂ O FUNDAȚIE: ÎMPOTRIVA CĂREIA ŞUVOAIELE DE APĂ LOVESC VEHEMENT ŞI IMEDIAT EA CADE: IAR RUINA ACESTEI CASE A FOST MARE.”

(LUCA 6:46-49)

Isus a spus: „Şi de ce mă strigi pe mine, Inteligența Christică, Domnul întregii Creații, fără să ştii cum mă manifest pe mine în creație şi în conştiința ta? Pentru că mă numeşti Christ, dar nu-mi simți prezența în conştiința ta, de aceea tu nu-ți conduci viața aşa cum spun eu sau aşa cum semnifică conştiința mea prin vibrațiile Christice dincolo de superconştiință ta. Când vei fi capabil să simți Conştiința Christică a mea prin trezirea superconştiinței tale, atunci vei face lucruri pe care eu ți le comunic prin percepția ta interioară, dar nu înainte.”

Casa Conştiinței

„Oricine, care renunță la mahalaua materiei şi a senzațiilor vine la mine ascuns în templul superconştiinței, poate asculta vibrațiile tăcute ale ființei mele interioare, iar conform sistemului său nervos în mod automat acționează față de percepția impulsurilor sale divine. El este un suflet care-şi construieşte casa conştiinței nu pe fundația plăcerilor care trec, ci care sapă în profunzime cu târnăcopul meditației şi Dumnezeu la stânca care nu se cutremură a cunoaşterii intuitive, construindu-şi casa pe Binecuvântare, pe sânca conştiinței Cosmice care durează veşnic. Iar când inundația ignoranței vine în viață sau în starea de după moarte în toată vehemența ei şi impetuozitatea, casa percepției cosmice şi a înțelegerii intuitive construită pe stânca lui Dumnezeu este neclătinată. Acel suflet care depăşeşte dorințele

materiale şi şi-a construit casa pe conştiința cosmică, nu va fi purtat departe de către inundația dorințelor producătoare-de-reîncarnare. Sufletul care şi-a construit conştiința sa pe stânca conştiinței lui Dumnezeu nu-şi va pierde conştiința în moarte sau viață, ci va fi pentru totdeauna găzduit în imortalitate."

„Dar, acel credincios care aude vocea conştiinței sale interioare şi percepției sale interioare, dar nu acționează conform cu acestea impulsuri interioare, este un om care a construit conştiința sa pe fundația unor obiceiuri pământeşti. Când tentațiile vor veni la el, casa lui de auto-control se va strica şi el va fi absorbit în afară de către valul ignoranței sale şi casa lui temporară de disciplină spirituală va fi devastată."

CAP. 6 NU POT FI REALIZATE MIRACOLE FĂRĂ CONŞTIINȚA LUI DUMNEZEU DE AICI NEBUNIA EGOISMULUI

„Acum, când Ioan a auzit în închisoare lucrările lui Christ, el a trimis doi dintre discipolii săi şi le-a spus lor: „Eşti tu cel care trebuie să vină sau trebuie să căutăm pe un altul?" Isus le-a răspuns: „Duceți-vă şi arătați lui Ioan din nou acele lucruri pe care le-ați auzit şi le-ați văzut:"

„Orbii îşi primesc vederea şi cei ologi merg, leproşii sunt curățați, iar surzii aud, morții sunt înălțați, iar săracii au Evanghelia predicată lor. Şi binecuvântat este el, oricare ar fi acela care nu este ofensat de mine"."

(MATEI 11:2-6)

Isus spune: „Duceți-vă înapoi şi spuneți-i lui Ioan Botezătorul tot ce ați văzut şi ați auzit despre demonstrațiile lui Dumnezeu prin mine – cum orbul fizic şi spiritual a primit o viziune fizică sau spirituală, iar ologul a mers; leproşii fizici, morali şi spirituali sunt vindecați şi curățați de înțelepciune; surzii fizici primesc înapoi auzul lor; surzii spirituali aud vocea înțelepciunii; morții fizici sunt aduşi din nou la viață prin energia cosmică; morții spirituali sunt regenerați prin înțelepciune şi botez spiritual, iar săracii în spirit primesc contactul viu al înțelepciunii lui Dumnezeu şi al vibrației lui Dumnezeu."

(*Evanghelie* semnifică *vorbirea lui Dumnezeu* sau *vibrația lui Dumnezeu* – (n.t. „*Gospel*"=*Evanghelie*, iar „*God's spell*"=*vorbirea lui Dumnezeu*))

Dumnezeu nu vorbeşte niciodată nimănui cu excepția credincioşilor săi. Bineînțeles, el poate vorbi într-o formă umană credinciosului, dar de obicei el vorbeşte prin vibrații inteligente care apar ca sunete în ether sau Dumnezeu vibrează înțelepciunea Sa prin intuiția credinciosului.

Isus vorbeşte despre mesajul său care vibrează de conştiința-Dumnezeu. Nimeni nu poate să predice adevărul vibrației lui Dumnezeu decât dacă îl simte în interiorul său. Învățătorii spirituali obişnuiți predică şi vorbesc despre adevăr prin învățarea unor cărți, dar Maeştri ca Isus vorbesc despre adevărul pe care îl simt în conştiința lor.

„Nu este Gloria mea proprie"

„Şi cei binecuvântat este acela care nu-mi găseşte o vină acuzându-mă de egoismul că fac miracole pentru a-mi cerebra propria glorie. Binecuvântat este acela care în loc de aceasta va aprecia demonstrațiile miracolelor spirituale pe care le fac prin aprobarea şi voința lui Dumnezeu de a aduce alte suflete amăgite la El."

Miracolele făcute de sufletele semi-dezvoltate pot amăgi, aşa cum devin răsfățate de lauda admiratorilor, uitând să acorde gloria şi lauda numai lui Dumnezeu. Nici un miracol nu

poate fi făcut fără conştiinţa-lui-Dumnezeu, aşa că este prostesc să cauţi laudă de sine. Credinciosul în cursa dezvoltării spirituale mai înalte primeşte darul miracolelor, dar a folosi miracolele fără aprobarea lui Dumnezeu este un păcat şi implică o degradare spirituală.

Isus a înţeles că arătarea de miracole de obicei poate fi o ofensă divină, dar oricine recunoaşte că el a realizat aceste miracole ca să declare gloria lui Dumnezeu a fost binecuvântat, pentru că el ar fi primit o înţelegere divină.

Ioan Botezătorul

„Şi când ei plecau, Isus a început să spună mulţimii care se preocupa de Ioan: Ce aţi vrut voi să vedeţi afară, în pustietate? O trestie care se clatină în vânt? Ce aţi vrut voi să vedeţi afară? Un om îmbrăcat într-o îmbrăcăminte moale? Priviţi, aceia care poartă haine moi sunt în casele regilor. Dar ce aţi vrut voi să vedeţi afară? Un profet? Da, vă spun vouă şi mai mult decât un profet. Pentru că el este cel despre care s-a scris. Priviţi, îmi trimit mesagerul meu în faţa ta, care trebuie să-ţi pregătească drumul în faţa ta."

(MATEI 11:7-10)

Isus a întrebat oamenii, dintre care mulţi erau cei care-l urmau pe Ioan şi l-au vizitat în sălbăticie:

„Ce aţi vrut voi să căutaţi afară, în pustietate? Nu un om îmbrăcat cu haine formidabile din mătase, ci pe Ioan Botezătorul îmbrăcat doar în piei. Dar el este o trestie divină care vibrează cu vântul lui Dumnezeu. În mod sigur voi n-aţi fost să vedeţi un om îmbrăcat formidabil, cu autoritate politică, care ar putea fi găsit la curtea unui rege, ci aţi fost să vedeţi în pustietate un om cu o mai mare autoritate spirituală decât cei din curtea regilor pământeşti. Da, aţi fost să-l vedeţi pe un profet care îl declară pe Dumnezeu. Dar este mai mare decât un profet obişnuit, pentru că este un profet special hotărât să fie învăţătorul meu într-o încarnare trecută şi de asemenea, să realizeze o mare parte din planul divin prin aceea că el trebuia să vină pe pământ în aceste vremuri, pentru a declara fiul lui Dumnezeu în mine."

De aceea citează Isus din Scripturi:

„Priveşte Eu (Dumnezeu) îmi trimit mesagerul (Ioan Botezătorul) în faţa ta (cu avans faţă de tine), care trebuie să pregătească drumul în faţa ta (şi este hotărât ca mesagerul meu divin, Ioan) să facă ca minţile oamenilor să-l recunoască pe Christ în tine, O fiul meu Isus)."

"Priviţi, voi trimite mesagerul meu şi el va pregăti drumul înaintea mea şi Doamne, cel pe care-l căutăm, va veni deodată la acest temple, chiar mesagerul pactului în care ne găsim mulţumirea: priveşte, el va veni, spune Domnul gazdelor."

(MARCU 1:2; MALEAHI 3:1)

Chiar dacă Dumnezeu a dat independenţă în toată creaţia, totuşi în acest cosmos dezordonat-de-Satan Dumnezeu are anumite planuri întocmite pentru a înfrânge influenţa lui Satan şi a re-stabili Regatul Său. Din timp în timp profeţii declară voinţa lui Dumnezeu: de aceea Isus citează că a fost hotărât de Dumnezeu cu mult timp înainte, aşa cum este exprimat în Scripturi, că Ioan Botezătorul trebuia să-l declare pe Isus Christos. Învăţătorul trebuie să-şi introducă Discipolul, pe Isus, lumii.

„Adevărat, adevărat vă spun eu vouă, că printre cei care sunt născuți din femei nu s-a înălțat un profet mai mare decât Ioan Botezătorul. Deşi Cel care este ultimul în regatul cerurilor este mai mare decât el. Şi din zilele lui Ioan Botezătorul şi până acum regatul cerurilor a suferit de violență şi de luarea violentă cu forța. Pentru că toți profeții şi toate legile au profețit până la Ioan. Şi dacă o vei primi, acesta este Ilie, cel care trebuia să vină. Cel care are urechi de auzit, să audă."

(MATEI 11:11-15)

„Adevărat, adevărat îşi spun eu ție că printre cei care sunt născuți din carne nu a fost nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul, pentru că el a fost selecționat să-l boteze pe Isus Christos, reformatorului ciclului lumii."

Isus a accentuat din nou şi din nou măreția lui Ioan Botezătorul şi tot ce a fost într-o încarnare trecută (ca Ilie) şi tot ce a fost el pentru a realiza în conexiune cu el (Isus).

„Ultimul în Ceruri"

„Cu toate acestea, oricine care a atins emanciparea finală în ultimul mod posibil în cel mai din urmă mod în regatul cerurilor este mai mare decât Ioan Botezătorul."

Isus face aici distincția aici între auto-realizarea lui Ioan Botezătorul în viața pe pământ şi auto-realizarea chiar şi a celui din urmă suflet individual care în final este eliberat în regatul lui Dumnezeu.

„Şi din vremea care-l precede pe Ioan Botezătorul şi până acum sau până la timpul prezent şi toate timpurile viitoare regatul lui Dumnezeu a suferit violență (îşi permite lui însuşi să fie ocupat de voință violentă (n.t. impetuoasă) şi determinare.)" Isus spune, împreună cu marele yoghin Patanjali că credinciosul hotărât violent (n.t. vehement) primeşte salvare şi starea de beatitudine cerească prin a-şi arunca viziunea, forța vitală şi concentrarea în Dumnezeu. *„Şi luarea violentă cu forța"* semnifică că un suflet care în mod profund, intens şi continuu meditează fiind ghidat de către un guru-perceptor potrivit ştie cum să elibereze repede şi cu forță viața din corp şi să-i permită să se alăture energiei cosmice prezente în tot spațiul. Aceasta eliberează corpul din închisoarea sufletului şi îl uneşte cu casa lui cosmică din întreg spațiul. Patanjali subliniază în mod special că aceia care sunt foarte dornici să-l cunoască pe Dumnezeu şi meditează profund, se unesc repede cu spiritul. Legea de mai sus care arată că regatul cerurilor poate fi atins repede de către oamenii entuziaşti spiritual este manifestat în viața lui Ioan Botezătorul care a ocupat regatul lui Dumnezeu prin violența voinței sale.

Vechiul Testament al Profeților

Profeții Vechiului Testament sau clarvăzătorii care au revelat voința lui Dumnezeu şi legea – acesta înseamnă planul lui Dumnezeu, aşa cum a fost întocmit în creație şi revelat prin intermediul Scripturilor profețite despre întâmplările spirituale până când o parte din profeție a fost în realitate îndeplinită în viața lui Ioan Botezătorul care trebuie să fie văzut pe pământ conform planurilor divine şi aşa cum acest plan a fost povestit mai înainte de profeți.

Când Isus vorbeşte şi explică cum viaţa lui Ioan Botezătorul nu a fost o întâmplare fortuită, ci ocazionată conform planului divin. Atunci Isus spune „toţi aceia care au putere de viziune pentru a primi şi a înţelege adevărul despre profeţia venirii lui Ioan Botezătorul, lasă-i să înţeleagă că el nu este altul decât Ilie dintr-o încarnare trecută."

Isus subliniază în mod clar că reîncarnarea este singura care explică cum sufletele sunt luate de moarte şi părăsesc malurile vieţii fără să atingă mântuirea, că pot din nou să facă efortul să atingă emanciparea finală, trecând prin multe încarnări umane. Reîncarnarea înseamnă că, atunci când un suflet părăseşte un corp într-o stare nedezvoltată, el trebuie să se întoarcă într-un alt corp în viaţă pământească, pentru a-şi finaliza dezvoltarea spirituală şi să-şi recâştige conştiinţa identităţii sale cu Dumnezeu, pierdută. Isus indică în mod clar că sufletul lui Ilie a intrat în corpul lui Ioan Botezătorul pentru că nu a ajuns la emanciparea finală şi pentru că trebuie să îndeplinească anumite activităţi conform planului divin în conexiune cu viaţa lui Isus.

„Cel care are urechi spirituale să audă şi să simtă vibraţia adevărului, lasă-l să audă sau să realizeze adevărul de dincolo de cuvintele mele."

Auz spiritual

Majoritatea oamenilor (care) l-au auzit pe Isus justificând acţiunea lui Dumnezeu din cauză că ei au fost botezaţi sau pregătiţi spiritual de către Ioan Botezătorul. Dar fariseii şi avocaţii au respins sfatul lui Dumnezeu care a venit prin Isus, chiar dacă sfatul a fost dat pentru propriul lor bine, din cauză că ei nu au fost botezaţi sau pregătiţi de Ioan.

„Dar atunci cu cine voi asemăna neamul acesta? El seamănă cu copiii care stau la piaţă şi strigă la colegii lor şi le spun: Am fluierat la voi şi voi n-aţi dansat, am jelit la voi şi voi n-aţi plâns."

„Pentru că Ioan n-a venit nici mâncând, nici bând şi ei spun: el are un diavol. Şi Fiul omului a venit mâncând şi bând şi ei spun: priviţi un om mâncăcios şi un băutor de vin, prieten al vameşiilor şi păcătoşilor."

(MATEI 11:16-19)

Isus a spus că oamenii din generaţia lui sunt ca nişte copii ignoranţi care stau în dorul lelii la piaţă, ne cumpărând nimic, nici jucându-se bucuroşi, nici căindu-se că-şi petrec timpul în mod nefolositor. Ceea ce Isus a vrut să spună este că lumea este ca o piaţă – unde oamenii cumpără materialele lor de lucru sau lucruri spirituale. Dar majoritatea oamenilor este ignorantă şi necugetată ca şi copiii care vin pe pământ şi sunt prea leneşi pentru a se îndemna unii pe alţii să fie preocupaţi de lucruri care merită atenţia. Asemenea oameni întotdeauna se acuză unii pe alţii pentru greşelile lor, pentru că nu progresează, spunând: „noi am cântat din flaut şi voi n-aţi dansat." Astfel de oameni ignoranţi, în loc să fie preocupaţi de lucruri spirituale, îşi petrec timpul în lenevie fizică şi mentală. În mod ocazional unii jelesc pentru că au petrecut timpul valoros al vieţii fără folos, pe când alţii nu varsă o lacrimă pentru că îşi pierd viaţa în mod inactiv, fără vreun folos.

Isus a vrut să spună că în această piaţă a pământului, unde adevăraţii credincioşi sunt ocupaţi cu introducerea pe piaţă a calităţilor spirituale, unii ocazional se distrează cu lucrurile spirituale, pe când alţii nu se bucură deloc în cultură spirituală. Unii jelesc pentru că nu au descoperit adevărul. El, de asemenea, a vrut să spună că acest pământ este plin de oameni

care-şi petrec timpul acuzându-se unul pe celălalt că nu sunt progresivi din punct de vedere spiritual. De aceea fariseii îşi petrec timpul într-o stare interioară de inactivitate şi indiferență, acuzându-se unul pe celălalt despre greşelile lor de a pierde timpul. Fiind astfel preocupați în nebunie (n.t. lucruri fără sens), ei acționează precum copiii ignoranți şi eşuează în a profita de binele adus pentru ei de către Dumnezeu prin Isus Christos.

Locul Pieții Vieții

Isus a mers mai departe şi a spus: „Voi fariseii şi avocații care sunteți ocupați în a vă petrece timpul în piața pământului, acolo unde voi îl puteți găsi pe Dumnezeu, voi sunteți ignoranți, indiferenți, orbi şi împrăştiați din punct de vedere mental, astfel încât voi nu puteți recunoaşte măreția lui Ioan Botezătorul şi binele pe care vi l-ar putea face. Voi, oameni necugetați, voi credeți că este posedat de diavol, chiar dacă el are auto-control în exterior, ca nici măcar să nu mănânce pâine sau să bea vin. Dacă puteți gândi despre cineva care are în exterior auto-control, ca fiind posedat de diavol, atunci cum ați putea voi să-l recunoaşteți pe fiul lui Dumnezeu ascuns dincolo de fiu omului sau natura umană care în exterior mănâncă şi bea? Voi vă gândiți la mine ca la un om lacom, un degustător de vinuri şi unul care se asociază cu vameşii şi cu păcătoşii. Voi nu cunoaşteți toți copiii înțelepciunii ca mine, orice ar face ei, chiar dacă în exterior ei nu sunt înțeleşi, ei sunt justificați de legile subtile şi imuabile ale adevăratei înțelepciuni interioare."

Isus a evidențiat în spusele anterioare că Ioan, deşi era foarte avansat, încă era într-o stare de auto-disciplină interioară în care el trebuia să postească şi să urmeze anumite legi ale acțiunilor fizice, pe când el (Isus), chiar dacă lua pâine şi vin, era departe în fața lui Ioan Botezătorul şi astfel a atins conştiința-lui-Dumnezeu, încât deşi mânca pâine şi bea vin, conform obiceiului, nu avea nici o conexiune, cu excepția naturii sale fizice (fiul omului) şi nu a atins natura sa spirituală, aşa cum a fost manifestată în el ca Fiul lui Dumnezeu.

Auto-disciplina

Isus a sugerat că Ioan Botezătorul era conştient-de-trup, aşa că trebuia să urmeze disciplina fizică, în ciuda spiritualității sale interioare, pe când Fiul lui Dumnezeu este complet detaşat de acțiunile fiul omului, Isus. Isus a vrut să spună că fariseii şi avocații erau atât de orbi din punct de vedere spiritual încât ei nu puteau recunoaşte spiritualitatea celui disciplinat în exterior, Ioan Botezătorul, cum vor putea ei să-l recunoască pe Isus cu marea spiritualitate ascunsă dincolo de viața aparent nemodificată şi obişnuită a timpurilor străvechi? Isus nu a condamnat auto-disciplina lui Ioan Botezătorul, nici nu a sancționat mâncatul şi băutul fără a fi călăuzit de înțelepciune, dar el doar a spus că omul orb spiritual nu poate niciodată să recunoască bunătatea omului, chiar atunci când el este bun în exterior, nici nu poate recunoaşte spiritualitatea profundă, ascunsă dincolo de o viață simplă.

Călăuzit de înțelepciune

Isus a susținut, de asemenea, acțiunile sale, ca fiind călăuzite de înțelepciune. Aceasta înseamnă că, orice făcea, era călăuzit numai de adevărata înțelepciune intuitivă. Isus mânca şi bea - doar ca să fie sociabil cu vameşii şi cu păcătoşii şi să-i facă să simtă că era la fel cu ei. Făcând aceasta, Isus se putea asocia îndeaproape sau făcătorii-de-greşeli, care aveau nevoie de el şi pe care el putea să-i ajute datorită încrederii lor în el, ca fiind unul cu ei. Dacă Isus ar fi adoptat o atitudine combativă, denunțând toate activitățile sociale, el ar fi fost evitat de toți şi ar fi fost imposibil pentru el să facă bine la toți. Isus ştia că dacă mănâncă şi bea, nu-şi va face rău nici lui şi nimănui şi apropierea personalității sale magnetice cu păcătoşii îi va mântui pe ei de greşeli. Isus ştia că mâncatul şi băutul nu este important, ci era o necesitate supremă pentru el de a se asocia în mod aparent cu păcătoşii, devenind unul cu ei şi simpatizând cu ei.

„Apoi Isus a început să dojenească oraşele în care majoritatea lucrărilor sale puternice au fost făcute, din cauză că ei nu se căiau:"

„Vai ție, Horazin, vai ție, Bethsaida, pentru că, dacă lucrările puternice care au fost făcute în tine, ar fi fost făcute în Tyr sau Sidon, ei s-ar fi căit cu mult timp în urmă în pânză de sac şi cu cenuşă. Dar, vă spun eu vouă, va fi mai tolerabil pentru Tyr sau Sidon la ziua judecății decât pentru voi."

„Dar tu, Capernaum, care eşti ridicat la cer, vei fi coborât în iad: pentru că lucrările puternice care au fost făcute în tine, au fost făcute în Sodoma, ar fi rămas aşa până în ziua aceasta. Dar îți spun eu ție, că va fi mai tolerabil pentru Țara Sodomei în ziua judecății, decât pentru tine."

(MATEI 11:20-24)

O, voi, locuitori ai Horazin-ului şi Bethsaida-ei, voi ați văzut lucrările puternice ale puterii ascunse a lui Dumnezeu, dar nu ați profitat suficient pentru a vă schimba căile, chiar dacă ați fost martorii unor demonstrații spirituale şi ați văzut ce puteau să vă facă. Atitudinea voastră mentală nereceptivă vă va conduce în final pe voi la a urma căile diavolului şi căderea în gropile suferinței. Chiar şi oamenii din Tyr sau Sidon ar fi fost mai receptivi, dacă ar fi fost martorii unor asemenea demonstrații divine; ei s-ar fi căit profund pentru căile lor greşite, trecând prin penitența de a purta pânză de sac şi a-şi pune cenuşă. Îți fac ție profeția că, atunci când voi părăsi acest corp şi sunt în Conştiința mea Christică, voi privi cu bucurie sufletele locuitorilor morți ai Tyr-ului şi ai Sidon-ului ridicate la o regiune mai înaltă de existență vibratorie.

Care este ziua judecății?

Ziua judecății nu este fixată de zei într-o anumită perioadă, ci constă de obicei din perioada de după moarte când sufletele destrupate primesc judecata sau fructele acțiunilor, conform acțiunilor acumulate din viețile anterioare. Ziua judecății este deci un moment de după moarte când sufletele, conform karmei lor individuale, primesc judecata, conform legii cosmice în privința a ce fel de renaştere sau promovare spirituală ar trebui să aibă pe pământ sau o altă sferă mai înaltă a existenței.

"Şi de aceea ştiu şi pot să prevăd dinainte, O, locuitori ai Horazin-ului şi Bethsaida-ei că, din cauza indiferenței voastre spirituale, voi veți culege fructele rele în ziua judecății

karmei voastre după moarte, pentru că, chiar şi locuitorii Tyr-ului sau Sidonului, datorită modurilor lor de trai mai puțin rele, în ziua judecății karmei lor, ei vor culege rezultate mai bune. Conştiința mea, care este Omniscientă, perpetuă şi neîntreruptă prin moarte – acum vede tot ce se va întâmpla în viitor cu voi toți. Eu fac profeția că mă voi întrista în ziua judecății pentru nebunia (n.t. necugetarea) voastră, O, voi, locuitori ai Horazin-ului şi ai Bethsaida-ei."

Isus vorbeşte despre Capernaum (acolo unde el şi-a stabilit locuința în timpul vieții sale publice - astfel fiind cel mai favorizat oraş) şi cum va suferi el în viitor şi spune, de asemenea, că oamenii sunt foarte orbi şi nu apreciază demonstrațiile spirituale pe care le-au văzut. El spune că, dacă locuitorii Sodomei ar fi avut astfel de demonstrații, ei ar fi avut o stare mai bună şi în continuare decât Capernaum, care "a fost exaltat la ceruri" prin a fi scena mai multor miracole a lui Christ, dar a eşuat în a aprecia onoarea lor.

CAP. 7

CE ESTE UN PĂCAT? CUM POATE FI ACESTA IERTAT? ESTE POSIBIL PENTRU ORICINE SĂ „IERTE PĂCATELE" ALTUIA?

„Şi Isus i-a răspuns spunându-i: „Simion, am ceva să-ţi spun ţie". Iar el a răspuns: „Maestre, spune.""

„Era un anumit creditor care avea doi debitori: unul avea datorie cinci sute de bani, iar altul avea datorie cincizeci şi când ei nu au avut nimic să plătească, el i-a iertat cu sinceritate pe amândoi. Spune-mi, care dintre ei îl va iubi mai mult?" Simion i-a răspuns şi i-a spus: „Cred că lui, cel căruia i-a iertat mai mult (n.t. din datorie)". Şi el i-a spus lui: „Ai judecat corect."

„Apoi el s-a întors către femeie şi i-a spus lui Simion: „Vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta, nu mi-ai dat nici un fel de apă pentru picioarele mele, dar ea mi-a spălat picioarele cu lacrimi şi le-a şters cu părul de pe cap. Tu nu mi-ai dat nici un sărut, dar această femeie de când am venit nu a încetat să-mi sărute picioarele. Tu nu mi-ai uns capul cu ulei, dar această femeie a uns picioarele mele cu unguent. De aceea îţi spun ţie, păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate, pentru că ea iubeşte mult: DAR CEL CĂRUIA ÎI SUNT IERTATE PUŢINE, TOT LA FEL EL IUBEŞTE PUŢIN.""

(LUCA 7:40-47)

Fiecare acţiune a unei persoane, fie că este bună sau rea, este guvernată de legea karmei sau legea cauzei şi efectului. Acţiunile bune produc rezultate bune. Acţiunile rele produc rezultate rele. Orice acţiune rea împotriva societăţii este numită delict. O acţiune rea asupra bunăstării unui suflet este numită păcat. Când un criminal încalcă regulamentul oraşului, el este condamnat conform legilor oraşului. Dar guvernatorul statului, care are putere peste toate legile, are puterea să-l ierte. În mod asemănător, legea karmei care guvernează viaţa femeii păcătoase şi a tuturor indivizilor este impenetrabilă în modurile sale de operare. Dar Dumnezeu, fiind atot-puternic şi sfinţii Săi care sunt în acord cu El, fiind, de asemenea, foarte puternici din punct de vedere spiritual, au puterea, prin exerciţiul forţei voinţei de a opri împlinirea (n.t. rezultatele) karmei rele în orice individ.

Iertarea păcatelor

Numai Dumnezeu şi fiii lui Dumnezeu pot în mod complet sau parţial, să ierte păcatele unui individ, împotriva sufletului său, cu condiţia să fie foarte devotat şi să caute iertare, nu printr-o cerere, ci prin iubirea divină. Fiecare suflet, fiind făcut după imaginea lui Dumnezeu, nu se poate niciodată schimba, oricât de păcătos în mod aparent ar fi. Păcatul acţionează doar ca o crustă care împiedică sufletul pur să se întâlnească cu Spiritul pur. Când crusta păcatului se sparge, sufletul se unifică cu Spiritul. Când un litru cu apă de mare este sigilat într-o sticlă

şi plasat în apa mării, sticla împiedică apa să se amestece cu oceanul apei mării. Când sticla se sparge, apa de mare din sticlă devine una cu oceanul. În mod similar sufletele sunt îmbuteliate în păcat şi astfel sunt împiedicate să contacteze Spiritul Omniprezent. Când sticla păcatului se sparge, sufletul este eliberat şi devine una cu Spiritul.

Fiecare suflet este un copil-al-lui-Dumnezeu potențial şi are în el întreaga iubire divină. Când un suflet devine păcătos sau urmează calea ignoranței, se întoarce de la Dumnezeu. Când un suflet se concentrează prea mult pe simțul fericirii, el este păcătos. Aceasta înseamnă că uită să găsească fericirea superioară a Binecuvântării mereu nouă, prezentă în suflet şi care poate fi gustată în meditație. O persoană, care iubeşte plăcerile senzuale mai mult decât contactul binecuvântat al meditației, este un păcătos împotriva adevăratei sale fericiri. Oricât de intens ar fi căutat astfel de suflete fericirea materială, atunci când mințile lor se îndreaptă în interior şi caută cu sinceritate şi în final ating fericirea prin meditație, ele nu trebuie să treacă parțial sau complet prin suferința legată de ataşamentul anterior față de simțuri.

Înțelesul cuvântului „păcătos”

Fiecare suflet, fiind făcut după imaginea lui Dumnezeu, este un copil al lui Dumnezeu şi fiind aşa, el este atot-puternic. De aceea, atunci când un copil al lui Dumnezeu alege să fie identificat cu simțurile sau să acționeze împotriva adevăratei sale fericiri, atunci el este un păcătos, aceasta înseamnă un violator al adevăratei sale fericiri. Dar, **dacă acest suflet păcătos înțelege că el, prin visul iluziei, şi-a imaginat temporar că este păcătos, dar în realitate el este fiul lui Dumnezeu, atunci el simte credința irezistibilă că el nu este un păcătos, ci un adevărat copil al lui Dumnezeu**. **Când ia naştere această credință în sinele interior, atunci el îşi uită imaginația că este o persoană păcătoasă şi înțelege că este un adevărat fiu al lui Dumnezeu**.

Această convingere că este un păcătos este imaginară şi se poate schimba în suflet. Dar convingerea latentă că un suflet este un fiu al lui Dumnezeu este de neschimbat şi permanentă, chiar dacă este ascunsă temporar sub acoperişul păcatului. Deci fiecare suflet, care are credință şi iubire pentru divinitatea sufletului său şi natura lui Dumnezeu atot-puternică, găseşte repede libertatea din rezultatele acțiunilor rele făcute în trecut.

Dacă o cameră este întunecată timp de o mie de ani, întunericul nu poate dispărea dacă-l bați cu un băț. Dar dacă este adusă înăuntru lumina, o mie de ani de întuneric sunt risipiți pe dată. În mod similar, când un suflet se află în întunericul ignoranței şi este plin de acțiuni rele timp de încarnări, cu toate acestea când lumina înțelepciunii şi a credinței în suflet şi în Dumnezeu este aprinsă, atunci tot întunericul care rezultă din semințele acțiunilor rele acumulate timp de încarnări, este risipit pe dată.

Această femeie păcătoasă pe care a iertat-o Isus era un Dumnezeu potențial. În ciuda numeroaselor sale păcate, ea **a înțeles puterea potențială a lui Dumnezeu din ea însăşi** şi puterea lui Isus, care **putea trezi în ea conştiința-Dumnezeu care ar fi eliberat-o pe ea de la necesitatea de a culege rezultatele acțiunilor sale trecute**. Aceasta se înțelege prin **iertarea păcatelor**.

Doctorul Spiritual

Un om orb nu poate conduce orbii. Un păcătos nu poate ierta pe un alt păcătos. Un preot păcătos nu poate ierta păcatele unui membru al bisericii păcătos. Confesiunea față de un preot care el însuşi are nevoie de confesiune nu face nici un bine. Confesiunea față de un adevărat preot spiritual, face bine. Un preot spiritual este un doctor spiritual care poate diagnostica defectele psihologice ale unui membru al bisericii, ale unui membru al bisericii care se confesează şi să-i prescrie lui un remediu spiritual.

Fiecare persoană care păcătuieşte împotriva propriei sale fericiri trebuie să caute sfatul unui învățător spiritual şi poate învăța căile prin care el se poate elibera de la culegerea rezultatelor acțiunilor lui păcătoase. Preoții obişnuiți nu pot ierta păcatele discipolilor lor. Numai sufletele extraordinare pot face acest lucru. Marii Maeştri sunt cunoscuți că iau rezultatele păcatelor altora în propriul lor corp. Isus a fost crucificat pentru că el a absorbit păcatul discipolilor lui şi a multor oameni în propriul său corp. Aşa că crucificarea lui Isus a fost, de asemenea, guvernată de legea cauzei şi efectului. Dar, chiar dacă corpul lui Isus a fost crucificat, sufletul său a rămas liber să se unească cu Dumnezeu. Prin crucificare Isus a fost capabil să rezolve păcatele rezultatelor acțiunilor rele ale discipolilor săi şi ale multor alte suflete în propriul său corp şi astfel a oferit discipolilor lui şi multor altora prețul unei libertăți spirituale.

Doctorii spirituali obişnuiți sau preoții nu pot ierta sau elibera oamenii păcătoşi care merg la ei pentru sfat, cu excepția faptului că le oferă lor doar o rețetă spirituală. Preoții, dacă au un contact adevărat cu Dumnezeu, pot dezvolta puterea nu numai pentru a da un sfat spiritual păcătoşilor, ci de asemenea, pentru a-i impregna cu putere spirituală prin care ei pot fi liberi de rezultatele acțiunilor rele. Toate faptele, bune sau rele au influență asupra celulelor creierului şi sunt rămase ca obiceuri rele ale minții. O persoană care suferă de obiceiuri rele şi are celule ale creierului-saturate-de-rău poate să se elibereze pe el însuşi prin a învăța metode de meditație de la învățătorii spirituali şi practicându-le pe acestea în mod regulat până când obiceiul cel rău este transformat în obiceiuri bune de calm şi de pace, iar celulele creierului saturate-de-rău sunt cauterizate de energia divină şi încărcată în celule ale creierului saturate-de-bine.

Impregnarea cu Putere

Celulele creierului saturate cu gânduri rele sunt cauterizate de forța vitală relaxată, acumulată în creier. O persoană identificată cu corpul îşi păstrează forța vitală în mod continuu identificată cu muşchii săi şi cu simțurile, dar un om spiritual, meditativ, îşi păstrează muşchii şi corpul relaxați şi mintea departe de simțuri astfel încât forța vitală este relaxată față de nervii motori senzoriali şi este acumulată în creier. De aceea meditația este calea cea mai bună pentru schimbarea celulelor creierului şi dezrădăcinarea obiceiurilor din minte.

Cauterizarea celulelor creierului

Un suflet divin ca al lui Isus are puterea prin forța voinței să încarce creierul cu energie cosmică care cauterizează toate relele saturate din minte. Femeia care a fost iertată de

multe păcate prin credința ei, și-a relaxat mintea de la simțuri și a mers în interior. Când Isus a aflat că femeia păcătoasă dorea să renunțe la identificarea cu simțurile și s-a concentrat pe creier, el a stimulat energia vieții adunată acolo cu energia sa cosmică și a cauterizat celulele creierului ei, arzând toate semințele tendințelor păcatului saturate acolo.

Deci învățătorii spirituali obișnuiți nu ar trebui să creadă că este ușor să ierți păcatele discipolilor. Un învățător spiritual care-și poate relaxa mintea de la simțuri și aduna energia în creier și să-și cauterizeze celulele creierului prin asemenea acțiuni repetate, poate arăta cum să facă la fel. Când se dezvoltă foarte departe, printr-un act de voință poate trimite energia în sufletele receptive și relaxate și să le vindece creierul de obiceiurile rele.

O persoană fiind creată după imaginea lui Dumnezeu este o divinitate potențială. Dar când un suflet, creat după imaginea lui Dumnezeu, este identificat cu corpul său și cu plăcerile simțurilor, uită natura sa divină. De aceea acționează împotriva propriului interes și păcătuiește împotriva lui însuși. Dacă un prinț risipește toți banii săi pe prietenii săi răi, înnebuniți de plăceri, servindu-le lor masa, înseamnă că el păcătuiește împotriva propriului interes. În mod asemănător, când un suflet prinț satisface îșI plăcerile temporare ale trupului, el uită să se concentreze pe etern durabila și mereu noua Beatitudine ascunsă în interiorul său.

Eliberat de iubire

Dumnezeu este iubire. Fiecare suflet amăgit sau într-o starea rea este făcut după imaginea iubirii lui Dumnezeu. Oricât de profund identificat cu plăcerile sale fizice ar fi un suflet năpăstuit de greșală, când el simte foarte mult - prin meditație - iubirea lui Dumnezeu în interiorul său, atunci începe să se ridice deasupra tuturor obiceiurilor sale de a fi identificat cu plăcerile simțurilor păcătoase. Aceasta este ceea ce s-a întâmplat cu femeia care iubea mult. Femeia păcătoasă a simțit iubirea lui Dumnezeu foarte mult în ea însăși și de aceea păcatele sale au fost iertate. Aceasta înseamnă că, prin conștiința ei proprie și cu ajutorul lui Isus Christos, conștiința ei s-a eliberat de obiceiurile păcătoase sau de a fi identificată cu plăcerile simțurilor.

Trebuie reamintit în mod strict, din nou, că numai Dumnezeu și marii sfinți care înțeleg și știu relația dintre minte, obiceiuri și creierul indivizilor pot schimba natura celulelor creierului și minții și astfel îi pot ierta pe ei sau elibera pe ei de la a suferi rezultatele propriilor lor acțiuni rele. Dacă o persoană bea o otravă virulentă și apoi se confesează despre păcatul dorinței de a comite sinuciderea la un preot obișnuit, cel din urmă nu poate să ierte persoana otrăvită de la a suferi rezultatele faptelor ei păcătoase împotriva corpului și astfel să evite moartea.

Dacă un preot nu poate ierta indivizii de păcate sau rezultatele otrăvirii corpului, cum poate el să-i ierte pe ei de la rezultatele păcatelor lor fizice, morale și spirituale? Unii credincioși creduli cred că prin confesarea păcatelor lor unui preot obișnuit vor primi o amnestie divină și libertatea de la a suferi rezultatele faptelor lor păcătoase. Din cauză că prin confesiune ei primesc un fel de consolare mentală din cauză că ei nu pot vedea operația subtilă a legii karmei (cauză și efect) care guvernează toate acțiunile, ei cred că sunt iertați.

Legea Cosmică şi umană

Operarea legii cosmice cu privire la acțiunile umane este diferită de operarea legilor umane. Un infractor, dacă este prins şi condamnat în mod potrivit, este repede pedepsit de legea umană, dar dacă nu a fost detectat, el poate să rămână liber. Legea cosmică nu pedepseşte în mod conştient un individ. Fiecare individ se răsplăteşte sau se pedepseşte singur, pe cât de mult este în acord cu legea cosmică sau împotriva ei. Dacă un om se loveşte la coate de un perete de fier el se răneşte nu din cauza dorinței peretelui de a-l răni, ci din cauză că a fost destul de nesăbuit ca să lovească zidul de fier.

Omul este născut după imaginea lui Dumnezeu, iar legile cosmice ale armoniei guvernează viața lui. Dar când el îşi foloseşte liberul arbitru ca să acționeze împotriva armoniei propriei sale ființe, el îşi provoacă suferință. Când este în acord cu armonia interioară din suflet, el se răsplăteşte cu fericire. Dumnezeu nu răsplăteşte şi nici nu pedepseşte niciodată pe oameni. Ei singuri se pedepsesc sau se răsplătesc conform rezultatelor acțiunilor rele sau respectiv, bune.

Când un om face lucrarea răului, nu există forță conştientă în lume gata să-l sfredelească pe el sau să-l distrugă. Dar semințele acțiunilor sale rele rămân depuse în creier, gata să atragă mai mult rău şi să germineze pe solul unei experiențe rele favorabile. Acțiunile rele lasă tendințe rele. Tendințele rele cresc în obiceiuri rele şi obiceiurile rele au ca rezultat acțiuni rele. Aceasta este calea prin care un păcătos se pedepseşte pe el însuşi. Propriile sale tendințe încep să-l hărțuiască, până când el devine disperat să facă mai mult şi mai mult rău, fără încetare.

Condamnarea eternă

Acest ciclu de rău este ceea ce se înțelege prin condamnare eternă. Aceasta înseamnă că un suflet face rău din nou şi din nou, împotriva dorinței sale. O persoană care suferă de rezultatele obiceiurilor rele se simte neajutorată, încât se teme că trebuie în mod etern să continue să treacă prin multe încarnări, culegând rezultatele acțiunilor rele. Totuşi, condamnarea eternă nu înseamnă că un suflet trebuie să sufere în mod etern de rezultatele acțiunilor rele. De fapt un profund păcătos continuă să culeagă rezultatele acțiunilor sale, neajutorat, astfel încât simte că el este condamnat să fie sub influența şi în tentaculele obiceiurilor rele. Fumătorul inveterat, bețivul, dependentul de opiu, sclavul gurii, dependentul de sex, servitorii furiei, geloziei, toți simt că ei sunt etern condamnați din cauză că ei acționează cu răutate împotriva dorinței lor de a fi buni.

Totuşi, nu există un obicei rău destul de puternic încât să nu poată fi destrămat de o companie bună, meditație şi efort continuu de a adopta antidotul unui obicei bun pentru a contraataca obiceiul rău. Aceia care au obiceiuri rele uită că obiceiul a fost instituit după o perioadă lungă de timp şi au fost mai multe inițieri de acțiuni rele continue. În mod asemănător, când un obicei rău este deja format în mod automat el ia libertatea persoanei respective pentru a acționa cum doreşte.

Persoanele rele trebuie să acționeze rău în ciuda dorinței lor de a fi bune, dar aceasta nu înseamnă că ele nu pot fi niciodată bune. Chiar dacă persoanele rele sunt foarte dornice să fie bune, ele ar trebui să nu se aştepte ca după una sau două acțiuni bune, să se poată elibera de rău. Dacă ele continuă pentru un timp îndelungat să facă acțiuni bune şi stă deoparte față de

compania rea şi de gândurile rele, care stimulează acţiunile rele, în mod sigur se vor dezvolta obiceiuri bune care în timp vor înghesui obiceiurile rele.

Un criminal, atunci când este detectat, poate fi executat de către legea umană, dar el poate să rămână liber, dacă nu este detectat. Dar conform legii cosmice un criminal depozitează tendinţe criminale în creier.

Un criminal nu este pedepsit prin a fi omorât de anumiţi indivizi, în conformitate cu legea cosmică a răzbunării, aşa cum presupun mulţi. Legea divină nu acţionează conform politicii de a răspunde cu aceeaşi monedă. Legea divină nu acţionează conform politicii ochi-pentru-ochi, dinte-pentru-dinte. În loc de aceasta, un criminal depozitează tendinţele criminale în interiorul său şi chiar din acel moment în care a comis crima el începe să se pedepsească pe sine în mod continuu prin conştiinţă, teroare interioară şi pentru faptul de a eşua să acţioneze conform legii „fă altora ceea ce ai vrea să-ţi facă ei ţie."

Pedepsirea de către Conştiinţă

Un criminal ştie că el nu ar vrea să fie omorât şi să i se provoace durere fizică şi terorile mentale ale nonexistenţei. Deci, când el comite crima şi iese teafăr, el este bântuit de gândul de a fi acţionat împotriva conştiinţei sale, comiţând o faptă pe care nu doreşte să i se fi întâmplat lui însuşi. Această tendinţă de crimă rămâne în interiorul criminalului ca un obicei criminal şi ca terioarea de a fi omorât el însuşi. Dacă criminalul nu se eliberează pe sine însuşi, prin meditaţie şi contactul cu Dumnezeu sau să-şi satisfacă conştiinţa predându-se legii, atunci dacă el iese teafă într-o încarnare, în următoarea încarnare el va descoperi că poartă o bombă cu el, a tendinţei de a ucide. Sub influenţa focului furiei, această bombă mentală a tendinţei de crimă poate exploda într-o altă acţiune bruscă de a comite crima în care, la rândul său, această persoană poate fi omorâtă de către oponentul său. Trebuie înţeles aici că legea cosmică în acest caz nu omoară criminalul printr-un alt individ, ci criminalul, prin propriile sale acţiuni rele atrage crima asupra lui.

„Şi el i-a spus ei: păcatele tale sunt iertate."

(LUCA 7:48)

Isus a înţeles prin puterea de atragere sau receptivă a femeii că energia cosmică a ieşit din el şi a intrat în corpul femeii păcătoase vindecând celulele creierului său saturate-de-obiceiuri-păcătoase. În propoziţia anterioară: *„păcatele tale sunt iertate"* Isus a accentuat că energia lui Dumnezeu care trecea prin el a fost principalul factor al vindecării femeii. Isus a evidenţiat că *sămânţa* vindecării a puterii divine care este primul factor esenţial în vindecarea bolii fizice a unui individ.

Seminţe şi pământ

În următoarea spunere: *„Credinţa ta te-a salvat"* Isus a evidenţiat *solul* condamnării în puterea nelimitată a vindecării divine care este al doilea factor necesar în vindecarea bolilor fizice prin putere divină. Exact aşa cum o plantă creşte după ce sămânţa a fost plantată în

pământul cultivat în mod potrivit, tot aşa planta divină a vindecării germinează înainte, când sămânța potrivită a puterii divine a lui Dumnezeu este însămânțată de un maestru pe solul adevăratei credințe a unui credincios.

„Şi ei, cei care au stat la masă cu el, au început să spună în interiorul lor: cine este cel care, de asemenea, iartă păcatele? Şi el a spus femeii: "credința ta te-a salvat pe tine; mergi în pace"."

(LUCA 7:49-50)

Cei care au stat la masă cu Isus s-au întrebat cine ar putea fi Isus, de putea să ierte păcatele unui individ. Fără îndoială oamenii s-au minunat asupra puterii lui Isus, pentru că El era una cu Dumnezeu şi putea face toate minunile aprobate de Voința Divină.

Voința paralizată-de-păcat

„O, femeie, convingerea ta în puterea nelimitată a divinei vindecări ți-a încărcat voința paralizată de păcat cu Voință Divină, provocând o eliberare a energiei depusă sus în creier şi care, întărită de energia cosmică de la mine, a ars toate obiceiurile păcătoase depuse în celulele creierului tău. Acum, eliberată de reacția automată şi constrângerea obiceiurilor rele şi sclavia-simțurilor, poți fi conştientă de pacea reînsuflețită a sufletului tău."

În această propoziție: *„păcatele tale sunt iertate"* este accentuată puterea divină şi puterea lui Isus care s-au ridicat din voința divină omniprezentă pentru a trimite energia cosmică de vindecare în celulele creierului femeii păcătoase. Şi *„Credința ta te-a salvat"* evidențiază eliberarea energiei vieții de vindecare latentă în celulele corpului femeii păcătoase datorită reînsuflețirii voinței sale paralizate de păcat, ca răspuns la voința divină a lui Isus şi Dumnezeu.

CAP. 8 CE ESTE BLASFEMIA ÎMPOTRIVA SFÂNTULUI DUH?

POATE UN OM RĂU SĂ FIE UN VINDECĂTOR?

„Și s-a întâmplat după aceea că el a mers prin fiecare oraș și sat, predicând și arătând veștile vesele din regatul lui Dumnezeu: și cei doisprezece erau cu el. Și anumite femei, care fusese vindecate de spiritele rele și infirmități, Maria numită Magdalena, din care au ieșit șapte diavoli, și Ioana - soția lui Chuza, majordomul lui Herod și Suzana și multe altele, care l-au slujit din averile lor."

(LUCA 8:1-3)

„Atunci i s-a adus pe unul posedat cu diavol, orb și mut și el l-a vindecat atât de mult, încât cel orb și mut deopotrivă vedea și vorbea. Și toată lumea era uimită și spunea: „Nu este acesta fiul lui David?" Dar când fariseii au auzit aceasta, au spus: „Acest tovarăș nu scoate afară diavoli, ci Beelzebub prințul diavolilor." Și Isus cunoștea gândurile lor."

(MATEI 12:22-25)

Isus, atinzând deja conștiința-Dumnezeu, - acesta ne fiind o licență la teologie - și convertindu-și conștiința sa în conștiința lui Dumnezeu, pentru a evita orice gând egoist, a mers în orașe și sate predicând despre starea mereu nouă de extaz pe care o poate atinge o persoană prin meditație *în regatul lui Dumnezeu*, aceasta înseamnă în *starea de Conștiință Cosmică*. Multe femei, care posedau spirite diavolești, au fost vindecate. Femeile care sunt din punct de vedere emoțional foarte ușoare atrag suflete destrupate care vagabondează în ether ce încercă să posede corpurile sufletelor cu minți absente. Maria Magdalena a fost eliberată de șapte diavoli – aceasta înseamnă șapte suflete vagaboande care posedau corpul său în moment diferite.

Acuzațiile din partea preoților

Era unul posedat de un diavol care era orb şi mut. Isus l-a vindecat, de asemenea. Toți oamenii au fost uimiți şi au spus: *„Este acesta fiul lui David?"* sau cu alte cuvinte *„Aparține Isus unei familii omeneşti?"* Când fariseii şi scribii au coborât de la Ierusalim şi au auzit despre minunatele vindecări produse de Isus, ei l-au acuzat pe el că aruncă diavolii prin ajutor de la Beelzebub, prințul diavolilor.

După cum există multe feluri diferite de îngeri în lumea astrală, datorită modurilor diferite de auto-relizare atinsă în timpul existenței pământeşti, tot astfel în starea de după moarte din lumea astrală există diferite feluri de suflete rele care au plecat de pe acest pământ. Există suflete meschine rele şi spirite diavoleşti puternice printre sufletele diavoleşti. Dar când sufletele ating unitatea completă cu Dumnezeu, ele sunt egale. Nu există suflete înalte sau joase eliberate în Dumnezeu. Toate (n.t. sufletele) sunt în mod egal omnipotente.

Isus, pentru a răspunde acuzațiilor fariseilor, a vorbit în parabole.

„Fiecare regat care s-a divizat împotriva lui însuşi este adus la ruină. Şi orice oraş sau casă divizată împotriva sa însăşi nu va rezista. Şi dacă Satan îl aruncă afară pe Satan, el este divizat împotriva lui însuşi; cum poate acest regat să reziste? Şi dacă Beelzebub aruncă afară diavoli, prin cine aruncă afară copiii voştri?De aceea ei vor fi judecătorii voştri. Dar dacă scot afară diavoli prin spiritual lui Dumnezeu, atunci regatul lui Dumnezeu vine de la voi."

(MATEI 12:25-28)

Cum poate Satan, Diavolul Cosmic să arunce afară suflete satanice pe care el le controlează şi care purtau afară dorinţele sale abjecte în Cosmos? Dacă conducătorii dintr-un regat sunt divizaţi între activităţile lor şi idealuri şi acţionează contradictoriu, ei nu pot continua legea lor. Satan este acela care, lucrând la karmele rele ale indivizilor, transmite bacterii şi mesageri ai bolii pentru a-i infecta. Cum putea Isus să folosească aceeaşi forţă satanică sau forţă Beelzebub pentru a distruge bolile-produse-de-Satan? Această viziune este nesustenabilă şi nerezonabilă.

Dumnezeu este numai sursa binelui

În mod similar, este de neconceput ca Dumnezeu, sursa întregului bine şi Cel care nu este altceva decât bine, ar putea trimite, în orice fel, - oricare ar fi ofensa – boală sau suferinţă pentru fiinţele umane. De aceea, întregul rău este creaţia lui Satan şi nu Dumnezeu. Sănătatea bună, raţiunea, auto-controlul, pacea, dorinţa de a medita, fiecare gând de bunăstare pentru corp, minte şi suflet vine de la Dumnezeu. Şi fiecare boală fizică, mentală sau spirituală care infectează corpul omului vine de la Satan. Satan încearcă să tortureze oamenii prin rău, iar Dumnezeu încearcă să îndrepte oamenii prin bine. Viaţa lui Isus a demonstrat acest adevărul pentru că, atunci când a fost blestemat şi abuzat de oamenii răi, el nu a folosit forţa sa divină pentru a-i distruge pe ei. În loc să facă aceasta, el a folosit infinita divină compasiune pentru a spune: „Tată, iartă-i pentru că nu ştiu ce fac".

Isus a spus că orice casă sau oraş, fie că este bun sau rău, nu poate exista, dacă membri săi sunt divizaţi în aspiraţiile lor. Dacă există unii în casă care vor să fie răi şi alţii care vor să fie buni, vor exista ciocniri şi coliziuni mentale. Aşa că Isus a spus că, dacă fariseii îl acuză pe el de vindecare prin Beelzebub ei greşesc, pentru că forţa diavolească în mod sigur nu doreşte ca un individ să se elibereze de durerea săvârşită prin spiritele rele.

În mod similar, dacă un grup bun sau rău de oameni vor să reţină individualitatea lor, ei nu pot acţiona împotriva propriilor lor aspiraţii. Isus continuă să spună: *„Dacă tu mă acuzi pe mine că am aruncat diavoli prin Beelzebub, atunci acelaşi lucru trebuie să fie adevărat despre alţi vindecători."*

Aceşti membri care aparţin comunităţii tale, care a vindecat pe alţii şi a scos afară diavoli trebuie să fi făcut aceasta prin aceeaşi putere cum am făcut şi eu. De aceea, când mă acuzi pe mine că scot afară diavoli prin Beelzebub voi acuzaţi, de asemenea, pe oamenii înţelepţi ca-nişte-copii, divini, din comunitatea ta, că au scos afară diavoli prin Beelzebub. Atunci când ei aud aceste acuzaţii, în mod sigur ei vă vor condamna că aţi susţinut că acei diavoli au fost scoşi afară şi boala a fost vindecată prin puterea lui Beelzebub. Dar, dacă scot afară diavolul, suflete destrupate prin trezirea prezenţei spirituale invizibile a lui Dumnezeu, care pluteşte peste tot, atunci aceia vindecaţi astfel, vor simţi în conştiinţa lor nu numai eliberare de spiritele diavoleşti, ci şi prezenţa Conştiinţei Cosmice Atotputernice.

Marea Lege a Unității

Isus a spus că fiecare oraş sau casă divizat împotriva lui însuşi nu poate rezista, aceasta este o mare lege care ar trebui să guverneze toate gospodăriile de succes, oraşele, organizațiile religioase, națiunile şi rasele oamenilor. Atunci când este divizare în familie sau țară este necaz, disarmonie şi dezintegrare. Armonia ar trebui să fie respirația vieții care guvernează toate organizațiile religioase şi toate țările.

„Sau cum altfel poate cineva să intre în casa unui om puternic şi să-i strice bunurile, dacă nu îl leagă mai întâi pe omul puternic? Şi atunci el îi strică casa. Cel care nu este cu mine, este împotriva mea şi cel care nu se adună cu mine, se împrăştie departe. De aceea îți spun ție: toate felurile de păcate şi blasfemii vor fi iertate la oameni: dar blasfemia împotriva Sfântului Duh nu va fi iertată."

(MATEI 12:29-31)

Isus a spus: „Sau cum altfel aş putea intra în puternica organizație a lui Satan în cosmos şi să distrugă lucrările sale în natură şi influența nelegiuită în oameni, decât dacă l-aş lega pe Satan cu înțelepciunea mea?" De aceea am fost capabil să scot spiritele rele care posedă suflete, pentru că pot să-l privesc conştient pe Satan şi să-mi folosesc voința împotriva lui. Dar nu pot scoate afară agenții lui Satan prin puterea lui Satan. Satan sau Beelzebub, nefiind cu mine, este împotriva mea şi nu pot folosi puterea lui împotriva lui. Toate sufletele care nu sunt în armonie cu mine, acționează împotriva legilor mele şi suferă. ***Fiecare suflet care nu ştie cum să adune înțelepciune prin contactarea mea în meditație, îşi risipeşte concentrarea în corp şi rămâne distras, suferind de neliniște.***

„Cel care a interiorizat conştiința sa prin meditație adună înțelepciune şi extaz cu ajutorul Conştiinței mele Christice din sufletul său. Dar cel care nu este identificat cu mine în conştiința lui, o împrăştie în trup şi în plăcerile simțurilor şi este plin de neliniște şi necaz. De aceea vă declar eu vouă, tuturor, adevărul că *toate felurile de greşeli: fizice, mentale şi morale, aparținând celor care se identifică cu corpurile lor, vor fi iertate şi orice alte erori fac fără să ştie, împotriva lui Dumnezeu, vor fi iertate*."

Dar acele suflete, care în mod conştient au simțit vibrația sfântă cosmică a lui *Aum* în meditație şi o ignoră în mod deliberat sau o ridiculizează ca pe un sunet fizic, efectele rezultante din erorile lor nu vor fi iertate.

Blasfemie împotriva Sfântului Duh

Când un suflet contactează vibrația sfântă (aşa cum Sfântul Ioan a auzit vocea sa sau sunetul ca o trompetă) şi simte mereu noua bucurie în el şi poate în mod deliberat se întoarce la o viață lipsită de armonie, el trebuie să sufere consecințele acțiunilor sale în forma unei nelinişti interioare corozive şi a stării de distrugere mentală. Nimeni nu poate comite o blasfemie împotriva Sfântului Duh, dacă nu cunoaşte mai întâi sunetul cosmic în meditație. Dacă, după ce a ascultat sunetul cosmic, o persoană duce în mod deliberat o viață nearmonioasă, ea nu poate salvată de la a culege rezultatele karmei rele. O persoană care

ignoră călăuzirea interioară a sunetului cosmic în meditație, trebuie să lucreze propria sa karmă, a unei vieți nearmonioase şi minți distrase.

Toate felurile de erori fizice şi mentale pot fi eliminate sau rezultatele lor modificate cu ajutorul cu ajutorul marilor suflete, dar nimeni nu poate împiedica neliniştea unui credincios devotat care face o blasfemie împotriva acestei percepții a vibrației cosmice şi a extazului. Prin actele deliberate profunde, ale meditației, el trebuie să înlăture neliniştea sa ca să recâştige conştiința sa a beatitudinii şi contactul vibratoriu cu Dumnezeu sau Sfântul Duh. *Este evident în mod clar că toate felurile de erori făcute de indivizi pot fi mai mult sau mai puțin distruse de propriile lor eforturi şi de binecuvântările marilor Maeştri, dar nici un Maestru nu poate da unui suflet contactul cu Vibrația Cosmică şi fericirea meditației, decât dacă el părăseşte neliniştea sa prin propriul său efort de voință*. Aceasta este ceea ce se înțelege prin blasfemie împotriva Sfântului Duh, care nu este iertată. Aceia care blasfemiază împotriva căutării contactului cu Dumnezeu, nu pot fi iertați de nimeni altcineva, ci trebuie să facă propriul efort pentru a redobândi contactul cu Sfântul Spirit, prin meditație profundă.

„ŞI ORICINE SPUNE UN CUVÂNT ÎMPOTRIVA FIULUI OMULUI, ÎI VA FI IERTAT, DAR ORICINE VA VORBI ÎMPOTRIVA SFÂNTULUI SPIRIT, NU ÎI VA FIE IERTAT LUI NICI ÎN ACEASTĂ LUME, NICI ÎN LUMEA CARE VA VENI."

(MATEI 12:32)

Şi Isus spune: „Şi oricine foloseşte limbajul greşit împotriva oricărui fiu al omului sau orice individ cu un corp, incluzându-mă pe Mine şi corpul Meu, va găsi iertare de la Dumnezeu şi de la Maeştri, dacă el caută acest lucru şi se căieşte. Dar oricine, care contactează vibrația cosmică şi în acelaşi timp se gândeşte sau vorbeşte rău şi vibrează rău în contradicție cu vibrația bună şi armonioasă a Sfântului Duh sau Vibrația Cosmică sau meditație suferă de neliniște în această lume şi în următoarea încarnare. Dacă continuă să facă acest lucru, îşi va forma obiceiul neliniştii mentale atât de adânc, încât va simți că este condamnat în mod etern să fie neliniştit şi să-i fie negat contatul mereu nou, binecuvântat al vibrației sfinte în suflet."

CAP. 9 PUTEREA „PACE, STAI NEMIŞCAT”

„S-a întâmplat ca, într-o anumită zi, că el a mers într-o corabie cu discipolii săi şi ei i-au spus lui: „Lasă-ne să mergem pe celălalt mal al lacului.” Şi ei au mers înainte.”

„Dar cum navigau, el a adormit; şi a venit o furtună de vânt pe lac; şi erau plini cu apă şi erau în pericol. Şi ei au venit la el şi l-au trezit, spunând: „Maestre, maestre, pierim!” Atunci el s-a ridicat, a mustrat vântul şi apa furioasă; şi ele au încetat şi era un calm. Şi el le-a spus lor: „Unde vă este credința?” Şi ei, fiindu-le frică, s-au minunat, spunându-şi unul altuia: „Ce fel de om este acesta?”pentru că el a ordonat până şi vântului şi apei şi ei l-au ascultat.”

(LUCA 8:22-25)

Isus, deşi aparent adormit, în interior este una cu Dumnezeu. *CENTRUL CONŞTIINȚEI unui individ este mintea subconştientă, în timpul stării de veghe, mintea subconştientă în timpul somnului şi în stare superconştientă în timpul meditației*. Când un individ este concentrat în stare de veghe, subconştientul şi superconştientul rămân pe fundal. Când doarme, conştiința şi superconştiința rămân pe fundal. Dar un Maestru ca Isus, al cărui centru al conştiinței este CONŞTIINȚA COSMICĂ, nu contează dacă el este treaz sau doarme, este totdeauna treaz în spirit, capabil să urmărească corpul său dormind, sau lucrând în stare de veghe, chiar aşa cum Dumnezeu urmăreşte pe toate ființele umane în mod egal, fie că sunt în somn sau trezite. De aceea Isus a spus: „Nu sunt cinci vrăbii vândute pe doi bănuți şi nici una nu este uitată în fața lui Dumnezeu?” (MATEI 12:6)

Prezent în tot spațiul

Aşa cum conştiința lui Dumnezeu este omniprezentă, ea cunoaşte viața şi moartea, somnul şi starea de veghe ale tuturor creaturilor prezente în El, chiar aşa cum cunoaşte toate gândurile din interiorul minții noastre. Aşa cum o ființă umană cu viața sa este conştientă de senzațiile corpului său sau de starea de suferință care poate apărea în oricare din cele 27 de mii de miliarde de celule, tot aşa conştiința lui Dumnezeu, fiind prezentă conştient în întreg spațiul, cunoaşte tot ce se întâmplă în oricare din cei mai mici atomi, printre toate creațiile nenumărate din cosmos.

Isus a pus la îndoială credința discipolilor săi, pentru că ei nu au înțeles că, chiar dacă el dormea, conştiința sa era una cu a Tatălui şi era trează în furtună, pe vas, în discipoli şi în totul. Dacă discipolii aveau credință în conştiința omniprezentă a lui Isus, ei ar fi ştiut că conştiința sa interioară îi va proteja pe ei, chiar dacă corpul său aparent dormea.

Aşa că Isus a spus: „De ce vă temeți, prin ignoranță şi nu aveți credință în puterea atotprotectoare, omniprezentă şi în conştiința din mine? Cu afirmația voinței divine, pentru a demonstra conştiința sa omniprezentă şi puterea lui Dumnezeu din El, Isus se ridică şi comandă forțelor naturii, vânt şi apă şi s-a adresat mării.”

„O, tu, mare violentă şi vânt care sunteți guvernați de forțele cosmice şi care sunteți creați şi sunteți activi conform voinței lui Dumnezeu omniprezent, Tatăl cu care sunteți unul, vă comand să vă schimbați vibrația şi să fiți calmi şi liniştiți.”

„PACE, STAI NEMIŞCAT”

Imediat ce Isus, cu conştiinţa sa omniprezentă şi voinţa sa omniprezentă a lui Dumnezeu din el a vibrat pace, forţele călăuzite de Dumnezeu ale naturii au urmat imediat exemplul său. Pentru persoanele obişnuite pare că vântul şi oceanul lucrează prin forţele oarbe, fără un plan. Dar este evident că armonia din natură, rutina anotimpurilor şi matematica ordinii planetare dezvăluie o lege inteligentă şi un plan cosmic al lui Dumnezeu care îi guvernează. Persoana care nu gândeşte atribuie legea şi ordinea din această lume şansei şi naturii, dar omul divin, care percepe în mod conştient pe Dumnezeu în totul ştie că totul, toate sistemele planetare şi stelare sunt guvernate de voinţa lui Dumnezeu.

De aceea Isus, fiind un Maestru nu prin imaginaţie, ci prin auto-realizare, fiind una cu Spiritul, are puteri ca Dumnezeu. Chiar aşa cum Dumnezeu controlează elementele din natură, Isus, fiind una cu El, putea să controleze vântul şi furtuna.

Miracolul Maestrului meu la care am fost martor

Am fost binecuvântat să fiu martorul controlării naturii de către marele meu Maestru, Sri Yukteswarji. Odată, în timup unie zile foarte fierbinţi de vară, când nu exista nici cel mai mic semn de ploaie sau de nori, trebuia să particip la una din procesiunile religioase ale Maestrului meu. Aşa că am mers la el şi am protestat, că era aprope imposibil să conduci procesiunea în nisipul fierbinte cu picioarele goale pe străzile oraşului. Maestrul a replicat: „ O să-ţi spun un secret. Să nu spui nimănui acum, Dumnezeu va trimite un nor şi picături de ploaie, ca să răcorească nisipul, ca să poţi avea procesiunea. Cât timp vei ţine procesiunea, Dumnezeu va ţine umbrela norilor deasupra capetelor voastre şi va picura mici picături de ploaie, pentru a vă păstra picioarele reci.”

Spre marea uimire a grupului nostru, noi am observat că, imediat ce am început cu procesiunea religioasă, întregul cer era plin de nori, ca prin magie şi o ploaie foarte subţire cobora, răcind nisipul din străzile oraşului. Cât timp procesiunea religioasă a Maestrului a făcut paradă pe străzi, norii şi ploaie mângâietoare au continuat, dar imediat ce procesiunea s-a întors la schit, cerul a ars de Soarele oriental, nisipurile au fost pârjolite de căldura extremă, norii şo ploaia au trecut ca şi cum nici n-ar fi fost. Maestrul a remarcat: „Ai văzut cum lucrează Dumnezeu pentru noi? El lucrează pentru toţi şi le răspunde la toţi, dar puţini înţeleg conştient când Dumnezeu le răspunde conştient la rugăciunile lor. Dumnezeu nu este parţial, pentru câţiva credincioşi, ci răspunde la toţi, dacă ei ar avea credinţă în el. Copiii umani ar trebui să aibă credinţă implicită în puterea omniprezentă şi în bunătatea Tatălui lor Cosmic.”

CAP. 10 CUM A VINDECAT ISUS –

FORȚA VITALĂ ESTE SINGURA CARE VINDECĂ

„Şi o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, care şi-a cheltuit toată averea la medici şi nici unul n-o putea vindeca, a venit în spatele lui şi a atins marginea hainei sale şi imediat s-a oprit scurgerea sângelui. Şi Isus a întrebat: „cine m-a atins?" Când toți au negat, Petru şi toți cei care erau cu el au spus: Maestre, mulțimea te îmbulzeşte, te presează şi tu întrebi cine te atinge? Şi Isus a spus: „Cineva m-a atins pentru că simt că virtutea a ieşit din mine." Şi când femeia a văzut că n-a rămas ascunsă, ea a venit tremurând şi a căzut în fața lui, ea a declarat în fața tuturor oamenilor care a fost cauza pentru care ea l-a atins şi cum ea a fost vindecată imediat. Şi el i-a spus ei: „Fiică, fii în tihnă, credința ta te-a făcut întreagă: mergi în pace"."

(LUCA 8:43-48)

Isus, fiind conştient de conştiința ta interioară şi de lumea astrală şi de forța vieții din toate corpurile, știa că această femeie, prin puterea voinței sale, prin mâinile sale, a contactat tivul hainei sale, care a scos afară ceva forță a vieții din corpul său, care a ars boala care o afecta, ca şi cum ar fi fost raze X. Aşa cum o persoană trebuie să atingă electrozi ca să beneficieze de curentul care apare dintr-un aparat electric, tot aşa femeia, care dorea vindecarea magnetică, a făcut contact cu corpul lui Isus şi a întărit corpul ei cu aura subtilă sau curentul astral care emana din corpul său şi-l înconjura.

În fiecare corp uman bolnav medicamentele sau vindecarea mentală doar ridică forța vieții inertă la efectul de vindecare. O persoană bolnavă poate să-şi trezească forța vitală vindecătoare a sa prin reînsuflețirea puterii voinței realizată de voința puternică a vindecătorului sau persoana bolnavă poate prin credință să atragă forța vieții de la corpul magnetic al unei persoane şi de aceea să reîntărească forța vieții a-tot-vindecătoare pentru a produce efectul vindecării unei boli. De aceea a spus Isus: " O anumită credință subtilă a atins emanația mea astrală printr-o mână astrală şi a retras *virtute* sau *forța vieții* din mine pentru scopul vindecării."

Când Isus a spus: "A IEŞIT *VIRTUTEA* DIN MINE" el a evidențiat *sămânța puterii de vindecare* care a ieşit din el. Atunci când el a spus: "*CREDINȚA* TA TE-A FĂCUT ÎNTREAGĂ" (n.t. te-a vindecat), el a scos în evidență *solul vindecării*. Ambele sunt necesare pentru creşterea plantei vindecării. În vindecarea unei femei Isus îi învață pe vindecători că ei trebuie să fie siguri de doi factori în vindecarea divină: *credința unei persoane* care doreşte să fie vindecată şi abilitatea *vindecătorului divin care trebuie să ştie cum să se încarce pe sine cu putere divină vindecătoare, printr-un contact zilnic divin cu Dumnezeu în meditație*. O sămânță nu creşte pe o piatră, ci pe un pământ bun, tot astfel virtutea sau sămânța forței vieții care a ieşit din Isus, fiind absorbită pe solul potrivit sau credința femeii, produce în ea vindecarea. Ar trebui să fie notat că Isus, în propriul său ținut de acasă, cu toată puterea sa, a eşuat să vindece boala unor oameni care erau prea materialişti ca să fie plini de conştiința lui Dumnezeu.

Trei categorii de boli

Pentru a înțelege legea divină a vindecării, așa cum a fost folosită de Isus, o persoană trebuie să facă cunoștință cu știința vindecării tuturor bolilor. O boală constă într-o condiție nearmonioasă care produce durere sau nefericire imediat sau mai îndepărtat, într-o creatură vie. Ființele umane sunt afectate de trei feluri de boli care afectează corpul, mintea și sufletul. Corpul este afectat de bacterii, de accidente, de răni, de lăcomie, senzualitate insațiabilă, egoism, gelozie şi de tendințe morbide ce produc disconfortul mental și agoniile. *Bolile sufletului sunt produse de ignoranță şi de iluzia cosmică prin care un om îşi uită natura divină perfectă şi se concentrează asupra naturii sale imperfecte, umane.*

Există moduri variate de a vindeca cele trei categorii de boli amintite anterior. Calea pentru a distruge iluzia, este aceea de a medita mai şi mai profund până când o persoană are contactul extatic cu extazul mereu nou al lui Dumnezeu. Ignoranța poate fi distrusă nu numai prin meditație, ci şi prin citirea adevăratelor Scripturi cu înțelegere intuitivă și prin asocierea cu Sfinții care sunt în contact cu Dumnezeu. Devoțiunea, acțiunile bune de a se ajuta pe sine și pe ceilalți pentru a se elibera de suferința fizică, mentală şi sufletească, discriminare introspectivă a adevărurilor religioase şi viață morală sunt ciomegele care distrug iluzia. Mersul la biserică sau compania bună arată doar că o pesoană este interesată de adevăruri spirituale, dar dacă ea nu se asociază în mod real cu aceia care îl contactează pe Dumnezeu şi care o pot învăța tehnica contactului cu Dumnezeu, persoana nu poate niciodată să se elibereze.

O persoană nu trebuie să fie niciodată legată cu fire invizibile de o învățătura dogmatică, ci ar trebui descoperite cele mai mari învățături care dau auto-realizare şi devin absorbiți în aceasta în mod loial. A încerca mai multe căi, până când găseşti calea spirituală cea mai bună, este singura posibilitate, dar găsind cea mai bună cale şi pentru a fi sigur că este cea mai bună cale pentru aceasta, o persoană trebuie să continue să o traverseze pe calea aceasta, până când descoperă conştiința-Dumnezeu cea mai înaltă. O persoană nu ar trebui să fie niciodată satisfăcută cu învățături dogmatice sau simple asigurări spirituale ale celorlalți. Dacă nu ştie că îl contactează pe Dumnezeu, o persoană trebui să continue să-l caute pe el, până când îl contactează.

Toate bolile psihologice pot fi distruse de auto-analiză, introspecție atentă şi prin asociere cu oameni sănătoşi din punct de vedere mental şi încercând să trăiască exemplul lor. Concentrarea şi meditația distrug bolile mentale şi obiceiurile mentale rele, corozive. În meditație mintea devine interiorizată şi retrage forța vitală din muşchi şi nervi şi le concentrează în celulele creierului unde obiceiurile mentale rele sunt striate. Această energie a vieții concentrată arde striațiile obiceiurilor mentale care sunt depuse în creier.

Acul atenţiei

Atenția este acul care formează striațiile obiceiurilor mentale bune sau rele. Prin atenția profundă la o experiență bună sau o experiență rea se formează un obicei bun sau rău în creier. Aceste obiceiuri bune sau rele rămân în creier ca înregistrări bune sau rele ale experienței umane. Aşa cum înregistrările fonografice obişnuite pot fi redate de un ac, tot la fel înregistrările bune sau rele din creier pot fi redate şi aduse de acul atenției. Aceasta înseamnă că, oricând este acordată atenție la obiceiurile bune sau rele, ele se manifestă pe sine în activitate mentală şi musculară. Puterea voinței şi autosugestia de la alții poate distruge

obiceiurile mentale rele. Puterea voinței poate concentra energie în striațiile creierului, având efectul vindecării. Auto-sugestia este folositoare, atunci când voința unui om este paralizată, prin experiența unor boli mentale continue, apoi el poate întări propria sa putere a voinței prin sugestia unei alte voințe puternice că el va fi vindecat. Auto-sugestia care este folosită în cele mai multe forme de vindecare poate revitaliza voința paralizată de boală şi trimite energie în creier, având ca efect îndepărtarea obiceiurilor distructive depuse în celulele creierului.

Obiceiurile mentale rele pot fi distruse prin asocierea cu cei care au obiceiuri mentale bune. Timidul ar trebui să se asocieze cu cel curajos, senzualul cu cel care posedă auto-control, neliniştitul – cu cei care au obiceiuri meditative. Exercițiul de putere a voinței şi de a sta deoparte față de compania rea care alimentează obiceiul rău, îl poate distruge. Aşa cum doctorii pot să trateze bolile cronice, vindecătorii mentali buni pot ajuta o persoană prin auto-sugestie sau prin transmiterea unei energii prin voință, în ether. Numai sufletele ca şi Christ pot trimite energie divină prin puterea voinței, pentru a invada creierul unui individ bolnav din punct de vedere psihologic, iar prin energie divină pot arde obiceiurile mentale în creierul său.

Cauza bolii

Trebuie amintit că ignoranța spirituală este adevărata cauză a bolilor mentale şi fizice. Dacă o persoană înlătură ignoranța din suflet, prin meditație şi prin contactul cu Dumnezeu, ea a îndepărtat în mod automat boala mentală şi fizică din corpul său. Aceasta este ceea ce Isus a vrut să spună, atunci când a spus: „CAUTĂ MAI ÎNTÂI REGATUL LUI DUMNEZEU (distruge iluzia) ŞI TOT RESTUL (vindecarea corpului, a minții şi a sufletului) VA FI ADĂUGAT ȚIE (îți vor fi dăruite ție fără să faci un efort special pentru a le dobândi)."

Bolile psihologice dau naştere bolilor fizice. De fapt, majoritatea bolilor fizice îşi trag rădăcinile din minte prin convingerile bolii. Dacă timp de cincizeci de ani te-ai bucurat de sănătate, crezi că nu poți fi bolnav niciodată, dar deodată descoperi că eşti bolnav fizic, la început crezi că te vei face bine, dar dacă boala ta fizică rămâne timp de şase luni, devii convins că nu te vei face bine niciodată. Aceasta este marea eroare psihologică, să simți acest lucru, pentru că ar trebui să foloseşti şi să vizualizezi în mod constant convingerea de cincizeci de ani de experiență de sănătate şi conştiința sănătății pentru a dizloca convingerea de şase luni de boală.

Toate bolile pot fi tratate în două moduri: - prin metode fizice şi - prin metode mentale. Metoda fizică de tratament al bolii constă în post sau reîntinerirea Forței Vieții. În post voința se întoarce la Spirit şi aduce energie din el, reîntărind energia din corp, ceea ce stimulează vindecarea fizică. Vindecarea fizică este, de asemenea, posibilă prin folosirea substanțelor chimice şi a vitaminelor sau a ierburilor proaspete care produc vindecarea, prin eliminarea otrăvurilor şi distrugerea bacteriilor din sângele uman. În post, o persoană ar trebui să fie călăuzită de sfatul unui expert, ca şi în privința metodei şi a duratei de timp pentru post.

Folosirea medicamentelor şi a mâncării

După cum ierburile nu pot fi obținute în timpul tuturor anotimpurilor, se folosesc extrase din ele. Medicamentele au şi ele o anumită putere de vindecare, exact aşa cum otrava are putere de a distruge corpul. Aceia, care nu cred în medicamente şi efectele lor asupra

sistemului uman, ar trebui să demonstreze prin folosirea otrăvii că nu are efect asupra sistemului lor. Orice vindecător fanatic mental care spune că medicamentele nu au efect, ar trebui să bea otravă ca să demonstreze ineficacitatea asupra propriului sistem. Puternicul iod vindecă rănile, dar luat intern în cantitate suficientă poate omorî o persoană. Astfel de vindecători ar trebui să abandoneze mâncarea, precum şi medicamentele, pentru că cine mănâncă mâncare foloseşte medicamentele sau proprietățile dătătoare de sănătate ale mâncării.

Dar cât timp vorbesc despre puterea medicamentelor derivate de la Dumnezeu, trebuie să spun că medicamentul nu are acea putere de vindecare posedată de minte, dacă cineva ştie cum să folosească acea putere. Aceia care trăiesc în mod constant prin medicamente, îşi slăbesc mințile lor şi trebuie să trăiască prin medicamente, exact aşa cum unii oameni pe care i-am cunoscut nu pot trăi fără operații periodice.

Razele ultra-violete

Mai bună decât vindecarea medicală este vindecarea prin razele ultraviolete în soare sau lămpi ultraviolete şi cunoaşterea folosirii lor corecte. Aşa cum băile în ocean sunt vindecătoare, la fel băile de soare sunt extrem de importante, având ca efect tot felul de vindecări. Vindecarea prin raze este foarte folositoare, pentru că razele pot schimba dezordinea atomică a celulelor în bolile cronice. Modificările şi masajele spinale au efect şi câteodată sunt mai bune decât tratamentul prin raze obişnuite, pentru că modificările la coloana vertebrală eliberează Forța Vitală obstrucționată care pot aduce o vindecare rapidă şi sigură a bolilor fizice, mai mult decât orice altceva. Tratamentul cazurilor de pneumonie a fost tratat foarte eficient de către buni osteopați şi chiropracticieni.

Exercițiile Yoga ajută, de asemenea, pentru ajustările vertebrelor spinale care eliberează presiunea nervilor spinali şi determină fluxul normal al Forței Vitale în sistemul nervos, care aduce de asemenea vindecare în numeroase boli. Metodele preceptelor de exercițiu trezesc direct
Forța Vitală atotvindecătoare şi învață o persoană cele mai rapide metode de vindecare a bolilor.

Cele de mai sus sunt metode de vindecare diferite prin metode fizice, care stimulează mai mult sau mai puțin Forța Vitală şi efectul vindecării. Operațiile sunt necesare în anumite cazuri, dar trebuie evitate pe cât de mult posibil. Operațiile pot îndepărta țesut bolnav, împiedicându-l să afecteze țesutul sănătos. Dar oamenii ar trebui să depindă mai mult de puterea a-tot-vindecătoare a minții şi nu de mijloace artificiale, cum ar fi operațiile.

Vindecătorul mental

Vindecarea bolilor fizice este posibilă prin stimularea voinței, a imaginației, a emoției, a rațiunii în pacientul bolnav fizic. Vindecătorul mental trebuie să fie student la o psihologie profundă, astfel încât el poate să detecteze natura pacientului şi trebuie să fie o persoană de mare concentrare ca să-şi poată exercita voința proprie, imaginația, emoția sau rațiunea asupra pacienților săi. Vindecătorul mental avansat trebuie să-şi trateze pacienții în funcție de natura

lor, stimulând voința în pacienții cu voință-puternică, stimulând imaginația în cei imaginativi şi aşa mai departe.

Există o poveste adevărată că, în timpul unui incendiu, când toată lumea a strigat „foc", un om mut care trăia în casă a strigat „foc, foc" odată cu restul oamenilor şi şi-a recăpătat înapoi puterea vorbirii pierdută prin şocul agitației.

Totuşi, ar trebui amintit că voința, emoția şi rațiunea nu au o putere de vindecare în ele însele. Ele doar stimulează Forța Vitală parțial inactivă. Ele doar stimulează în individul bolnav fizic, ceea ce arde bacteria creatoare de boală. Majoritatea vindecătorilor mentali folosesc auto-sugestia şi rațiunea pentru a stimula imaginația şi voința pacienților lor. Aşa cum am menționat mai înainte, voința şi imaginația vindecătorului stimulează voința şi imaginația pacientului. Voința trezită şi imaginația în pacient, la rândul ei trezesc Forța Vitală parțial inactivă care la rândul ei arde bacteriile creatoare de boală şi aduce vindecarea.

Vindecarea în absență

Vindecarea în absență este bazată pe auto-sugestie. Auto-sugestia este bazată pe trezirea imaginației latente pentru a elibera Forța Vitală vindecătoare în pacient. Vindecările mentale instantanee sunt provocate când vindecătorul şi persoana care trebuie vindecată sunt în perfect acord una cu cealaltă. Dacă vindecătorul are o voință puternică şi imaginație şi persoana care trebuie vindecată are credință în capacitatea vindecătorului de a trezi voința sa sau imaginația, atunci pacientul va fi vindecat prin propria sa Forță Vitală. Problema de timp în vindecare se ridică atunci când fie vindecătorul este deficient în puterea sa de vindecare, fie persoana care urmează să fie vindecată nu este receptivă potrivit la vibrațiile de vindecare ale vindecătorului.

Isus şi marii savanți au vindecat prin a trimite energie cosmică în creierul pacienților bolnavi. Energia divină trimisă de un Maestru se unește cu energia parțial inactivă a creierului pacientului, iar combinația lor arde bacteria bolii sau obiceiul bolii sau obiceiurile ignoranței depuse în creier, aproape instantaneu. Ultima cale divină era metoda pe care Isus Christos a folosit-o pentru a vindeca sufletele posedate sau oloage sau oarbe. Numai Maeştri, dacă au permisiune divină, pot - prin forța voinței divine - să folosească energia cosmică pentru a materializa părți noi ale corpului într-un individ afectat. De aceea, când Isus a vindecat, el a simțit „virtutea a ieşit din mine". Aceasta înseamnă că energia cosmică conştientă pe care el a simțit-o întotdeauna în el a ieşit din el pentru a produce vindecarea.

De asemenea, când Isus a spus: „Credința ta te-a făcut întreagă (n.t. te-a vindecat)", el a evidențiat că, oricât de mare ar fi sămânța puterii de vindecare a unui vindecător, el trebuie să aibă solul vindecării – *credința pacientului* – pentru a produce vindecarea dorită. „Receptivitatea ta mentală în puterea mea vindecătoare a făcut posibilă producerea vindecării dorite." Îndoiala este electricitatea statică care perturbă recepționarea vibrației vindecării de la un vindecător mare. Un individ bolnav trebuie să-şi pună în acord sufletul, la fel ca la un radio, cu credință şi atitudine mentală potrivită pentru a putea fi capabil să recepționeze transmisia vibrațiilor de vindecare în absență sau directe - de la vindecător.

Diferite moduri de vindecare

În final trebuie amintit că toate metodele de vindecare mentală sau fizică ar trebui să fie administrate oamenilor conform înclinațiilor lor mentale şi obiceiurilor lor mentale. Isus a spus: „PLĂTEŞTE (DĂ) CEZARULUI CE ESTE AL CEZARULUI", aceasta înseamnă că cei care cred în vindecarea medicală, lasă-i să meargă la vindecători medicali, iar cei ce cred în metodele osteopate şi ale chiropracticientilor, lasă-i să folosească asemenea metode, iar cei care cred în vindecarea prin radiații, lasă-i să meargă la cei care practică vindecarea prin electricitate ş.a.m.d., iar cei care cred în vindecătorii mentali, lasă-i să meargă la vindectorii mentali, iar cei care cred în puterea nelimitată a vindecării Maeştrilor şi a lui Dumnezeu, lasă-i să meargă la Maeştri şi la Dumnezeu.

Toți vindecătorii au putere de vindecare limitată. Numai Dumnezeu are putere de vindecare nelimitată. Aşa că, dacă o persoană, printr-o adâncă devoțiune şi meditație constantă se acordă pe sine cu Dumnezeu şi cu credință neşovăitoare continuă să ceară Tatălui ajutorul, în ciuda invaziei îndoielilor indezirabile, el va găsi cu siguranță rezultatul dorit. Dar deseori cei care nu sunt în acord cu Dumnezeu pot găsi mai repede vindecarea, prin a fi în acord cu acele suflete sau Maeştri care sunt deja în acord cu Dumnezeu. Toți credincioşii şi Maeştri dau toată devoțiunea lui Dumnezeu, aşa că Dumnezeu la rândul Său le dă o putere nelimitată adevăraților Săi credincioşi şi Maeştrilor pentru a vindeca corpul, mintea şi sufletul.

Maeştri pun accent pe vindecarea unui suflet de toată ignoranța. Credincioşii care vor să fie vindecați de ignoranță, ar trebui în mod continuu şi neîntrerupt să creadă în guru lor sau adevărații perceptori trimişi de Dumnezeu.

Dumnezeu îl trimite pe Guru

În timpul perioadei de curiozitate filozofică Dumnezeu îl trimite pe individul care caută la învățători obişnuiți sau aduce studiile cărților unor suflete care trezesc spiritul. Dar când un individ este hotărât să-l cunoască pe Dumnezeu, Dumnezeu trimite un suflet iluminat sau *guru* ca să-l învețe pe credinciosul care caută. Atunci Dumnezeu însuşi îşi foloseşte inteligența, auto-realizarea şi învățăturile sufletului sau învățătorul pentru a-l învăța pe credinciosul care caută. Credinciosul care caută trebuie să fie întotdeauna loial unui astfel de guru – mesager trimis de Dumnezeu – prin viață şi prin încarnări, dacă este necesar, până cînd găseşte eliberarea.

O persoană care învață de la un învățător obişnuit este numit student sau o persoană care învață de la un *guru* este numită discipol (*chela*). Un discipol care învață cu credință şi trăieşte în viață învățăturile unui guru-perceptor trimis de Dumnezeu, va atrage pe acelaşi guru prin încarnări, dacă este necesar, până când este atinsă eliberarea. Aşa a atras Isus spre sine pe gurul din încarnarea trecută Elijah sau Ilie, în forma reîncarnată a lui Ioan Botezătorul.

Ar trebui evidențiat din nou că o persoană nu ar trebui să ignore niciodată nici o modalitate de vindecare care mai mult sau mai puțin operează conform legii divine. Dar trebuie amintit în mod distinct că este mai bine să foloseşti puterea mentală decât metodele fizice de vindecare şi că este mai bine ca prin credință şi prin meditație să chemi să opereze puterea divină de vindecare nelimitată, sigură, pentru a vindeca nu numai fizicul şi mintea, dar şi sufletul. Marii *guru*, prin puterea voinței lor, pot transmite energie cosmică în creierul discipolilor, arzând obiceiurile ignoranței ale mai multor încarnări, ceea ce îi provoacă pe discipoli. *Din nou trebuie amintit să cauți metoda de vindecare a ignoranței sufletului mai*

întâi, iar vindecarea corpului, a minții şi a ființei interioare va fi în mod automat adăugat ție, fără niciun efort specific.

Metodele de vindecare ale lui Isus

Când a vindecat Isus pe omul care era posedat, el făcea aceasta prin două căi. În primul rând, conştiința sa, fiind în armonie cu Inteligența Christică în toată creația, el a folosit voința Christică care guverna toate forțele astrale şi entitățile, pentru a convinge spiritul necurat să părăsească creierul individului posedat. În al doilea rând el a folosit puterea voinței sale pentru a trimite energie cosmică în creierul individului posedat şi să distrugă acolo obiceiurile de a fi posedat de către spiritul necurat.

Acum, prin dezvăluirea de către știință a variatelor forme ale vindecării, ştim cum folosea Isus metoda sa de vindecare. Isus folosea numai puterea divină de vindecare şi i-a dat tot creditul vindecărilor sale lui Dumnezeu, aşa cum Isus din interior nu simțea „Eu sunt" sau conştiința-ego-ului, care este este născută din identificarea cu sufletul sau cu corpul fizic. Chiar când Isus a spus: „ÎȚI SPUN EU ȚIE: RIDICĂ-TE" sau a devenit vindecat, el nu vroia să spună conştiința- ego-ului sau a lui „Eu sunt" din interiorul său, ci conştiința nelimitată a lui Dumnezeu în care sufletul său a devenit unit. Numai dacă sufletul uită „Eu sunt" sau conştiința-egoului născută din corp prin meditație intuitivă şi interiorizarea conştiinței, el poate fi una cu spiritul.

Când Isus a spus: „EU ŞI CU TATĂL UNA SUNTEM" el nu a vrut să spună prin „Eu" conştiința în conexiune cu corpul, ci vroia să spună conştiința minții care era născută în conexiune cu sufletul său, imaginea perfectă şi adevărată a spiritului. Fiecare credincios trebuie să uite conştiința egoului fizic şi să se concentreze asupra sufletului lui înainte să se poată uni cu Spiritul. Aşa că Isus vroia să spună prin ***„Eu (cel care în meditație am atins conştiința sufletului) şi Tatăl (şi Conştiința Cosmică aşa cum am simțit prin conştiința sufletului meu) suntem una (suntem inseparabili)."*** Când o persoană obişnuită spune: „voi face aceasta", se referă al „eu sunt" sau conştiința-egoului care este născută din identificarea cu corpul. Persoana respectivă ştie că el este corpul, dar greu simte sufletul, dar când Isus se referă la „*Eu*" din el, el întotdeauna vrea să spună *conştiința-sufletului unită cu conştiința-lui-Dumnezeu* pe care le simțea în el însuşi.

Nevoile păcătoşilor

„Şi s-a întâmplat ca Isus să stea la masă în casă, privind mulți vameşi şi păcătoşi care veneau şi stăteau jos cu el şi cu discipolii săi. Şi când fariseii au văzut acest lucru, ei le-au spus discipolilor: „De ce mănâncă Maestrul vostru cu vameşi şi cu păcătoşi?"Dar când Isus a auzit aceasta, el le-a spus lor: „CEI CARE SUNT ÎNTREGI (n.t. SĂNĂTOŞI) NU AU NEVOIE DE MEDIC, CI CEI CARE SUNT BOLNAVI. Dar mergeți voi şi învățați ce înseamnă VOI AVEA MILĂ ŞI NU SACRIFICIU: PENTRU CĂ AM VENIT NU SĂ-I CHEM PE CEI CORECȚI, CI PE CEI PĂCĂTOŞI SĂ SE CĂIASCĂ"."

(MATEI 9:10-13)

„Aceia care sunt din punct de vedere fizic bine, nu au nevoie de un doctor, dar cei bolnavi în corp au nevoie de ajutorul unui doctor. Acelaşi lucru este adevărat în chestiunile spirituale. Îmi place să cinez cu păcătoşii şi vameşii pentru că ei sunt bolnavi din punct de vedere mental, moral şi spiritual, au nevoie de vindecare divină prin viața sfântă manifestată prin mine."

Isus a vrut să spună că numai suflete foarte evoluate ca şi el puteau vindeca boala sufletească a altora. De aceea s-a asociat el cu păcătoşii şi cu vameşii şi nu numai cu oamenii religioşi sau intelectuali. Există o tendință în multe biserici, de a atrage oameni îmbrăcați frumos şi bogați. Se aud deseori în biserici remarci ca aceasta: „avem o mulțime bine îmbrăcată, care arată bine în această dimineață." Adevăratul preot divin ar trebui să învețe oamenii avansați spiritual să fie şi mai avansați, iar pe persoanele bolnave din punct de vedere spiritual – arta vindecării spirituale. Isus s-a asociat cu discipolii săi, ca să-i facă mai avansați şi a ținut companie păcătoşilor, în aşa fel încât el să poată vindeca boala sufletului lor.

Isus continuă şi spune: *„Dar mergi şi învață ce înseamnă să ai grijă de oamenii bolnavi din punct de vedere spiritual şi nu să te ocupi de oamenii sănătoşi din punct de vedere spiritual. Voi avea compasiune şi milă prin care încerc să vindec pe oamenii bolnavi din punct de vedere spiritual de maladiile sufletului lor şi nu voi lăsa pe ei să fie sacrificați pe altarul destinului sau karmei lor. Voi folosi mila şi compasiunea pentru a-i salva pe ei şi nu-i voi abandona. Sunt aici nu ca să-i chem pe cei care deja s-au eliberat, dar mai ales toate felurile de păcătoşi de pe toate cărările vieții, care în înțelepciunea lor lumească şi concepțiile lor ignorante de viață rămân identificați cu corpul şi suferă de agonii şi de necazuri, pentru că nu-şi văd greşelile şi astfel nu se căiesc, pentru a se putea bucura de extazul nemuritor al contactului cu Dumnezeu în meditație.*"

CAP. 11 CUM A RIDICAT ISUS PE MORȚI -

CUM SĂ REȚII CONŞTIINȚA ÎN STAREA DUPĂ-MOARTE

„Şi iată că a venit un om numit Jairus şi el era conducătorul sinagogii: şi el a căzut la picioarele lui Isus şi l-a implorat să vină în casa lui: pentru că el avea doar o fată cam de vârsta de doisprezece ani şi ea stătea să moară.”

(LUCA 8:41-42)

„Iată că vine unul de la casa şefului sinagogii, spunându-i lui: „Fiica ta este moartă, nu-l mai necăji pe Maestru.” Dar când Isus a auzit aceasta, el i-a răspuns lui spunându-i: „Nu te teme: doar crede şi ea va fi făcută întreagă (n.t. va trăi).”Şi când el a venit în casă, nu a permis nici unui om să intre, în afară de Petru, Iacob şi Ioan şi tatăl şi fata. Şi toți au plâns şi au deplâns-o pe ea: dar el a spus: „NU PLÂNGEȚI; EA NU A MURIT, CI DOARME.””

(LUCA 8:49-52)

Isus a spus: *„Nu vă umpleți sufletul cu teama lipsei de speranță, ci credeți în puterea voinței divine din mine, iar fiica ta se va întoarce la viață.”*

Din cauza condiției serioase a fetei, Isus nu a vrut ca mintea sa să fie perturbată de prezența persoanelor nearmonioase, așa că a cerut doar discipolilor săi avansați să-l urmeze. Celor care plângeau şi hototeau de plâns el le-a spus: „De ce vă agitați așa şi hohotiți de plâns? Deşi ochii voştri fizici privesc fata ca fiind moartă, încă eu pot vedea că ea doar doarme în Dumnezeu şi poate fi adusă înapoi vie prin voința Lui.”

„Şi ei au râs de el, luându-l în derâdere, ştiind că ea era moartă. Şi el i-a dat pe toți afară şi a luat-o de mână şi a strigat-o spunând: „Fată, ridică-te.” Şi spiritul ei a venit din nou şi s-a ridicat imediat: şi el a ordonat să i se dea de mâncare. Şi părinții ei au fost uimiți: dar el le-a spus lor că nu trebuie să spună nimănui ce a fost făcut.”

(LUCA 8:53-56)

Isus s-a eliberat pe sine de toate vibrațiile de îndoială, când i-a trimis pe toți Toma necredincioşii departe de locul acela. Atunci Isus, cu corpul său şi cu mâna dreaptă plină de energie cosmică dinamică a luat domnişoara moartă de mână şi a vibrat puterea dătătoare de viața din ea spunând: „Domnişoară, prin conştiința lui Dumnezeu şi vibrația cosmică care sunt prezente în mod egal în mine şi în corpul tău mort, Eu vibrez şi vreau cu voința mea cosmică ca tu să fii conştientă de această energie cosmică dătătoare de viață şi să-ți abandonezi somnul morții şi să te trezeşti.”

Trezind Morţii

Isus, fiind conştient de Inteligența Christică care guvernează forțele astrale şi sufletele destrupate, a comandat prin voința sa universală sufletului fără trup al domnişoarei să re-intre în corpul său care era deja încărcat cu forță vitală trimisă de către Isus prin energia cosmică. Domnişoara de doisprezece ani a fost vindecată instantaneu şi s-a ridicat, spre uimirea părinților săi. Isus realizând secretul şi seriozitatea vindecării divine, a cerut celor prezenți să nu discute această chestiune cu ceilalți.

El a cerut ca fetei să i se dea ceva de mâncare. Sfinții, după starea de extaz întotdeuna le place să bea apă pentru a-şi reînsufleți conştiința corpului. Aşa că Isus a vrut ca fata să mănânce, astfel încât să îşi poată aminti şi simți corpul din nou după întoarcerea sufletului în corp din lumea Astrală.

Trezirea celor morți fizic şi trezirea celor morți din punct de vedere spiritual prin dăruirea Conştiinței lui Dumnezeu sunt considerate două dintre cele mai mărețe forme de vindecare realizate de marele Maestru. Mai mare decât vindecarea celor morți din punct de vedere fizic este schimbarea unui suflet care este orientat spre materie într-un suflet orientat spre Dumnezeu. Marii Maeştri pot transmite conştiința lui Dumnezeu la discipolii avansați printr-o tehnică specială a voinței şi permisiune divină.

„Şi când Isus a plecat, atunci doi oameni orbi l-au urmat plângând şi spunând: „Tu, fiul lui David, ai milă de noi.” Şi când el a intrat în casă, omul orb a venit la el: iar Isus le-a spus lor: „Credeți voi că eu pot să fac aceasta?” Ei i-au spus lui: „Da, Doamne.” Atunci el le-a atins ochii, spunând: „SĂ FIE DUPĂ CREDINȚA VOASTRĂ.”Şi ochii lor au fost deschişi şi Isus le-a dat poruncă, spunând: „Vedeți ca nimeni să nu ştie despre aceasta.” Dar ei când au plecat, au împrăştiat faima sa în tot ținutul.”

(MATEI 9:27-31)

Energia cosmică trimisă de Isus în ochii orbilor, fiind o forță inteligentă şi atotputernică şi a-tot-corectoare, a rearanjat viață-tronii (lifetrons), electronii şi protonii care au fost deranjați în ochii bolnavi ai oamenilor orbi, şi-au adus vindecare cerută.

După ce ei au primit vindecarea, Isus a spus: *„Să fiți atenți ca nici un om cu mintea orientată spre materie să nu audă despre vindecarea voastră, pentru că această categorie de oameni, oricâte demonstrații spirituale ar privi, le place să nu creadă în Puterea A-tot-puternică lui Dumnezeu”*.

Posesiune

„Cum au intrat, iată, ei au adus la el un om mut, posedat de diavol. Şi când diavolul a fost scos afară, mutul a vorbit. Şi mulțimile s-au minunat, spunând: „Nu s-a mai văzut aşa ceva în Israel.” Dar fariseii au spus: „El a scos afară diavoli prin prințul diavolilor”.”

(MATEI 9:332-34)

Nu există nimic misterios în diavoli sau suflete destrupate, poate să fie un mister pentru cei care nu au studiat aceste caracteristici. Multe secrete ştiințifice care înainte stăteau ascunse în natură, acum sunt lucruri obişnuite (n.t. binecunoscute). Deci într-o zi, când

oamenii vor fi mai avansați din punct de vedere spiritual, ei vor înțelege misterele vieții şi ale morții şi sufletele care au plecat în necunoscut.

Când credinciosul, printr-o practică constantă a meditației, poate transfera voința şi atenția de la conştient la subconştient şi când el poate să meargă mai în profunzime şi să trimită concentrarea în mod conştient dincolo de portalurile subconştientului şi din superconştiință, el poate atunci să privească starea de trezire: visele, subconştientul şi superconştientul, el poate atunci să privească un univers interior vast: de planete vibratorii luminoase şi de sfere vibratorii, populate cu vastele calități ale sufletelor destrupate, care posedă karme pământeşti variate.

Coşmaruri Astrale

Aşa cum un om poate dormi o oră sau două ore sau trei ore sau doisprezece ore sau poate să aibă o boală a somnului, tot aşa, după moarte rămân în starea de somn inconştient, pentru un timp scurt sau un timp îndelungat, conform karmei în viața pământească. Aşa cum suflete neliniştite şi excitabile deseori au coşmaruri în timpul somnului, tot la fel acele suflete care au condus la o viață confuză şi diabolică în existența lor pământească, se găsesc pe ele însele după moarte că suferă de coşmaruri astrale.

Suflete cu o karmă bună sunt capabile să se trezească în țara Astrală, după somnul morții lor. Majoritatea sufletelor, după ce dorm acest somn inconştient al morții, se trezesc în pântecul unei mame care poartă un copil. Câteodată sufletele bune care au practicat multe virtuți sunt transferate să se bucure de rezultatele bune ale karmei lor în planetele astrale unde majoritatea limitărilor din viața pământeană sunt non-existente. Numai sufletele care, prin meditație, pot controla inimile lor şi rămân cufundate în extazul constant cu conştiința lui Dumnezeu în timpul vieții lor, pot reține conştiința lor când vine moartea peste el şi în starea de după moarte.

Mărturia unui credincios care îşi poate reține conştiința sa în starea de după moarte declară misterul experienței astrale. Aşa cum viermii trăiesc în pământ, peştii trăiesc în apă, oamenii trăiesc pe pământ, păsările trăiesc în aer, iar îngerii trăiesc în regiunile vibratorii cele mai fine fără aer, tot aşa există atmosfere variate şi regiuni vibratorii în universul astral, unde diferite categorii de sunete, conform meritelor şi ne-meritelor ale existenței lor pre-astrale ocupă sfere diferite din punct de vedere ale vibrației.

„Astralocutat"

Aşa cum peştii nu pot trăi în aer prea mult timp, tot astfel sufletele rătăcitoare trebuie să rămână în planete cu vibrații astrale grosiere, pe când sufletele mai curate trăiesc în planetele care vibrează fin, luminoase în mod subtil. Dacă sufletele rătăcitoare îndrăznesc să se apropie de vibrațiile luminoase, ele se vor găsi şocate sau electrocutate sau *„Astralocutate"*, aceasta înseamnă distruse de voltajul (n.t. diferența de potențial) înalt al energiei astrale. Sufletele rătăcitoare ale lumii astrale care trăiesc în regiunile întunecate pot, prin afinitate şi agonia dorinței lor de a renaşte, să fie prinse de sufletele cu minți slabe, pământeşti care au problema unei karme rele.

Tot la fel, marile suflete pot fi posedate de sfinți divini. Aşa cum Preşedintele S.U.A. nu poate accepta invitația oriunde, decât dacă dacă i se dă lui invitația potrivită, tot astfel sfinții divini nu apar decât dacă sunt invitați de discipolii avansați. Credincioşii avansați, prin imboldul devoțiunii lor, cu ochii închişi pot vedea sau vorbi cu sfinți în viziune, când ei se dezvoltă mai departe, ei pot vedea sfinți cu ochii deschişi, pot vorbi cu ei sau pot să-i atingă, aşa cum discipolii avansați ai lui Isus erau capabili prin credința lor să-l vadă pe Isus Christos după învierea în carne şi de asemenea erau capabili să-l atingă.

Tot astfel ideea diavolilor care posedă suflete nu trebuie eliminată ca fiind superstiție. Când cineva meditează la Dumnezeu, trebuie să fie absolut convins că corpul este încărcat cu o energie cosmică cu un voltaj înalt, care emană din gândul lui Dumnezeu şi astfel el este protejat de invazia sufletelor rătăcitoare în lumea Astrală.

Sufletele rătăcitoare care încearcă să posede corpurile sufletelor divine devin „astralocutate” sau şocate şi sunt trimise înapoi în sferele întunecate ale lumii astrale. Oricine care are conştiința lui Dumnezeu ar trebui să nu-i fie teamă de posibilitatea de a fi posedat de către spiritele rele.

CAP. 12 CE AR TREBUI SĂ OFERE BISERICILE MODERNE MEMBRILOR LOR?- NEVOIA VITALĂ DE A ÎNLOCUI PREDICILE CU EXTAZUL CONTACTULUI CU DUMNEZEU

„Şi Isus a mers în aproape tote oraşele şi satele, învățându-i pe ei în sinagogile lor şi predicând evanghelia regatului şi vindecând fiecare durere şi boală printre oameni. Dar când a văzut mulțimile, el a fost mişcat de compasiunea față de ei, pentru că ei erau cât pe ce să leşine şi erau împrăştiați, precum oile care nu au un cioban."

(MATEI 9:35-36)

Era minunat cum Isus, cu puterea sa divină umbla cu picioarele prin fiecare oraş şi sat activ, învățând în sinagogile lor adevărul vibratoriu al lui Dumnezeu sau evanghelia care vine prin el. El a avut compasiune pentru mulțimea care nu avea un lider spiritual.

„Atunci el a spus discipolilor săi: „RECOLTA ESTE CU ADEVĂRAT ABUNDENTĂ, DAR EXISTĂ PUȚINI LUCRĂTORI, DE ACEEA SĂ VĂ RUGAȚI DE DOMNUL RECOLTEI SĂ VĂ TRIMITĂ MAI MULȚI LUCRĂTORI LA RECOLTĂ." "

(MATEI 9:37-38)

„Recolta Conştiinței Cosmice este abundentă şi nesfârşită, dar sunt puțini credincioşi care vor munci, semănând semințele credinței, pentru a putea culege roadele ei. De aceea rugați-vă ca Dumnezeu, dătătorul de Conştiință Cosmică să vă poată binecuvânta pe voi să deveniți adevărați lucrători devotați şi prin grația Lui şi prin eforturile voastre spirituale, voi puteți avea recolta unei Conştiințe Cosmice."

Recolta abundentă

Recolta realizării lui Dumnezeu este abundentă deoarece oferă înțelepciune eternă, extaz etern, mereu nou, conştiință eternă şi imortalitate. Dar sunt foarte puține ființe umane care vor trăi o viață de disciplină şi meditație continuă, astfel încât să poată culege roadele recoltei eterne a contactului cu Dumnezeu în scurtul sezon al vieții. Realizarea lui Dumnezeu vine la credincios nu numai datorită eforturilor în auto-realizare, ci şi prin divină compasiune. Credinciosul, care cu mândria rațiunii a realizărilor sale spirituale cere lui Dumnezeu să se predea pe Sine, descoperă multe dificultăți în a ajunge la ultimul țel spiritual, chiar dacă el a obținut puteri miraculoase.

Un credincios nu va primi mila divină, dacă el crede orbeşte în Dumnezeu şi în mod deliberat încalcă toate legile spirituale, aşa cum au fost lăsate de Dumnezeu adevăraților copii

ai săi, profeții. De aceea Dumnezeu este Domnul care îngăduie recolta finală a întregii spiritualități crescută de credincioşi pe solul vieții lor meditative.

Fiecare credincios ar trebui să practice în mod regulat metodele pas cu pas (step-by-step) de înaltă realizare şi în acelaşi timp cu cea mai adâncă devoțiune să se roage la Tatăl-Dumnezeul său să-i permită eliberarea finală. Roagă-te la Dumnezeu care îşi poate permite salvarea, să-ți dea binecuvântarea Sa să devii muncitor divin să cultivi pământul conştiinței tale cu meditație şi în a însămânța semințele înțelepciuni sale şi auto-realizării, ca în final să poți culege recolta bogată a eliberării-de-toate-durerile a contactului-cu-Dumnezeu. *Se poate ajunge la Dumnezeu* (n.t. *attained = atins, realizat, procurat, ajuns la, dobândit, realizat, câştigat*) nu prin credințe oarbe, nici prin vizitare divină nemeritată bruscă, nici prin moarte, ci *prin muncă spirituală a meditației ştiințifice şi a grației divine*.

Transferul Puterii Spirituale

„Şi când i-a chemat la el pe cei doisprezece discipoli, le-a dat lor puterea de a scoate spiritele necurate şi dea vindeca toate felurile de dureri şi toate categoriile de boli."

(MATEI 10:1)

Aşa cum oamenii bogați îşi pot transfera fondurile în timpul vieții sau după, ele merg la oricine aleg ei, tot astfel marii profeți ai auto-realizării pot - prin anumite tehnici - să-şi transfere extazul spiritual, înțelepciunea lui Dumnezeu şi puterea de vindecare la adevărații lor discipoli oricând. Aşa şi-a chemat Isus cei doisprezece discipoli şi le-a transmis lor puteri spirituale şi autoritate divină peste sufletele destrupate, pentru a le scoate pe ele afară când ei blasfemiau cu păcat – prin posesia de ființe umane. Isus, de asemenea, a insuflat discipolilor săi puterea de a vindeca tot felul de boli.

Liberul arbitru al lui Iuda

În acest punct trebuie reamintit că isus a dăruit puteri divine, de asemenea, lui Iuda, dar Iuda a folosit liberul său arbitru de a-şi ignora spiritualitatea sa şi a se înjosi pe căile rele. Chiar dacă Isus a dat discipolilor săi o măsură egală a puterii divine, discipolii conform variatelor grade de spiritualitate de karmă bună şi rea au primit şi au manifestat învățăturile sale în mod diferit. Discipoli ca Sfântul Ioan au fost complet eliberați în timpul vieții lui Isus, dar Iuda a trebuit să-şi consume karma rea a trădării lui Isus pe durata a multe încarnări.

Anumiți mari Maeştri din India afirmă că Iuda şi-a lucrat păcatele timp de douăzeci de secole şi a fost eliberat numai în timpul prezent, în secolul al XX-lea. Karma rea a lui Iuda a fost foarte mare, deoarece el a păcătuit şi a blasfemiat împotriva lui *Isus, care a contractat vibrația sfântă sau Sfântul Duh şi pe Dumnezeu tatăl (n.t. Conştiința Cosmică) din interiorul său*.

Isus nu a trimis pe discipolii săi cu licențe teologice, ci i-a echipat cu puterea născută din contactul cu Dumnezeu pentru a predica Evanghelia sau Vibrația lui Dumnezeu, aşa cum a fost simțită în meditație, prin exemplul vieților lor spirituale.

Cum ar trebui să fie organizate bisericile moderne

Bisericile creştine au făcut mult bine păstrând viu gândul lui Isus, dar ele au eşuat în a da contactul cu Dumnezeu membrilor bisericilor lor. Acest lucru se datorează faptului că preoții şi conducătorii, care călăuzesc pe membri bisericii, sunt aleşi conform personalității fizice, puterii oratorice, abilităților de organizare sau licențelor teologice şi nu conform calității auto-împlinirii lor. Isus şi discipolii săi nu aveau nici o licență teologică sau educație primită de la un colegiu, nici nu au luat lecții de oratorie, dar ei au predicat ceea ce ştiau direct de la contactul cu Dumnezeu. Isus a spus: „NOI VORBIM CE CUNOAŞTEM ŞI MĂRTURISIM CE AM VĂZUT." (IOAN 3:11)

Conducătorii bisericii creştine moderne, ca să fie loiali față de Christ şi față de Dumnezeu trebuie să-şi schimbe metodele lor de a ține toți oamenii laolaltă prin repetițiile banale şi remodernizările aceleiaşi predici în fiecare duminică – prin întâlniri sociale, filme, bazar şi dansuri – şi trebuie să încerce să-şi țină oamenii împreună în biserică, dacă ei voi să-i țină laolaltă, prin loialitate spontană, născută din auto-împlinirea lor acumulată în şcoala disciplinei şi a meditației învățată de către biserică.

Slujba de duminică dimineața nu trebuie să conțină mişcări variate ale corpului şi ale minții necesare la intonarea psalmilor şi cântat, stând în picioare şi stând jos, rugăciune, recital bisericesc, ş.a.m.d. Ar trebui să conțină în cea mai mare parte meditație, încetarea mişcărilor corpului, absența neliniştii mentale şi prezența contactului cu Dumnezeu. Acolo unde încetează mişcările corpului şi gândurile mentale se dizolvă în Dumnezeu pentru a apare ca nemişcare şi extaz divin pe altarul păcii şi al neschimbării.

Hrănind predicile

Acesta este motivul pentru care Isus s-a plâns că majoritatea oamenilor sunt satisfăcuți să se alăture serviciilor din sinagogă, dar că erau puțini lucrători care meritau să culeagă recolta spiritualității abundente. După cum majoritatea bisericilor moderne sunt satisfăcute să creeze marea organizație bisericească costisitoare, pentru a hrăni predicile membri bisercii care nu-sunt-flămânzi-din-punct-de-vedere-spiritual, o dată pe săptămână, duminica dimineața, tot aşa ornamentele bisericii au devenit mai grele în vârf, puțin folositoare organizației.

Toți învățătorii spirituali, în loc să se concentreze mai întâi pe construcția unor biserici mari cu ipoteci grele, ar trebui să stabilească templele auto-împlinirii în sufletul celor care îi urmează (n.t. credincioşilor lor). Pe lângă aceasta, toți preoții şi conducătorii învățăturilor spirituale ar trebui să învețe pe alții numai după ce ei au atins un anumit grad de contact cu Dumnezeu prin meditație obişnută. Preoții bisericii ar trebui să fie selectați conform devoțiunii față de Dumnezeu şi auto-realizării-prin-meditație. Aşa cum în vest bisericile au devenit locul slujbelor de duminică, în mod similar templele hinduse în India au devenit locuri de cântare ocazionale şi de rugăciune ceremonială.

Comuniunea cu Dumnezeu

Marile temple au fost la început ocupate de către mari învățători, dar după ce ei au trecut în neființă, oameni cu ambiție pentru putere au umplut templele şi le-au desacralizat pe ele cu metodele lor nespirituale. Acum marii învățători, din cauza monopolului preoților, au părăsit templele şi trăiesc în unghere izolate şi temple unde ei pot predica auto-realizarea studenților selecționați, nu predincându-le mereu, ci prin meditații cu ei asupra contactului cu Dumnezeu. *Predicile crează doar dorința de a-l cunoaşte pe Dumnezeu, dar meditația cu marii sfinți dăruieşte cunoaşterea şi extazul care emană din comuniunea cu Dumnezeu.*

Este nevoie cu adevărat de preoți care să-l contacteze pe Dumnezeu în biserici

Ceea ce este necesar acum nu sunt denominații noi (culte), ci adevărata învățătură a lui Christ şi trăirea învățăturilor lui Christ îmbunătățesc calitateamembrilor bisericii prin meditație şi selecția preoților cunoscuți de Dumnezeu, care-l contactează pe Dumnezeu. Bisericismul poate fi abolit şi adevăratul creştinism să fie adus în biserici, dacă bisericile sunt făcute locuri pentru meditație zilnică, incluzând duminicile. Atmosfera meditației va schimba bisericile din cuiburi ale iluziei, scufundând biserica în paradisul Conştiinței Christice. Acesta este motivul pentru care Isus i-a înzestrat pe discipolii săi cu putere divină, în aşa fel încât ei,la rândul lor să poată picura această putere în oameni şi să-i vindece de ignoranță. Isus i-a învățat, de asemenea, pe ei arta dezvoltării puterii voinței dinamice şi vindecarea prin care ei puteau vindeca corpurile bolnave ale oamenilor care voriau să fie spirituali, dar nu puteau să fie aşa, din cauza defectelor lor fizice.

CAP. 13 „FIȚI ÎNȚELEPȚI CA ŞERPII ŞI INOFENSIVI CA PORUMBELUL”- ISUS VORBEŞTE DESPRE ŞARPE SAU PUTEREA SPINALĂ KUDALINI ŞI AL TREILEA OCHI SAU OCHIUL SPIRITUAL SIMBOLIZAT DE UN PORUMBEL

„Şi oricare ar fi cetatea sau oraşul în care vei intra, întreabă-te dacă merită; şi acolo locuieşte până când vei merge de acolo. ŞI CÂND VEI INTRA ÎNTR-O CASĂ, SALUT-O. ŞI DACĂ CASA MERITĂ, LASĂ PACEA TA ASUPRA EI, DAR DACĂ NU MERITĂ, LASĂ PACEA SĂ SE ÎNTOARCĂ LA TINE. ŞI ORICINE NU TE PRIMEŞTE ŞI NU-ȚI AUDE CUVINTELE, CÂND PLECI DIN ACEA CASĂ SAU CETATE, SCUTURĂ-ȚI PRAFUL DE PE PICIOARE. Adevărat, adevărat vă spun eu vouă, va fi mai tolerabil pentru țara Sodomei şi a Gomorei în ziua judecății,în acel oraş.”

(MATEI 10:11-15)

„Şi în orice cetate sau oraş mergi, descoperă cine este spiritual şi cine merită să primească mesajul tău de salvare; acolo locuiesc astfel de oameni, acceptând ospitalitatea lor ca pe o recompensa ta spirituală, până când i-ai învățat pe ei destul şi sunt gata să meargă în altă parte – să meargă să-i ajute pe alții. Când vizitezi o astfel de familie, salut-o cu umilință, ca pe manifestarea lui Dumnezeu. Dacă familia merită din punct de vedere spiritual, atunci fă-i să simtă pace ta sufletească. Dar dacă descoperi că acea familie este nespirituală şi nu apreciază darul tău - al păcii, atunci retrage-l în sufletul tău. Şi oricine nu va primi mesajul tău de libertate divină, nici nu va asculta cuvintele tale înțelepte, pleacă de la casa sau oraşul acela – scutură-te de praful vibrației lor rele. Aceasta va fi o dovadă a naturii lor rele înaintea conştiinței lor. Adevărat vă spun vouă că acea lege a karmei va pedepsi acel oraş sau casă care a refuzat mesajul eliberator al sufletului, chiar mai mult decât ce au suferit Sodoma şi Gomora din cauza efectelor propriilor lor fapte rele.”

Transferând Conştiința lui Dumnezeu

A fost explicat mai înainte că marii învățători pot transfera conştiința lui Dumnezeu şi pacea discipolilor care merită, exact aşa cum un om bogat îşi poate transfera bogăția oricui vrea. Discipolii lui Isus, având puterea de a transmite pacea oamenilor care îl caută pe Dumnezeu, au fost sfătuiți în modul următor: *„O, voi, preaiubiți discipoli,transmiteți pacea în sufletele care merită, în casele şi locurile spirituale, dar dacă mergeți într-un loc şi găsiți oameni neiubitori din punct de vedere spiritual, rețineți-vă pacea în tine şi pleacă. Chiar dacă îți cer să trăieşti din mila oamenilor din casă, în nici un caz să nu uiți să-ți reții conştiința că*

eşti un leu spiritual, copii divini creaţi după imaginea lui Dumnezeu. De aceea, în orice casă care nu va aprecia viețile voastre spirituale exemplare sau nu vor profita de cuvintele înțelepciunii voastre, atunci plecați din acel loc, nu cu furie, ci declarând în mod ferm nebunia (nesăbuința) oamenilor ignoranți, care ar fi putut primi salvarea prin intermediul vostru, dar au eşuat din cauza lipsei lor extreme de prietenie şi de receptivitate. Acțiunile celor care vă tratează cu lipsă de prietenie vor fi înregistrate de către Legea Cosmică şi astfel vor atrage o karmă rea. Adevărat, adevărat vă spun eu vouă că judecata Legii Cosmice împotriva ignoranților făcători-de-rău ai Sodomei şi ai Gomorei vor fi mai puțin severe decât judecata Legii împotriva celor care ofensează spiritual, care blasfemiază împotriva lui Dumnezeu prin a nu recunoaşte pe voi, care sunteți cei mai înalți reprezentanți ai Inteligenței Christice şi ai lui Dumnezeu."

„IATĂ, VĂ TRIMIT PE VOI CA PE O OAIE ÎN MIJLOCUL LUPILOR: DE ACEEA FIȚI ÎNȚELEPȚI CA ŞERPII ŞI INOFENSIVI CA PORUMBEII. Dar feriți-vă de oameni: pentru că ei vă vor trimite pe voi la sinoduri şi vă vor pedepsi pe voi în sinagogi; şi veți fi aduşi în fața guvernatorilor şi a regilor de dragul meu, pentru o mărturie împotriva lor şi a Neamurilor."

(MATEI 10:16-18)

„Iată, oriunde mergeți, conştiința mea trebuie să fie manifestă în voi şi trebuie să vă considerați pe voi întotdeauna umili, inofensivi, ne-răzbunători, ca un miel blând, chiar atunci când eşti înconjurat de oameni lipsiți de scrupule, fără conştiință, oameni înfometați ca lupii. Ca să poți trata cu oamenii ca lupii, satanici şi tentați de simțuri, trebuie să locuieşti întotdeauna în marea înțelepciune şi calm născute din realizarea divină (împlinirea divină) pe care voi ați primit-o prin trezirea forței-şarpe sau energia divină în spirală şi în pacea pe care ați dobândit-o prin concentrarea la producerea de pace, ca un porumbel, ochiul spiritual colorat în trei culori."

Semnificaţia interioară a şarpelui

Ceea ce Isus a vrut să spună când a spus să fii înțelept ca şarpele şi să nu faci nici un rău, ca porumbeii - nu este înțeles, în general. Şerpii obişnuiți nu au înțelepciune, sunt uşor de înfuriat şi sunt destul de proşti ca să muşte oamenii şi să fie ucişi. Porumbeii nu fac nicun rău, pentru că ei omoară şi mănâncă insecte. Chiar dacă porumbelulpoate fi folosit ca un simbol al păcii pentru modul în care arată – plin de pace – şarpele în mod sigur nu pare înțelept şi nici nu te inspiră. Isus a folosit aceste cuvinte într-un sens ezoteric, simbolic, din moment ce el vorbea discipolilor săi avansați.

Scripturile orientale au folosit ceva asemănător cu şarpele pentru a ilustra forța în spirală care trece prin pasajulcspiralat de la baza şirei spinării. *Forța Astrală* care trece prin pasajul de serpentine spiralate aflate la coccis - de la simțuri, la creier - cu ajutorul unei anumite tehnici de realizare de sine, este numit *KUNDALINI TREZIT* sau *Forța spiralată trezită*.

Forţa Kundalini nu poate fi trezită în mod accidental

Mulţi oameni cred că această forţă Kundalini poate fi trezită uşor sau ridicată în mod accidental. Sunt aceia care vorbesc - în mod greşit – de trezirea lui Kundalini sau divina trezire – ca fiind periculoasă. În starea adormită energia şi conştiinţa din corpul uman retrase de la muşchi şi nervii senzoriali şi de la simţuri – înspre regiunea inimii, a coloanei vetrebrale şi a creierului. În extazul profund credinciosul ştie cum să retragă în mod conştient forţa vitală din coccis şi din inimă şi să facă cursa aceasta prin pasajul spiralat de la baza coloanei vertebrale şi prin plexul şirei spinării şi creier, în sus, inversând direcţia curentului înspre Dumnezeu.

În indivizii obişnuiţi, identificaţi cu ego-ul, forţa vitală şi conştiinţa curg în jos, prin pasajul spiralat de la baza coloanei vertebrale, astfel încât el este conştient numai de corp şi de plăcerile simţurilor.

Orice mare sfânt din orice religie, care a atins conştiinţa-Dumnezeu ştie cum să-şi retragă conştiinţa sa şi forţa vieţii de la regiunile simţurilor şi pasajul coloanei vertebrale şi plexurile din coloană spre conştiinţa Dumnezeu în creier şi spaţiul etern care înconjoară corpul.

Moise ridică şarpele în sălbăticie

Despre Moise se spune că a ridicat şarpele în sălbăticie – aceasta înseamnă că, prin meditaţie profundă, el a ridicat conştiinţa sa şi forţa vitală prin pasajul spiralat de la baza coloanei vertebrale pentru a le uni pe ele cu conştiinţa Dumnezeu în creier, în sălbăticie sau în tăcere profundă născută din meditaţie.

Trezirea forţei Kundalini este extrem de dificilă şi nu poate fi făcută în mod accidental. O persoană care este capabilă să trezească Kundalini, se apropie de starea Christică. Mulţi învăţători ignoranţi se gândesc că trezirea forţei Kundalini este identică cu trezirea conştiinţei omului, o concepţie extrem de ridicolă şi greşită. Isus ştia că majoritatea discipolilor şi-au trezit conştiinţa prin ridicarea lui Kundalini sau a forţei spiralate care seamănă cu un şarpe, de aceea el a cerut discipolilor săi mai avansaţi să reţină profunda lor înţelepciune şi starea de calm pe care ei au dobândit-o prin trezirea lui Kundalini oricând sunt ei confruntaţi cu persecuţia.

Avertizaţi împotriva răzbunării

Oricine care a trezit această forţă spiralată – aceasta înseamnă să ia conştiinţa sa prin pasajul spiralat de la coccis la creier a dobândit puterea miraculoasă şi prin energia puternică, trezită în creier şi puterea voinţei poate distruge pe duşmanii săi sau să cucerească tentaţiile. De aceea i-a avertizat Isus pe disicpolii săi să nu folosească puterea divină pentru a se răzbuna pe duşmani, ci să folosească puterea celestă a iubirii pentru a-i cuceri. Isus în altă parte a demonstrat convingerea aceasta, când duşmanii săi l-au arestat pentru a-l duce în faţa lui Caiaphas şi Isus nu ar fi folosit puterile sale spirituale împotriva lor, deşi el a spus clar:

„CREDEȚI CĂ NU POT SĂ MĂ ROG LA TATĂL MEU ŞI EL ÎMI VA DA DREPT DAR MAI MULT DE DOISPREZECE LEGIUNI DE ÎNGERI?” (MATEI 26-53)

Isus, mai târziu, când a fost crucificat şi a suferit pe cruce, a îndeplinit miracolul spiritual al vieții sale, spunând: „**Tată, iartă-i, fiindcă nu ştiu ce fac**.” (LUCA 23:24)

Demonstrează iubirea în tăcere

Oricât de rea ar fi o persoană şi acționează împotriva legilor divine, Dumnezeu nu-şi foloseşte niciodată puterile sale miraculoase pentru a-l distruge. Persoana rea se distruge pe sine prin propriile sale păcate. Dumnezeu este iubire şi El demonstrează iubirea în tăcere, iubind în tăcere pe cel care face rău, el îl strigă înapoi la casa lui divină. Dumnezeu, cu puterea sa Atotputernică nu-şi foloseşte niciodată forța pentru a cuceri răul. El foloseşte iubirea şi înțelepciunea pentru a înfrânge răul în lume. Toate sufletele ca-şi-Christ, care-l iubesc, ştiu că ele nu ar trebui să folosească niciodată puterea divină pentru a distruge copiii lui Dumnezeu care au greşit, ci ar trebui să folosească iubirea pentru a-i câştiga. El demonstrează iubirea în tăcere; iubind în tăcere pe cel care face rău, El îl strigă înapoi la casa lui Divină. Dumnezeu, cu Puterea sa Atotputernică nu-şi foloseşte niciodată forța fizică pentru a cuceri răul. El foloseşte iubirea şi înțelepciunea pentru a înfrânge răul în lume. Toate sufletele ca-şi-Christ, care-l iubesc, ştiu că ele nu ar trebui să folosească niciodată puterea divină pentru a distruge copiii lui Dumnezeu care au greşit, ci ar trebui să folosească iubirea Sa pentru a-i câştiga.

A folosi puterea divină pentru scopuri rele este o blasfemie şi conduce la marea cădere spirituală. De aceea Isus le-a cerut discipolilor săi să folosească cea mai puternică forță şi mai inofensivă putere a păcii prin trezirea ochiului spiritual în meditație pentru a cuceri toate celelalte aşa-zise forțe puternice ale răului.

Când o persoană se concentrează la punctul dintre sprâncene cu ochii închişi, el vede o lumină care are o mică stea albă în mijloc, înglobată într-o mică sferă de lumină albastră, care este cuprinsă într-un cerc de lumină aurie.

Când întrerupătorul de lumină de la un automobil este pornit, el trimite lumină dintr-un fir în două fire, care iluminează două faruri ale unui automobil. În mod similar Medulla Oblongata trimite forța vitală prin cei doi nervi optici în cei doi ochi fizici.

A folosi puterea divină pentru scopuri rele este o blasfemie şi contribuie la o mare cădere spirituală. Aceasta este motivul pentru care Isus le-a cerut discipolilor săi să folosească cea mai inofensivă şi mai puternică forță a păcii prin trezirea ochiului spiritual prin meditație pentru a cuceri toate celelalte aşa-numite forțe puternice ale răului.

Atunci când cineva se concentrează asupra punctului dintre sprâncene cu ochii închişi, el vede o lumină care are o stea albă în mijloc, încapsulată într-o sferă de lumină albastră care se află înconjurată de un cerc auriu de lumină.

Când întrerupătorul de lumină de la o maşină este pornit, el trimite lumină dintr-un cablu în două cabluri care iluminează cele două faruri ale automobilului. În mod similar, Medulla Oblongata trimite forță vitală prin cei doi nervi optici în cei doi ochi fizici.

Ochiul Spiritual Unic

Isus a spus: „ÎN CONSECINȚĂ, DACĂ OCHIUL TĂU VA FI UNIC, ÎNTREGUL TĂU CORP VA FI PLIN DE LUMINĂ.” El vroia să spună că orice credincios care ştie cum să-şi concentreze privirea interioară fixă la punctul dintre sprâncene, va descoperi că lumina care călătoreşte prin cei doi ochi şi prin nervii optici devine centralizată într-un singur ochi vizibil spiritual în punctul dintre sprâncene.

Printr-o meditație avansată credincioşii ştiu cum să-şi penetreze conştiința lor şi forța vitală prin ochiul spiritual telescopic de trei culori în spațiul etern. Orice creştin care poate să-şi concentreze ochii şi este capabil să privească ochiul său spiritual, este capabil să intre în el îşi descoperă corpul fizic şi corpul universului pline de lumină cosmică şi de lumina înțelepciunii.

Păstorii de Crăciun urmați de o Stea Spirituală

Când au văzut o stea care le sugera naşterea lui Christ, ciobanii au privit prin ochiul lor spiritual steaua înțelepciunii unde Conştiința Christică era manifestată în corpul lui Isus.

Fiecare credincios trebuie să ştie cum să-şi ia înțelepciune de la Steaua din Est (n.t. al treilea ochi) sau steaua care răsare a înțelepciunii, pe care el o priveşte în fața sa în meditație, la Conştiința Christică care se află dincolo de ea.

Acei învățători spirituali care au mers dincolo de conştiința lor umană în Conştiința Christică, penetrând prin ochiul spiritual, au puteri extraordinare şi pot împlini numeroase miracole divine. Deci Isus i-a avertizat pe discipolii săi, care au descoperit pacea infinită prin penetrarea conştiinței lor prin ochiul spiritual sau porumbelul luminii, că ei nu trebuie să folosească în mod greşit puterile lor spirituale atunci când sunt confruntați cu copiii nelegiuiți ai lui Dumnezeu.

Cele trei culori ale Ochiului Spiritual comparate cu un porumbel

Ochiul spiritual a fost comparat cu un porumbel datorită celor trei culori: gura este comparată cu steaua albă din mijlocul ochiului spiritual, iar celelalte două culori – albastru şi auriu – în ochiul spiritual au fost comparate cu cele două aripi ale porumbelului.

Toate sufletele ca şi Christ aspiră să atingă Regatul lui Dumnezeu trebuie să se comporte divin şi să cucerească răul numai prin forța sufletului exact aşa cum o face Dumnezeu. Răul nu poate fi cucerit prin reaua folosire a puterii divine.

Ar fi mai uşor pentru credincioşii care au atins puterea miraculoasă să încerce să-şi cucerească duşmanii prin reaua folosire a puterii divine. Deci *Isus işi avertizează discipolii de pericolul pierderii forței divine greu-dobândită, dacă cineva o foloseşte pentru a provoca răzbunarea împotriva propriului său frate divin,* care lucrează sub aceeaşi influență a intoxicației iluziei.

Răul nu poate cuceri răul

Acum înțelegem ceea ce Isus a dorit să spună când el a comandat discipolilor săi: „Fiți deci înțelepți ca şerpii şi inofensivi ca un porumbel."

Isus a profețit în continuare despre persecuțiile discipolilor lui pe care le vor întâlni în mâinile oamenilor care nu înțeleg. De aceea a spus Isus: „Copiii mei, fiți atenți la oamenii cu mințile orientate spre materie care vă vor da pe mâna judecătorilor şi vă vor biciui în sinagogile lor pentru că ați predicat evanghelia libertății divine." Veți fi duşi în fața guvernatorilor şi a regilor pentru că trăiți adevărul meu şi-l predicați. Neamurile şi forțele politice care se opun vouă pentru că trăiți adevărul şi predicați mesajul meu vor fi condamnate în fața tribunalului Legii Cosmice. Tratamentul lor rău va rămâne ca mărturie care va acționa împotriva lor în timpul judecății pronunțate de Legea Cosmică.

A privi corpul nostru cosmic

Un om obişnuit, în mod conştient identificat cu propriul său corp, îşi foloseşte ochii ca să se vadă pe sine şi se simte limitat de corpul său, de familie, de societate, țară, lume, şi o anumită porțiune de spațiu. Dar atunci când meditează, îşi penetrează conştiința prin ochiul spiritual, el se priveşte pe sine în tot spațiul şi toate creaturile care trăiesc – ca diferite forme ale propriului său sine. În această stare, cu corpul şi cu mintea sa, ca şi stări centrale de conştiință, el priveşte toate ființele umane ca şi membre ale vastului său corp cosmic. *Un astfel de credincios care şi-a trezit forța şarpe a dus departe lumina-de-căutare a conştiinței sale de la o parte limitată a materiei şi a senzațiilor dintr-un corp şi a expansionat conştiința sa pentru a lumina tot spațiul şi are o percepție adevărată a senzațiilor în toate ființele umane*.

Un astfel de credincios, prin trezirea forței sale şarpe sau inversând lumina de căutare a simțurilor din corpul său spre Dumnezeu, devine identificat cu înțelepciunea eternă şi nu este deloc deranjat de judecăți şi tentații. Un astfel de credincios care priveşte prin ochiul său spiritual existența toată sa, care simte o pace inefabilă şi armonie cu toate creaturile vii şi lucrurile care există şi care priveşte toate entitățile ca manifestări ale propriei sale ființe, devine inofensiv tuturor, iubind în mod egal toate părțile propriului să corp cosmic. La acest nivel (n.t. realizare) se referea Isus când el a cerut discipolilor săi să fie înțelepți ca şerpii şi inofensivi ca porumbeii.

CAP 14. CUM AR TREBUI SĂ SE ACȚIONEZE

SUB PERSECUȚIE-

INTUIȚIA, NU EGO-UL AR TREBUI SĂ FIE CĂLĂUZA OMULUI

„Dar când ei te vor aduce pe tine, nu te gândi cum sau ce vei vorbi: pentru că îți va fi dat ție în aceeaşi oră ce vei vorbi tu. Pentru că nu contează ce spui, ci ce vorbeşte prin tine Spiritul Tatălui. Şi fratele va da la moarte pe fratele său şi tatăl pe copiii lui şi copiii se vor ridica împotriva părinților lor şi vor face să fie omorâți. Veți fi urâți de toți oamenii de dragul numelui meu: DAR CEL CARE ÎNDURĂ PÂNĂ LA SFÂRŞIT, VA FI SALVAT."

(MATEI 10:19-22)

„Când ei te vor aresta, nu-ți folosi rațiunea umană calculată, limitată, ci lasă-l pe Dumnezeu să vorbească prin intuiția şi prin vocea ta. Nu lăsa egoul tău uman să vorbească, ci lasă înțelepciunea Tatălui să vorbească din interiorul care se predă Lui." Chiar un frate uman va persecuta un frate spiritual, care va urma calea adevărului. Veți fi urâți de oamenii orientați cu mintea către materie, pentru că ați urmat Inteligența Christică din voi. Dar cel care suportă persecuția, pentru adevăr, va fi salvat de reîncarnarea vieții pământeşti care crează suferință."

În cuvintele de mai sus Isus evidențiază cum ar trebui oamenii călăuziți de Dumnezeu – să se poarte când sunt confruntați cu persecuția. În chestiuni de afaceri şi în procese oamenii îşi planifică în mod clar activitățile lor şi cuvintele lor în toate tranzacțiile, dar Isus arată că sufletele care sunt în acord cu Conştiința Cosmică, sunt călăuzite de simțurile lor, gândurile lor, de sentimentele lor, de inteligență şi de intuiție.

Călăuzit de o înțelepciune mai mare

De aceea, sufletele călăuzite de Dumnezeu în toate activitățile lor ar trebui călăuzite de o înțelepciune mai mare şi o inteligență care vede totul în loc să depindă de rațiunea pregătită, care este limitată. Conştiința Cosmică nu raționează cu credincioşii, ea doar picură adevăruri în intuiția lor. Credincioşii folosesc intuiția lor ca să-şi călăuzească rațiunea şi vorbirea şi acțiunile. Intuiția nu este născută din rațiune, ci este Tatăl rațiunii şi poate să satisfacă toate cererile rațiunii.

Rațiunea umană este bazată pe simțul experienței şi este limitată de aceasta. Dacă experiența simțurilor este interpretată în mod greşit, rațiunea umană se dovedeşte a fi greşită. O persoană care priveşte un nor de praf de pe un deal, de la distanță, poate să fie condusă să gândească că dealul a luat foc şi emană un nor de fum. Aceasta arată cum rațiunea, care este dependentă de experiența simțurilor poate face o gafă, dacă experiența senzorială sau observația este greşită sau incompletă.

Pe de altă parte, chiar dacă Dumnezeu ştie adevărul, despre toate lucrurile prin intuiția sa omniprezentă, tot astfel credincioşii Săi ştiu de asemenea totul, prin intuiția lor dezvoltată. Dumnezeu nu are ochi şi nici simțuri şi nici rațiune dependentă de simțuri prin care el ştie. El

este cunoscătorul, procesul cunoaşterii şi înțelepciunea care trebuie să fie cunoscută. De aceea *El ştie totul prin intuiția Lui* sau altfel spus *se simte prezent în totul*.

Isus îşi îndeamnă discipolii să depindă de puterea nelimitată şi călăuzirea percepției intuitive a lui Dumnezeu şi nu pe rațiunea lor limitată când sunt confruntați cu persecuțiile sau problemele umane. Aşa că el spune: „O, dragii mei, când, de dragul predicării adevărului meu care-emancipează-totul sunteți duşi în fața guvernatorilor, nu vă planificați cum sau ce să spuneți în apărarea adevărului şi a voastră, pentru că Dumnezeu şi Vibrația Cosmică vor vorbi prin vocea şi rațiunea voastră (fiind prezente cu voi) instantaneu, în aceeaşi oră în care vi se va cere să vorbiți."

Să depinzi de intuiție

„Tu, fiind în acord cu Spiritul Tatălui din Ceruri, trebuie să simți că nu egoul tău va vorbi prin intuiția, rațiunea şi vocea ta. Fac profeția că atunci când trăieşti şi predici adevărul meu, Satan va crea nenorociri şi va ridica pe un frate material pentru a persecuta un frate spiritual şi tatăl nespiritual va persecuta pe copilul spiritual şi copilul nespiritual se va ridica împotriva părinților săi care cred în adevăr şi îi va băga pe ei în necaz şi va fi cauza marii lor suferințe şi a morții. Pentru că manifeşti lumina subtilă şi pură sau Inteligența Christică în acțiunile tale, nu vei fi suferit de către oamenii cu mintea orientată spre materie, care sunt obişnuiți să trăiască în întuneric şi în ignoranță. Acel credincios care nu numai că depăşeşte procesele în calea spirituală pentru un timp scurt, dar care este răbdător şi îndură dificultățile, tentațiile şi dezamăgirea spirituală de a nu-l găsi pe Dumnezeu prin rugăciune sau ani de meditație, până la sfârşitul vieții, va găsi viața eternă şi va fi permanent salvat de viitoare procese, chinuri şi suferințe prin care trec indivizii care se încarnează, cei care doresc.

„Dar când ei te persecută pe tine în acest oraş, fugi în altul; pentru că adevărat îți spun ție, nu vei merge în oraşele lui Israel până când fiul omului nu va veni."
???

(MATEI 10:23)

„Dar când ei te persecută pe tine într-un oraş, ia calea minimei rezistenței şi cu blândețea divină, fugi în alt oraş să predici mesajul Său. Şi nu vei termina de predicat în oraşele lui Israel până când cuvintele şi mesajul livrat prin corpul meu (Fiul Omului) nu devin cunoscute peste tot pe pământ."

Avertizat să nu folosească puterile divine în mod spectaculos

În cuvintele de mai sus Isus i-a instruit pe discipolii săi să fie conduşi de Dumnezeu şi să-ți folosească puterile numai în a face lucruri bune. Isus i-a avertizat pe discipolii săi să nu-şi folosească puterile divine în nici un mod spectaculos. De aceea el spune: „O, voi, discipoli preaiubiți, când oamenii vă persecută pe voi pentru că ați predicat mesajul meu într-un oraş, folosiți-vă bunul simț şi calmul divin pentru a urma calea minimei rezistențe şi fugiți departe

şi predicaţi în alt oraş, pentru că cu adevărat prin puterea a-tot-văzătoare a puterii viziunii spirituale, eu vă declar vouă şi fac profeţia că va dura mult timp ca voi să predicaţi mesajul meu în diferite oraşe din Israel şi voi veţi face aşa până când Fiul Omului sau corpul meu şi numele său şi lucrarea sa vor fi cunoscute pe deplin pe pământ."

„DISCIPOLUL NU ESTE DEASUPRA MAESTRULUI SĂU, NICI SERVITORUL (ROBUL) NU ESTE DEASUPRA STĂPÂNULUI SĂU (DOMNULUI). Este suficient ca discipolul să fie ca maestrul său, iar servitorul ca şi stăpânul său. Dacă ei au numit pe stăpânul casei Beelzebub, cu cât mai mulţi vor numi ei astfel pe cei din din gospodăria lui?"

(MATEI 10:24-25)

„În cuvintele de mai înainte Isus evidenţiază faptul că persecuţia discipolilor săi va fi la fel de mare, dacă nu mai mare decât cea pe care o va îndura el, aşa că spune: „Preaiubiţilor, voi ştiţi că un discipol-ca-Maestrul nu este onorat ca Maestrul său, oricât de avansat în plan spiritual ar fi discipolul, aşa cum nici servitorul niciodată nu este privit la fel de bine ca şi stăpânul său. Este suficient din punct de vedere spiritual ca în faţa ochilor lui Dumnezeu discipolul să devină egal maestrului, iar servitorul să devină puternic ca şi stăpânul, dar acest lucru nu este adevărat în ochii oamenilor. Astfel, când oamenii cu mintea orientată spre materie şi fariseii l-au numit pe Stăpânul Casei „Beelzebub" (Prinţul Diavolilor), atunci cu cât mai mult vă vor critica pe voi toţi, cei care urmaţi adevărul revelat în Conştiinţa Christică".

„Deci NU vă temeţi de ei: pentru că nu există nimic din ceea ce este acoperit, care nu va fi descoperit; şi nimic din ceea ce este ascuns care să rămână necunoscut. Ceea ce vă spun eu pe întuneric, voi să spuneţi la lumină: şi ceea ce auziţi în ureche, să predicaţi de pe acoperişurile caselor."

(MATEI 10:26-27)

În cuvintele de mai sus Isus le spune discipolilor să că, chiar dacă ei trebuie să fie blânzi şi umili, urmând cursul minimei rezistenţe, în timpul campaniei de predicare, fugind de la un oraş la altul şi chiar dacă ei vor fi subiectul unei mari critici, ei ar trebui să vorbească fără frică despre marile adevăruri, chiar dacă expunerea lor şi noutatea poate evoca o teribilă critică din partea oamenilor cruzi, perverşi şi ignoranţi. De dragul adevăraţilor căutători, toate adevărurile ascunse trebuie revelate pentru beneficiul acestora.

„O, voi, preaiubiţii mei, fiţi blânzi, dar nu vă temeţi de critică, de dragul adevăraţilor căutători, pentru aceia care au conştiinţa trezită trebuie dezvăluite toate adevărurile care au fost acoperite privirii celor ignoranţi spiritual. Nu există înţelepciune care să rămână acoperită sau ascunsă pentru totdeauna de conştiinţa trezită şi de foamea spirituală a credinciosului. Toate lucrurile, toate adevărurile pe care oamenii întunecaţi din punct de vedere spiritual, ignoranţi nu le pot percepe, vor fi percepute de aceia care sunt dezvoltaţi în conştientizare-de-sine (auto-realizare). Toate adevărurile pe care vi le descriu eu vouă în întunericul secretului şi care sunt ascunse privirii tuturor vă cer să le dezvăluiţi cu lumina auto-cunoaşterii în aşa fel încât ceilalţi care sunt foarte avansaţi să le poată percepe cu înţelegere. Şi toate adevărurile pe care le auziţi de la mine şi toate adevărurile pe care le voi revela prin Inteligenţa mea Christică şi prin urechile voastre interioare intuitive, pentru uz public, le puteţi predica la toţi cu voce tare, fără distincţie."

Tu să vorbeşti în lumină

„Vă spun din nou că toate adevărurile esoterice pe care le vibrez în interiorul vostru în secretul sufletului vostru, trebuie să le trasmiteți celorlalte suflete care sunt în lumină sau deja avansate spiritual, din cauza karmei lor trecute bune; şi toate adevărurile generale pe care le auziți din cuvintele mele le puteți predica cu voce tare, din toate platformele, oriunde sunteți în privirea publicului."

Trebuie notat că Isus le cere discipolilor săi să împrăştie două categorii de învățături: prima - învățăturile înalte, ascunse, pentru oamenii avansați spiritual, selecționați; cea de a doua învățăturile generale – pentru publicul larg.

Puterea Legii Cosmice

„ŞI NU TE TEME DE CEI CARE OMOARĂ CORPUL, DAR NU SUNT CAPABILI SĂ OMOARE SUFLETUL; CI MAI DEGRABĂ TEME-TE DE CEL CARE POATE SĂ DISTRUGĂ DEOPOTRIVĂ SUFLETUL ŞI CORPUL ÎN IAD."

„Nu sunt două vrăbii vândute pe un bănuț? Şi nici una dintre ele nu va cădea pe pământ fără Tatăl tău, dar chiar firele de păr din capul tău sunt toate numărate. Nu te teme deci, pentru că eşti mult mai valoros decât multe vrăbii."

(MATEI 10:28-31)

În cele de mai sus Isus scoate în evidență că este un mare păcat dacă cineva, din teamă față de alt om, acționează împotriva legii cosmice şi astfel aduce dezastrul față de sine. Isus vorbeşte, de asemenea, de puterea lui Dumnezeu omniprezentă, a-tot-cunoscătoare care protejează şi apreciază munca munca credincioşilor care sunt martirizați de dragul adevărului.

"O, voi, discipoli preaiubiți, de dragul de a atinge imortalitatea, nu vă temeți, chiar dacă trebuie să vă sacrificați trupul. Sacrificiul trupului nu aduce distrugerea sufletului, dar sacrificiul unui principiu spiritual ar putea aduce dezastru sufletului şi corpului, deopotrivă. Nu vă temeți de cei care vă pot omorî corpul, dar fiți conștienți de Conştiința Cosmică care ți-a făcut să evolueze sufletul şi corpul şi care le poate dizolva înapoi în ea, din cauza propriei tale ignoranțe."

Când Isus vorbeşte despre Dumnezeu ca distrugând deopotrivă trupul şi sufletul, el vroia să spună că el are completa putere asupra corpurilor şi sufletelor tuturor creaturilor, aşa cum au putere regii asupra trupurilor supuşilor lor.

"Fiecare suflet este creat după imaginea lui Dumnezeu şi fiind astfel, este indestructibil. Persecuția poate distruge corpul omului, dar a acționa împotriva legilor adevărului afectează corpul, la fel ca şi sufletul în starea de după-moarte. Suferințele corpului se termină în moarte, dar agoniile care se acumulează din acțiunile rele ale unui individ viața unei entități continuă în suflet în starea de după-moarte. Vă avertizez, dragi discipoli, despre păcatele împotriva legilor sufletului, care sunt mai durabile decât erorile împotriva corpului. Iubiților, nu vă temeți de persecuțiile temporare pe o durată scurtă pe pământ, ci amintiți-vă conexiunea voastră cu Tatăl Ceresc a cărui conştiință este în interiorul vostru şi peste tot, chiar şi în vrăbiile nesemnificative care mor, care sunt vândute pe doi bănuți."

Tatăl Omniprezent

„Amintiți-vă că aveți de-a face cu acest Tată preaiubit veşnic grijuliu prin toată eternitatea.” Amintiți-vă că Dumnezeu este conştient în prezent, în trecut şi în viitor. El este conştient de fiecare fir de păr din capul tău; iar legea cosmică urmăreşte fiecare acțiune, bună sau rea sau indiferente, acțiunile nenumărate din viața ta încât îți poate da pur şi simplu rezultatul dorbândit. De aceea, nu vă temeți de cei care vă persecută, oprindu-vă astfel de la predicarea adevărului pentru că amintiți-vă viața şi acțiunile voastre ca şi copii ai lui Dumnezeu privesc pe Tatăl mai mult decât viața mecanică a două vrăbii care nu au karmă bună sau rea şi ale căror vieți deşi sunt nesemnificative, sunt bine supravegheate şi îngrijite de către El.”

Glosar

„Ei” - Oameni de lume; *„Omoară sufletul”* – dizolvă sufletul indestructibil; *„Teme-te de El”* – stai în respect, teamă şi uimire față de El; *„Cel care este capabil să distrugă deopotrivă sufletul şi corpul”* – Cel care este atotputernic şi prin Legea Sa cosmică a Cauzei şi Efectului poate dizolva sufletul şi corpul tău. *„În Iad”* – suferință auto-creată care arde ființa interioară precum şi sănătatea exterioară; *„Fără Tatăl tău”* – fără Conştiința Tatălui care este omniprezent, omniscient.

„ORICINE SE VA CONFESA MIE ÎN FAȚA OAMENILOR, LA FEL EU MĂ VOI CONFESA LUI ÎN FAȚA TATĂLUI MEU CARE ESTE ÎN CERURI, DAR ORICINE MĂ VA NEGA ÎN FAȚA OAMENILOR, LA FEL EU ÎL VOI NEGA PE EL ÎN FAȚA TATĂLUI CARE ESTE ÎN CERURI.”

(MATEI 10:32-33)

Promisiunea lui Christ de protecție eternă

„Oricine va admite că este în acord cu conştiința mea şi învățăturile mele în fața oamenilor orientați cu mintea spre materie şi cei care îl persecută mă vor găsi pe mine de asemenea în acord cu el şi eu voi vorbi cu Tatăl în privința luării sale în Regatul spațiului luminos al Său, chiar dacă are păcate sau o karmă rea. Fiecare suflet care va suferi moarte fizică drept consecință a faptului că a învățat pe alții adevărul meu, va descoperi că conştiința sa trece prin Inteligența Christică în Vibrația Cosmică în sfera Conştiinței Cosmice care există dincolo de întreaga vibrație creatoare.”

Negarea aduce pedeapsa

„Acel individ care va nega sau se va opri de la exercitarea Conştiinţei sale Christice şi trăirea întru Christ în faţa oamenilor orientaţi cu mintea înspre materie din cauza fricii de persecuţie, va descoperi atunci când el ajunge la starea-de-Inteligenţă-Christică de după moarte, plină de extaz, acea conştiinţă care slăbeşte în el (din cauza negării sale sale anterioare) şi astfel va fi împiedicat să rămână în Inteligenţa Christică sau să intre într-o stare mai-înaltă, starea-Dumnezeu-Tatăl sau Inteligenţa Cosmică care există dincolo de Conştiinţa Christică."

În cuvintele de mai înainte, Isus avertizează că, dacă orice discipol, după contactarea Inteligenţei Christice din interiorul lui însuşi, nu împărtăşeşte în mod deschis această conştiinţă cu ceilalţi din cauza fricii de persecuţie şi a egoismului, el va pierde această conştiinţă şi va fi incapabil să avanseze mai mult.

CAP. 15 ISUS EXPLICĂ DE CE IUBIREA DE DUMNEZEU TREBUIE SĂ FIE ÎNAINTEA IUBIRII DE FAMILIE

„Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ; nu am venit să aduc pacea, ci sabia. Pentru că am venit să despart pe fiul de tatăl şi pe fiică de mama sa şi pe noră de soacra sa. Şi omul va avea duşman chiar în casa lui. Cine iubeşte pe tatăl său sau pe mama sa mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Şi cel care iubeşte mai mult pe fiul sau pe fiică nu este vrednic de mine. ŞI CEL CARE NU-ŞI IA CRUCEA ŞI NU MĂ URMEAZĂ, NU ESTE VREDNIC DE MINE."

(MATEI 10:34-28)

„O, voi, preaiubiți discipoli, să nu vă gândiți că am venit să aduc o pace materială în viața pământească. Nu am venit să dau fericire materială de scurtă durată, ci să dau sufletului spiritual, curajos o sabie a înțelepciunii şi auto-controlului cu două tăişuri prin care el poate distruge plăcerea materială şi tentația sau orice influență rea a familiei care poate obstrucționa sufletul său să atingă fericirea veşnică şi eliberarea spirituală."

„Adevărul etern pe care îl predic şi care este manifestat în interiorul tău va afecta în mod variat pe oamenii cu o karmă bună sau rea, astfel încât un credincios bun de-al meu s-ar putea să nu fie de acord cu tatăl său cu mintea orientată spre materie sau fiica saturată de Conştiință Christică s-ar putea să nu fie în acord cu mama sa nespirituală, iar nora spirituală s-ar putea să acționeze împotriva dorințelor materiale ale soacrei sale, iar un om care se bucură de extazul în Conştiință Christică şi în meditație s-ar putea să descopere că membri propriei sale familii materiale acționează împotriva lui, din cauza karmei şi tendințelor lor rele."

Părinți dăruiți de Dumnezeu

„Din moment ce părinții sunt dăruiți de Dumnezeu unui credincios, credinciosul nu trebuie să-i iubească în mod material încât să uite să-l iubească pe Tatăl Ceresc. Credinciosul care îşi iubeşte fiul sau fiica mai mult decât pe Dumnezeu şi uită să mediteze la El, nu este vrednic să-l simtă pe Dumnezeu şi să-l cunoască ca pe singurul mare Iubit Cosmic. Cel care nu este pregătit să-şi păstreze pacea Christică a meditației în toate momentele, în timpul crucificării prin calm în fața lipsei de liniște, prin auto-control față de tentații, prin loialitate divină în fața persecuției, nu merită să-şi păstreze Conştiința Christică din viața pământească în viața eternă."

Trebuie notat în mod special că Isus nu vroia să spună că învățăturile sale nu vor aduce pace în viața familiei, împotriva membrilor familiei care caută adevărul, dar el îi avertizează pe membri familiei să nu rămână cufundați în ignoranța unei vieți materiale, ci să ia sabia înțelepciunii ca să distrugă toată deşertăciunea lumească.

Isus continuă spunând că, dacă un credincios descoperă că membri familiei sale caută să-l abată de la țelurile sale sau să-l obstrucționeze de la a cultiva conştiința-Dumnezeu, el nu ar trebui să le permită acest lucru, ci ar trebui să continue să-şi dezvolte conştiința sa divină. Isus reaminteşte credinciosului că el trebuie să culeagă roadele propriilor sale acțiuni şi nu ar

trebui să lase familia pământească, din cauza perversității acesteia, să-l întoarcă împotriva Tatălui. Isus indică faptul că aceia care depăşesc toate obstacolele ca să ajungă la împlinirea de sine (n.t. sau auto-realizare) crează o karmă şi tendințe bune care în mod automat îi vor conduce spre atingerea Conştiinței Cosmice.

Glosar

„Nu pace, ci o sabie.” Nu o pace pământească, ci putere şi hotărâre divine. *„A despărți pe un om de tatăl său”*. A întări pe un om spiritual să reziste împotriva influenței unui tată nespiritual. *„Şi cel care iubeşte pe tatăl sau pe mama sa mai mult decât pe mine.”* Cel care iubeşte creaturile lui Dumnezeu mai mult decât pe Dumnezeu, nu merită să-l cunoască pe El. *„Cel care nu ia această cruce.”* Nu luptă cu tentațiile cu auto-disciplina. *„Mă urmează.”* Urmează mintea din planul simțurilor spre steaua Conştiinței Christice în meditație.

Fericirea materială nu este durabilă

„CEL CARE ÎŞI GĂSEŞTE VIAȚA, O VA PIERDE: ŞI CEL CARE ÎŞI VA PIERDE VIAȚA DE DRAGUL MEU, O VA GĂSI. Cel care vă primeşte pe voi, mă primeşte pe mine, şi cei care mă primesc pe mine, îl primesc pe cel care m-a trimis. Cel care primeşte un profet în numele unui profet va primi răsplata unui profet, iar cel care va primi un om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit. Şi oricine va da de băut celor mici o cană de apă rece numai în numele unui discipol, el nu-şi va pierde răsplata.”

(MATEI 10:39-42)

„O persoană care este în armonie cu un profet sau cu un om virtuos (n.t. neprihănit) sau cu vibrația numelui unui discipol şi care acționează cu milă, va primi calități profetice sau virtute sau milă divină, respectiv în conformitate cu meritele acțiunilor sale.”

„Cel care găseşte fericirea materială în viața sa, va pierde această fericire în moarte, iar cel care pierde fericirea materială a vieții sale ca să găsească Extazul Christic, va găsi fericirea eternă. Cel care este în armonie cu discipolii acordați cu Christ, este automat în acord cu Conştiința Christică. Şi cel care poate primi Inteligența Christică în conştiința expansionată, este în acord cu Conştiința Cosmică – din care emană Conştiința Christică.”

„O, voi, discipoli, amintiți-vă că cel care descoperă numai plăceri materiale ale vieții sale lumeşti, va pierde bucuriile divine ascunse după aceasta. De asemenea, cel care găseşte bucuria cosmică a meditației în viață, îşi pierde dorința de a fi ataşat de plăcerile vieții materiale. Cel care îşi pierde dorința pentru o viață materială ca să găsească Inteligența Christică din interior, va descoperi bucuriile veşnice ascunse în spatele vieții materiale. Acel credincios care renunță la plăcerile trupului pentru a simți bucuria mereu nouă simțită în extaz cu Conştiința Christică în meditație, va descoperi că toată prosperitatea şi plăcerile materiale vor fi adăugate la ea. Cel care abandonează bucuria pământeană pentru fericirea lui Dumnezeu, va descoperi şi fericirea pământeană, dar cel care caută doar fericirea materială, o va pierde pentru că aceasta are o natură de o durată scurtă.”

În acord cu Conştiinţa Christică

Acei credincioşi care sunt în acord cu conştiinţa voastră, preaiubiţii mei discipoli, vor contacta Conştiinţa Christică din interiorul lor în mod gradual, prin ajutorul vostru şi prin meditaţie. Cei care sunt capabili să fie una (n.t. să vibreze la unison) cu Conştiinţa Christică în toată creaţia vibratorie prin meditaţie profundă şi îşi vor disciplina vieţile sub tutela voastră, în final vor fi capabili să fie una cu Conştiinţa Cosmică de dincolo de creaţie, a cărui reflecţie este prezentă în Inteligenţa Christică din interiorul meu. Cel care primeşte în intuiţia sa conştiinţa discipolului, va cunoaşte Inteligenţa Christică. Acea persoană care simte Inteligenţa Christică în meditaţie, va realiza în final Dumnezeu Tatăl care este reflectat ca Fiul sau Inteligenţa Christică.

„Praiubiţilor, trebuie să înţelegeţi că credinciosul care şi-a expansionat în mod suprem conştiinţa sa prin meditaţie ca să primească Conştiinţa Christică sau conştiinţa unui profet, va fi în acord cu întreaga creaţie vibratorie şi cel care se pune pe sine în acord cu conştiinţa unui om virtuos şi trăieşte viaţa sa proprie în conformitate cu Legea Cauzei şi Efectului, va fi un om virtuos. Şi cel care dă chiar şi o cană de apă rece celui însetat sau o cană de înţelepciune rece, primită de la oricare din discipolii mei pentru a potoli setea copiilor mici pe calea spre Dumnezeu, va descoperi o karmă bună şi tendinţe cereşti care în final îl vor urca spre Conştiinţa Christică.”

Paralelism cu Gita

Aceste cuvinte ale lui Isus Christos au un remarcabil paralelism cu câteva dintre cuvintele din Bhagavad Gita. Gita spune: *„acei indivizi care se roagă la diferite zeităţi şi diferite idealuri, ating ce-şi doresc, dar acei credincioşi care Mă vor pe Mine (Dumnezeu), vin la Mine. Isus a vrut să spună, de asemenea, că toate acţiunile bune sunt răsplătite, iar adepţii diferitelor forme de virtute ating obiectivele lor conform dorinţelor lor fireşti. Dar cei care sunt în acord cu profetul sau vor să dobândească starea-de-Christ, îşi ating ţelul şi devin profeţi ca-şi-Christ, conform dorinţei inimii lor.”*

Glosar

„Îşi găseşte viaţa.” Îşi stabileşte ca ţel în viaţă fericirea materială. *„O pierde.”* Îşi pierde fericirea materială prin moarte. *„Îşi pierde viaţa de dragul meu.”* Sacrifică plăcerile materiale ale sale pentru a contacta Conştiinţa Christică extatică în meditaţie. *„O găseşte.”* Găseşte fericirea eternă. *„Primeşte pe cel care m-a trimis.”* Este în acord cu Conştiinţa Cosmică care reflectă Conştiinţa Christică prezentă în toată creaţia. *„Primeşte.”* Păstrează înţelepciunea prin expansionarea capacităţii conştiinţei sale. *„Primeşte un profet.”* Este în acord cu conştiinţa unui profet. *„Răsplata unui profet.”* Înţelepciunea cu care este răsplătit un profet. *„Răsplata unui om neprihănit (n.t. virtuos).”* Răsplata unei vieţi virtuoase, fericite, care vine de la un om virtuos. *„Cei mici.”* Începătorii pe calea spirituală. *„O cană de apă rece.”* Măsura înţelepciunii reci care potoleşte setea pârjolitoare a dorinţelor materiale. *„În*

numele unui discipol." Prin vibrațiile spirituale ale unui discipol. *„Nu-şi pierde defel răsplata."* Nu va pierde rezultatul sau karma benefică a acțiunilor sale bune.

Serviciul real adus umanității de către discipol

„Şi ei au ieşit şi au predicat că oamenii ar trebui să se căiască. Şi ei au scos afară mulți diavoli şi au uns cu ulei mulți bolnavi şi i-au vindecat."

(MARCU 6:12-13)

Discipolii au predicat despre vibrațiile Conştiinței-Dumnezeu care a venit prin Isus şi a cerut oamenilor să se căiască şi să se elibereze de ataşamentele lor materiale astfel încât să se poată atinge conştiința-Dumnezeu prin trezire spirituală. Discipolii, prin puterea voinței lor dezvoltate, au eliberat pe oameni de obsesii şi au vindecat mulți oameni bolnavi de boli variate, ungându-i cu ulei. Aceste servicii arată în mod distinct că discipolii erau mai mult decât produsele unei şcoli teologice; ei erau predicatori care cu adevărat trăiau adevărul în viața lor (n.t. învățăturile lui Isus) şi astfel, prin exemplele spirituale au făcut un mare bine omenirii vindecând corpurile de bolile fizice, iar sufletele de ignoranță. Ei se deosebeau de studenții moderni la Teologie, care, doar prin virtutea unei licențe ecleziastice, încearcă să predice adevărul altora din ce-au învățat din carte şi nu din trăirea în realitate a adevărului în fapt, în viață.

„Şi apostolii s-au adunat la Isus şi i-au spus şi ce au făcut şi ce au învățat pe oameni. Şi Isus a spus: „Veniți singuri la o parte într-unloc pustiu şi odihniți-vă puțin" pentru că erau mulți care veneau şi plecau şi ei nu aveau vreme nici să mănânce."

(MARCU 6:30-31)

„O, voi, preaiubiți discipoli, împărțiți mulțimea şi veniți voi înşivă în tăcerea unui loc deşertic. Şi relaxați-vă acolo şi reîncărcați-vă pe voi cu Conştiința-Dumnezeu înainte să mai mergeți să mai predicați."

Necesitatea de comuniune cu Dumnezeu înainte şi după predică

Cele spuse de Isus mai înainte sunt extrem de importante în conexiune cu predicarea mesajul divin. Isus a evidențiat că discipolii ar trebui întotdeauna să fie echipați cu conştiință divină prin meditație profundă înainte să predice despre Evanghelia conştiinței-Dumnezeu şi de asemenea, după ce ei au terminat de predicat şi s-au simțit epuizați din punct de vedere spiritual, când ei ar trebui din nou să se retragă în locuri tăcute şi să se încarce pe ei înşişi cu Conştiința- Dumnezeu. Preotul modern, în loc să piardă vremea citind o grămadă de cărți în pregătirea predicii de duminică, ar trebui să mediteze foarte profund şi să aibă un contact extatic cu Dumnezeu înainte şi după fiecare predică de duminică.

CAP.16 VEDERILE MAEŞTRILOR ASUPRA DIETEI – LEGILE PRIN CARE ISUS A REALIZAT MIRACOLELE DE A HRĂNI O MULȚIME ŞI DE A MERGE PE APĂ – CE VROIA SĂ SPUNĂ ISUS PRIN CREDINȚĂ

„După aceste lucruri Isus a trecut Marea Galileei, care este Marea (n.t. Lacul Tiberias) Tiberias. Şi o mare mulțime l-a urmat din cauză că ei au văzut miracolele pe care le-a făcut asupra lor atunci când erau bolnavi. Şi Isus s-a urcat pe un munte şi stătea acolo cu discipolii săi. Paştele praznicului Iudeilor era aproape. Când şi-a ridicat Isus ochii şi a văzut marea mulțime care venea la el i-a spus lui Filip: „De unde ar trebui să cumpărăm pâine, ca aceştia să şpoată mânca?”Spunea aceste lucruri ca să-l probeze, pentru că ştia ce are de gând să facă. Filip i-a răspuns: „Pâinile pe care le-am putea cumpăra de două sute de lei nu sunt suficiente pentru ei, ca fiecare să ia câte puțin din ele.” Unul dintre discipoli, Andrei, fratele lui Simion Petru i-a spus lui: „Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz şi doi peşti: dar ce sunt acestea pentru atâția?””

„Isus a spus: „Spuneți oamenilor să stea aşezați. ” În acel loc era multă iarbă. Şi oamenii s-au aşezat, în număr de aproximativ cinci mii. Şi Isus a luat pâinile şi a mulțumit şi când a mulțumit, el le-a distribuit discipolilor, iar discipolii le-au împărțit celor care stăteau jos; şi de asemenea, le-a dat din peşti cât au vrut. Când s-au săturat, el le-a spus discipolilor săi: „Adunați fragmentele care au rămas, ca nimic să nu se piardă.” De aceea, ei le-au adunat pe ele împreună şi au umplut doisprezece coşuri cu fragmentele celor cinci pâini de orz care au rămas de la cei care au mâncat, după ce au mâncat toți.”

(IOAN 6:1-13)

Este evident că, conform obiceiului din acele vremuri, Isus nu a susținut vegetarianismul strict din moment ce mânca deseori cu discipolii săi pescari şi aici el a distribuit cei doi peşti pentru a hrăni mulțimea.

Dieta vegetariană pentru disciplina spirituală

Este adevărat că cei care se află în starea de disciplină spirituală ar trebui să favorizeze o dietă vegetariană. Dar pentru Marii Maeştri, când ei au atins Conştiința-Dumnezeu, a mânca peşte era de mică însemnătate, pentru că ei priveau întreaga lume ca pe nimic altceva decât manifestarea ideii lui Dumnezeu. Pentru ei, toate formele de experiențe fizice nu sunt altceva decât diferite acte ale conştiinței sub influența visului cosmic. Când un om visează că el stă la masa de cină mâncând peşte, carne, ouă sau legume, el simte diferit conform gustului şi diferitelor efecte sau diferite mâncăruri asupra palatului (n.t. cerul gurii) din vis şi al stomacului din vis şi al corpului din vis, dar când el se trezeşte din vis, ei descoperă că peştele din vis şi legumele din vis nu erau nimic decât idei diferite şi experiență mentală.

Pentru un om cu realizare, însăşi conştiința de a acorda realitate oricărei forme de dietă este o iluzie. Când se trezeşte din iluzia visului cosmosului, el realizează că el este Spiritul şi niciodată nu a mâncat nimic şi nici nu a avut nici o experiență fizică sau corp cu excepția conştiinței în vis.

În acest moment ar trebui amintit cu strictețe că conştiința corpului sau diferitele forme de a mânca şi diferitele efecte asupra corpului nu trebuiesc negate cu ignoranță, aşa cum suntem învățați de anumiți ortodocşi credincioşi ai minții. În loc să ne petrecem vremea în privința iluziei non-existenței corpului, în acelaşi timp stimulând iluzia prin a mânca şi toate formele de activități conectate cu corpul, o persoană ar trebui să-şi petreacă timpul în contact cu Dumnezeu. Când acel individ dobândeşte extaz spiritual şi devine treaz în conştiința-Dumnezeu, el va descoperi că universul cu toate experiențele sale nu este visul lui, ci visul lui Dumnezeu, care visează prin el.

De aici toți aspiranții spirituali trebuie mai întâi să-şi conducă o viață de disciplină spirituală, observând dieta vegetariană mai sănătoasă şi meditând la Dumnezeu şi nu pretinzând a fi oameni de mare realizare care sunt deasupra regulilor obişnuite ale vieții fizice.

Reguli în privința postului

Isus a spus înainte că el, mirele, - *Maestrul divin - şi discipolii săi nu trebuiau să postească* în ziua de Sabbath *pentru că ei erau saturați deja cu conştiință divină* şi *nu aveau nevoie să postească pentru a se ridica deasupra conştiinței corpului*. Dar Isus a spus, de asemenea, că atunci când el va fi luat şi când vibrația sa spirituală nu va mai fi prezentă fizic, discipolii vor trebui să postească şi să ducă o viață de disciplină strictă.

Isus nu putea să ceară foarte uşor mulțimii să trăiască cu legume, din cauză că existau foarte puține legume care creşteau în Asia Minor şi în locurile deşertice în care el predica. Isus a văzut că lucru cel mai măreț pe crae-l putea el face era să-i sature pe oameni cu conştiința-Dumnezeu şi când ei vor deveni ca-Dumnezeu, ei vor şti ce să mănânce.

Isus întotdeauna a căutat confortul oamenilor, deci i-apus pe ei să stea câte cincizeci pe iarba verde. Lui Isus îi plăcea ordinea, ceea ce este arătat prin faptul că a aranjat mulțimea pe grupuri. Sfântul Luca, raprtând miracolul Păinilor şi al Peştilor, ne spune: „Şi el a spus disicipolilor săi: „Faceți-i să stea câte cincizeci într-o grămadă.””

Când oamenii s-au aşezat confortabil pe iarbă, primind un anumit magnetism de la pământ, Isus a luat cele cinci pâinişi peşti şi a mulțumit lui Dumnezeu şi, căutând regiunea astrală prin ochiul său spiritual, el a încărcat cele cinci pâini şi doi peşti cu energie condensată, astfel încât acestea au conținut în formele lor mici suficientă energie ca să satisfacă foamea a cinci mii de oameni.

Isus a aruncat, de asemenea, energia lui cosmică în stomacurile flămânde ale mulțimilor, făcându-le pe ele să realizeze că au suficientă energie în creier şi în trup pentru a satisface toată foamea corpului şi a alimenta lipsa energiei experimentată în timpul stării de foame. Astfel a fost hrănită mulțimea cu cinci pâini şi doi peşti.

Dacă un mic picurător este conectat la un mare rezervor de apă, picurătorul va continua să picure câte o picătură de apă la o anumită perioadă de timp. Dacă mii de persoane ar bea picăturile de apă care vin prin picurător câte una la o anumită perioadă de timp, ele s-ar sătura, chiar dacă apa ar veni în picături mici, dar continue. Apa venind în picături mici este suficientă pentru a potoli setea a nenumărați oameni. Cele cinci pâini şi doi peşti au fost rupte în mici fragmente dar în interior erau ca apa încărcată în mod continuu cu energie cosmică,

astfel încât continuau să se materializeze pe ele însele în diferite firmituri de pâine şi de peşte conform ordinului divin al lui Isus.

Primele fiinţe umane, numite în mod simbolic Adam şi Eva, au fost materializate conform voinţei lui Dumnezeu, dar mai târziu ele s-au reprodus pe ele însele prin mediul creaţiei prin sex. În mod similar, deşi pâinea este făcută de om şi peştele este prins de el din ocean sau din lac, el uită că cerealele originale sau peştele şi toate lucrurile au fost create de puterea voinţei şi energia creativă specială a lui Dumnezeu.

Isus avea puterea lui Dumnezeu

Isus, având puterea lui Dumnezeu, putea să creeze orice oricând. Isus putea să comande energiei cosmice să se condenseze în electroni, protoni, atomi şi molecule de orice fel, de orice densitate şi gravitaţie specifică. Astfel, Isus continua să materializeze fragmente de peşti şi de pâine, pe măsură ce ele erau folosite; de asemenea, prin energia sa magnetică el a încărcat mulţimea cu suficientă energie ca ei să se simtă satisfăcuţi după ce au mâncat micile bucăţi de pâine.

Isus avea această putere de un teribil magnetism prin care el putea să facă ca cinci mii de oameni să se gândească şi să simtă că ei sunt satisfăcuţi de faptul că au mâncat câteva fărâme de pâine şi de peşte. Astfel de miracole mentale au fost realizate, de asemenea, de lucrători ai miracolelor din India. Trebuie amintit că sentimentul foamei poate fi înlăturat de la un individ sau de la mai mulţi indivizi prin sugestia unei voinţe puternice.

Isus a fost un om de o mare precizie

Isus a spus discipolilor săi: „adunaţi fragmentele care rămân, ca nimic să nu se piardă.”

Este evident în mod clar că în spusele de mai sus ale lui Isus că el a multiplicat în realitate firmiturile de pâine şi de peşti prin energia cosmică, astfel încât cei cinci mii de oameni au fost hrăniţi, s-au umplut doisprezece coşuri de pâine cu fragmente de pâine de orz şi peşti. Vedem, de asemenea, că Isus era un om de o mare exactitate şi precizie. El a învăţat pe discipolii săi să fie economi şi să nu risipească pâinea lui Dumnezeu şi pâinea creată de Dumnezeu. Isus a cerut în mod special discipolilor să adune fragmentele de pâine şi de peşte deoarece ele erau creaţii speciale ale lui Dumnezeu cu această ocazie.

„Atunci aceşti oameni, când au văzut miracolul pe care l-a făcut Isus, au spus: este adevărat că acesta este profetul care trebuia să vină pe lume. Când Isus a perceput că ei vor veni şi-l vor lua cu forţa, ca să-l facă rege, el a plecat din nou pe un munte, singur.”

(IOAN 6:14-15)

Isus nu a vrut niciodată să fie rege al unui regat material temporar, pentru că el era deja Prinţul Universului, fiind una cu Tatăl şi astfel un adevărat rege al tuturor regatelor de pe pământ.

„Şi imediat Isus i-a constrâns pe discipoli să urce pe o corabie şi să meargă înaintea lui pe celălalt mal pe când el a trimis mulțimile departe. Şi când a trimis mulțimile departe, el a urcat pe un munte îndepărtat să se roage: şi când a venit seara, el era acolo singur."

(MATEI 14:22-23)

Faptul că Isus a mers departe să se roage arată că el încerca încă să se dezvolte în Spirit. Când este dobândită ultima stare, starea finală de realizare-Dumnezeu nu mai există necesitatea rugăciunii pentru că atunci persoana devine întotdeauna una cu Dumnezeu, indiferent dacă persoana este într-un loc solitar sau într-o mulțime. Dumnezeu nu are nevoie să se roage sau să mediteze pentru că El este omniprezent şi nu caută nimic dincolo de El Însuşi. El este absorbit în bucuria Sa şi nu are nevoie să atingă nici o stare mai înaltă decât propria Sa conştiință.

Evoluția noastră depinde de distanța față de Dumnezeu

Toate celelalte ființe care au ieşit din Dumnezeu în materie se pot apropia mai aproape şi mai aproape de regatul lui Dumnezeu prin renunțarea la rătăcirile şi dorințele risipitoare în țara materiei. Sufletele sunt mai mult sau mai puțin avansate conform distanțelor variate care există între ele şi Dumnezeu în timpul călătoriei de întoarcere înapoi acasă la El. Chiar şi lui Isus, după trecerea sa, i-au trebuit trei zile pentru a medita şi a semințele acțiunilor sale (karma) rămasă din încarnările sale trecute şi de asemenea să lucreze la păcatele discipolilor săi şi a credincioşilor pentru care el a luat asupra sa ispăşirea.

„Dar corabia era acum în mijlocul mării, agitată de valuri; pentru că vântul era contrar. Şi în al patrule cart (n.t. pază) de noapte Isus a venit la ei, mergând pe mare. Şi când discipolii l-au văzut pe el mergând pe mare, ei au fost tulburați, spunând: „este un spirit"; şi ei au început să țipe de spaimă. Dar imediat Isus le-a vorbit: „Bucurați-vă, eu sunt, nu vă temeți.""

„Şi Petru i-a răspuns şi i-a spus: „Doamne, dacă eşti tu, fă-mă să stau lângă tine pe apă." Şi el a spus: „Vino." Şi când Petru s-a dat jos de pe corabie, el a mers pe apă, ca să meargă la Isus. Dar când el a văzut vântul turbulent, el s-a temut şi a început să se scufunde şi a țipat spuând: „Doamne, salvează-mă" Şi imediat Isus l-a strâns de mână şi l-a prins şi a spus: „O, tu cu credință puțină, de ce te-ai îndoit?" Şi când ei s-au întors la corabie, vântul s-a oprit. Atunci cei care erau în corabie au venit şi s-au rugat de el, spunând: „Tu eşti cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.""

(MATEI 14:24-33)

„Bucură-te că eşti capabil să fii martorul miracolului lui Dumnezeu care lucrează prin mine, că eu cu corpul meu solid pot merge pe apă şi pot vorbi cu voi. Eu sunt, acelaşi pe care l-ai văzut, cu acelaşi corp fizic. Spiritul din mine este Salvatorul de toate necazurile pământeşti. De ce ar trebui să te temi de mine?"

Marii yoghini pot face toate miracolele

Aparența lui Isus mergând peste ape la vederea discipolilor săi este un miracol care poate fi realizat de către marii yoghini care înțeleg relația minții şi compoziția electronică a corpului.

Când un om cu realizare desoperă că întregul cosmos este visul lui Dumnezeu şi toată materia este alcătuită din electroni şi din protoni şi din unde de lumină, el descoperă că se poate ridica deasupra legilor obişnuite ale materiei. Corpul său făcut din lumină nu se poate înneca în oceanul, de asemenea, făcut din lumină.

Corpul unui om obişnuit se înnează în apă, pentru că el nu înțelege că corpul său este făcut din aceeaşi substanță ca şi apa. Dacă un om se înnează în somn, el va simți starea de sufocare a înnecului în starea de somn. Dar cât timp el visa că corpul său din vis se înnează în oceanul din vis, **dacă ar fi ştiut arta schimbării sau a controlării visului la dorință, atunci el ar fi putut, de asemenea, să-şi privească corpul din vis plutind în siguranță în apele din vis prin schimbarea gândurilor din vis**.

Arta materializării imaginației noastre

În mod obişnuit, o ființă poate să-şi imagineze sau să vizualizeze un corp solid mergând peste apele lichide ale unui ocean. Dar dacă acea persoană se poate concentra profund şi-şi poate materializa imaginația ei, ea poate visa sau vedea o viziune a corpului său mergând pe apă.

Isus, fiind în acord cu Dumnezeu, ştia că Cosmosul este făcut din diferite idei-vis materializate ale lui Dumnezeu. El a văzut că discipolii săi vâsleau pe un ocean de vis şi el a văzut că corpul său se afla, de asemenea, în vis. Cunoscând arta creării sau dizolvării visului cosmic, el a făcut ca discipolii care se aflau sub iluzia unui vis cosmic să vadă o imagine cosmică a corpului său plimbându-se pe ocean.

Un pahar de lapte se va dizolva într-un galon de apă, dar dacă laptele lichid a fost înghețat, el va pluti. Isus, cunoscând relația de voință şi corp ca şi valuri ale visului diferențiate, sau valuri electromagnetice diferite, putea face orice cu corpul său în relație cu toată materia prin simpla voință. Prin puterea voinței el a schimbat greutatea specifică sau compoziția electronică a corpului şi l-a făcut să plutească pe apă.

Material de fier

Dacă o mică bucată de plută este legată de o piesă grea din fier, ea se va scufunda într-o oală de apă, dar dacă fierul a fost separat de plută, pluta va pluti la suprafața apei. În mod asemănător, corpul este supraîncărcat cu fierul conştiinței materiale. De aceea el se înnează în apă. Când conştiința materială este separată de corp prin meditație, atunci corpul poate pluti pe apă sau se poate plimba sau poate zbura la voință. Într-un vis, când o persoană priveşte un corp din vis care se înnează într-un ocean de vis, ea poate – prin arta schimbării viselor – să vadă că corpul din vis plutește sigur pe valurile din vis. Aşa cum un om îşi poate schimba gândurile sale, tot aşa un super-om îşi poate schimba experiențele în lume, doar prin schimbarea convingerilor sale intuitive.

Petru, prin puterea credinţei sau prin concentrare mentală a devenit în acord cu Conştiinţa Christică, eliberat de orice vis material al materiei. Astfel, Petru, cum a ieşit din corabie, a putut merge pe apă pe măsură ce se apropia de Isus Christos. Dar când Petru s-a concentrat asupra vântului care urla, el a uitat de conştiinţa sa divină. Obiceiul său de a privi materia ca şi cum ar fi reală s-a întors în mintea sa şi imediat el a simţit corpul său înnecându-se. Petru a strigat: „Doamne, salvează-mă!" Şi imediat Isus a întins mâna şi l-a prins şi i-a spus: „O, TU CU PUŢINĂ CREDINŢĂ, DE CE TE-AI ÎNDOIT?".

Ce vroia să spună Isus prin credinţă

„O, tu, Petru, de ce ţi-ai micşorat credinţa şi conştiinţa mică, contrazicându-le şi conducându-le afară de conştiinţa obişnuită a materiei?" Isus îi spune lui Petru că el ar trebui să-şi menţină mereu conştiinţa cosmică nemişcată (n.t. sau fixată) şi nu s-o amăgească cu conştiinţa materiei adusă prin intermediul canalului obişnuinţei sau a îndoielii. Prin credinţă sau convingere fixată că Dumnezeu întreg este unul poţi ieşi din conştiinţa materiei.

Ar trebui înţeles în mod strict că Isus nu înţelegea prin credinţă simpla credinţă spirituală care se evaporă la cel mai mic contact cu îndoiala. Isus s povestit în altă parte că recolta era mare şi că erau puţini lucrători care s-o prin meditaţie, astfel încât culeagă. Aceasta înseamnă că Conştiinţa-Dumnezeu şi puterile sale sunt nelimitate, dar există câţiva oameni care în mod neşovăielnic se dezvoltă pe sine astfel încât ei îşi pot forma o convingere neclintită despre natura lui Dumnezeu atot-puternică.

O persoană care este întotdeauna conştientă de corpul său, nu este întotdeauna conştientă de Spirit. În timpul somnului conştiinţa corpului este în mod forţat şi temporar scoasă afară din suflet. Dar în timpul meditaţiei conştiinţa corpului este îndepărtată în mod conştient, iar în timpul extazului atins prin meditaţia profundă vine o credinţă sau realizarea mentală profundă despre natura imaterială, electrică şi mentală a corpului. Cu cât este mai mare omul pe cale spirituală, cu atât mai mare este credinţa sau convingerea născută în timpul meditaţiei despre natura imaterială a materiei şi propriul său corp.

Când Isus l-a certat pe Petru pentru pierderea credinţei în timpul când el mergea pe apă, el a vrut să spună: „O, Petru, de ce ţi-ai diminuat tu credinţa stimulată de Conştiinţa-Christică născută-din-intuiţie sau auto-realizarea şi ţi-ai reînsufleţit conştiinţa materiei prin îndoială?"

CAP. 17 ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE A SPUSELOR LUI ISUS:

„EU SUNT PÂINEA VIEȚII

CEL CARE VINE DUPĂ MINE

NU VA FLĂMÂNZI VREODATĂ” –

CONŞTIINȚA CHRISTICĂ – SINGURA MANNA ADEVĂRATĂ

„În ziua următoare, când oamenii care au stat pe malul celălalt al mării (n.t. Lacul Tiberias) au văzut că nu mai era o altă corabie acolo, decât una în care discipolii au intrat, dar Isus nu a intrat cu discipolii săi în corabie, iar discipolii au plecat singuri. (Cu toate acestea au venit alte corăbii în Tiberias noaptea, în locul unde ei au mâncat pâine, după ce Domnul a mulțumit.)”

„Când oamenii au văzut că Isus nu era acolo şi nici discipolii săi, ei au navigat şi au venit la Capernaum, căutându-l pe Isus. Şi când ei l-au găsit, pe celălalt mal al mării, ei i-au spus lui: „Învățătorule, când ai venit aici?” Isus le-a răspuns lor şi a spus: „Adevărat, adevărat vă spun eu vouă, voi mă căutați nu din cauză că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâine şi v-ați săturat. Nu lucrați pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veşnică şi pe care v-a dat-o Fiul Omului: căci Tatăl, adică însuşi Dumnezeu l-a însemnat cu pecetea lui.”

(IOAN 6:22-28)

Isus a spus: „Adevărul adevărat vi-l spun vouă, simțind gândurile voastre în interiorul meu, descopăr că voi mă căutați pe mine nu din cauza miracolelor mele divine ridicate ca voi să-l vedeți pe Dumnezeu prin mine, ci pentru că sunteți mai interesați să vă potoliți foamea prin pâinile produse în mod divin, pe care voi le-ați mâncat până v-ați săturat. Este o prostie ca voi să vă concentrați şi să vă folosiți tot timpul gândindu-vă la mâncarea perisabilă pentru a susține un corp perisabil.”

„Ar trebui să căutați înțelepciunea divină şi extazul mereu nou folosit în meditație, care, odată dobândit, va rămâne şi vă va ajuta să vă hrăniți viața până când devine nemuritoare. Spiritul din interiorul Fiului Omului sau corpul meu poate să vă învețe cum să căutați pâinea divină a înțelepciunii ca vă poate face viața veşnică. Dumnezeu Tatăl transcedental a păstrat pâinea divinei înțelepciuni care dă-salvare, care crează-imortalitate - ascunsă în Inteligența Christică pe care voi o puteți contacta în meditație urmând învățăturile prin mine.”

Mâncarea sau Substanța

Oricine care a vizitat Ierusalimul şi teritoriul deşertic înconjurător, va descoperi că oamenii trăiau în principal din pâine şi carne şi foarte puțin din legume. Isus foloseşte

cuvântul „carne” deoarece carnea era una dintre mâncărurile principale ale oamenilor care trăiau în această țară.

Dar cuvântul *„carne”* nu este folosit de fiecare dată de către Isus pentru a semnifica carnea unui animal. El folosea cuvântul *„carne”* în principal pentru a semnifica *„substanță”*.

Glosar

„Mâncarea pieritoare” – Mâncarea care este perisabilă. *„Mâncarea care rămâne”* – extazul Divin şi înțelepciunea care satisfac pentru totdeauna sufletul şi are nutrienții săi nepieritori. *„Pecetluit (însemnat cu pecetea)”*. Dumnezeu a însemnat cu pecetea toate secretele şi puterile în Conştiința Christică a lui Isus să fie date tuturor credincioşilor care meditează la sufletul din interior.

„Şi ei i-au spus lui: „CE AR TREBUI SĂ FACEM CA SĂ PUTEM LUCRA LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU?” Isus le-a răspuns şi le-a spus lor: „ACEASTA ESTE LUCRAREA LUI DUMNEZEU, CA VOI SĂ CREDEȚI ÎN EL, PE CARE L-A TRIMIS.””

(IOAN 6:28-29)

„Când oamenii suferă şi când credincioşii de pe pământ îşi trimit sufletul să cheme pe Dumnezeu, atunci El lucrează şi răspunde trimițând un fiu avansat spiritual, divin, ca mine, care prin viața sa spirituală exemplară îi poate învăța pe oameni să fie ca şi Dumnezeu şi să lucreze lucrarea lui Dumnezeu în propriile lor vieți.”

Dumnezeu îşi trimite mesagerul special

În cele precedente, Isus din nou spune că căutătorii spirituali obişnuiți vin în contact cu cărțile divine sau cu învățătorii obişnuiți prin chemarea lor interioară, dar când un credincios este extrem de nerăbdător să-l cunoască pe Dumnezeu, atunci un mesager special sau un Guru-Perceptor avansat ajunge ca un răspuns divin la cererea sufletului.

Acesta este motivul pentru care Isus indică în mod subtil că oricine care vrea să fie în realitate ca Dumnezeu şi lucrează la adevărul Său în viața sa, trebuie să urmeze pe cineva care a făcut deja un efort şi a atins deja Conştiința Dumnezeu. El a re-accentuat că oricine care doreşte să lucreze ca Dumnezeu, trebuie să facă aceasta prin cineva care îl cuoaşte deja pe Dumnezeu. Acesta este motivul entru care Isus a spus că era dorința lui Dumnezeu ca adevărații credincioşi să creadă în el şi în învățăturile sale.

Glosar

„Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu.” Decretul lui Dumnezeu ca oricine care era în acord cu Conştiința Christică în Isus prin meditație profundă să se găsească pe sine lucrând lucrarea şi făcând voința lui Dumnezeu.

„De aceea ei i-au spus lui: Ce semn ne arăți nouă atunci, pe care să-l putem vedea şi să te credem? Ce lucrezi tu?Părinții noştri au mâncat manna în deşert; aşa cum este scris, el le-a dat lor pâine din ceruri ca să mănânce. Atunci Isus le-a spus lor: „Adevărat, adevărat vă spun eu vouă, Moise nu v-a dat acea pâine din ceruri; ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din ceruri. PENTRU CĂ PÂINEA BINELUI ESTE EL, CEL CARE COBOARĂ DIN CER ŞI DĂ VIAȚĂ LUMII.””

(IOAN 6:30-33)

„Adevărat, din viziunea omniscientă din interiorul meu vă declar vouă că Moise v-a dat vouă inspirație spirituală, dar nu v-a arătat cum să aveți pâinea din ceruri sau Inteligența Christică Cosmică ascunsă în Energia Vibratorie Cosmică. Dumnezeu transcedental Tatăl este prezent dincolo de creația vibratorie este cel care vă trimite, prin mine, cunoașterea contactării Inteligenței Christice ascunsă dincolo de regiunea cerească a Energiei Cosmice Vibratorii. Pentru că Inteligența Christică, singura reflexie a lui Dumnezeu tatăl, care este ascunsă dincolo de ceruri sau de Energia Cosmică, a venit jos pe pământ şi a devenit manifestat în viața mea. Oricine care în meditație va fi în acord cu viața mea, va fi în acord cu Inteligența Christică, care este sursa care infuzează viața în toate lucrurile care au trăiesc în lume sau în cosmos.”

Credința nu este suficientă –

Trăirea vieții lui Christ este necesară

Isus a indicat aici discipolilor avansați că simpla credință în el fără să trăiască adevărul său în viață nu-l poate salva de tentaculele iluziei cosmice.

Isus în cuvintele de mai sus explica în parabole ce fel de pâine ar hrăni un credincios şi să-i dea viață veşnică. Isus indică că pâinea semnifcată de Inteligența Christică ascunsă în ceruri sau în înteriorul întregii Energii Cosmice. Energia Cosmică călăuzită de Inteligența Christică latentă se trasmută pe sine în diferite grade de vibrații creând forță vitală semi-conştientă, electroni şi protoni, atomi semi-conştienți şi molecule care la rândul lor se formează pe ele însele în solid, lichid, gaz şi substanțe care trăiesc în astral care constituie cosmosul, insule univers, sisteme stelare, sisteme solare, pământul şi locuitorii săi umani. **Isus indica faptul că el** nu a venit pe pământ ca să ridice pe oameni doar cu simple inspirații, ci **a venit cu misiunea distinctă de a-i învăța pe oameni cum să-şi expansioneze conştiința în Inteligența Christică astfel încât ei să poată simți cosmosul ca pe corpurile lor, iar Inteligența Christică ca pe propria lor conştiință**.

Isus a indicat că nimeni cu excepția sufletelor ca el care sunt în acord cu Inteligența Christică ascunsă dincolo de Energia Cosmică nu ar putea să le arate celorlalți credincioşi arta contactării Inteligenței Christice. Aşa cum un om este conştient de mintea sa care cunoaşte orice senzație din orice parte a corpului, tot la fel un Maestru-ca-şi-Christ este conştient de conştiința sa prezentă în totul şi el ştie şi simte în conştiința sa tot ce se întâmplă în orice parte din cosmos. Aceasta este, de asemenea, ceea ce Isus vroia să spună când a spus: „NU SUNT DOUĂ VRĂBII VÂNDUTE PE UN BĂNUȚ? ŞI NICI MĂCAR UNA DIN ELE NU VA CĂDEA PE PĂMÂNT FĂRĂ TATĂL.” (MATEI 10:29)

Dumnezeu este Conştiinţa Tuturor

Dumnezeu este conştient în fiecare punct din spațiu şi materie şi sfinţii care sunt în acord cu El devin omniscienți ca El. Prin *„pâinea lui Dumnezeu”* Isus indica Inteligența Christică care este prezentă în Energia Cosmică care lucrează lucrarea Creației. Isus a indicat, de asemenea, că corpul său care a coborât pe pământ nu a fost susținut de conştiința umană obişnuită, ci de Inteligența Christică care era prezentă în el – aceeaşi Inteligență Christică care a dat tuturor fiinţelor vii din cosmos - conştiință şi viață.

Glosar

„Nu ți-a dat pâinea” – Nu poate da Conştiința Christică a-tot-mântuitoare. *„Ceruri”* – Lumina sau regiunea astrală dincolo de spațiu. *„Tatăl”* – Conştiința Cosmică ca o Personalitate conştientă. *„Adevărata pâine”* – Inteligența Christică care este adevărata substanță, ce susține totul. *„Pâinea lui Dumnezeu”* – Conştiința Christică care emană din Dumnezeu, care este pâinea divină ce susține întreaga creație şi obiectele create. *„Este cel care coboară din Ceruri”* –Conştiința Christică care a coborât din spațiul infinit şi a devenit manifestată în corpul uman al lui Isus. *„Dă viață lumii”* – Susține toate lucrurile create.

CAP. 18 CHRIST PROMITE VIAȚĂ VEŞNICĂ TUTUROR CREDINCIOŞILOR SĂI – TOȚI ACEIA CARE PRIN MEDITAȚIE ŞI-AU LĂRGIT CONŞTIINȚA PENTRU A PRIMI INFINITUL

„Şi ei i-au spus lui: „Doamne, dă-ne pentru totdeauna această pâine.” Şi Isus le-a spus lor: „EU SUNT PÂINEA VIEȚII: CEL CARE VINE LA MINE NICIODATĂ NU-I VA FI FOAME; IAR CEL CARE CREDE ÎN MINE NICIODATĂ NU-I VA FI SETE. Dar vă spun vouă voi de asemenea m-ați văzut pe mine şi nu ați crezut. Tot ceea ce îmi dă Tatăl mie, va veni la mine, iar cel care vine la mine, nu-l voi da afară.””

„PENTRU CĂ AM COBORÂT DIN CERURI NU CA SĂ ÎMPLINESC VOINȚA MEA, CI VOINȚA CELUI CARE M-A TRIMIS. Şi aceasta este voința Tatălui care m-a trimis şi din toate câte mi-a dat nu va trebui să pierd nimic, ci îl voi ridica din nou în ultima zi. Şi aceasta este voința celui care m-a trimis, ca oricine vede fiul său şi crede în el, să poată avea viață veşnică. Şi-l voi ridica pe el în ultima zi.”

(IOAN 6:34-40)

„Inteligența Christică şi iluminatul EU-SUNT (sau Ego, Conştiința umană) în mine sunt una, astfel Conştiința Christică în mine este sursa vieții şi a conştiinței tuturor ființelor vii. Deoarece Conştiința Christică este manifestă în viața mea şi eu sunt conştient de ea, orice credincios care vine la mine cu o atitudine receptivă şi care îşi disciplinează viața conform învățăturilor mele, va descoperi dorințele muritoare şi spirituale pentru totdeauna satisfăcute.”

„Ființele umane, fiind o reflectare a imaginii lui Dumnezeu nu pot rămâne niciodată satisfăcute cu lucrurile materiale. Toată foamea lor materială şi spirituală sunt satisfăcute numai prin a fi în acord cu natura lor divină în Conştiința Christică. Orice suflet care vine la mine (ceea ce înseamnă orice suflet care poate contacta permanent conştiința sa umană cu Conştiința Christică din interiorul meu) va descoperi că toată foamea şi setea dorințelor sale pământeşti vor fi împlinite pentru totdeauna. Credinciosul care ocazional este în acord cu Conştiința Christică care este prezentă în el şi în mine şi crede sau este convins că este capabil să contacteze acea Conştiință Christică şi extazul mereu nou din ea, va descoperi că, spre deosebire de oamenii obişnuiți, el nu va fi însetat de bucuria temporară a lucrurilor materiale.”

Ce este adevărata credință?

„Dar vă spun vouă că voi, care doar m-ați văzut (corpul meu) şi nu ați simțit Conştiința Christică din interiorul lui, nu au crezut în ceea ce este în mine.”

„Acel credincios care se acordă în credința şi atenția cu conştiința mea, oricât de păcătos sau lovit de greşală este, nu-l voi abandona niciodată. El este fratele meu care, fără să

ştie, ascunde imaginea Conştiinţei lui Dumnezeu sub mintea copleşită de iluzie. Pentru că conştiinţa ascunsă dincolo de corpul meu uman este aceeaşi Conştiinţă Christică universală care este prezentă dincolo de Energia Cosmică din Ceruri. Aşa cum Inteligenţa Christică din toată creaţia este în acord cu voinţa lui Dumnezeu Tatăl care există dincolo de creaţie, tot astfel şi voinţa mea este în acord cu voinţa sa."

Prezice Crucificarea lui

„Voinţa lui Dumnezeu Tatăl vibrează în interiorul conştiinţei mele umane şi apropiată de mine încât toată puterea Inteligenţei Christice şi a Conştiinţei Christice care a fost reflectată în mine în timpul vieţii mele pământeşti trebuie să fie în mod conştient folosită de mine (fără ca eu să pierd nici o fărâmă din ea în timpul crucificării mele) şi reţinută după moarte, în ultima zi, când semineţele acţiunilor din toate vieţile mele trecute (karma) vor fi pentru totdeauna încheiate. În acea ultimă zi, după crucificarea mea, voi ridica Conştiinţa Christică şi să o unesc cu Conştiinţa lui Dumnezeu Tatăl, după atingerea victoriei finale asupra întregii mele karme."

„Şi aceasta este voinţa lui Dumnezeu Tatăl care este Creatorul corpului meu şi a Conştiinţei Christice din el, ca fiecare credincios avansat care este în lumina intuiţiei dezvoltate în meditaţie să devină una cu Conştiinţa Christică sau singura-reflectată (zămislită) Fiul al Inteligenţei Christice în creaţie şi este capabil să reţină acea conştiinţă a unităţii (crezând în unitatea cu Conştiinţa Christică atinsă în meditaţie), acel suflet iluminat va descoperi că viaţa sa este una cu viaţa veşnică în Conştiinţa Christică."

Toată karma distrusă

„Şi în ultima zi, când semineţele acţiunilor mele sunt arse de focurile înţelepciunii, atunci îmi voi ridica Conştiinţa Christică a mea în creaţie la regiunea Conştiinţei Cosmice care există dincolo de creaţie, iar conştiinţa mea umană şi corpul meu după crucificare, fiind în acord cu suprema, atot-puternica Conştiinţă Cosmică a lui Dumnezeu Tatăl, vor găsi, de asemenea, nemurirea."

„Atunci voi percepe corpul meu nu ca pe o parte a unei schimbări temporare, ci ca pe o emanaţie a nemuririi neschimbătoare şi atunci corpul meu, aflat în acord cu Conştiinţa Cosmică, după depăşirea iluziei crucificării, de asemenea se va dizolva în Conştiinţa Cosmică, păstrând individualitatea sa, materializând oriunde, oricând, la voinţa mea sau la cererea unui credincios. Prin Conştiinţa Christică a mea, universală, fiecare credincios convins de prezenţa Inteligenţei Christice din interior, va fi ridicat pentru totdeauna în ultima zi când toate semineţele acţiunilor sale depozitate în corpurile fizic, astral şi cauzal vor fi îndepărtate din sufletul său."

„Pâinea vieţii”

În cele de mai sus *„pâinea vieții”* se referă la *Conştiința Christică* care susține toate sufletele de la toate ființele vii. Trebuie notat că cele două expresii *„vine la mine”* şi *„crede în mine”* au o semnificație diferită. *„Cel care vine la mine”* semnifică *un suflet care este una cu Conştiința Christică* şi *„cel crede în mine”* semnifică pe *cineva care doar ocazional are Conştiința Christică în meditație*.

Când Isus vorbeşte despre *„oricine care îl vede pe Fiul”* prin cuvântul *„vede”* el vrea să spună puterea intuiției sau simțirea a ceea ce poate vedea, auzi, mirosi, gusta sau atinge. Este aproape evident că oamenii care l-au văzut pe Isus Christos acum 1900 de ani nu au fost salvați şi că sunt mulți creştini astăzi care cred în Isus şi încă nu sunt salvați pentru că ei conştient nu ştiu nimic despre el în înțelepciune şi nici nu încearcă să-l simtă pe el în meditație. Numai aceia care şi-au dezvoltat intuiția atotcunoscătoare prin meditația regulată, profundă pot vedea sau percepe intuitiv pe Fiul sau Conştiința Christică care există dincolo de stările de conştiință, sub-conştiință, superconştiință fără vise.

„Şi iudeii murmurau la el din cauză că el a spus: „eu sunt pâinea care a coborât din ceruri” Şi ei au spus: „Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif pe al cărui tată şi mamă îl cunoaştem? Cum spune el a venit el din Ceruri?” De aceea Isus le-a răspuns şi le-a spus lor: „Nu mai murmurați între voi. Nici un om nu poate veni la mine, decât dacă Tatăl care m-a trimis, l-a atras; îl voi înălța pe el în ultima zi. Este scris de profeți. Şi ei toți vor fi învățați de Dumnezeu. De aceea, fiecare om care a auzit şi care a învățat de la Tatăl, vine la mine. Nimeni nu l-a văzut pe Tatăl, decât el, care este al lui Dumnezeu, el l-a văzut pe Tatăl.””

„Adevărat, adevărat vă spun eu vouă, CEL CARE CREDE ÎN MINE ARE VIAȚĂ VEŞNICĂ. EU SUNT PÂINEA VIEȚII. Străbunii voştri au mâncat manna în sălbăticie şi sunt morți. Aceasta este pâinea care a coborât din Ceruri, din care un om poate mânca, fără să moară. Eu sunt pâinea vie care a coborât din Ceruri: dacă orice om mânâncă din această pâine, el va trăi veşnic: şi pâinea pe care i-o voi da este carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii.”

(IOAN 6:41-51)

Oameni născuți din constrângere

„Nu murmurați sau vibrați cu îndoială, astfel alungând divina înțelegere pe care încerc s-o transmit printre voi. Sunteți prea materialişti ca să înțelegeți cine sunt.”

„Majoritatea oamenilor vin pe pământ fiind constrânşi de semințele acțiunilor vieților lor trecute. Dar în încarnarea mea finală ca Isus când voi atinge eliberarea finală, nu am venit pentru propria mea eliberare, ci pentru a-i ajuta pe ceilalți să se elibereze pe ei arîtându-le arta contactării Conştiinței Christice şi a Conştiinței Cosmice.”

„Voi toți vă gândiți că tatăl pământesc a fost cauza naşterii voastre, dar eu ştiu, chiar dacă corpul meu a fost născut în casa lui Iosif, totuşi templul meu pământesc şi Inteligența Christică din el au venit pe pământ direct prin voința Tatălui pentru a împlini misiunea de eliberare a sufletelor. În mod asemănător, amintiți-vă că voi, cei care sunteți atât de aproape de corpul meu, nu puteți realiza cau veni mai aproape de Inteligența Christică din mine.”

„Trebuie să înțelegeți că nimeni care este identificat cu acest corp pământesc nu poate fi una cu mine, Inteligența Christică care este prezentă dincolo de starea de conştiință umană,

subconştiință, superconştiință. Numai credincioşii care văd în profunzime pe Dumnezeu sunt binecuvântați şi astfel sunt dirijați de el să descopere adevăratele învățături şi să mediteze, şi să meargă dincolo de stările de subconştient, conştient şi superconştient şi să fie una cu Conştiința Christică din toată creația. Chiar şi voi, care sunteți apropiați de corpul meu, aveți o karmă bună prin care Tatăl Ceresc v-a trimis la mine. Fiecare credincios care întâlneşte un super-om divin este atât de binecuvântat de Tatăl ceresc care a răspuns la setea spirituală a credincioşilor."

Credincioşii vor fi eliberați

„Fiecare credincios care prin entuziasmul dorințelor sale spirituale şi prin profundă meditație în fiecare zi, deseori are comuniune cu Conştiința Christică va descoperi în ziua când toate semințele acțiunilor sale din toate viețile vor fi arse de înțelepsiunea sa Christică, că ei, Inteligența Christică prezentă în el, voi ridica conştiința sa de la domeniul materiei la Regatul eliberării complete al Conştiinței Cosmice."

„Profeții mai bătrâni care au avut comuniune cu Dumnezeu au scris că toți aceia care vin în apropierea mea vor fi învățați cum să aibă comuniunea cu Dumnezeu Tatăl prin Inteligența Christică atinsă în meditația profundă. Fiecare om care caută adevărul care a auzit Vibrația Cosmică în meditație emanând de la Conştiința Cosmică va descoperi că el trebuie să simtă Conştiința Christică în toată creația înainte ca el să poată simți în final Conştiința Cosmică care vibrează dincolo de întreaga creație."

A fi în acord cu Christ

„Şi vă spun eu vouă, nici un om care este identificat cu corpul său nu poate vedea sau nu poate să fie una cu Dumnezeu Tatăl sau Conştiința Cosmică dincolo de creație. Doar aceia o ating, care şi-au ridicat ființa interioară de la conştiință, subconştiință şi superconştiință şi Conştiință Christică la Conştiința Cosmică prin meditație profundă şi extaz conştient. Acela care a învățat arta comuniunii cu Dumnezeu Tatăl prin auzirea Vibrației Cosmice şi simțirea Conştiinței Christice din ea, este a lui Dumnezeu şi a văzut sau a devenit una cu Conştiința Cosmică Tatăl prin puterea atot-simțitoare a intuiției sale dezvoltate."

„Cu adevărat, prin Conştiința Cosmică din mine vă declar vouă tuturor, că credinciosul care crede cu adevărat în comuniunea cu Inteligența Christică în el prin extazul profund, zilnic, a descoperit că viața sa este în acord cu viața veşnică. Conştiința umană (EU SUNT) din mine este una cu Conştiința Christică (pâinea) care susține sufletele şi viețile tuturor."

„Strămoşii voştri au mâncat aşa-numita *manna* sau *divina inspirație* în pustietatea tăcerii şi totuşi ei sunt morți – aceasta înseamnă că sufletele lor nu s-au trezit în înțelepciune în mod etern şi astfel să se elibereze de naşteri şi de morți. Ştiu aceasta din Conştiința Christică omniscientă a mea care ştie istoria tuturor sufletelor pe pământ. Dar această Conştiință Christică (pâine), care a fost ascunsă în spatele meterezelor cerurilor ale Energiei Cosmice şi se manifestă acum în corpul meu, poate produce lipsa-morții în adevărații credincioşi care pot, cu conştiința lor umană, să mănânce sau să absoarbă Conştiința Cosmică în totul."

„Conştiința umană „EU SUNT” din mine este unită cu Inteligență Christică mereu-vie, care este ascunsă în spatele Energiei Cosmice cereşti şi care se manifestă acum în corpul meu. Dacă vreun credincios îşi hrăneşte în mod continuu viața sa cu această pâine sau Inteligența Christică, va descoperi că viața sa este unită pentru totdeauna cu viața veşnică. Şi pâinea sau Inteligența Christică care se manifestă ca şi corpul meu sau Energie Cosmică condensată, o voi da adevăratului credincios, pentru ca el s-o poată uni cu forța vitală în corpul său (viața lumii sau viața simțită în lume) şi s-o fac nemuritoare.”

„Pentru oamenii de lume, în general, ca ei să se poată trezi şi să descopere viața veşnică în ei, voi sacrifica corpul meu pe cruce, care după trei zile va fi trezit în Conştiința Christică şi în nemurire.”

În cele de mai sus Isus vorbeşte despre pâine ca despre Conştiința Christică din el şi continuă să spună că Conştiința sa Christică şi corpul sunt una şi aceeaşi. Isus putea spune aceasta pentru că el a văzut că corpul uman nu era cum îl percep oamenii obişnuiți, ci nu era altceva decât emanațiile Conştiinței Christice.

Iluzia separării

Dacă un om într-un vis vede că el va fi crucificat şi apoi este crucificat în vis, el înțelege când este treaz că corpul său perceput în vis, înainte de crucificarea în vis şi după crucificarea în vis era o manifestarea inseparabilă a conştiinței sale proprii. Deci Isus Christos, când a făcut predicția că-şi va abandona corpul său în crucificare, ca un simbol al sacrificiului fericirii materiale a corpului pentru extazul spiritual al sufletului realiza că Conştiința Christică din corpul său şi corpul - ambele sunt veşnice, ne fiind altceva decât emanațiile unicei conştiințe a lui Dumnezeu.

CAP. 19 ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE A LUI ISUS: „MĂNÂNCĂ CARNEA MEA ŞI ÎMI BEA SÂNGELE” DE CE I-A PERMIS CHRIST LUI IUDA SĂ-L TRĂDEZE? L-A FOLOSIT DUMNEZEU SAU SATAN PE IUDA CA PE UN INSTRUMENT AL DESTINULUI?

„Iudeii au murmurat printre ei şi au spus: „cum poate acest om să ne dea corpul lui să-l mâncăm?” Atunci Isus le-a spus lor: „ADEVĂRAT, ADEVĂRAT VĂ SPUN VOUĂ, NUMAI DACĂ MĂNÂNCI CORPUL FIULUI OMULUI ŞI BEI SÂNGELE LUI, AI VIAȚĂ ÎN TINE.” CEL CARE MĂNÂNCĂ CORPUL MEU ŞI BEA SÂNGELE MEU, ARE VIAȚĂ ETERNĂ; şi îl voi ridica pe el în ultima zi. Pentru că corpul meu este carne, într-adevăr, iar sângele meu este băutură, întradevăr. Cel care mănâncă corpul meu şi bea sângele meu, locuieşte în mine, iar eu – în el. După cum Tatăl care trăieşte m-a trimis pe mine şi eu trăiesc prin Tatăl, astfel cel care mă mănâncă, chiar el va trăi prin mine. Aceasta este pâinea care a coborât din ceruri. Nu ca strămoşii voştri care au mâncat manna şi sunt morți: cel care a mâncat din această pâine va trăi pentru totdeauna.”

(IOAN 6:52-58)

„Iudeii au murmurat printre ei: „Acest om susține canibalismul oferind oamenilor corpul său?” Isus le-a răspuns lor şi minților lor materialiste care se îndoiau, care erau incapabili să înțeleagă înțelepciunea lui ascunsă în spatele parabolelor, după cum urmează:”

„Numai dacă credinciosul mănâncă sau absoarbe corpul Conştiinței Christice, ascuns în Fiul omului sau corpul uman şi bea sângele său sau absoarbe Energia Cosmică prezentă în el – dătătoare de vitalitate, el poate simți viața veşnică prezentă în el.”

„Majoritatea dintre voi sunteți morți vii, morții care merg; voi nu percepeți viața veşnică din voi, nici nu vă încărcați viața cu Energie Cosmică, iar conştiința voastră – (n.t. nu o încărcați cu) Conştiință Christică, ascunsă dincolo de conştiința corpului vostru.”

„Orice credincios care poate absorbi în conştiința sa umană Conştiința mea Christică prin extaz şi care îşi poate uni forța vitală a sa din corp cu Energia Cosmică omniprezentă (sângele), va descoperi conştiința sa nemuritoare şi viața sa eternă. Pentru că corpul meu, al Conştiinței Christice, - prezentă în toate sufletele - este adevărata carne sau substanță care poate să satisfacă pentru totdeauna foamea de înțelepciune a tuturor sufletelor. *Energia Cosmică călăuzită de Inteligența Christică* (*sângele meu*) *este singura vitalitate care poate încărca viața umană cu nemurire şi poate potoli setea tuturor dorințelor umane ale vieții pământeşti*.”

„Mănâncă corpul meu” sau Absoarbe Conştiința Mea

„Acel credincios care prin meditație profundă, extatică, a absorbit Conştiința mea Christică în conştiința sa umană şi a reîncărcat forța vitală cu Energia Cosmică călăuzită de

Conştiința Christică, este unit în ființa sa cu Conştiința Christică. Dumnezeu Tatăl veşnic-viu (Conştiința Cosmică prezentă dincolo de creația vibratorie) este Aceea care a reflectat viața Sa veşnică în Inteligența Christică (prezentă în toată creația vibratorie). Acel credincios care absoarbe (mănâncă) Conştiința Christică sau Inteligența Christică, descoperă că conştiința sa şi viața sa sunt susținute pentru totdeauna de Conştiința Christică care este în mod egal prezentă în corpul credinciosului şi în corpul meu care este numit Isus Christos."

„Aceasta este *Conştiința Christică* sau *pâinea* care este ascunsă în spatele Energiei Cosmice din ceruri şi se manifestă sub (corpul numit Isus Christos. Străbunii voştri care au mâncat manna unei inspirații spirituale temporare nu s-au trezit suficient în înțelepciune şi nici nu s-au eliberat de renaşteri şi de morți, dar oricine dintre voi care prin meditație profundă absoarbe în conştiința sa Conştiința Christică (pâinea), va descoperi viața sa unită cu viața eternă."

În cuvintele de mai sus ale lui Isus trebuie înțeles în mod strict că *el vorbeşte despre adevăruri foarte profunde în parabole*. El vorbeşte despre *corpul său* ca despre *pâine* sau *Conştiința Christică prezentă în întreaga creație vibratorie* şi despre *sângele său* ca despre *Energie Cosmică*. Conştiința Christică şi Energia Cosmică sunt inseparabile după cum Conştiința Christică este reflecția Conştiinței Cosmice (care este dincolo de creație) manifestată ca Energie Cosmică sau creație vibratorie.

Diferența între Dumnezeu Tatăl şi Christ Fiul

Dumnezeu Tatăl şi ***Conştiința Cosmică*** sunt unul şi acelaşi lucru, ***Christ Fiul*** şi ***Conştiința Christică*** sunt unul şi acelaşi lucru. Dumnezeu Tatăl a emanat din El pe Fiul Său, Inteligența Christică şi Energia Cosmică (Sfântul Duh). După cum un fiu nu se poate naşte fără instrumentalitatea dual a tatălui şi a mamei, tot la fel Inteligența Christică nu ar putea exista fără instrumentalitatea dual a lui Dumnezeu Tatăl şi Energia Cosmică. De aceea, Inteligența Christică, pâinea sau corpul şi Enegia Cosmică sau sângele, fiind inseparabile împreună, lucrează pentru a manifesta diferitele forme de creație şi manifestările cosmice.

Isus Christos vorbeşte despre pâine şi despre corp ca despre unul şi acelaşi lucru. Trupul Fiului omului se referă la Conştiința Christică prezentă în corpul lui Christ şi în corpul oricărui individ. „Bea sângele lui" se referă la Energia Cosmică să fie unită cu energia vieții, amândouă fiind prezente în corpul uman şi pot fi unite prin înțelepciune. „A mânca" se referă la actul de a absorbi. Cuvântul „bea" din „bea sângele său" se referă la reîncărcarea forței vitale cu Energie Cosmică (sânge).

Ritualuri creştine simbolice

Există ceremonii în bisericile creştine în care oamenii beau vin binecuvântat ca sângele lui Isus Christos şi pâine binecuvântată ca şi trupul său. Aceasta este simbolic. Această ceremonie ar trebui să amintească credinciosului adevărat că prin învățarea tehnicii meditației de la un suflet ca şi Christ, ei pot învăța să mănânce sau să absoarbă Conştiința Christică (pâinea) în conştiința lor şi să reîncarce în viața lor sângele sau Energia Cosmică prezentă în Conştiința Christică şi astfel să atingă viața veşnică.

„Aceste lucruri pe care le-a spus în sinagogă, aşa cum i-a învăţat în Capernaum. De aceea mulţidintre discipoli, când au auzit au spus: „Aceasta este o spunere grea, cine o poate auzi?" Când Isus a ştiut în el însuşi că discipolii au murmurat la aceasta, el le-a spus lor: Aceasta v-a ofensat? Ce şi dacă veţi vedea pe Fiul omului ascensionând sus unde era înainte? Spiritul este cel care însufleţeşte. Corpul nu profită deloc; cuvintele pe care vi le spun vouă sunt spirit şi ele sunt viaţă. Dar sunt câţiva dintre voi care nu cred deloc. Pentru că Isus ştia de la început cine erau cei care nu credeau şi cine erau cei care-l vor trăda."

(IOAN 6:59-64)

„Sunt uimit să descopăr că nu numai că nu înţelegeţi înţelepciunea neprețuită pe care v-o dau vouă, dar înţelegeţi greşit şi murmuraţi despre ea. Vă îndoiţi de cuvintele mele şi vă miraţi de spusele mele, dar cu cât aţi fi mai uimiţi dacă aţi vedea corpul meu, Fiul omului că se întoarce la Conştiinţa Christică de unde a venit?"

Aici Isus vrea să spună că conştiinţa sa era deja în acord cu Conştiinţa Christică şi că corpul său, deşi vizibil separat faţă de acea conştiinţă, se putea duce înapoi la aceasta. Isus a indicat că corpul său, fiind o emanaţie a Conştiinţei Christice, se va uni cu (n.t. alipi de) ea, când va sosi momentul potrivit.

Isus promite dovada

Isus le spune discipolilor săi care se îndoiau că, dacă se miră de spusele sale uimitoare, ei vor avea de ce să fie uimiţi mai încolo, când ei vor privi la corpul său după crucificare, că revine la viaţă şi că este primit de Conştiinţa Christică din Ceruri. Cu alte cuvinte Isus promite o demonstraţie a adevărului conţinut în aceste spune subtile.

„Când te concentrezi asupra Spiritului, tu înţelegi că acesta îţi poate da viaţă vieţii temporare cu viaţa eternă. Conştiinţa corpului sau conştiinţa materială a îndoielii din tine care nu va produce nici un profit, nici o fericire durabilă. Înţelegerea ta spirituală te poate conduce rapid la ţelul tău de eternă emancipare."

„Conştiinţa corpului tău, identificarea ta cu lucrurile materiale şi îndoielile născute din ele nu îţi vor dărui fericirea ultimă. Trebuie să înţelegeţi că cuvintele de înţelepciune pe care vi le spun vouă sunt încărcate cu Conştiinţa Cosmică a Spiritului şi pot da viaţă celor morţi spiritual ca şi câţiva dintre voi care nu cred că ***panaceul spiritual al întregii suferinţe umane stă ascuns în spatele cuvintelor înţelepciunii mele, dacă ele sunt cu adevărat aplicate în viaţă***."

Când Isus vorbeşte despre cuvintele sale că sunt Spirit şi Viaţă, el încearcă să dezvăluie adevărul că fiecare cuvânt are două aspecte: conştiinţa conţinută în el şi energia pe care o produce. Atunci când un om bolnav din punct de vedere mental se căieşte şi aude cuvântul *„pace"* de la un individ sfânt, el este saturat cu conştiinţa păcii şi cu încurajarea mentală sau energie dătătoare de viaţă. Astfel Isus a spus clar discipolilor lui că, dacă ei sunt în acord cu el, ei vor simţi înţelepciunea Christică a Spiritului din spatele cuvintelor sale şi energia dătătoare de viaţă conţinută în ele.

Cuvintele vii ale Maestrului

Cuvintele lui Isus nu proveneau dintr-o carte. Ele emanau direct din fântâna Conştiinţei Cosmice şi a energiei care susţine întreaga viaţă. Cei care sunt spirituali şi înţelepţi se retrag în fiecare zi în spatele pădurii gândurilor şi caută peştera tăcerii ascunsă în stânca contemplaţiei. Aici, în peşterile tăcerii, adevăratul credincios poate bea din fântâna Spiritului şi a Vieţii care curge din cuvintele lui Isus. Toţi Maeştri ca-şi-Christ care sunt în acord cu Conştiinţa Christică spun cuvinte care sunt încărcate cu Conştiinţa Cosmică a Spiritului şi a forţei Sale vitale care susţine totul.

Datorită înţelepciunii sale atot-văzătoare, care putea descoperi urma legii cauzei şi efectului, care guvernează acţiunile unui individ, Isus ştia de la început cine crede în el şi cine îl va trăda:

„Şi el a spus: De aceea v-am spus eu vouă, că nici un om nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat lui de către Tatăl.”

(IOAN 6: 65)

„Din conştiinţa mea divină ştiu pe aceia dintre voi care au păstrat acţiunile bune sau karmele şi am câştigat o compasiune divină prin care voi veţi fi stimulaţi să mă urmaţi. Îi ştiu şi pe cei cu karmă rea care mă vor părăsi. Nici un om cu mintea orientată spre materie nu poate atinge sau să fie în acord cu Conştiinţa Christică din mine decât dacă, prin devoţiunea sa, el a apelat la Dumnezeul Suprem, Tatăl.”

În cele de mai sus Isus a arătat discipolilor săi că nu era uşor pentru nimeni să recunoască Conştiinţa Christică din el, decât dacă a câştigat anterior o karmă bună şi cooperarea Legii Comice.

„DIN ACEL MOMENT MULŢI DISCIPOLI S-AU ÎNTORS ŞI NU AU MAI MERS CU EL. ATUNCI A SPUS ISUS CELOR DOISPREZECE: „ŞI VOI VEŢI PLECA?” ATUNCI SIMION PETRU I-A RĂSPUNS: „DOAMNE, LA CINE SĂ MERGEM? TU AI CUVINTELE VIEŢII ETERNE ŞI NOI CREDEM ŞI SUNTEM SIGURI CĂ TU EŞTI CHRIST, FIUL DUMNEZEULUI CARE TRĂIEŞTE. ”Atunci Isus le-a spus lor: „Nu eu v-am ales pe voi doisprezece şi unul dintre voi este un diavol?” El vorbea de Iuda Iscariotul, fiul lui Simion. Pentru că el era cel care-l va trăda, fiind unul dintre cei doisprezece.”

(IOAN 6: 66-71)

Puterea liberului arbitru

Este clar că Isus nu se îndoia în privinţa faptului că cei doisprezece discipoli aleşi vor pleca de la el, dar el le-a respectat liberul arbitru şi le-a reamintit că ei pot rămâne cu el sau pot pleca, dacă doresc.

Trebuie înţeles că în altă parte, când Isus a spus: „Recolta cu adevărat este abundentă, dar lucrători sunt puţini”, el a evidenţiat în mod distinct că recolta Conştiinţei lui Dumnezeu nu poate fi culeasă prin *folosirea liberului arbitru* pentru munca spirituală prin autodisciplină şi meditaţie. Legea este ca, *cu cât lucrează cineva spiritual mai mult, cu atât mai mult el va culege roadele spirituale ale Conştiinţei lui Dumnezeu*.

Credincioşii hotărăsc întâmplările vieţilor lor în conformitate cu semințele acţiunilor pre-natale şi postnatale (karma); de aceea, când Isus a spus: „Nu v-a ales eu pe voi doisprezece, iar unul dintre voi este un diavol?” El nu a vorbit despre aceasta ca despre un lucru inevitabil, hotărât de Dumnezeu. El a vorbit despre aceasta din cunoaşterea sa intimă a vieţii sale interioare a tuturor celor doisprezece discipoli.

Prezicerea despre Iuda

Dacă Isus a fost sigur că toți cei doisprezece discipoli ai săi erau prizonierii destinului şi le era hotărât să rămână cu el, el nju ar fi întrebat: *„ŞI VOI VEȚI PLECA?”*Isus ştia că discipolii, deşi influențați de karmă şi de Legea Cosmică aveau în continuare liber arbitru să stea cu el sau să-l abandoneze. De fapt Isus a prevăzut trădarea la îndemâna lui Iuda, ca să-l avertizeze, ca el să poată corecta, să poată evita să facă acel lucru rău. Iuda a fost cel mai bun agent de publicitate neplătit şi neangajat al lui Isus Christos şi a ajutat în mod indirect foarte mult la transmiterea vieții ideale şi a învățăturilor lui Isus Christos către lume.

A fost un plan al lui Dumnezeu sau al lui Satan să-l testeze pe Iuda?

Apare întrebarea: Dumnezeu a fost cel care a planificat ca Iuda să-l trădeze pe Isus şi astfel să servească ca țap ispăşitor divin? Sau a fost Satan, diavolul Cosmic, care a planificat aceasta? Pentru a înțelege această situație foarte complex, trebuie înțelese toate cauzele care operează pentru a aduce circumstanțele trădării lui Isus de către Iuda.

Isus Christos în divina sa conştiință a simțit ignoranța şi imoralitatea oamenilor din jurul său. Bineînețels, trebuie amintit că Isus a ales pe cei doisprezece discipoli pentru că îi cunoştea şi deja îi antrenase în viețile trecute astfel încât ei să poată acționa ca mesagerii săi perfecți ca să ducă la îndeplinire voința lui Dumnezeu în timpul ultimei sale încarnări pe pământ.

Isus cu bună ştiință l-a ales pe Iuda ca discipol al său deoarece îl antrenase deja într-o încarnare trecutăşiîl acceptase ca pe un fiu spiritual, în ciuda imoralității sale. Aşa cum un tată nu poate să abandoneze pe fiul său imoral, născut din acelaşi sânge, tot aşa un Guru-Perceptor nu îşi poate abandona fiul spiritual sau un discipol care devine immoral.

Isus l-a iubit pe Iuda

Isus cunoştea că cei unsprezece discipoli, prin spiritualitatea lor, vor răspândi cauza sa în lume, iar Iuda şi trădarea lui îi vor oferi lui (Isus) cel mai mare test care îl vor conduce la victoria finală asupra răului. Isus l-a ales pe Iuda ca discipol din cauză că el deja l-a ales în viețile trecute, iar el l-a considerat pe acesta ca pe un fiu rătăcitor. Isus l-a iubit pe Iuda şi i-a dat oportunitatea de a fi mai bun într-un mediu ca-şi-Christ, al discipolilor. Previziunea

trădării de către Iuda nu a împiedicat o inimă mare a lui Isus să-l accepte pe Iuda în familia divină a discipolilor săi.

Iuda a fost un bun discipol, dar în ultima viață, chair înainte să moară şi să se nască ca Iuda, el s-a hotărât să-şi abandoneze natura lui bună şi să devină lacom şi rău. Iuda avea în el o grămadă de semințe bune prenatale, latente, ale acțiunilor prin care el a atras compania fostului său guru-perceptor, Isus Christos, dar din cauza unei tendințe rele, îngropate, el şi-a trădat maestrul.

Bomba ascunsă a lăcomiei

Isus, ca un doctor spiritual, a diagnosticat viața lui Iuda aşa cum a fost în multe încarnări, şi ştia despre bomba ascunsă a lăcomiei financiare în mintea subconştientă care va exploda sub forma trădării.

Forța Cosmică Rea ştia şi ea de manifestarea lui Dumnezeu în Isus şi ce avea el să facă pentru a distruge Regatul Iluziei, de aceea această forță conştientă Satanică a iluziei sau răului a folosit slăbiciunea lui Iuda pentru a trăda pe Isus.

Dumnezeu şi Isus Christos la rândul său ştia cum avea să influențeze Satan pe Iuda prin invitația propriei sale karme rele (acțiunea). Dumnezeu ştia că, deşi forța Satanică va face ca Isus să fie crucificat, totuşi Isus va obține victoria asupra iluziei satanice prin căința sufletului său prin sacrificiul corpului şi prin învierea corpului său din nou, prin puterea forței sufletului său.

Dumnezeu nu a încercat să depăşească răul prin forța materială rea. Aceasta este motivul pentru care Isus nu a vrut să împrumute doisprezece legiuni de îngeri de la Tatăl său pentru a fi salvat, ci a permis ca el să fie crucificat. Satan a crezut că prin trădarea lui Iuda, Isus va fi omorât şi astfel va fi împiedicat de la răspândirea regatului lui Dumnezeu, care este în detrimentul existenței regatului iluziei Satanice.

Dacă Isus ar fi folosit forța supranaturală pentru a-l distruge pe Satan, el ar fi fost victorios. Dar dacă lui Isus i-ar fi fost frică să moară pentru Dumnezeu, el ar fi trebuit să se reîncarneze, rămânând un sclav al iluziei lui Satan. Chiar dacă Satan a reuşit în crucificarea temporară a lui Isus, prin reînvierea sufletului şi a corpului, a împiedicat dorințele lui Satan.

Pe de altă parte, Iuda şi Satan, crucificându-l pe Isus, au atras atenția lumii spre Christ şi au răspândit mesajul său peste tot pământul. Dumnezeu ştia că Isus, opunând răului răul, va intra în lucrarea răului, dar încercând să depăşească răul prin bine, în final va fi victorios asupra răului.

Răul se distruge pe sine. Răul devine în final instrumentul lui Dumnezeu, într-un mod indirect. Pentru că răul, încercând să distrugă binele, îl face un martir şi astfel îl face nemuritor.

Aceste adevăruri explică de ce Isus vorbea despre crucificarea sa. Aşa cum un student bun ştie cu siguranță că are să treacă examenul, tot la fel Isus ştia că prin testul său propriu, conform propriei karme, karma lui Iuda şi prin autoritatea lui Satan, va fi foarte mare, că el va trece - prin crucificare - examenul final al vieții sale pământeşti şi după trei zile va fi eliberat complet.

CAP 20. REPROŞUL LUI ISUS CĂTRE FARISEI CĂ EI AU URMAT PORUNCILE OMULUI ÎN LOC SĂ URMEZE PORUNCILE LUI DUMNEZEU

„Atunci au venit la Isus scribii şi fariseii care erau în Ierusalim, spunând: „De ce discipolii tăi încalcă tradiția bătrânilor? Pentru că ei nu se spală pe mâini când mănâncă pâine." Dar el a răspuns şi le-a spus lor: „De ce voi, de asemenea, încălcați porunca lui Dumnezeu prin tradiția voastră?" Pentru că Dumnezeu a poruncit spunând: „Onorați pe tatăl şi pe mama, iar cel ce blestemă pe mama şi pe tata lasă-l să moară moartea." Dar voi spuneți că oricine va spune tatălui său sau mamei sale că este un dar, prin orice ai fi putut profita de mine. Şi neonorându-şi tatăl sau mama, va fi liber. Astfel ați făcut ca porunca lui Dumnezeu să nu aibă efect prin tradiția voastră."

„Voi, ipocriților, bine a profețit Isaia despre voi, spunând „oamenii aceştia trag aproape de mine cu gura lor şi mă onorează pe mine cu buzele lor, dar inima lor este departe de mine. Dar în van ei mă venerează, învățând ca doctrine poruncile oamenilor.""

(MATEI 15:1-9)

„Spune-mi, de ce îți petreci tu timpul urmărind obiceiurile localizate şi uiți să urmezi poruncile lui Dumnezeu? Spune-mi, care este un păcat mai mare: să ignori tradiția şi să urmezi poruncile lui Dumnezeu sau să ignori poruncile lui Dumnezeu ca să urmați obiceiurile tradiționale? Ştiți prea bine că pentru a apărea în exterior sfinți, voi preferați să urmați obiceiurile tradiționale şi să eliminați cu totul poruncile lui Dumnezeu."

„Pentru că Dumnezeu a poruncit - înseamnă că Dumnezeu a vibrat legea sa şi dorința prin intuiția profetului „Onorează-i pe tatăl şi pe mama ta cu devoțiunea inimii tale aşa cum sunt ei divine instrumente ale creației tale şi cel care blestemă sau folosesc un limbaj spurcat sau gândesc gânduri rele împotriva tatălui sau a mamei, lasă-l să moară moartea – aceasta înseamnă să fie plin de remuşcări, cu o agonie atât de intensă ca a moartea şi lasă-l pe el să se schimbe şi conştiința sa chiar aşa cum o persoană este schimbată prin moarte."

„Onorează-ți părinții"

Trebuie să-ți aminteşti că părinții sunt încarnările fizice ale lui Dumnezeu care protejează copilul. De aceea, un fiu care blasfemiază împotriva părinților săi, blasfemiază împotriva lui Dumnezeu care se manifestă pe pământ ca iubire parentală care protejează pământul. Totuşi, voi ați făcut legi care fac ca un om să fie capabil să se elibereze de obligațiile față de părinții săi şi astfel să-l ajute să încalce porunca lui Dumnezeu de a onora pe tatăl şi pe mamă.

„O, voi, ipocriților, care în exterior sunteți sfinți, iar în interior sunteți imorali, cât de potrivit a profețit Isaia despre voi, după ce a simțit aceste adevăruri din conştiința vibrației

cosmice. Întradevăr, el a profeţit corect despre natura celor care vin la maeştri cu un limbaj dulce şi cu o cuvântare respectuoasă, dar inimile lor sunt scufundate în profunzimi de nesinceritate. În van aceşti oameni mă venerează, din moment ce ei învaţă doctrinele poruncilor oamenilor, preferându-le poruncilor lui Dumnezeu."

„Spălaţi sufletele voastre"

„Din cauză că aţi lăsat la o parte legea lui Dumnezeu pentru o viaţă perfectă, aşa cum au fost dezvăluite de profeţi, aţi aderat la tradiţia inutilă a oamenilor, ca spălarea pe mâini înainte de masă. Nu este mai bine să vă spălaţi sufletele, urmând legile pure ale lui Dumnezeu, aşa cum au fost revelate de proroci, decât să vă petreceţi timpul în urmarea obiceiurilor tradiţionale, care nu produc rezultate spirituale durabile?"

Mulţi preoţi din est şi vest accentuează urmarea regulilor tradiţionale, preferându-le spiritului legilor spirituale. Câţiva dintre evreii antici a făcut o lege, ca dacă omul într-o stare de furie sau cu intenţii imorale promitea să dea bunurile sale pământeşti templului, chiar dacă ele puteau să nu fie folosite niciodată pentru acest scop, atunci putea să nu i se mai ceară să dea aceste bunuri pentru a ajuta pe părinţii săi în nevoie. Ascultarea faţă de această lege - a oferirii unui dar în scopul de a împlini o promisiune, - făcută de om, a ridicat la neascultare poruncile faţă de Dumnezeu. Isus, prin critica sa, a evidenţiat cum este posibil ca prin respectarea acestei legii ceremoniale poate să conducă la nerespectarea legii divine.

„Şi el a chemat mulţimea şi le-a spus lor: „Ascultaţi şi înţelegeţi: NU CE INTRĂ ÎN GURA OMULUI ÎNTINEAZĂ UN OM, CI CEEA CE IESE DIN GURĂ SPURCĂ UN OM. ""

(MATEI 15:10-11)

„Acordaţi-mi atenţia voastră, voi toţi şi prin a vă acorda atenţia la mine, încercaţi să înţelegeţi că nici un obicei exterior sau mediu exterior nu poate afecta omul din exteriorul conştiinţei sale, ci orice experienţă sau gând care ajunge în conştiinţa sa şi o saturează şi apoi iese din el ca o dorinţă sau o acţiune rea îl poluează pe el şi îi aduce suferinţă lui. Dacă vreun om are urechi de auzit, să audă."

În cele de mai sus Isus indică faptul că acţiunea discipolilor săi de a mânca pâine fără a se spăla pe mâini, nu le afectează lor sufletele. Fariseii şi scribii care practicau obiceiuri sfinte în exterior, nu au fost afectaţi spiritual în interior şi deci erau ipocriţi.

Isus spune că, oricare ar fi mediul exterior, fie bun sau rău, el nu poate afecta pe om cum o face binele sau răul din inima lui. Un om virtuos într-un mediu rău de obicei rămâne bun, iar un om imoral într-un mediu bun de obicei rămâne imoral.

Isus nu spune că mediul exterior nu are nici un efect asupra omului, ci evidenţiază că mediul interior al omului este de mai mare importanţă decât mediul exterior. ***Un om ar trebui mai întâi să stabilească binele în sufletul său, să gândească bine, să trăiască bine şi în mod automat el va atrage un mediu bun***. Dar un om care evidenţiază respectarea în exterior a practicării obiceiurilor, dar nu are grijă să împingă înapoi gândurile rele care ies din sinele său interior, este întinat şi plin de rău.

Pentru a cunoaşte pe un om, ar trebui judecat nu din prisma acţiunilor sale exterioare, ci conform izvoarelor sau motivelor acţiunilor sale. Motivul rău care iese dintr-un om este cel care-l mână să facă rău, nimic altceva. Bineînţeles, există rele comise de copii prin imitare. În

acest caz, bineînțeles, copiii nu pot fi făcuți responsabili. Dar când copilul face rău din dorința sa interioară, el devine tot mai mult rău şi este pângărit.

O experienţă cu marele meu Maestru în India

Odată, marele meu maestru Swami Sri Yukteswarji mă privea cum îmi ridic mâna ca să omor un țânțar care îmi muşca corpul. Dar când el a descoperit că eu m-am răzgândit, el a întrebat: *„De ce nu-ți termini treaba?*" mirat, eu am replicat: *„De ce Maestre, susții uciderea?*" La care Maestrul a replicat: *„L-ai ucis pe țânțar în mintea ta deja şi deja ai comis păcatul. Care este diferența, dacă nu îl omori fizic?"*

Maestrul nu a vrut să spună că oricând oricine are dorința de a ucide un om sau un țânțar, el ar trebui să-l omoare, pentru că *dorința de a ucide adăpostită în minte chiar şi pentru un moment, poate să transforme individul într-un ucigaş*. Dar este bine de notat că este mai bine să suprimi dorința de a ucide orice sau oricine, decât să comiți uciderea de fapt. Dar *este cea mai mare realizare când o persoană poate să nu aibă gânduri rele, care sunt cauza de bază a tuturor acțiunilor rele.*

„Atunci au venit discipolii săi şi i-au spus lui: „Ştii că fariseii au fost ofensați după ce au auzit acele spuse?" Dar el a răspuns şi a spus: „Fiecare plantă pe care Tatăl meu ceresc nu a sădit-o, va fi smulsă din rădăcină. Lăsați-i în pace. Ei sunt orbii care-i conduc pe orbi. ŞI DACĂ ORBII ÎI CONDUC PE ORBI, AMBII VOR CĂDEA ÎN ŞANȚ.""

MATEI (15:12-14)

„Fiecare plantă a legii umane de trai care este crescută numai pe solul tradiției este o buruiană şi va fi distrusă de Legea Cosmică ca fiind nefolositare pentru omenire. Toate acele reguli pe care le-au declarat profeții prin conştiința lor cosmică ca fiind folositoare omenirii, vor dura până la sfârşit. Lăsați-i pe farisei singuri. Lăsați-i în preaiubitul întuneric auto-creat. Fariseii sunt conducători orbi din punct de vedere spiritual ai adepților lor orbi din punct de vedere spiritual. Dacă cel orb din punct de vedere spiritual conduce oamenii orbi din ignoranță, împreună ei trebuie să cadă în şanțul care produce suferință."

Citate paralele

Există un citat paralel în Scripturile hinduse care spune: *„un om orb care conduce un orb; amândoi sunt induşi în eroare."* În cuvintele de mai înainte Isus a exprimat indignarea; pentru că discipolii au simțit că el i-a ofensat pe farisei. Isus a replicat spunând că toate obiceiurile rele create de om vor trebui să piară, iar regulile eterne create de Dumnezeu – ale vieții – vor dăinui până la final.

„Atunci Petru i-a răspuns şi i-a spus lui: Spune-ne nouă această parabolă. Şi Isus a spus: Tot nu ați înțeles? Încă nu ați înțeles că ceea ce intră în gură, merge în stomac şi este scos afară de curent? Dar acele lucruri care ies din gură vin direct din inimă; şi ele întinează pe om. Pentru că din inimă ies gândurile murdare, crimele, adulterul, curvia, furturile, falsa

mărturie, blasfemiile; aceste lucruri sunt cele care-l întinează pe om. Dar să mănânci cu mâinile murdare nu întinează pe om."

MATEI (15:15-20)

„O, voi, discipolii mei adevărați, tot nu aveți divină înțelegere? Nu înțelegeți că un obicei exterior nu poate strica un om, din cauză că el nu-l simte în inima sa?"

Inimă, locul simțirii

Conform Marelui Maestru hindus Patanjali, sentimentele inimii sunt responsabile pentru toate încurcăturile în ițe din viețile noastre pământești. Conform lui, omul a fost trimis pe pământ ca o imagine perfectă a lui Dumnezeu, pentru a se distra acolo. Dar atunci când omul uită natura nemuritoare din interiorul său şi formează plăcere şi neplăcere în inima sa despre lucruri materiale, el devine legat de pământ. El se reîncarnează pe pământ din cauza acestor plăceri şi neplăceri în sentimentele dobândite în viețile sale trecute.

Sufletul care vine pe pământ şi experimentează totul cu non-ataşament în inimă, nu se reîncarnează, ci se eliberează de la Dumnezeu, de la care a venit. Omul este trimis pe pământ pentru a fi martorul experiențelor pământeşti cu atitudinea unei ființe divine create după imaginea lui Dumnezeu. Dar când omul construieşte preferințe şi antipatii în inima sa despre toate experiențele pământeşti, el devine încurcat în aceste ițe.

Acesta este motivul pentru care Isus a evidențiat că acțiunile, cum ar fi să mănânce pâine cu mâinile nespălate nu ating o inimă curată. Pâinea afectează doar stomacul, pe când gândurile rele afectează sufletul. Dar acele izvoare ale acțiunii care apar ca limbaj rău şi ies din gură, vin din interiorul inimii, care mai întâi simte răul şi apoi îl manifestă în limbajul vorbit.

Gândurile rele corup

Acele gânduri rele pe care omul le simte în interiorul său îl corup defapt. Gândurile rele acționează ca un ecran de fum al ignoranței care ascunde puritatea şi bucuria eternă a sufletului din mintea conştientă a omului. Un om care simte răul şi îl adăposteşte gândurile rele din interiorul lui, este incapabil să perceapă frumusețea subtilă ascunsă de rău a sufletului său. Un om care trăieşte în întunericul răului, invită la suferința fizică, mentală şi spirituală.

Un om care gândeşte gânduri strălucitoare şi vesele şi simte gânduri nobile, în interiorul său, descoperă că prin transparența trăirii sale interioare luminoase, toată bucuria şi frumusețea din sufletul său picură mai departe şi străluceşte în mintea sa conştientă.

Isus a spus: „Nu ştiți, dragilor că din tendințele rele depozitate în inimile oamenilor (*chittwa* sau *simțire*) prin karmele lor trecute, rele, izvorăsc toate acțiunile şi gândurile rele? Dorințele de adulter şi acțiunile de adulter, curvia sau idolatria, dorințele de ucidere sau acțiunile de ucidere, gândurile de hoție sau acțiunile de hoție şi gândurile lacome şi acțiunile lacome, dorința de a apare ca falşi martori, dorința de a înşela sau acțiunea de a înşela, gândurile lascive şi acțiunile, dorința de a blestema sau acțiunea de a blestema, dorința de a blasfemia şi acțiunile de a blasfemia, sentimentul de mândrie şi acțiunile lăudăroase şi toate

nebuniile sunt copiii născuți din tendințele malefice, depozitate în inima omului prin acțiunile sale ignorante din viața sa şi din formele trecute ale existenței. Toate aceste tendințe malefice îl murdăresc, aducând toate formele de suferință la el. Dar ceremoniile exterioare, cum ar fi mâncatul cu mâinile curate, nu afectează sufletul.”

CAP. 21 DUMNEZEU ÎŞI TRIMITE CREDINCIOŞII SĂI PERFECȚI CA SALVATORI AI LUMII – SALVATORI PENTRU DIFERITELE CICLURI ALE ISTORIEI – REALITATEA LUI SATAN ŞI A RĂULUI

„Atunci Isus a mers deci şi a plecat în părțile Tir-ului şi ale Sidon-ului. Şi, priveşte, o femeie din Canaan a ieşit din aceleaşi ținuturi şi a strigat la el,spunând: „Ai milă de mine, Doamne, tu fiu al lui David, fiica mea este muncită rău de un drac." Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt. Şi discipolii au venit şi l-au privit pe el, spunând: „Trimite-o departe, pentru că ea a țipat după noi." Dar el a răspuns şi a spus: „Eu nu sunt trimis decât pentru oile pierdute ale casei lui Israel.""

(MATEI 15:28-24)

„Oricând pământul devine împovărat de păcat, atunci din timp în timp, - după cum este nevoie, Tatăl Ceresc trimite un Maestru spiritual auto-creat la o rasă specială, unde credința este cea mai necesară. De aceea, deşi învățăturile mele sunt universale şi vor fi aplicabile şi folositoare pentru toate viețile de pe pământ, totuşi eu nu sunt trimis pentru tot prezentul, aşa cum mi s-a hotărât în mod special de către Tatăl Ceresc, pentru a acționa ca un păstor spiritual la oaia confuză a căutătorilor spirituali care aparțin rasei Israelului. Israeliții erau odată profund virtuoşi şi au depozitat karmele lor bune prenatale (acțiuni trecute) şi tendințele în sufletele lor astfel încât puterea karmei bune acumulate a trimis o chemare tăcută către Tatăl Ceresc. Drept răspuns la chemarea aceasta, Tatăl Ceresc m-a trimis pe mine ca Salvator al israeliților în acest ciclu."

Promisiunea Domnului

Cuvintele de dinainte ale lui Isus au indicat în mod distinct adevărul uneia dintre cele mai mari Biblii Hinduse, Bhagavad Gita, care a declarat cu secole înainte de naşterea lui Christ: „*O, credincios Bharata, ori de câte ori există un declin al virtuții pe pământ, tot atât de des EU, SPIRITUL, hotărăsc ca o anumită formă a mea să se încarneze pe pământ pentru a da viață eternă celor virtuoşi şi ca să arate păcătoşilor cum să distrugă păcatele lor. Ca să stabilească predominanța virtuții pe pământ, EU, SPIRITUL, apar prin diferite suflete încarnate ale Maeştrilor din timp în timp în diferite cicluri.*"

Christina, profetul

Christina a apărut cu multe secole în urmă înainte de Christ pentru a mântui pe oamenii Pandava, virtuoşi care erau oprimați de către maleficul Kurus. El era unul dintre

marii Maeştri care era capabil să manifeste complet toate calitățile lui Dumnezeu în viața sa şi prin înțeleptul Vyasa a dat Indiei marea Biblie Hindusă, Bhagavad Gita.

Buddha - compasionatul

Buddha a apărut în India pentru a preveni cruzimea față de oameni şi față de animale. El s-a încarnat acolo atunci când mesajul de milă era extrem de necesar. El a evidențiat realitatea dezvoltării simpatiei pentru oameni şi pentru animale, ca să simtă prezența lui Dumnezeu în totul. Prin Buddha au fost oprite multe sacrificii cu animale din temple.

Isus Christ-ul

Cinci secole mai târziu a apărut *Isus pentru a aduce mesajul credinței şi devoțiunii şi vindecarea corpului, a minții şi a sufletului*.

Filozoful Shankara

În secolul al VII-lea după Christ *SWAMI SHANKARA (SHANKARACHARYA) s-a încarnat ca să aducă ideea pozitivă a unui Dumnezeu etern existent, etern conştient, extaz mereu nou*. Concepția pozitivă de Dumnezeu era necesară mult pentru clasele supra-intelectualizate din India, care au dezvoltat o doctrină de anihilare – ca fiind ultimul țel al vieții. Această dorință malefică s-a ridicat din interpretarea greşită a ideii de NIRVANA sau încetarea renaşterilor învățate de la Buddha. El pur şi simplu a spus că *dorințele provoacă renaşterea şi orice suflet care îşi depăşeşte dorințele materiale, va fi liber.* El nu a vrut să spună că sufletele vor înceta să existe.

Un suflet care este liber de dorințe materiale, conform lui Swami Shankara, devine unit cu starea pozitivă a eternei-existențe, etern-conştientă, sau etern-nou Dumnezeu al extazului.

Swami Shankara a indicat că Dumnezeu, fiind extaz mereu nou, era o necesitate universală şi țelul cel mai înalt al vieții pe care toată lumea ar trebui să facă efortul să-l atingă prin discriminare şi meditația sinelui interior, unde Spiritul Infinit, ca un Extaz mereu nou, poate fi descoperit ascuns.

Mai târziu, *Sri Chaitanya a venit în India pentru a răspândi iubirea adevărată față de Dumnezeu.* În timpurile moderne Lahiri Mahasaya a venit să arate creştinilor şi hinduşilor şi tuturor celorlalți credincioşi tehnica ştiințifică de concentrare şi de meditație prin care ei ar putea să-l contacteze pe Dumnezeu. *Lahiri Mahasaya a evidențiat în mod special că toți religioşii ar trebui să se ridice deasupra diferențelor lor superficiale, să se concentreze asupra principiilor universale de moralitate şi să învețe cea mai înaltă tehnică pentru a-şi pune mintea în acord cu Infinitul.*

Lahiri Mahasaya

Doctrina lui Lahiri Mahasaya este în mod special unică prin faptul că – separat de sfaturile despre cultura morală şi auto-disciplină – el dă diferite tehnici definite de auto-realizare pas-cu-pas, prin care o persoană, prin atingerea unor stări variate de supraconştiinţă, Conştiinţă Christică şi Conştiinţă Cosmică, – poate în final să se unească în Fiinţa Supremă.

Învăţătura lui Lahiri Mahasaya este potrivită în special epocii moderne şi pentru oamenii din toate religiile, deoarece nu cere nimănui să creadă nimic în mod dogmatic, ci prin tehnici definite, să descopere tot adevărul despre sine şi despre Dumnezeu. Lahiri Mahasaya a dat lumii diferite tehnici de meditaţie care produc stări universale distincte de auto-realizare, până când Conştiinţa Christică este atinsă prin cel mai înalt extaz.

Fiecare dintre Maeştri menţionaţi anterior, prin propriul efort spiritual, au manifestat grade diferite ale calităţilor lui Dumnezeu în vieţile voastre. Toţi Maeştri, când sunt aproape complet dezvoltaţi, vin pe pământ prin voia lui Dumnezeu de a îndeplini dispensele speciale. Aceşti Maeştri sunt deseori denumiţi *Încarnările lui Dumnezeu*, dar ar trebui reamintit strict că Dumnezeu însuşi, în perfecţiunea sa completă nu coboară niciodată pe pământ printr-un corp uman.

Dacă Dumnezeu ar veni ca o fiinţă umană şi ar arăta limitările unei fiinţe umane, el ar evita slăbiciunile fiinţei umane. Toţi profeţii lui Dumnezeu care au venit pe pământ, au fost tentaţi şi au trebuit să depăşească anumite slăbiciuni, ca să atingă starea finală a Conştiinţei Cosmice.

Dacă Dumnezeu ar apare într-o formă umană, el ar putea fi tentat şi dacă el pur şi simplu ar interpreta rolul depăşirii tentaţiei fiind cu adevărat detaşat în conştiinţa sa divină, atunci acea tentaţie nu era deloc o tentaţie pentru Dumnezeu. Dumnezeu poate depăşi tentaţia, deoarece el nu are înclinaţia de a fi tentat şi astfel El în mod sigur nu poate fi un exemplu pentru fiinţele umane, care sunt tentate cu adevărat. Dar când fiinţele umane descoperă că Isus a fost tentat, dar conştiinţa sa divină a depăşit conştiinţa sa umană, atunci şi ei speră să se simtă încurajaţi, pentru a depăşi puternicele tentaţii.

Isus era un instrument potrivit pentru a îndeplini planul lui Dumnezeu

Adevărul este că Isus, atingând înalta auto-dezvoltare, atingând înalta dezvoltare prin auto-disciplină, rugăciunea pe vârful munţilor şi meditaţia timp de mai multe vieţi, a fost ales de către Dumnezeu ca să fie un instrument potrivit pentru a arăta umanităţii în suferinţă calea prin care orice suflet putea să lucreze spiritual şi să culeagă recolta abundentă a divinităţii.

Trebuie amintit în mod strict că Dumnezeu nu crează suflete ca-şi-Christ în ceruri şi să le trimită pe pământ pentru a interpreta partituri planificate devin pentru a inspira pe muritorii slabi.

Umani chiar ca noi

Un Isus Christos creat de către Dumnezeu, crucificat pe cruce nu putea simţi durerea fizică; plânsetul lui cu voce tare: „*Tată, iartă-i pentru că nu ştiu ce fac*” ar putea fi numai o exprimare a divinei maşini.

Isus Christos a fost tentat, a plâns, a suferit ca şi altă fiinţă umană, dar prin dezvoltarea acumulată în mai multe încarnări prin care el a exteriorizat imaginea potenţială a Conştiinţei Dumnezeu ascunsă în interiorul său, el a devenit un Christ sau o persoană înzestrată cu Conştiinţa Christică.

Există două citate de la Sfântul Paul care susţine acest punct:

„Pentru că, cu adevărat el nu vine în ajutorul îngerilor, ci a luat la el sămânţa lui Abraham, cu ajutorul semnţiei lui Avram."

„Prin urmare, ar trebui să se asemene fraţilor săi, când în toate lucrurile să facă ca fraţii săi, astfel ca el să poată fi în ce priveşte lucrurile lui Dumnezeu, un preot milos şi vrednic de încredere ca să facă ispăşire pentru toate păcatele mulţimii. Prin faptul că el însuşi a fost ispitit în ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor care se simt ispitiţi."

(EVREI 2:16-18)

„Pentru că noi nu avem un preot avansat, care nu poate fi atins cu simţirea slăbiciunilor noastre, ci unul care a fost tentat aşa cum suntem şi noi şi totuşi să fie fără de păcat."

(EVREI 4:15)

Deoarece Isus era uman şi divin şi prin muncă spirituală a cules recolta spirituală abundentă a Conştiinţei lui Dumnezeu, de aceea Tatăl Ceresc l-a trimis pe pământ ca să lucreze ultimile sale eforturi pentru salvarea finală. În acelaşi timp, cât timp Isus făcea eforturi ca să atingă finalitatea (n.t. ţelul) pe pământ, el trebuia să servească ca exemplu spiritual pentru oamenii încărcaţi cu suferinţă de pe pământ.

Profeţii ştiau despre Isus

Profeţii care au declarat venirea lui Isus Chritos pe pământ erau suficient de avansaţi spiritual pentru a şti viaţa interioară a omului Isus prin multe încarnări. De aceea, profeţii antici ştiau exact ce se va întâmpla în viaţa lui Isus Christos în timpul încarnării sale pe pământ, chiar aşa cum astronomii – prin calcule matematice pot prezice apariţia cometelor, cu ani înainte să fie vizibile. Există multe profeţii în Vechiul Testament care privesc viaţa şi moartea lui Isus Christos.

Egalitatea sufletelor

Toate sufletele oamenilor sunt în mod potenţial imagini perfecte ale lui Dumnezeu. De aceea, nu există diferenţă între între sufletul unei fiinţe umane obişnuite şi sufletul unui Maestru. Diferenţa între o fiinţă umană obişnuită şi un Maestru rezidă în faptul că fiinţa umană, prin mentalitatea sa de cărbune, nu reflectă lumina lui Dumnezeu, pe când Maestrul, - prin mentalitatea sa de diamant, reflectă în mod complet lumina lui Dumnezeu care cade peste el.

Marii Maeştri, care au atins complet conştiința pierdută a lui Dumnezeu din interiorul lor sunt toți în mod esențial egali (n.t. în esența lor sunt toți egali); dar ei sunt diferențiați conform lucrării lor pe pământ. Maeştri se disting conform cu numărul de suflete ca-şi-Christ pe care ei le-au ajutat să producă pe pământ şi conform numărului oamenilor pe care ei l-au inspirat pe durata şederii lor pe pământ. Isus a creat unsprezece maeştri din cei doisprezece discipoli. Lahiri Mahasaya a creat aproape la fel de mulți Maeştri – unul dintre el era Sri Yukteswarji, învățătorul meu. El a atins starea de Christ.

Dispensă specială

Acum înțelegem de ce Isus a spus: ***„Eu sunt trimis chiar la ultima oaie a casei lui Israel.”*** Isus a spus aceasta ca să declare dispensa sa divină pe pământ şi nu pentru că el era îngust la minte sau părtinitor față de israeliți.

„Atunci a venit ea şi l-a venerat pe el, spunând: „Doamne, ajută-mă.” Dar el a răspuns şi a spus: „Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci la câini.” Şi ea a spus: „Adevărat, Doamne, totuşi, câinii mănâncă firmiturile care rămân de la mesele stăpânilor (n.t. master=stăpân sau Maestru) lor. Atunci Isus a răspuns şi a spus ei: „O, femeie, mare este credința ta FACĂ-SE DUPĂ CUM VREI.”ŞI FIICA EI A FOST FĂCUTĂ ÎNTREAGĂ (n.t. s-a vindecat) CHIAR ÎN ACEA ORĂ.””

(MATEI 15:25-28)

„Lăsați copiii care au fost hotărâți în mod divin, israeliții, să fie primii serviți în mod spiritual de către mine. Conform voinței lui Dumnezeu, primul meu ajutor în timpul scurtei perioade în care am stat pe pământ este numai pentru ei şi nu este potrivit pentru mine să dau pâinea divinei conştiințe – care acum trebuie dăruită copiilor divini ai lui Israel, niciunuia dintre oamenii orientați mai mult spre materie.”

Scurta şedere pe pământ

Trebuie amintit că Isus a înțeles că în scura sa şedere pe pământ nu era posibil ca el să-şi dăruiască conştiința divină întregii lumi, care era prea nepregătită. El voia să acorde timpul acesta numia acelora care erau pregătiți din punct de vedere spiritual şi aveau karme bune şi astfel au atras atenția lui Dumnezeu. Isus doar încerca să îndeplinească dorințele divine din viața sa, dar, chair dacă Isus ştia că el a venit în principal pentru israeliți, el nu a refuzat să vindecepe fiica unei femei străine car era „grecoaică, siro-feniciană ca obârşie.” (Sf. Marcu ne spune la 7:26). El i-a spus ei: *„O, femeie, puterea de a atrage a voinței tale şi convingerea este destul de mare pentru a atrage Energia Cosmică atotvindecătoare de la mine, deci fie ca ta să se îndeplinească. Megi pe calea ta: vei descoperi că energia Cosmică ridicată de credința ta şi de voința mea a dizlocat spiritul malefic din viața fetei tale.”*

Realitatea lui Satan

Obsedarea fiinţelor umane de către spiritele malefice în asemenea cazuri nu este o superstiţie primitivă. Noi vedem în mod clar acest lucru în numeroase dintre vindecările lui Isus, ca şi în cazul femeii din Canaan şi a fiicei sale care era *„muncită rău de un diavol”* şi pe care Isus a vindecat-o prin marea credinţă a mamei sale în el. Isus, cu integritatea sa perfectă şi divina sa cunoaştere, nu s-ar fi referit la asemenea cazuri ca obsesiile de către spiritele rele, dacă ele ar fi fost doar cazuri de isterie sau demenţă. El a chemat în mod distinct, mai departe, spiritul obsedant, în multe ocazii, iar victima a fost vindecată.

Forţa cosmică malefică foloseşte mii de suflete malefice destrupate pentru a face lucrarea vătămării în lume. Aşa cum întregul bine este organizat de Dumnezeu şi de îngerii Săi, şi după cum Dumnezeu îşi trimite copiii Săi avansaţi spiritual pe pământ din timp în timp, pentru a eradica răul, în mod similar puterea malefică atotputernică Satan, cu o hoardă vastă de spirite malefice, duce o campanie de manipulare organizată pe tot universul.

Milioane de bacterii şi tot felul de maladii malefice, gânduri rele, pasiuni rele, sunt toate implantate de către forţele malefice în mintea şi în corpul omului. Omul este în mod esenţial făcut după imaginea lui Dumnezeu. Dar Satan a plantat în om lăcomia, egoismul, furia şi toate tendinţele rele care au întunecat cu nori puritatea sufletelor umane.

A fost descris în altă parte cum sufletele rătăcitoare posedă oameni cu mintea slabă şi le torturează lor creierul, provocând deranjamente mentale. Cazuri de asemenea obsesii nu sunt dorite în lume. Maniaci ai sexului, posedaţi de un spirit rău, se bucură la atacul şi la uciderea femeilor.

În cazul notoriu al lui Hickman, care intenţionat a dezmembrat o mică fată, după ce a petrecut zile cu ea, noi înţelegem că el nu ar fi putut face aşa un act atroce, dacă nu ar fi fost posedat de un diavol. În mod normal Hickman era un credincios student la teologie şi avea o reputaţie bună. Când a fost capturat, el a spus că, deşi a avut o viaţă curată la exterior, în interior el se simţea posedat de un impuls irezistibil de a ucide fete inocente. El a spus că trebuia să ucidă această fată şi că a planificat timp de mai multe zile să facă aceasta – încât nu mai avea odihnă până când obsesia uciderii nu a fost satisfăcută.

Cazul a fost în mod distinct o obsesie. Un suflet ucigaş nevăzut a intrat în corpul lui Hickman, din cauza atracţiei karmei sale trecute şi în secret el a locuit în creierul său ca o tendinţă predominantă, ascunsă în spatele multor tendinţe bune superficiale.

Satan tentează pe Maeştri

Marii Maeştri, când se apropie de eliberarea finală, pot să-l vadă în mod clar pe Satan şi legiunile sale de spirite malefice, că iau formă pentru a oferi o rezistenţă finală împotriva intrării Maeştrilor în Ceruri. Când Isus s-a apropiat de eliberarea finală, el s-a confruntat cu Satan, care l-a luat pe el pe vârful unui munte, dându-i o perspectivă a vastului regat pământesc pe care îl putea primi, dacă abandona starea de Conştiinţă Dumnezeu.

Buddha s-a confruntat cu Marax, care i-a apărut sub forma unor fete care dansau, încercând să-l facă pe el să abandoneze extazul divin pentru plăceri sexuale. Când Buddha a rămas neafectat, eliberarea finală a venit la el.

Satan probează diferiţi Maeştri cu ispite dificile. Marii credincioşi ai lui Dumnezeu, pe măsură ce se apropie de el, sunt în mod misterios încercaţi de ispite variate care vin în viţiile

lor. Dar când credincioşii sunt foarte aproape de Dumnezeu, Satan atunci abandonează locul ascuns al său şi apare în mod deschis pentru a-i provoacă pe ei.

Este Satan simbolic?

Era o vreme când obişnuiam să cred că Satan este o forță simbolică, o iluzie metafizică, dar acum știu şi adaug mărturia mea lui Isus Christos că Satan este responsabil pentru întreaga creație malefică pe pământ şi în minţile oamenilor. L-am văzut în mod conştient pe Satan de mai multe ori obstrucționându-mă prin misterioase ghinioane şi în mod conştient adoptând forme materializate cât timp eu primeam grația lui Dumnezeu.

Dumnezeu îşi atrage credincioşii prin toate lucrurile bune să vină la el, iar Satan prin promisiunea pseudo-atracției de fericire încearcă să atragă oamenii în şanțul său de ignoranță şi de suferință. Omul este liber să aleagă lucrurile bune sau lucrurile create de Satan, malefice. De fiecare dată când omul acționează bine, el se îndreaptă spre Dumnezeu de fiecare dată când permite obiceiurile stabilite de Satan: lăcomie, furie şi alte lucruri malefice din el, el merge spre Satan.

De aceea, omul ar trebui să considere toate şoaptele conştiinței sale şi tendințele bune ca o chemare a lui Dumnezeu din interiorul său. Toate ființele umane trebuie să considere sugestia de gânduri rele ca o chemare a lui Satan şi să le evite.

Vocea conştiinței

Dacă omul ascultă în mod continuu şoaptele conştiinței din interiorul său şi se obişnuieşte cu moduri de viață mai bune, în final el descoperă binele etern din interiorul lui şi că este creat după imaginea lui Dumnezeu, astfel devenind eliberat. Satan îşi încalcă promisiunile de a da fericire durabilă prin rău adepților. În final adepții lui Satan se vor îndepărta de la el spre Dumnezeu.

Fiecare Maestru, când este eliberat, simte obsesia ignoranței din el plecată. Odată cu dispariția obsesiei ignoranței de la un credincios avansat, mari schimbări au loc în interiorul său. Toți credincioşii, sub influența iluziei cosmice privesc materia ca materie şi văd dualitățile binelui şi răului şi relativitatea conştiinței, care revelează materia ca diferite forme de substanțe solide, lichide şi gazoase şi astrale. Dar, când influența lui Satan este complet terminată în suflet, credinciosul eliberat descoperă numai prezența etern-existentă, etern-conştientă, omniprezentă, a binecuvântatului Spirit prezent în tot spațiul. Tot răul, toate discrepanțele naturii dispar ca umbrele uitate din conştiința credincioşilor iluminați.

„Şi din nou, îndepărtându-se de ținutul Tir-ului şi Sidonului, el a venit la marea Galileei, prin mijlocul coastelor Decapolis-ului. Şi ei au adus la el pe cineva care era surd şi avea un impediment la vorbirea sa; şi ei l-au rugat pe el să-şi pună mâinile peste el. Şi el l-a luat pe el deoparte de mulțime şi a pus degetele sale în urechi şi a scuipat şi a atins limba lui şi apoi a privit sus pe cer, el a scos un suspin şi i-a spus lui: „EPHPHATA, aceasta înseamnă DESCHIDE-TE” Şi imediat urechile lui s-au deschis şi a vorbit desluşit şi coarda limbii lui s-a destins.”

(MARCU 7:31-35)

„Prin suspinul meu absorb toată karma ta rea şi supărarea rezultantă şi boala ta în interiorul meu; am comandat întregii energii cereşti atotvindecătoare să cadă peste tine şi peste creierul tău şi să trimită vibraţii de vindecare pentru o destindere a nervilor auzului şi ai vorbirii, deficienţi. Fii vindecat."

„Şi el a ieşit de atunci şi a intrat în propriul ţinut; şi discipolii lui l-au urmat şi când a venit ziua de Sabbath, el a început să înveţe mulţimea în sinagogă: şi mulţi auzindu-l pe el se mirau, spunând: „De unde are el aceste lucruri? Şi ce înţelepciune este aceasta care este dată lui, că chiar şi astfel de minuni (n.t. lucrări) puternice sunt lucrate de către mâinile sale Nu este acesta tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov şi Iose, şi Iuda şi Simion? Şi nu sunt aici surorile lui cu noi?" Şi ei se simţeau ofensaţi de el (găseau pricină de poticnire în el). Dar Isus le-a spus lor: „UN PROFET NU ESTE DISPREŢUIT DECÂT ÎN ŢARA LUI ŞI PRINTRE AI SĂI ŞI ÎN CASA SA." Şi n-a putut să facă o minune puternică acolo, în afară de faptul că şi-a pus mâinile pe câţiva bolnavi şi i-a vindecat. Şi el se mira de necredinţa lor."

(MARCU 6:1-6)

Un felinar luminează peste tot, cu excepţia locului de sub el, unde există umbră. În mod asemănător, un profet iluminat cu Dumnezeu aruncă lumină la toţi şi este larg apreciat cu excepţia – deseori – a familiei sale şi a celor din ţara sa, care trăiesc aproape de el într-o familie sau rasă şi cu care nu are o relaţie devoţională. Membri familiei şi vecinii unui profet, din cauza accentuării relaţiilor umane, nu realizează măreţia din el.

Familiaritatea este un pericol

Un judecător poate fi temut sau admirat în sala de judecată, dar poate să fie doar un soţ al nevestei sale şi subiectul admonestării de către ea. Este un fapt natural psihologic că familiaritatea generează dispreţ. Oamenii care trăiesc lângă un om mare adesea nu realizează măreţia lui, din cauza lipsei de atenţie la el, dar oamenii care trăiesc departe de un profet şi nu au conştiinţa familiarităţii, când ei aud de măreţia sa, vin cu atenţie şi cu devoţiune, nu pentru a se obişnui cu el, ci pentru a aprecia divina măreţie din interiorul său.

De aceea este natural pentru credincioşi să înţeleagă măreţia Maestrului lor. Cu telescopul viziunii devoţiunii credincioşilor, aceştia pot vizualiza vastitatea conştiinţei unui Maestru, pe când membri familiei, cu viziunea lor înnegurată prin familiaritate nu măsoară măreţia sufletului unui Maestru.

Frumuseţe necunoscută

Acelaşi lucru se întâmplă cu majoritatea oamenilor care trăiesc în jurul Himalaya-ei. Ei nu recunosc niciodată frumuseţea, grandoarea (n.t. splendoarea), vastitatea şi vârfurile foarte înalte, deoarece atenţia lor este asupra vieţii din căminul lor şi nu asupra Himalaya-ei. Ei au trăit lângă munţi atât de mult, încât sunt obişnuiţi cu el. Dar vizitatorii care vin din ţinuturi îndepărtate, cu o atitudine pasionată a minţii apreciază măreţia şi vastitatea Munţilor Himalaya. În mod similar, membri familiei unui profet, fiind obişnuiţi cu prezenţa corpului

său, nu-şi folosesc atenţia ca să vadă măreţia ascunsă dincolo de corpul său. Dar credincioşii care vin la un profet cu credinţă, realizează măreţia sa spirituală.

Din cauza necredinţei oamenilor din propriul ţinut, Isus nu a demonstrat multe miracole acolo, excepţie făcând că şi-a folosit polii pozitivi-negativi ai mâinilor pentru a utiliza Energia Cosmică şi a-i vindeca pe aceia care au avut credinţă în puterea lui Dumnezeu în el.

„Şi el a trimis departe o mulţime şi a luat corabia şi a venit pe coasta Magdalei. Fariseii şi saduceii au venit şi l-au ispitit, au cerut ca el să le arate un semn din cer. El a răspuns şi le-a spus lor: „Când este seară, voi spuneţi că este vreme bună, pentru că cerul este roşu, iar dimineaţă ziceţi că are să fie furtună, pentru că este roşu şi mohorât. O, voi, ipocriţilor, voi puteţi deosebi faţa cerului, dar nu puteţi discerne semnele vremurilor? O generaţie manipulatoare şi adulteră caută un semn şi nici un semn nu va fi dat vouă, decât semnul profetului Ionas." Şi el i-a părăsit şi a plecat."

(MATEI 15:39 şi 16:1-4)

Semnele divine ale lui Isus

„O, voi, ipocriţilor, care puteţi citi vremea rea sau vremea bună după faţa cerului, de ce nu puteţi să citiţi în viaţa mea semnele vremurilor – aceasta înseamnă mesajul divin al vârstei prezente? Aşa cum oamenii ignoranţi nu pot citi vremea din faţa cerului, tot aşa generaţia manipulatoare şi-a pierdut viziunea spirituală şi nu poate să recunoască semnul divin şi mesajul în viaţa mea, evidenţiat în vindecarea miraculoasă a lui Dumnezeu prin mine."

„Ionah s-a întors viu după ce a trăit trei zile în stomacul balenei într-o stare de animaţie suspendată, demonstrând astfel nemurirea vieţii şi a corpului, când acestea sunt încărcate de Conştiinţa Dumnezeu. Un semn similar (n.t. sau miracol) divin va fi produs de Dumnezeu în conexiune cu viaţa mea, când corpul meu crucificat va rămâne trei zile îngropat sub mormânt şi după aceasta va fi înviat în nemurire."

Profeţia despre nemurire

Astfel Isus a arătat că miracolele produse în viaţa sa de către Dumnezeu erau semne suficiente şi mărturii ale aprobării Sale faţă de Isus. El a profeţit, prin referinţă la Ionah despre propriul său proces şi înviere după moarte, care ar fi demonstrat nemurirea sa şi divina moştenire pentru toate timpurile şi toţi oamenii.

Isus, fiind uman la fel ca şi divin, a simţit o durere imaginându-şi în viziunea sa divină durerea prin care contemporanii săi haini vor trebui să treacă din cauza karmei lor rele şi a refuzului de a fi curăţaţi în mod divin de către el.

„Şi când discipolii săi au trecut pe celălalt mal, ei au uitat să ia pâine. Şi atunci Isus le-a spus lor: „Luaţi seama şi păziţi-vă de aluatul fariseilor şi al saducheilor." Şi ei se gândeau în ei înşişi spunând: „Este din cauză că noi nu am luat pâine." Care, atunci când a fost perceput de Isus le-a spus lor: „Puţin credincioşilor, de ce vă gândiţi că nu aţi luat pâine? Tot nu înţelegeţi şi nu vă amintiţi de cele cinci pâini la cinci mii de oameni şi câte

coşuri am strâns apoi? Nici cele şapte pâini la cei patru mii de oameni şi câte coşuri au ridicat apoi? Cum se face că voi nu înțelegeți că vorbesc că vorbesc nu despre pâine, ci că trebuie să fiți atenți la aluatul fariseilor şi saduceilor?"Atunci ei au înțeles că ceea ce el le-a spus nu a fost să se păzească de aluatul pâinii, ci de doctrina fariseilor şi a saduceilor."

(MATEI 16:5-12)

Nici o grijă materială

„O, preaiubiți discipoli, de ce voi, prin confuzie şi nelinişte faceți ca credința sau auto-realizarea născută din meditație să fie atât de mică, încât nu reuşiți să înțelegeți ce spun prin intuiția voastră atotvăzătoare, ci folosiți puterea rațiunii şi deveniți confuzi? Având ochi spirituali şi intuiția, voi nu le folosiți pentru a vedea adevărul spuselor mele; având urechile receptivității spirituale, voi nu le folosiți pentru a înțelege semnificația din spatele cuvintelor mele. Nu vă amintiți cum Divinitatea din mine a hrănit cinci mii de oameni şi cum au rămas mai multe coşuri cu resturi de firmituri de pâine?"

„O, preaiubiți discipoli, de ce aveți atât de puțină convingere, încât vă faceți griji de pâinea materială, când deja ați fost martori cum, prin Dumnezeu, am hrănit mulțimile cu puține pâini? De ce ar trebui ca mințile voastre să se gândească la pâine şi astfel să eşueze să înțeleagă ce vreau să spun despre aluat sau doctrina otrăvitoare a farisilor şi a saducheilor? Nu înțelegeți aceasta, când voi puteți avea toată pâinea de care aveți nevoie de la mine, de ce ar trebui să vă averizez pe voi despre aluatul fariseilor şi al saduceilor? Fiți atenți (n.t. păziți-vă de) la falsele doctrine CARE NU SUNT PÂINEA VIEȚII – pe care voi o descoperiți în învățăturile mele, ci pâine otrăvită care, când este primită de cineva, va îmbolnăvi toată viața sa spirituală cu ignoranță."

CAP. 22 LEGEA DIVINĂ A VINDECĂRII AŞA CUM A FOST PRACTICATĂ DE CĂTRE ISUS – TESTUL SĂU FAȚĂ DE CREDINȚA DISCIPOLILOR – REPLICA INSPIRATĂ A LUI PETRU

„Iar el a venit în Bethsaida; iar ei au adus la Isus un om orb la el, şi l-au implorat să-l atingă. Şi el a luat omul orb de mână şi l-a condus afară din oraş: şi când a scuipat pe ochii săi şi a pus mâinile peste ei, el l-a întrebat dacă vedea bine. Şi el s-a uitatînsus şi a spus: „Văd pe oameni, ca pe nişte copaci, mergând.””

„După aceasta, el a pus iarăşi mâinile pe ochii săi, şi l-a făcut să se uite în sus: şi vederea i-a revenit şi a văzut fiecare om foarte desluşit. Şi el l-a trimis departe, la casa sa, spunând: „Nici să nu mergi în sat, nici să nu spui la nimeni din sat.””

(MARCU 8:22-26)

Isus nu a vindecat omul în oraşul Bethsaida şi nici nu a permis omului să mărturisească vindecarea sa în oraş, deoarece Bethsaida l-a îndepărtat pe Isus, şi el a spus depsre asta. (MATEI 11:21) „Vai ție, Bethsaida! Pentru că, dacă puternicele lucrări (n.t. miracole) care au fost făcute ție, ar fi fost făcute în Tir sau Sidon, ele s-ar fi căit cu mult timp în urmă – în pânză de sac şi cenuşă. Dar vă spun vouă că va fi mai tolerabil pentru Tir sau Sidon în ziua judecății, decât pentru voi.”

Isus ştia că fiecare particulă din corpul său, incluzând sputa (n.t. sau scuipatul) era încărcată cu înaltul voltaj al energiei cosmice atotvindecătoare. El a luat-o şi a uns-o pe ea pe ochii omului orb şi i-a electrificat pe ei cu curentul pozitiv-negativ care circulă prin mâinile sale. Atunci Isus a întrebat dacă acesta vedea clar. Acest om orb a replicat: *„Văd pe oameni, ca pe nişte copaci, mergând.”*. Atunci Isus a dăruit o a doua vindecare ochilor omului orb, încărcându-i cu un curect cosmic de vindecare şi i-a cerut să se uite în sus, în punctul dintre cele două sprâncene, unde este localizat ochiul spiritual. Când omul orb şi-a ridicat ochii, acolo el a făcut un contact cu energia cosmică, iar ochii săi au fost complet vindecați, astfel încât el putea să vadă clar fiecare om.

„Şi Isus a ieşit afară, şi discipolii săi în satele Caesarea Philippi.”

(MARCU 8:27)

Pentru a ajunge la starea finală de emancipare (n.t. evoluție) Isus se ruga şi era în comuniune cu Dumnezeu în solitudinea sufletului său, în compania discipolilor săi. Trebuie înțeles că, dacă Isus ar fi atins starea finală de emancipare el, fiind una cu Dumnezeu, nu ar fi trebuit să se roage sau să aibă comuniune cu El. Scripturile Hinduse spun: „Floarea precede fructul.” Când apare fructul, floarea îşi pierde vigoarea. Astfel, floarea meditației şi a rugăciunii ar trebui să înflorească în grădina conştiinței credinciosului, dar când fructul auto-realizării vine, floarea sa a divinei meditații şi rugăciunea ar trebui să îşi piardă vigoarea. Credinciosul care a descoperit deja auto-realizarea şi a ajuns la ultima stare a Conştiinței

Cosmice, nu trebuie să mediteze. Isus nu a ajuns la starea finală de emancipare decât după învierea sa.

Mintea complet absorbită

Profetul Christna a întrebat pe unul dintre discipolii săi de ce nu medita, spunând că dacă nu meditează, el nu-l va găsi pe Dumnezeu. Dar credinciosul, care a înțeles că Christna era manifestarea lui Dumnezeu, a replicat: „O, Christna, mintea mea este atât de absorbită de tine, încât nu pot să mi-o depărtez de la tine pentru a medita la orice alt spirit, altul decât tine, care este cea mai înaltă manifestare a Spiritului Însuşi." La aceasta Christna nu a spus nimic şi a râs, deoarece a înțeles că discipolul său şi el au ajuns la unirea finală în Spirit. Bineînțeles, acei credincioşi care nu au atins starea de unire finală nu trebuie să-şi imagineze că ei sunt una cu Dumnezeu şi astfel să renunțe să mediteze şi să lucreze la recolta abundentă a Conştiinței lui Dumnezeu.

„Când Isus a venit pe coasta Caesarea Philippi, el a întrebat pe discipolii săi, spunând: „Cine spun oamenii că, eu, Fiul Omului sunt?" Şi ei au spus: „Unii spun că tu eşti Ioan Botezătorul, alții Ilie, şi alții Ieremia sau unul dintre profeți. El le-a spus lor: „DAR VOI CINE SPUNEȚI CĂ SUNT?" ŞI SIMION PETRU I-A RĂSPUNS ŞI I-A SPUS: „TU EŞTI CHRIST, FIUL LUI DUMNEZEU CEL VIU"."

„ŞI ISUS A RĂSPUNS ŞI I-A SPUS LUI: „BINECUVÂNTAT EŞTI TU, SIMION BAR-IONA, PENTRU CĂ CARNEA ŞI SÂNGELE NU ȚI-AU DEZVĂLUIT ACEASTA ȚIE, CI TATĂL MEU CARE ESTE ÎN CER. Şi îți spun eu ție că tu eşti Petru, şi pe această stâncă îmi voi clădi biserica; şi porțile iadului nu vor triumfa împotriva ei.""

„ „Şi îți voi da ție cheile regatului cerului: şi ceea ce tu vei lega pe pământ, va fi legat în cer şi orice vei slăbi pe pământ, va fi slăbit în cer." Apoi i-a însărcinat pe discipoli că ei nu trebuiau să spună nici unui om că el era Isus Christ-ul."

(MATEI 16:13-20)

(Cunoaşterea Legii reîncarnării posedată de Isus şi de contemporanii săi, care este implicată de întrebarea lui Isus şi de replica discipolului său va fi discutată în altă parte în seriile Interpretărilor Biblice.)

Revelații Binecuvântate

Isus a spus: *„Nu-mi pasă ceea ce în general cred oamenii despre mine, dar spuneți-mi voi ce ați înțeles."* Petru a răspuns: *„În tine este manifestarea Conştiinței Christice care este singurul fiu zămislit sau singura reflectare în toată creația vibratorie a lui Dumnezeu Tatăl care este dincolo de creație."*

Isus a răspuns: „Binecuvântat eşti tu prin propria ta karmă bună şi binecuvântarea Tatălui care prin intuiție ți-a dezvăluit ție adevărul despre mine. Oricine care este identificat cu carnea şi cu sângele nu pot percepe Conştiința Christică din mine. Tatăl omniprezent în Conştiința Cosmică Cerească este cel care ți-a exaltat conştiința şi ți-a revelat ție natura

Conştiinţei Christice care este în mine. Şi eu îţi spun ţie, tu care ai înţeles *CĂ tu eşti* şi astfel conştiinţa ta este una cu Conştiinţa Cosmică" (Swami Shankara şi Vedele foloseau cuvintele *tat twam asi*: *„CĂ TU EŞTI" – că tu eşti una cu Tatăl Cosmic*.)

„O, Petru, pe stânca solidă a înţelepciunii tale, care este fondată pe Conştiinţa Cosmică, îmi voi clădi templul înţelepciunii, biserica Conştiinţei-Dumnezeu, unde sufletele care caută, vor descoperi pe Dumnezeu, după ce ele găsesc altarul meditaţiei din interiorul său. Şi decoratele porţi creatoare de suferinţă ale plăcerilor simţurilor, ale iadului, nu vor fi capabile să atragă în capcană acele suflete care caută, care odată au simţit bucuria intrării în Conştiinţa Cosmică din interiorul vostru, construită pe stânca învăţăturilor mele – prin intermediul tău. Prin percepţia Conştiinţei Christice din tine, tu vei găsi în final cheile cunoaşterii, pentru a intra în acea regiune cerească unde domneşte *Regele Conştiinţei Cosmice sau Dumnezeu Tatăl*."

„Prin conştiinţa ta exaltată, după simţirea Conştiinţei Christice în toată creaţia, tu vei cunoaşte tehnicile prin care să simţi Conştiinţa Cosmică dincolo de întreaga creaţie. Şi voi lăsa aceste ***chei*** (***tehnici ale contactului cu Dumnezeu***) cu tine în aşa fel încât oricine care vine în contact cu biserica conştiinţei tale, aceasta însemnă să fie în acord cu tine, va primi, de asemenea, cheile când va fi gata să le primească şi va merita să intre în regatul Conştiinţei Cosmice."

Legile libertăţii

„Orice legi ale superconştiinţei vei da pentru a disciplina sufletele pământeşti, ele vor avea confirmarea Conştiinţei Cosmice sau Conştiinţa-Ce-Eşti, pe care le-ai câştigat în tine însuţi. Şi oricare ar fi legile libertăţii superconştiente pe care tu le vei insufla în sufletele-legate-de-pământ sau sufletele materialiste, ele vor fi de asemenea acelea care guvernează sufletele emancipate care posedă Conştiinţă Cosmică."

În cele de mai sus cuvintele „carne şi sânge" semnifică conştiinţa corpului care este în detrimentul realizării Conştiinţei Dumnezeu. O persoană care este conştientă doar de corp şi nu de spiritul din interior, nu poate realiza Conştiinţa Christică ascunsă dincolo de el. Isus explică că nu era conştiinţa corpului lui Petru, ci conştiinţa Christică din el, dezvăluită prin Conştiinţa Cosmică, care a făcut posibil pentru Petru să cunoască manifestarea Conştiinţei Christice din Isus. El spune în continuare că Petru a atins *Conştiinţa „CE-EŞTI"* sau *Conştiinţa Cosmică* şi, pe stânca înţelepciunii, Isus avea să clădească biserica sau învăţăturile sale despre fiinţa interioară.

„Porţile Iadului"

„Porţile Iadului" se referă la *plăcerile simţurilor* comparate cu plăcerile conştiinţei divine pe care o simţim la intrarea în biserica meditaţiei. Cuvintele: *„îţi voi da ţie"* se referă la revelaţiile Conştiinţei Christice. Cuvântul *„cheile"* se referă la tehnicile spirituale. Cuvintele *„Regatul Cerului"* semnifică *Conştiinţa Cosmică* unde Dumnezeu Tatăl domneşte ca singurul Rege.

„De atunci încolo Isus a început să spună discipolilor că el trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească multe lucruri din partea bătrânilor şi a preoţilor şefi şi a scribilor, şi să fie ucis şi va învia în a treia zi.”

„Atunci Petru l-a luat pe el la o parte şi a început să-l dojenească, spunând: „Să te ferească Dumnezeu, Doamne, să nu ţi se întâmple aşa ceva.” Dar Isus s-a întors şi a spus lui Petru: TRECI ÎN SPATELE MEU, SATAN: TU EŞTI O PIATRĂ DE POTICNIRE PENTRU MINE (MĂ OFENSEZI PE MINE), PENTRU CĂ GÂNDURILE TALE NU SUNT GÂNDURILE LUI DUMNEZEU, CI GÂNDURILE OAMENILOR.”

(MATEI 16:21-23)

„O, iluzie Satanică, vorbeşti din cauza simpatiei greşite a lui Petru, sari departe de conştiința mea şi rămâi abandonată în spatele meu care mărşăluiesc înspre regatul Conştiinței Cosmice. Aşa cum eu sunt plin de entuziasm şi încântat de bucuria la perspectiva îndurării suferinței corporale temporare pe cruce în schimbul fericirii durabile-etern în Spirit, Eu sunt ofensat, O, iluzie Satanică, la cuvintele tale de simpatie pe care tu le-ai rostit prin Petru. Pentru cuvintele tale, O, Satan, chiar dacă ele sunt îmbrăcate de vocea lui Petru, şi cu simpatie ele dezvăluie (revelează) conştiința iluziei – posedate de către oamenii de lume şi nu vibrează cu înțelepciunea Conştiinței Cosmice.”

Simpatie amăgitoare

În cuvintele de dinainte, Isus a evidențiat că, *dacă el ar fi permis simpatia lui Petru, el în realitate ar fi îmbrățişat iluzia şi astfel ar fi renunțat la pregătirea sa de a fi realizat datoria divină dificilă care a fost revelată în viziunea lui*. Acesta este motivul pentru care Isus a îndepărtat simpatia lui Petru. Deşi Petru vroia să alunge gândul oricărei hotărâri venind de la Isus, totuşi, în ecoul acestor cuvinte era tentația lui Satan care vroia ca Isus să abandoneze crucificarea sa şi astfel să eşueze în îndeplinirea planului lui Dumnezeu.